

Farmer Nancy - Kuća škorpiona

U početku ih je bilo trideset i šest, trideset i šest kapljica života tako majušnih da ih je Eduardo mogao vidjeti samo kroz mikroskop. Sa strepnjom ih je proučavao u tamnoj komori. U cijevima koje su vijugale po toplim, vlažnim zidovima kлокotala je voda. U posudice za uzgoj valjalo je dovesti dovoljno zraka. Prigušeno, crveno svjetlo osvjetljavalo je lica radnika dok je svaki od njih promatrao svoju skupinu staklenih posudica. Svaka je sadržavala kapljicu života.

Eduardo je jednu po jednu posudicu stavljao pod mikroskop. Stanice su bile savršene tako se barem činilo. Svaka je dobivala sve što joj je bilo potrebno za rast i razvoj. U svakom tom malenom svijetu bilo je skriveno toliko podataka! Čak je i Eduarda, koji je dobro poznao postupak, to ispunjavalo strahopoštovanjem. Stanica je već sada znala kakvu će boju kose imati, koliko će biti visoka kad naraste, čak i hoće li više voljeti špinat ili brokulu i hoće li strasno voljeti glazbu ili križaljke. Sve je to bilo skriveno u toj tananoj kapljici.

I napokon, okrugli su obrisi stali podrhtavati i počele su se nazirati poprečne crte koje su stanicu dijelile napola. Eduardo je duboko udahnuo. Izgledalo je da će sve biti u redu.

Promatrao je uzorke kako rastu, a kad su malo porasli, premjestio ih je u inkubator.

No nije bilo sve u redu. Nešto nije valjalo s hranom, toplinom, svjetlom, a on nije znao što.

Ubrzo ih je više od pola umrlo. Sada ih je bilo samo petnaest. U trbuhu mu je bio hladan čvor. Ako ne uspije, poslat će ga na farme, i što će onda biti s Annom i djecom, i s njegovim starim ocem?

Dobro je, oglasi se iznenada Lisa, iz takve blizine da je Eduardo poskočio. Lisa je bila jedna od viših tehničarki. Toliko je godina radila u tami da joj je lice bilo bijelo poput krede, a plave su joj se vene nazirale kroz kožu.

Kako dobro, kad nije dobro, reče Eduardo.

Stanice su bile zamrznute više od stotinu godina. Ne možeš očekivati da budu jednako zdrave kao uzorci koji su uzeti jučer.

Ah, tako dugo? čudio se Eduardo.

No neke od njih bi se trebale razviti, reče Lisa ozbiljnim glasom.

Tako se Eduardo ponovno počeo brinuti. Tijekom sljedećeg mjeseca sve se dobro razvijalo.

Došao je i dan kad je majušne zametke usadio u krave. Krave su bile uredno poredane, strpljivo su čekale. Hranili su ih kroz cijevi, a tijela su im pokretale goleme metalne hvataljke. Obuhvatile su im noge i pokretale ih kao da krave hodaju po nekoj beskrajnoj livadi. Svako toliko neka bi od njih stala micati čeljustima pokušavajući preživati.

Jesu li snivale o maslačcima, pitao se Eduardo. Je li im se činilo da im visoka trava leluja po nogama pod naletima virtualnog vjetra? Implantati u mozgovima ispunjavali su ih nijemim zadovoljstvom. Jesu li bile svjesne djece koja su rasla u njihovim utrobama?

Bit će da su krave mrzile to što su im radili, jer odbacivale su zametke. Mališani su, tada još sićušni poput gavuna, jedan za drugim umirali.

Sve dok nije ostao samo jedan.

Te je noći Eduardo loše spavao. Vikao je u snu. Anna ga je pitala što mu je. Nije joj mogao reći. Nije mogao reći da će ga, ako i ovaj posljednji embrio umre, otpustiti. Da će biti poslan na farme. A ona, Anna, njihova djeca i njegov otac morat će ostatak života hodati vrućim, prašnjavim cestama.

No taj je jedan zametak rastao i postao biće s rukama i nogama, i lijepim, sanjarskim licem.

Eduardo ga je promatrao kroz skenere. Moj je život u tvojim rukama, govorio bi djetetu. Kao da ga je moglo čuti, dijete bi u maternici izvilo svoje tanano tijelo i okrenulo se prema njemu. Eduarda bi tada preplavili nerazumni osjećaji.

Kad je došlo na svijet, Eduardo je novorođenče uzeo u ruke kao da je njegovo vlastito dijete. Oči su mu se zamutile kad ga je plegao u krevetić i posegnuo za injekcijom koja će mu otupiti moć rasuđivanja.

Nemoj srediti ovoga, reče Lisa, uhvativši mu hitro ruku. To je Matteo Alacran. Njih se uvijek ostavlja kakvi jesu.

Jesam li ti učinio uslugu? pomisli Eduardo dok je gledao kako dijete okreće glavu prema medicinskim sestrama koje su se užurbano kretale u svojim uškrobljenim, bijelim uniformama. Hoćeš li mi jednog dana biti zahvalan zbog toga?

Kućica u poljima maka

Matt je stajao ispred vrata raširivši ruke kako bi Čeliji zapriječio prolaz. Malena, natrpana dnevna soba još je bila plavičasta u jutarnjem svjetlu. Sunce još nije bilo izišlo iza brda koja su se ocrtavala daleko na horizontu.

Što je sad ovo? reče žena. Već si velik dječak, gotovo ti je šest godina. Znaš da moram ići na posao. Podigla ga je kako bi ga maknula s puta.

Povedi me sa sobom, molio je Matt, hvatajući je za košulju i gužvajući je.

Prestani. Celia je nježno izvukla dječakove prste iz tkanine. Ne možeš sa mnom, mi vida. Moraš ostati skriven u gnijezdu kao pravi dobri mišić. Vani ima jastrebova koji jedu male miševe.

Ja nisam miš! vikao je Matt. Vrištao je iz svega glasa, tonom za koji je znao da je iritantan. Čak i ako je jedini mogući dobitak bio zadržati Čeliju taman toliko dugo da od nje stigne dobiti jezikovu juhu, vrijedilo je truda. Nije mogao podnijeti pomisao da će opet ostati čitav dan sam.

Celia ga odgurnu. Cdllate! Ušuti! Zar hoćeš da oglušim? Ti si obično derište i imaš slamu u glavi umjesto mozga! Matt se mrzovoljno baci u naslonjač.

Celia je isti čas kleknula do njega i zagrlila ga. Ne plači, mi vida. Volim te više od ičega na svijetu. Objasnit ću ti neke stvari kad malo odrasteš. Ali kad? Nikad! I prije je isto obećavala! Odjednom je izgubio volju za borbom. Popustio je. Bio je premalen i preslab da se bori protiv onoga što je Čeliju svakoga dana tjeralo da ga ostavlja samog, što god da je to bilo.

Hoćeš li mi donijeti dar? upitao je izmičući se dok ga je ona pokušavala poljubiti.

Naravno! Kao i svaki put! odgovori ona.

I tako ju je Matt pustio da ode, ali je ipak bio ljutit zbog toga. Bila je to neka čudna vrsta ljutnje, jer istodobno ga je obuzimala želja da zaplače. Kuća je bila tako pusta bez Celijina pjevanja, lupanja loncima i pričanja o ljudima koje nikada nije vidio, a po svoj prilici nikada i neće. Čak i kad je Celia spavala

mog život, živote moj a ona bi, nakon dugih sati kuhanja u Velikoj kući, lako zadrijemala u sobi se osjećala toplina njezine prisutnosti.

Kad je Matt bio manji, to mu izgleda nije toliko smetalo. Zabavljao se igračkama i gledao televiziju. Gledao bi kroz prozor, a ondje vani polja makova su se protezala sve do sjenovitih brda. Od bjeline bi ga zaboljele oči i tako bi se s olakšanjem vraćao svježoj i tamnoj unutrašnjosti sobe.

U posljednje je vrijeme, međutim, počeo pažljivije promatrati vanjski svijet. Polja makova nisu bila sasvim pusta. S vremena na vrijeme viđao bi konje znao je kako izgledaju jer ih je vidio u slikovnicama kako trče kroz redove bijelog cvijeća. U toj silnoj bjelini teško je bilo razaznati tko ih jaše, no činilo se da jahači nisu odrasli ljudi nego djeca poput njega.

Kad je to shvatio, u njemu je počela rasti želja da ih vidi iz veće blizine.

Matt je često gledao televiziju. Kad god bi na njoj vidio djecu, ona su rijetko bila sama.

Obično su nešto zajedno radila gradila dvorce od pijeska, igrala se loptom ili se tukla. Čak je i tučnjava zanimljiva ako to znači da imaš društvo. Matt nije nikada viđao nikoga osim Čelije i, jednom mjesečno, liječnika, koji je bio namrgođen čovjek i nije nimalo volio Matta.

Uzdahnu. Što god bi poželio činiti, morao bi izići van, a to je, kako je Celia uvijek iznova govorila, bilo veoma opasno. Osim toga, vrata i prozori su bili zaključani. Sjeo je za drveni stolić i stao listati jednu od svojih knjiga. Vedro el Conejo², pisalo je na naslovnici. Matt je znao čitati pomalo i engleski i španjolski. On i Celia su zapravo i u govoru miješali ta dva jezika, no to im nije smetalo. Razumjeli su se.

Pedro el Conejo bio je zločesti zečić koji se zavlačio u vrt senora³ MacGregora i jeo njegovu salatu. Senor MacGregor je od Pedra htio napraviti pitu, no Pedro je, nakon mnogo peripetija, uspio pobjeći. Bila je to lijepa i zabavna priča.

Matt je ustao i pošao u kuhinju. Ondje je bio mali hladnjak i mikrovalna pećnica. Na njoj je bio znak peligro! opasnost! i mnoštvo žutih papirića na kojima je pisalo NE! NE! NE! NE! Da bi se dodatno osigurala, Celia je oko mikrovalne obavila remen i zaključala ga lokotom. Užasno se bojala da Matt ne bi našao način da je otvori dok je ona na poslu i skuha svoje male tripice, kako je ona to govorila.

Matt nije znao što su to tripice i nije ni želio saznati. U velikom je luku zaobilazio mikrovalnu na svom putu do hladnjaka. Tu je već počinjao njegov teritorij. Celia bi ga svake večeri napunila poslasticama. Kuhala je u Velikoj kući, pa je hrane uvijek bilo u izobilju. Bili su tu sushi⁴, tamales, pakoras, blintzes⁵. Što god se jelo u Velikoj kući, jelo se i kod njih. Uvijek bi mu u hladnjaku ostavila i dovoljno mlijeka i voćnih sokova.

Napunio je zdjelu hranom i otišao u Celijinu sobu.

Na jednoj je strani bio njezin velik, uleknut krevet, pokriven čipkastim jastucima i plišanim životinjama. Uz zaglavlje je bila slika našega Gospodina Isusa na kojoj Mu je u srce zabodeno pet mačeva. Matta se ta slika doimala zastrašujućom. Raspelo je bilo još gore jer je svijetlilo u tami. Zato mu je Matt okretao leđa. No usprkos svemu tome, volio je Celijinu sobu.

Izvalio se na jastuke i igrao se da hrani psa, medvjedića, zeca. Neko mu je vrijeme to bilo zabavno, no onda je u njemu počeo rasti osjećaj praznine. Nisu to bile prave životinje. Mogao im je govoriti što god je htio, one ništa nisu mogle razumjeti. Na neki način ne bi mu to bilo lako pretočiti u riječi one nisu ni postojale.

4 sushijapanski specijalitet

D tamales, pakoras, blintzes meksički specijaliteti. I gotovo sva ostala hrana koja se spominje u knjizi uglavnom su lokalni, meksički specijaliteti.

Matt ih je sve okrenuo licem prema zidu, želeći ih na taj način kazniti što nisu stvarne, i otišao u svoju sobu. Ona je bila mnogo manja od Celijine, polovicu je zauzimao njegov krevet.

Zidovi su bili prekriveni slikama koje je Celia izrezivala iz časopisa filmske zvijezde, životinje, mala djeca Matta nisu baš oduševljavala mala djeca, no Celia ih je smatrala neodoljivima zatim cvijeće, reportaže iz novina. Jedna je bila o akrobatima koji su stajali jedni na drugima oblikujući golemu piramidu. ŠEZDESET I ČETIRI! glasio je naslov. NOVI REKORD U KOLONIJI NA MJESECU.

Matt je toliko puta vidio te riječi da ih je znao napamet. Jedna druga slika prikazivala je čovjeka koji drži žabu među dvjema kriškama kruha, ribbit on rye! glasio je naslov. Matt nije znao što je ribbit, ali se zato Celia smijala kad god bi pogledala sliku.

Uključio je televizor i gledao sapunice. U njima su ljudi neprestano vikali jedni na druge. To nije imalo baš previše smisla, a kad je i imalo, nije bilo zanimljivo. To nije stvarnost, pomislio je odjednom i ta ga je misao ispunila strahom. To je nešto kao one životinje. Mogao je govoriti i govoriti, ali ga ti ljudi nisu mogli čuti.

Matta preplavi tako snažan osjećajusamljenosti da mu se učini da će umrijeti. Obgrli se kako ne bi vrisnuo. Dahtao je i ridao. Grcao je u suzama, koje su mu se u potocima slijevale niz obraze.

A onda a onda se, osim buke sapunice i njegovih jecaja, začulo još nešto. Bio je to glas, čist i zvonak dječji glas. I bio je stvaran.

Matt potrča prema prozoru. Celia ga je uvijek upozoravala da bude oprezan kad gleda van, no bio je toliko uzbuđen da nije mario. Isprva je vidio samo onu istu zasljepljujuću bjelinu makova. A onda jedna sjena prođe ispred prozora. Matt ustuknu tako iznenada da je pao na pod koliko je dug i širok.

Kakva je ovo šupa? reče netko izvana. Valjda jedna od radničkih stračara, reče drugi, viši glas. Nisam znao da itko smije živjeti u opijumskim poljima. Možda je to samo skladište. Pokušajmo ući.

Kvaka na ulaznim vratima zazveča. Matt se šćućurio na podu, srce mu je lupalo. Netko je priljubio lice uz prozorsko staklo, zaštitivši rukama oči od sunca kako bi mogao vidjeti što je unutra. Matt se sledio. Želio je društvo, ali ovo sad se događalo jednostavno prebrzo. Osjećao sa kao Pedro el Conejo u vrtu sefiora MacGregora.

Hej, pa unutra je neko dijete!

Što? Daj da vidim. I tako se još jedno lice priljubilo uza staklo. Djevojčica je imala crnu kosu i maslinastu put poput Celijine. Otvori prozor, mali. Kako se zoveš?

Ali Matt je bio tako uplašen da nije mogao izgovoriti ni riječ.

Možda je idiot, reče djevojčica mrtva hladna. Hej, jesi li ti idiot?

Matt odmahnu glavom i djevojčica se nasmija.

Znam tko ovdje stanuje, reče odjednom dječak. Vidiš li onu sliku na stolu. Znam tko je to.

Bila je to slika koju mu je Celia darovala za posljednji rođendan.

To je ona stara debela kuharica kako li se ono zove? reče dječak. Ona ne stanuje s ostalim slugama. Mora da je to njezin brlog. Nisam znao da ima dijete.

Niti muža, doda djevojčica.

Pa da, to štošta objašnjava. Pitam se zna li tata. Morat ću ga pitati.

Nećeš! poviče djevojčica. Uvalit ćeš je u neprilike. Hej! Što se to tebe tiče? Ovo je imanje moje obitelji i otac

mi je rekao da pazim što se ovdje događa. Ti si samo u gostima.

Nema to veze. Moj tata kaže da sluge imaju pravo na privatnost. A on je senator u Sjedinjenim Državama. Njegovo mišljenje, dakle, vrijedi više.

Tvoj tata mijenja mišljenja kao čarape, reče dječak.

Što je djevojčica na to odgovorila, Matt više nije mogao čuti. Djeca su se udaljavala od kuće i on je mogao razabrati samo revoltiran ton njezina glasa. Sav je drhtao, kao da je upravo vidio jedno od onih čudovišta za koje mu je Celia pričala da vrebaju u vanjskom svijetu, kao što su, na primjer, chupacabras. Chupacabras ti isišu krv i ostave te poput stare dinjine kore. Sve se događalo jednostavno prebrzo.

No djevojčica mu se svidjela.

Ostatak dana u Mattovu su raspoloženju prevladavali podjednako strah i sreća. Celia ga je bila upozorila da se nikad, ni u kom slučaju, ne pokazuje na prozoru. Imao se sakriti ako bi tko naišao. Ali djeca su bila tako lijepo iznenađenje da nije mogao odoljeti, morao se približiti da ih pogleda. Bila su starija od njega. Koliko točno, nije mogao odrediti. No definitivno nisu bili odrasli, i nisu se doimali opasnima. Ipak, Celia bi se ljutila da sazna. Zato je odlučio da joj ništa ne kaže.

Te mu je večeri donijela bojanku koju su djeca u Velikoj kući odbacila. Bila je samo do pola ispunjena, tako da je Matt proveo ugodnih pola sata prije večere igrajući se bojcama. Njih mu je Celia također svojedobno donijela iz Velike kuće. Iz kuhinje je dopirao miris luka i prženog sira, pa je Matt po tome znao da Celia priprema aztlansku hranu. Celia je dakle danas odlučila kuhati, a kad ona kuha, to je uvijek za prste polizati. Inače je, kad bi se vratila kući, obično bila veoma umorna, pa bi najčešće samo podgrijala ostatke hrane.

Cijelu je livadu obojio u zeleno. Bojica je bila već gotovo sasvim potrošena, tako da ju je morao pažljivo držati da bi njome mogao bojiti. Zelena ga je boja činila sretnim. Kad bi samo mogao gledati takvu zelenu livadu umjesto uvijek istih zasljepljujuće bijelih makova. Bio je siguran da bi trava bila meka poput kreveta i mirisala poput kiše.

Prekrasno, chico6, reče Celia gledajući mu preko ramena. Posljednji komadić bojice raspao mu se među prstima.

iQue Idstima! Vidjet ću ima li ih još u Velikoj kući. Ta su djeca tako besramno bogata da ne bi primijetila ni da uzmem cijelu prokletu kutiju. Celia uzdahnu. No ipak ću uzeti samo nekoliko. Miš je sigurniji ako ne ostavlja otiske stopala na maslacu.

Za večeru su imali quesadillas i enchiladas. Mattu je hrana teško pala na želudac.

Mama, reče ne razmišljajući, pričaj mi opet o djeci u Velikoj kući.

Ne zovi me Mama, graknula je Celia.

Oprosti, reče Matt. Riječ mu bijaše izletjela iz usta. Celia mu je odavno rekla da mu nije prava majka. Ali djeca na televiziji su imala mamas, pa je Matt navikao razmišljati o Čeliji na taj način.

Volim te više od ičega na svijetu, reče ona smjesta. Nikad to nemoj zaboraviti. Ali meni su te samo posudili, mi vida.

Matt nikako nije mogao shvatiti tu riječ posudili. To je zvučalo kao nešto što se daje na neko vrijeme što je značilo da će ga, tko god da joj ga je posudio, taj netko jednom htjeti natrag.

Ma, ta djeca u Velikoj kući su mangupi, to je užas jedan, nastavila je Celia. Lijeni su ko mrcine i isto toliko nezahvalni. Prave svinjarije i onda naređuju sluškinjama da za njima čiste. I nikad ti ne kažu hvala. Čak i kad radiš satima da bi napravila veličanstvene kolače sa šećernim ružama, ma i zelenim lišćem, oni ti nisu u stanju reći hvala i spasiti svoje jadne male duše. Nego natrpaju ta sebična usta i kažu ti da imaju okus blata!

Celia je izgledala ljutito, kao da se ono u čemu priča dogodilo maloprije.

Tu su zatim i Steven i Benito, podsjeti je Matt.

Da. Benito je najstariji. Pravi vrag! Sedamnaest mu je godina i nema djevojke na farmama koja zbog njega ne bi bila u opasnosti. Ali pustimo to. To su stvari za odrasle, veoma dosadne. Sve u svemu Benito je isti otac, što će reći da je vuk u janjećoj koži. Ove godine kreće na koledž i svima će nam biti drago što ga više nećemo morati gledati.

A Steven? reče Matt strpljivo.

On nije tako loš. Katkad mi se čak čini da ima dušu. Vrijeme provodi s Mendozinim djevojčicama. One su u redu, ali ono što nam rade zbunilo bi i Boga.

Kako Steven izgleda? Katkad je Mattu trebalo dosta vremena da Čeliju navede na one teme koje su ga zanimala u ovom slučaju bila su to imena djece koju je vidio kroz prozor.

Trinaest mu je godina. Velik za svoje godine. Kosa boje pijeska. Plave oči. To je sigurno onaj dječak, pomisli Matt.

Mendozini su upravo sada u gostima kod njih. I Emiliji je trinaest godina, ima prekrasnu crnu kosu i smeđe oči.

A to je djevojčica, zaključio je Matt.

Ona se barem zna pristojno ponašati. Njezina sestra Maria, koja je negdje tvojih godina, igra se s Tomom, ako se to uopće može nazvati igrom. Obično završi tako da se ona rasplače kao kišna godina.

Zašto? upita Matt. Uživao je slušati o Tomovim nepodopštinama.

Tom je Benito na kvadrat! Može osvojiti svakoga svojim velikim, nevinim očima. Svi na to padaju, ali ja ne. Danas je

dao Mariji bocu limunade. Rekao joj je To je zadnja koja je ostala. Stvarno je hladna i sačuvao sam je posebno za tebe. Znaš li što je bilo unutra?

Ne, reče sav se vrpoljeći od slutnje. Pišalina! Čak je lijepo vratio i čep, tako da ništa ne bude sumnjivo. Oh, kako je plakala, jadna mala. Nikad neće naučiti.

Odjednom je osjetila snažan umor. Jako je zijevnula i oči su joj se počele sklapati. Radila je od zore do mraka, i dulje, i još je kod kuće kuhala. Žao mi je, chico. Tako sam umorna da više ne mogu ni gledati.

Dok se Celia tuširala, Matt je oplahnuo posude i posložio ga u stroj za pranje. Celia se vratila u svom velikom, ružičastom kupaćem ogrtaču. Glavom je pokazala prema pospremljenom stolu i rekla Ti si dobro dijete.

Uzela ga je u ruke i grlila cijelim putem do kreveta. Koliko god da je bila umorna a katkad je doslovce padala s nogu nikad nije zanemarivala ovaj ritual. Pokrila gaje i zapalila posvećenu svijeću ispred kipa Djevice od Guadalupe. Bila ga je donijela čak iz svog rodnog mjesta u Aztlanu. Komad Djevičine halje bio je odlomljen, što je Celia prikrila grančicom umjetnog cvijeća. Djevičina su stopala počivala na prašnjavim gipsanim ružama i Njezina je zvijezdama prosuta halja bila umrljana voskom, no Njezino je lice već godinama svejednako zračilo mirom i blagošću.

Tu sam, u sobi do tvoje, mi vida, šapnula mu je i poljubila ga u čelo. Ako te bude strah, samo me pozovi.

I začas je kuća odzvanjala Celijinim hrkanjem. Mattu je taj zvuk bio nešto sasvim uobičajeno, kao i grmljavina koja je katkad znala odjekivati brdima. To ga ni najmanje nije ometalo u spavanju. Steven i Emilia, prošaputao je isprobavajući kako te riječi zvuče u njegovim ustima. Nije znao što će reći djeci ako opet dođu. Navježbao je nekoliko rečenica Zovem se Matt. Ovdje stanujem. Želite li ispunjavati bojanku?

Ne, ne, nije smio spomenuti ni bojanku ni bojice. I jedno i drugo bilo je ukradeno.

Želite li nešto pojesti? Ali i hrana je možda ukradena. Želite li se igrati? To je već bolje.

Steven i Emilia će možda nešto predložiti i problem je riješen.

Želite li se igrati? Želite li se igrati? mumljao je dok su mu se oči sklapale, a nježno lice Djevice od Guadalupe lebdjelo u svjetlosti svijeća.

Vlasništvo imanja flatran

Celia je ujutro otišla, a Matt je proveo čitav dan čekajući da se pojave djeca. Već je bio izgubio nadu, kad je, pred sam sumrak, začuo glasove kako se približavaju kroz makova polja.

Stao je uz prozor i čekao.

Evo ga! Vidiš li, Maria, rekla sam ti da ne lažem, povika Emilia. Ruku bijaše položila na rame djevojčici mnogo manjoj od sebe. S nama nije htio razgovarati, ali ti si otprilike njegovih godina. Tebe se možda neće bojati. Emilia pogumu djevojčicu naprijed, a sama se povuče natrag k Stevenu. Njih dvoje ostadoše po strani da vide kako će se stvar razvijati.

Maria se nije ni najmanje sramila. Prišla je prozoru i povikala Hej, dečko! i pokucala na staklo. Kako se zoveš? Hoćeš se igrati?

I tako je Mattov brižljivo pripreman govor u trenu izgubio smisao. Ostao je zuriti u nju ne mogavši se sjetiti ničeg drugog čime bi mogao zapodjenuti razgovor.

Što je sad ovo? Odgovori da ili ne? Maria se okrene prema Stevenu i Emiliji. Natjerajte ga da otvori vrata.

To ovisi o njemu, ne o nama, reče Steven.

Matt je htio reći kako nema ključ, ali usta su mu bila kao svezana. Nije mogao izustiti ni riječi.

Danas se barem ne skriva, primijeti Emilia.

Ako ne možeš otključati vrata, otvori prozor, reče Maria.

Matt pokuša, premda je znao da je to nemoguće. Celia bijaše začavljala prozor. Matt slegnu ramenima i raširi ruke želeći im objasniti da ne može otvoriti.

Razumije što mu govorimo, reče Steven.

Hej, dečko! Ako brzo nešto ne učiniš, mi odosmo, povika Maria.

Matt je brzo razmišljao. Valjalo mu je naći nešto čime bi ih mogao zainteresirati. Podigao je prst kao stoje Celia činila kad mu je htjela dati znak neka pričeka. Kimnuo je glavom da pokaže da se slaže s Marijinim zahtjevom i da će nešto učiniti.

Što sad ovo znači? reče Emilia.

Nemam pojma. Možda je nijem, nagađao je Steven.

Matt otrči u svoju sobu. Strgne sa zida sliku čovjeka sa žabljim sendvičem. Čeliju je to uvijek nasmijavalo. Možda nasmije i djecu. Otrči do prozora i pritisne sliku uza prozorsko staklo.

Djeca pridoše prozoru da pogledaju izbliza.

Što piše? upita Maria.

ribbit on rye⁸, pročita Steven. Kužiš? Između dviju kriška raženog kruha je žaba i ona radi krekre, krekre, krekre. Baš je smiješno.

Emilia zahihoće, no Marije se to nije baš dojmilo. Ljudi ne jedu žabe, reče. Hoću reći, ne jedu ih žive.

Ali to je šala, moronu!

Nisam ja moron. Zločesto je i nastrano jesti žabe! Ja mislim da to uopće nije smiješno.

Neka me Bog sačuva od eejita⁹ reče Steven i zakoluta očima.

Nisam ni eejit!

Ma daj se skuliraj malo, Maria, reče Emilia.

Doveli ste me ovamo da vidim dijete, hodali smo miljama i miljama kroz polja i užasno sam umorna a on ne želi razgovarati. Mrzim vas!

Matt je užasnuto promatrao što se događa. To uopće nije bio ishod kakav je želio. Maria je plakala, Emilia je izgledala ljutito, Steven je jednoj i drugoj okrenuo leđa. Matt kucne po prozoru. Kad je Maria podigla pogled, mahnuo je slikom, a zatim je zgužvao u loptu. Svom snagom ju je bacio u drugi kraj sobe.

Vidite? Slaže se sa mnom! poviče Maria kroza suze.

Ovo postaje sve lude i lude iz sekunde u sekundu, reče Steven. Znao sam da ne smijemo povesti ovog eejita.

Mislila sam da će dječak htjeti razgovarati s djetetom njegove dobi, reče Emilia. Hajde, Maria. Moramo stići kući prije mraka.

Ja više neću nikamo hodati! reče mala djevojčica i baci se na zemlju.

E pa ja te neću nositi, debeljuco.

Ako hoćeš, ostani. Mi idemo, reče Steven i krene, a trenutak poslije i Emilia krene za njim.

Matt je protrnuo. Ako veća djeca odu, Maria će ostati sasvim sama. Uskoro će se smračiti, a Celia se još satima neće vratiti. Maria bi ostala sasvim sama, oko nje samo prazna polja makova i...

Chupacabras, što dolaze poslije sumraka i isišu ti sve sokove pa te ostave suhog poput stare dinjine kore!

1 izgovaraj idžH, idžila, idžitu Ud.

Odjednom, Matt je znao što mu je činiti. Maria je napravila nekoliko koraka u smjeru od prozora, a onda je opet sjela na zemlju. Dovikivala je pogrde Stevenu i Emiliji koji su odmicali. Matt dogradi veliki željezni lonac u kojem je Celia kuhala menudo i zavitla ga prije negoli je stigao razmisliti o njezinoj reakciji. Bit će bijesna! Ali on je spašavao Marijin život. Razbio je prozorsko staklo. Palo je na zemlju u vidu zveckave, prštave mase. Maria se u skoku osovi na noge. Steven i Emilia izvire iz polja makova gdje su se krili.

Tako mi zrna graha! reče Steven. Sve troje stajahu otvorenih usta, zureći u rupu koja je zjapila na mjestu gdje je do maloprije bio prozor.

Zovem se Matt. Ovdje stanujem. Želite li se igrati? reče jer se nije mogao sjetiti ničega drugog što bi mogao reći.

On nije nijem, reče Emilia nakon što je popustio prvotni šok.

Ti inače uvijek tako otvaraš prozor, mali? upita Steven. Maria, ne prilazi. Stakla ima posvuda. Pažljivo je kročio do prozora i pomoću pruta koji je našao negdje na zemlji uklonio oštre ostatke stakla koji su se još držali u prozorskom okviru. Zatim se nagnuo preko prozora i pogledao unutra. Matt se jedva suzdržao da ne pobjegne u drugu sobu. Pa to je bolesno! Prozor je začavlan. Što si ti? Nekakav zatvorenik?

Ovdje stanujem, reče Matt. To si nam već rekao. Hoćete li se igrati?

Možda je on poput neke papige koja zna samo nekoliko riječi, reče Emilia.

Ja se hoću igrati, reče Maria. Matt je pogleda s odobravanjem. Djevojčica se otimala Emiliji iz ruku, očito mu se pokušavajući približiti. Steven odmahnu glavom i pode. Izgledalo je da je ovaj put doista odlučio otići.

fliadost oMatt je donio odluku. Bila je to zastrašujuća odluka, ali nikad prije nije imao ovakvu priliku, a lako je moguće da nikada više i neće. Gurne stolicu do prozora, munjevito se popne na nju, i skoči kroz prozor.

Ne! povikao je Steven potrčavši da ga uhvati. No zakasnio je.

Kroz Mattova stopala sijevnula je strahovita bol. Pao je prema naprijed. Dlanovima i koljenima sletio je ravno na krhotine.

Bio je bos! O, čovječe! O, čovječe! Što ćemo sad! Steven ga podigne i premjesti na čisto tlo. Matt je zapanjeno buljio u krv koja mu je kapala iz stopala i dlanova. Iz koljena su mu tekli pravi mali crveni potočići.

Izvadi staklo! poviče Emilia visokim, preplašenim glasom. Maria, ne prilazi!

Hoću vidjeti! vikala je djevojčica. Matt začu pljusku, zatim Marijin ogorčeni vrisak. Vrtjelo mu se u glavi. Povraćalo mu se, ali prije nego što je mogao, sve se zacrnilo.

Probudilo ga je ljujuškanje shvatio je da ga nose. Osjećao je mučninu, ali još gore je bilo to što mu se cijelo tijelo na zastrašujuć način treslo. Vrisnuo je iz svega glasa.

Divota! dahtao je Steven koji ga je držao za ramena. Emilia je držala noge. Košulja i hlače bili su mu natopljeni krvlju, njegovom krvlju. Još jednom je vrisnuo.

Šuti! viknuo je Steven. Trčimo najbrže što možemo!

Makovi, sada plavi u dugim sjenama koje su bacala brda, prostirali su se u svim smjerovima. Steven i Emilia trčali su zemljanim putem. Matt je između jecaja jedva uspijevaao udahnuti nešto zraka.

Stani! povikala je Emilia. Moramo pustiti da nas Maria stigne. Njih dvoje čučnuše i spustiše Matta na zemlju. Matt začu topot malih stopala.

I ja se želim odmoriti, zahtijevala je Marfa. Već miljama i miljama trčimo. Reći ću tati da si me ćušnula. Samo naprijed, odgovori joj Emilia.

Ušutite svi, naredi Steven. Prestao si krvariti, mali. To valjda znači da nisi u prevelikoj opasnosti. Kako ti je ono ime?

Matt, Maria odgovori umjesto njega.

Nismo više daleko od kuće, Matt, a imaš i sreću. Liječnik noćas spava kod nas. Boli li te jako?

Ne znam, reče Matt.

Znaš, još kako. Pa maloprije si vrištao, reče Maria.

Ne znam što je jako, objasni Matt. Nikad me prije nije ovako boljelo.

Pa, izgubio si krvi ali ne previše, doda Steven kad se Matt ponovno počeo tresti.

Meni ipak izgleda da je izgubio mnogo, reče Maria. Šuti, eejitu!

Dvoje starije djece ustadoše i krenuše dalje, noseći Matta. Maria je hodala za njima glasno prosvjedujući što je nazivaju eejitom i što mora toliko hodati.

Od stalnog ljuljanja Matta je uhvatila neka vrsta jake pospanosti. Bol se stišala, a Steven je rekao da nije izgubio previše krvi. Bio je previše omamljen da bi se brinuo o tome što će Celia reći kad vidi razbijeno staklo.

S posljednjim zrakama sunca stigli su do ruba makova polja. Nisu više išli po zemljanoj stazi, nego po širokom travnjaku. Bila je to neka treperava zelena boja, bivala je sve zasićenija kako se spuštalo plavo svjetlo sumraka. Matt u životu nije vidio toliko zelenoga.

To je livada, pomislio je sneno. I miriše poput kiše.

Krenuli su uza široke, mramorne stube koje su se blago sjajile u zatamnjenom zraku. S obje strane bijahu stabla narana

ča, i iznenada zasjaše svjetla među njihovim listovima. Svjetla ocrtашe bijele zidove goleme kuće iznad njih, kuće sa stupovima i kipovima, i s mnogim vratima koja su tko zna kamo sve vodila. Na sredini jednog od lukova bio je urezan lik škorpiona.

Oh! Oh! Oh! Oh! bujica ženskih glasova slila se niza stube. Žene ga uzeše iz ruku Stevena i Emilije.

Tko je on? upitaše sluškinje. Imale su na sebi crne haljine s bijelim pregačama i bijele, uškrobljene kape. Jedna od njih, koja je izgledala strogo i imala duboke bore s obje strane usta, ponijela je Matta, a ostale potrčашe ispred nje da joj otvaraju vrata.

Našao sam ga u nekoj kući u poljima maka, odgovori Steven.

To je Celijina kuća, reče jedna od sluškinja. Ona je previše umišljena da bi živjela ovdje s nama.

Ništa čudno ako krije dijete. Tko ti je otac, mali? reče žena koja ga je nosila. Pregača joj je mirisala poput sunčevih zraka, onako kao što je i Celijina mirisala kad bi bila netom skinuta s užeta za sušenje. Matt je zurio u iglu zabodenu u ženin ovratnik srebrni škorpion s repom izvijenim uvis. Ispod škorpiona bio je natpis s imenom na kojem je pisalo ROSA. Mattu je bilo previše loše da bi govorio, a i zašto je bilo važno tko mu je otac? Uostalom, on to nije ni znao.

On malo govori, reče Emilia.

Gdje je liječnik? upita Steven.

Morat ćemo pričekati. Kod tvog djeda je. No možemo mu barem oprati rane, reče Rosa.

Sluškinje otvoriše vrata koja su vodila u sobu, najljepšu koju je Matt ikada vidio. Na stropu bijahu izrezbarene drvene grede, a na zidovima tapete ukrašene slikama ptica. Bilo ih je na stotine. Mattu, kome je pogled lelujaо, izgledalo je kao da se kreću. Vidio je kauč tapeciran cvjetnim uzorkom koji se prelijevao od lavande do ruže, poput perja na golublјim krilima.

Rosa ga je nosila prema tom kauču.

sms

Kuća škorpiona

Previše sam prljav, mumljao je Matt. Kad se jednom blatnjavih nogu bio popeo na Celijin krevet, Celia je ljutito vikala.

E, pa dobro si to primijetio! odvratila Rosa britko. Druga je žena rastvorila svježu, bijelu plahtu i stavila je na prekrasni kauč prije no što su na nj položili Matta. Pomislio je kako bi zakrvarivši tu plahtu mogao upasti u još goru nevolju nego što je ova u kojoj je sada.

Rosa uze pincetu i počе vaditi komadiće stakla iz Mattovih ruku i stopala. Joj, joj! mumljala je dok je ispuštala komadiće u posudu. Hrabar si ti dečko kad ne plačeš.

No Matt se uopće nije osjećao hrabrim. Nije se osjećao nikako uopće se nije osjećao. Činilo mu se kao da mu je tijelo negdje daleko i Rosu je vidio kao neko lice na zaslonu televizora.

Prije je plakao, a i vrištao, primijeti Maria. Ona je skakutala uokolo pokušavajući vidjeti sve što se događa.

Nemoj se ponašati tako nadmoćno. Ti urlaš kao ranjena zvijer kad ti se u prst zabode trn, reče Emilia.

Ne baš! Da, još kako! Mrzim te!

Baš me briga, reče Emilia. I ona i Steven opčinjeno su promatrali kako je krv ponovno počela izvirati iz Mattovih posjekotina. Bit ću liječnica kad odrastem, izjavila je Emilia. Ovo je za mene korisno iskustvo.

Ostale sluškinje donesoše vjedro vode i ručnike, no nisu počele prati Matta sve dok im Rosa to nije dopustila.

Pazite. Desno je stopalo gadno izrezano, reče Rosa.

Mattu je zabrujalo u ušima. Osjetio je toplinu vode i bol se odjednom vratila. Sijevnula je od stopala pa sve do tjemena. Otvorio je usta da vrisne, ali ništa nije izlazilo iz njih. Grlo mu je bilo stisnuto od šoka.

ti,

Tiladost o

O, Bože! Mora da unutra ima još stakla, povika Rosa. Uхватила je Matta za ramena i naredila mu da se ne boji. Djelovala je gotovo ljutito.

Omaglica koja je obavijala Matta nestala je. Stopala, dlanovi i koljena su mu se tresli. Nije ni znao da tako jaka bol postoji.

Eto, rekla sam vam da je prije plakao, reče Mana. Šuti! reče Emilia.

Pogledajte! Na stopalu mu nešto piše, povikala je malena djevojčica. Pokušala se približiti, ali ju je Emilia odgurnula.

Ja sam ta koja će biti liječnica kad odraste. Prokletstvo! Ne mogu pročitati. Ima previše krvi. Dohvatila je krpu i obrisala mu stopalo.

Bol ovoga puta nije bila tako jaka, ali Matt je svejedno morao stenjati.

To ga boli, ti gaduro! vrištala je Marfa.

Čekajte! Uspijevam pročitati... Vlasništvo čekajte, slova su tako sitna! Vlasništvo posjeda Alacran.

Vlasništvo posjeda Alacran? Pa to smo mi. To nema nikakvog smisla, reče Steven.

Što se to ovdje događa? javi se glas koji Matt još nije bio čuo. U sobu uleti neki krupni, energični čovjek. Bio je ljutit, a iz crnih mu je očiju izbijala žestina. Steven se smjesta ispravi. I Emilia, pa čak i Mana, djelovale su kao da su se stavile u viši stupanj pripravnosti.

Našli smo dječaka u makovim poljima, oče, reče Steven. Ozlijedio se, pa sam mislio da bi liječnik... liječnik

Ti idiote! Za ovu malu živinu ti treba veterinar, grmio je čovjek. Kako se usuđuješ oskvrnuti ovu kuću?

Krvario je zausti Steven.

Da! Zakrvario je plahtu! Morat ćemo je spaliti. A sad izvedi van tog stvora.

sms

Kuća škorpiona

Rosa je oklijevala, očito zbunjena.

Čovjek se sagnuo i šapnuo joj nešto u uho. i

Na licu joj se jasno ocrtao užas. Smjesta je zgrabila Matta i otrčala. Steven je pojurio ispred nje kako bi joj otvorao vrata. Bio je blijed kao krpa. Kako se usuđuje sa mnom tako razgovarati, siktao je.

Nije tako mislio, reče Emilia vukući za sobom Mariju. O, da, mislio je. On me mrzi, reče Steven.

Rosa je žurno potrčala niza stube i Matta grubo istovarila na travnjak.

TlarTa

Matt je gledao gore, u nebo koje je bilo poput crnog baršuna. Po sredini se protezala svijetla maglica u kojoj su sjale stotine zvijezda. Bila je to Mliječna staza. Celia mu je pričala da je

ona nastala tako što je iscurila iz dojki Djevice Marije kad je prvi put dojila Isusa. Ležao je na travi. Nije bila onako meka kako je zamišljao, ali je svježije mirisala, a i svježina zraka mu je godila. Osjećao je vrućinu i groznicu.

Zastrašujuće probadanje prešlo je u tupu bol. Mattu je bilo drago što je opet vani. Nebo mu se činilo poznatim i davalo mu je osjećaj sigurnosti. Te iste zvijezde sjale su i iznad njihove kućice u poljima maka. Celia ga nikada nije puštala van danju, no navečer su katkad sjedili na trijemu. Pričala bi mu priče, i kad bi vidjela da neka zvijezda pada, govorila bi mu da pogleda. To je molitva koju je Bog uslišao, objašnjavala je. Jedan od anđela sad leti dolje na Zemlju da izvrši Božju zapovijed.

Molio se da Celia dođe i spasi ga. Ljutila bi se zbog prozo26 mladost o

ra, ali toga se nije previše bojao. Podnio bi on tu njezinu ljutnju, samo da dođe. Znao bi da ga, koliko god glasno vikala, svejedno voli. Gledao je u nebo, ali ni jedna zvijezda nije pala.

Pogledaj ga. On jednostavno leži tu poput životinje, reče Emilia iz nevelike udaljenosti. Matt se trže. Bijaše zaboravio na djecu.

On i jest životinja, reče Steven poslije stanke. Sjedili su na prvoj od stuba koje su vodile gore u kuću. Maria se zabavljala trgajući naranče i bacajući ih niza stube.

Ne razumijem, reče Emilia.

Bio sam glup. Trebao sam znati što je on to čim sam ga vidio. Nikome od posluge ne bi bilo dopušteno držati dijete ili živjeti odvojeno od drugih. Benito mi je objasnio kako stoje stvari, jedino što sam mislio da ono živi negdje drugdje. Možda u zoološkom vrtu, ili gdje god da drže te stvari.

O čemu ti to pričaš? Matt je klon, reče Steven.

Emilia je zinula od čuda. Nemoguće! Nije! Vidjela sam klonove. Oni su strašni! Iz usta im curi slina i kakaju u gaće. Glasaju se poput životinja.

Ovaj je drukčiji. Benito mi je rekao. Tehničari bi im prigodom rođenja trebali uništiti umove tako kaže zakon. Ali El Patron je želio da ovaj odraste poput pravog dječaka. On je toliko bogat da može kršiti zakon kako mu se sviđa.

To je odvratno. Klonovi nisu ljudi, povikala je Emilia. Jasno da nisu.

Emilia je rukama obuhvatila koljena. Naježim se od toga. Dotaknula sam ga! Njegova je krv bila na meni Maria, prestani nas gađati narančama!

Zabrani mi ako možeš, izazivala je Maria. Ako ne prestaneš, ja tebe bacam niza stube.

sms

Kuća škorpiona

Mala djevojčica isplazi jezik. Baci jednu naranču tako jako da se odbila od posljednje stube i pala u travu. Hoćeš da ti ogulim jednu, Matt? povikala je.

Nemoj, reče Emilia. Ozbiljnost u njezinu glasu učinila je da Mana zastane. Matt je klon. Ne smiješ mu se približavati.

Što je to klon?

Zločesta životinja.

Koliko zločesta? upita Maria sa zanimanjem.

Prije no što je Emilia dospjela odgovoriti, žestoki čovjek i liječnik pojavio se na vrhu stuba. Trebali ste me odmah pozvati, reče liječnik. Moja je dužnost brinuti se da bude zdravo.

Ni sam nisam znao sve dok nisam slučajno prošao kroz dnevnu sobu. Krvi je bilo posvuda. Izgubio sam glavu i naredio Rosi da ga izbaci van. Žestoki je čovjek sada izgledao manje opasno, no Matt je svejedno poželio pobjeći. Pokušao je ustati, ali ga je zaustavila strašna bol u stopalu.

Morat ćemo ga nekamo prenijeti. Ne mogu operirati na travnjaku.

Ima jedna prazna soba u dijelu kuće za služinčad, reče žestoki čovjek. Viknuo je Rosi neka dođe i ona lakim i brzim koracima side niza stube. Imala je bijesan izraz lica. Odvezla je

Matta u drugi dio kuće. Tu su prolazili kroz labirint mračnih hodnika koji su mirisali po plijesni. Stevenu, Emiliji i Mariji naređeno je da se istuširaju i presvuku.

Matta su plegli na tvrdi, goli madrac. Prostorija je bila dugačka i uska. S jedne su strane bila vrata, a s druge prozor na kojem su bile željezne rešetke.

Treba mi više svjetla, reče liječnik suho. Žestoki čovjek donese svjetiljku. Držite stvora da se ne miče, liječnik naredi Rosi. Milost, gospodaru. To je prljavi klon, prosvjedovala je žena.

Hajde, ženo, bolje ti je da poslušаш, zagrmio je žes28
mladost o

toki čovjek. Rosa je legla preko Mattova tijela i primila ga za gležnjeve. Od njezine težine jedva da je mogao disati.

Prestanite... Nemojte.. jaukao je dječak. Liječnik je pincetom ušao u najdublju posjekotinu. Matt se otimao i zapomagao, a kad je liječnik izvadio staklo, klonuo je. Rosa mu je stezala gležnjeve tako jako da su je boljeli prsti. Kad su ranu napokon očistili i zašili, pustili su ga. Matt se sklupčao i preplašeno gledao svoje mučitelje, pokušavajući nazrijeti smjeraju li još štogod.

Dao sam mu injekciju protiv tetanusa, rekao je liječnik i počeo spremati instrumente. Desno bi mu stopalo moglo ostati trajno oštećeno.

Mogu li ga vratiti u makova polja? ispitivao je žestoki čovjek.

Prekasno. Djeca su ga vidjela.

Čovjek i Rosa otidoše. Matt se pitao što sad slijedi. Bude li dovoljno usrdno molio, mislio je, Celia će sigurno doći po njega. Zagrlit će ga i odnijeti u krevet, pa će zapaliti svijeću ispred kipa Djevice od Guadalupe.

Samo što je Djevica daleko, u njihovoj kućici, a Celia možda i ne zna gdje je on sada.

Rosa je s treskom otvorila vrata i stala oblagati pod novinskim papirom. Liječnik veli da si naučen da ideš na zahod, ali ja ne želim riskirati, reče. Napravi to u kahlicu ako imaš pameti. Stavi kahlicu pokraj kreveta i uzme svjetiljku.

Čekaj, reče Matt.

Rosa zastade. Izraz njezina lica jasno je davao do znanja da prema Mattu nije prijateljski raspoložena.

Možeš li reći Ćeliji da sam ovdje?

Ona se zlobno nasmiješi i reče Ćeliji nije dopušteno da te vidi. Liječnik je tako odredio. Pa iziđe i zatvori vrata.

Prostorija je bila mračna. Samo je slabašno žućkasto svjetlo prodiralo kroz rešetke na prozoru.

Matt podignu glavu kako

sms

Kuća škorpiona

bi vidio odakle ono dolazi. Vidio je žarulju kako visi na žici koja se spuštala sa stropa. Bila je malena poput žaruljica kakvima je Celia kitila božično drvce, ali je junački sjala i ublažavala ono što bi inače bila potpuna tama.

Nije mogao vidjeti ništa osim kreveta i kahlice. Zidovi su bili goli, strop visok i nejasan u mraku. Uskost sobe činila je da se Matt osjećao kao da je zaključan u kakvu kutiju.

Nikad, nikad do sada nije morao spavati sam. Uvijek, pa makar to bilo i vrlo kasno, mogao je računati na Celijin povratak. Kada bi se noću budio, začuo bi njezino hrkanje iz susjedne sobe i tako se osjećao sigurnim. Ovdje nije bilo ničega, čak ni vjetra koji je puhao makovim poljima ili gugutanja golubova koji su se gnijezdili na krovu.

Tišina je bila zastrašujuća.

Matt je stalno plakao. Njegova je tuga samo rasla. Kad bi malo popustila, sjetio bi se Ćelije i iznova započinjao plakati. Očima natečenim od suza pogledao bi u malo žućkasto svjetlo i činilo bi mu se da treperi poput plamena. Shvatio je da ga podsjeća na svijeću ispred Djevice. Na kraju krajeva Djevica može odlaziti kamo hoće. Ona ne bi mogla biti zaključana kao neka

osoba. Ona može letjeti zrakom ili čak rušiti zidove kao junaci koje je Matt viđao na televiziji samo što ona to, naravno, ne radi, jer je Isusova majka. Možda baš sad stoji vani i gleda u prozor. U Mattu se nešto opustilo. Duboko je uzdahnuo i već je bio u polusnu. Prenuo ga je zvuk vrata netko je ušao. Matt se pokušao pridići u sjedeći položaj, ali ga je bol spriječila. Zasljepilo ga je svjetlo baterijske lampe.

Odlično. Već sam se pobjerala da sam pogriješila sobu. Mala je silueta dotrčala do kreveta, skinula naprtnjaču i počela vaditi hranu.

Mana? reče Matt.

Rosa je rekla da ti nisu dali večeru. Tako je zločesta! Ja imam psa, i on zavija ako ne dobije hranu. Voliš li sok od manga? Ja ga obožavam.

fTliadost 06

Matt je tek sad shvatio koliko je žedan. Popio je cijelu bocu naiskap. Maria je donijela i komade sira i kobasice. Stavljat ću ti ih u usta jedan po jedan ali moraš obećati da me nećeš ugristi.

Matta je to, naravno, povrijedilo. Odgovori joj kako nikad ne grize.

Pa, nikad se ne zna. Emilia je rekla da su klonovi opaki poput vukodlaka. Jesi li gledao onu emisiju na televiziji o dječaku kojemu po cijelom tijelu raste dlaka kad je pun mjesec?

Jesam! Matt je bio oduševljen što on i Maria imaju nešto zajedničko. Poslije tog filma zaključao se u kupaonicu i nije izlazio sve dok se Celia nije vratila kući.

Tebi ne raste dlaka ili slično? upita Mana. Nikada, kleo se Matt.

Dobro, reče Maria. Stavljala mu je komadiće hrane u usta, sve dok se nije tako najeo da nije više mogao.

Razgovarali su o filmovima, zatim o pričama o opasnostima koje vrebaju kad padne mrak, koje mu je pričala Celia. Matt je naučio da ga, ako leži posve nepomično, rane ne bole jako. Mana je skakutala oko njega i povremeno bi ga zatresla ili pomaknula i tako mu zadala bol, ali on se nije usuđivao prekoriti je zbog toga. Bojao se da bi se mogla naljutiti i otići.

Celia na vrata vješa amajlije kako bi otjerala čudovišta, reče Matt.

Djeluje li to?

Naravno. To tjera i mrtvace koji nisu voljni ostati u svojim grobovima.

Ovdje nema nikakvih amajlija, reče Maria plaho. I Mattu je kroz glavu prošla ista misao, ali nije htio da se Mana uplaši i ode, pa joj je objasnio Ovdje u Velikoj kući nam ne trebaju.

Ovdje ima previše ljudi, a čudovišta mrze gužvu.

sms

Koćd škorpiona

Marijino zanimanje dovelo je Matta u sve veće uzbuđenje i sve bolje raspoloženje. Govorio je grozničavo, ne mogavši prestati i škrgutao je zubima od nervoze. Nikad u životu mu nitko nije posvetio toliko pozornosti. Celia ga je pokušavala slušati, ali ona bi obično bila previše umorna. Maria je upijala njegove riječi kao da joj je život ovisio o njima. Jesi li čula za chupacabras? reče Matt. Što su to chupacabras? upitala je Maria. Glas joj je zvučao malo povišeno i kao bez daha.

Pa znaš. Kozosasi.

To zvuči jezivo.

I jest! Imaju velike bodlje po leđima i narančaste zube, i piju krv.

Šališ se!

Celia kaže da imaju lica poput ljudskih, samo što su im oči iznutra crne. Kao prazne duplje.

Uff!

Najviše vole koze, ali će pojesti i konja ili kravu ili dijete, ako su jako gladni.

Maria je sad već bila posve priljubljena uza nj. Obavila je ruke oko njega, a on je stisnuo zube kako se od bola ne bi trgnuo i tako je možda uplašio. Primijetio je da su joj ruke hladne poput leda.

Prošloga mjeseca Celia je rekla da je jedan takav smazao cijeli kokošinjac, reče Matt. Čula sam za to. Steven je rekao da su piliće pokrali ilegalci.

Tako su svima rekli zato da ljudi ne bi pobjegli od straha, reče Matt istim riječima kojima je Celia to njemu bila rekla. Ali zapravo su ih našli u pustinji bez kapi krvi u njima. Vjetar ih je nosio kao da su suhe kore od dinja.

Matt se bojava Stevena i Emilije, ali s Marijom je bilo drukčije. Ona je bila velika kao i on i uz nju se nije osjećao

ffllldojt o 6

loše. Kako ga je ono Rosa nazvala? Prljavi klon. Nije imao pojma što je to, ali je osjećao da je to nešto ružno i uvredljivo. Rosa ga je mrzila, a isto tako i žestoki čovjek i liječnik. Čak i ono dvoje starije djece promijenili su svoj odnos prema njemu kad su doznali što je on. Želio je upitati Mariju što su to klonovi, ali se bojava da bi i ona mogla osjetiti mržnju prema njemu ako bi je na to podsjetio.

U međuvremenu je otkrio da ga ponavljanje priča koje mu je Celia pričala ispunjava nekom zadivljujućom snagom. Slušao ih je kao očaran, a sada su opčinjavale Mariju tako jako da se praktički zalijepila za nj.

No nisu tu samo chupacabras, reče Matt svečano. I La Llorona noću luta.

Maria nešto promrmlja. Lice joj je bilo pritisnuto uz njegovu košulju, tako da je bilo teško razabrati što je rekla.

La Llorona je podavila svoju djecu jer je bila ljuta na svoga momka. A onda joj je bilo žao, pa je utopila i sebe, reče Matt. Otišla je u raj, a ondje je sveti Petar vikao na nju Ti zla ženo! Ne možeš ući ovamo bez svoje djece. Otrčala je u pakao, ali joj je Vrag zatvorio vrata pred nosom. I sada mora noću hodati po svijetu, nikada ne sjedne, nikada ne spava. I zavija Oooo... Oooo. Gdje su moja djeca? Možeš je čuti kad puše vjetar. Dođe na prozor i kaže Oooo...

Oooo. Gdje su moja djeca? Pa grebe po staklu svojim dugim noktima

Prestani! vrisnu Maria. Rekla sam ti da prestaneš! Zar nikad ne slušaš? Matt zastade. Što nije bilo u redu s pričom? Ta pričao ju je posve isto kao i Celia.

Ne postoji nikakva La Llorona! Ti si je izmislio!

Nisam.

E pa ako i postoji, ja to ne želim znati!

Matt dotaknu Marijino lice. Pa ti plačeš!

Ne plačem, ti eejitu jedan! Samo mrzim grozne priče!

Matt je bio užasnut. Nije ni u snu želio uplašiti Mariju.

sms

Ku škorpiona

Žao mi je, reče.

I treba ti biti, Maria je mumljala, šmrcajući.

Ništa ne može proći kroz rešetke na prozoru, reče Matt. Osim toga, u kući je gomila ljudi.

Ali u ovim hodnicima nema nikoga, reče Maria. Ako iziđem, čudovišta će me ščepati.

Možda neće.

O, krasno! Možda neće! Kad Emilia vidi da nisam u krevetu, nadrapala sam. Reći će tati, a on će me natjerati da satima vježbam tablicu množenja, a za sve si kriv ti!

Matt nije znao što bi rekao.

Morat ću ostati ovdje do jutra, zaključila Maria. No svejedno ću upasti u gadne nevolje. Ali me barem chupacabras neće pojesti. Hajde, pomakni se malo.

Matt joj pokušava napraviti mjesta. Krevet je bio veoma uzak, a boljelo ga je pri svakom pokretu. Ruke i stopala su mu zadrhtali dok se pomicao prema rubu kreveta.

Stvarno si prasac, prigovarala je. Imaš li nešto da se pokrijemo?

Nemam, odgovori Matt.

Čekaj čas. Maria skoči s kreveta i pokupi nešto novina s poda.

Ne trebaju nam pokrivači, usprotivi se Matt. S njima ću se osjećati sigurnije.

Maria se zavukla pod novine. Ovo uopće nije loše. Ja ionako uvijek spavam sa svojim psom jesi li siguran da ne grizeš?

Naravno, odgovori Matt.

To je dobro, reče i privije se bliže k njemu. Matt je razmišljao o kazni koju bi Maria mogla zaraditi zato što mu je donijela hranu. Nije znao što je tablica množenja, ali pretpostavljao je da je nešto gadno.

mladost o

Toliko se toga dogodilo u tako kratkom vremenu, a Matt nije uspijevao shvatiti ni pola. Zašto su ga izbacili na travu kad su mu ispočetka svi toliko htjeli pomoći? Zašto ga je žestoki čovjek nazvao malom živinom? I zašto je Emilia rekla Mariji daje on zločesta životinja? Mora da je to imalo neke veze s time što je klon i, možda, s time što mu je pisalo na stopalu. Matt je jednom upitao Ćeliju o tome i ona mu je rekla da je to nešto što stavljaju novorođenčadi da se ne izgube. Zato je mislio da su svi tako tetovirani. No iz Stevenove se reakcije moglo zaključiti da nisu.

Maria se vrtjela, uzdisala i mahala rukama u snu. Novinski su papiri ubrzo popadali na pod. Matt se morao povući do samog ruba kreveta kako ga Maria ne bi šutnula. U jednom trenutku je izgledalo da ima noćnu moru. Dozivala je Mama... Mama... Matt ju je pokušao probuditi, ali ga je ona udarila.

Kad se pojavilo prvo plavičasto svjetlo zore, Matt se prisilio da ustane. Aah, jauknuo je, ali šapćući, da se Maria ne probudi. Bol u stopalu bila je jača nego sinoć.

Spustio se na sve četiri i pokušavao se kretati što je tiše mogao, gurajući kahlicu pred sobom. Kad je došao do dijela kreveta gdje je mislio da ga Maria neće moći vidjeti, pokušao se tiho popisati. No Maria se okrenula. Matt se preplašeno trgnuo. Kahlica se prevrnula. Morao je novinama počistiti mokraću, a onda se odmarao naslonivši se leđima na zid jer su ga dlanovi i stopala jako boljeli.

Zločesta curica! dreknula je Rosa još s vrata. Iza nje stajala je četa sluškinja, sve su izvijale vratove ne bi li vidjele što se unutra događa. Prevrnule smo cijelu kuću tražeći te. A ti si se cijelo vrijeme krila s tim prljavim klonom. Sad si stvarno nadrapala. Bit ćeš smjesta poslana kući.

Maria se pridigla žmirkajući na svjetlu koje je dopiralo kroz otvorena vrata. Rosa ju je strgnula s kreveta i napućila nos u Mattovu smjeru koji je u strahu ostao prikovan uza zid

Znači

sms

Kućd škorpiona

ipak nisi naučen na zahod, ti beštijo mala. Stvarno ne znam kako je Celia preživjela s tobom sve ove godine.

Zatvor

Kad mu je te večeri Rosa donijela večeru, Matt ju je upitao kad će se Maria vratiti. Nikada! odbrusila mu je. Nju i sestru su poslali kući, i ja mogu reći samo Drago mi je da smo ih se riješili! Mendozice misle da nas, zato što im je otac senator, mogu gledati svisoka. Pih! A senator Mendoza nije preponosan da ispruži ruku kad El Patron dijeli novac!

Liječnik je dolazio svaki dan. Matt ga se bojao, ali liječnik kao da to nije primjećivao. Poslovno se odnosio prema Mattovu stopalu mazao ga je sredstvom za dezinfekciju i pregledavao šavove. Jednom mu je dao injekciju antibiotika jer je rana izgledala natečeno i imao je vrućicu. Liječnik se nije trudio da s Mattom zapodjene razgovor, a i Mattu je odgovaralo da tako ostane.

No s Rosom je razgovarao. Izgledalo je da se njih dvoje rado družu. Liječnik je bio visok i koščat. Glava mu je bila obrubljena vijencem kose nalik paperju na pačjem trbuhu, a kad je govorio, iz usta mu je prskala pljuvačka. I Rosa je bila visoka. Bila je ona i veoma snažna, što

je Matt osjetio na svojoj koži kad joj je jednom pokušao pobjeći. Lice joj je neprestano bilo skupljeno u neprijaznu grimasu koja je izražavala mržnju i gađenje, premda bi se povremeno nasmijala kad bi liječnik ispričao neki od svojih loših viceva. Mattu se njezin smijeh činio još strasnijim od grimase.

El Patron godinama nije pitao za živinu, primijeti liječnik.

Matt je shvatio da je živina o kojoj se govori on.

mladost o 6

Možda je zaboravio da postoji, mrmljala je Rosa. Ribala je pod u sobi, bila je na rukama i koljenima, kraj nje je bilo vjedro sapunice.

Volio bih kad bih se u to mogao pouzdati, reče liječnik. Katkad se čini da je El Patron posve senilan. Danima samo gleda kroz prozor i ništa ne govori. A onda opet postane onaj stari bandido kakav je nekada bio.

On je još uvijek bandit, reče Rosa.

Nemoj to govoriti, čak ni meni. El Patronov bijes je nešto što ne želiš iskusiti na svojoj koži. Mattu se učinilo da su i Rosa i liječnik malo zadržali. Čudio se zašto bi El Patron bio tako strašan, kad su sami rekli da je star i slab. Matt je znao da je El Patronov klon, ali nije bio siguran što to točno znači. Možda ga je El Patrón posudio Čeliji i jednog će ga dana tražiti natrag.

Kad bi pomislio na Čeliju, oči bi mu se ispunile suzama. Uvijek bi ih nastojao zaustaviti. Nije želio pokazati slabost pred svojim mučiteljima. Instinktivno je znao da bi to iskoristili da ga još više povrijede.

Rosa, pa ti si se namirisala, reče liječnik vragolastim glasom.

Ha, Willume! Ti misliš da bih sve učinila da ti se svidim, zar ne?

Rosa ustade i svoje od sapunice mokre ruke obriše o pregaču.

Mislim da si ga stavila iza ušiju.

To je sredstvo za dezinfekciju kojim perem kadu, odgovori Rosa. Vama liječnicima je to možda ugodan miris.

I jest, moja mala prgava Roso. Willum ju je pokušao zagrliti, ali mu se ona izmaknula iz ruku. Prestani! povikala je grubo ga odgurnuvši. Liječniku se očito svidjela usprkos svojoj neprijaznosti. U Mattu je to stvaralo nelagodu. Osjećao je kao da su njih dvoje združeni protiv njega.

sms

Kućđ škorpiona

Kad bi izlazili iz sobe, Rosa je uvijek zaključavala vrata. Matt bi svaki put zakrenuo kvaku da isproba je li zaboravila zaključati, no nije imao sreće. Pokušavao je rasklimati rešetke na prozoru, no bile su dobro pričvršćene. Sjeo bi na pod, neutješan.

Da je barem mogao kroz prozor vidjeti što god zanimljivo. No ispred prozora je bio zid koji je gotovo sasvim zaklanjao pogled. Kroz malen procijep mogao je vidjeti komadić zelena travnjaka i svijetloružičaste cvjetove, ali to je bilo tako malo da mu je to samo stvaralo želju da vidi više. Malena vrpca neba svijetlila je danju, a noću se moglo vidjeti nekoliko zvijezda. Uzalud je osluškivao ne bi li čuo neki ljudski glas.

Divlje meso stvorilo mu je kvrgu na tabanu. Često je gledao natpis vlasništvo imanja alacrAn no ožiljak je prešao točno preko sitnih slova. Bilo je teško razabrati riječi.

Jednoga je dana između Rose i liječnika došlo do gadne svađe. El Patron me želi uza se, reče liječnik. Dolazit ću jednom mjesečno.

To je samo izlika da pobjegneš od mene, odgovori Rosa. Glupačo, znaš da moram raditi.

Ne zovi me glupačom! dreknula je Rosa. Lažljivo pseto kao što si ti prepoznam čim ga vidim!

Nemam izbora, reče Willum kruto.

Zašto me ne povedeš? Mogla bih mu biti domaćica.

El Patron ne želi domaćicu.

O, da! A to tebi baš odgovara! Nije meni ovdje lako, govorila je uzrujana. Ostali mi se sluge smiju. Govore To je ona koja se brine oko živine. Ni ona nije ništa bolja. Ponašaju se prema meni kao da sam smeće.

Pretjeruješ.

Ne, ne pretjerujem! vikala je. Molim te, povedi me, Willume. Volim te. Sve ću učiniti za tebe!

li
mladost 06

Liječnik makne njezine ruke sa sebe. Histerična si. Ostavit ću ti nekoliko tableta za smirenje i vidimo se za mjesec dana.

Čim su se vrata zatvorila, Rosa je tresnula vjedro o zid i proklela doktora i sve njegove pretke. Lice joj je bilo blijedo od bijesa, jedino su na obrazima ostale dvije rumene mrljice. Matt nikada nije vidio nekoga tako bijesnog. Uplašio se.

Ti si kriv za ovo! kričala je Rosa. Povukla ga je za kosu tako jako da ga je podigla nekoliko centimetara iznad tla.

Jao! Joj! cvilio je Matt.

Jaukanje ti neće pomoći, ti bezvrijedna i beskorisna životinjo. Nitko te ne može čuti. Cijelo krilo kuće je prazno jer si ti u njemu! Ovdje više ne drže ni svinje! Rosa mu se unijela u lice. Lične su joj se kosti isticale ispod napete kože, a oči su joj bile širom otvorene. Izgledala je poput demona iz stripova koje je Celia donosila iz crkve.

Mogla bih te ubiti, reče ona tiho. Mogla bih te ubiti i pokopati ispod poda možda to i učinim. Ispustila mu je kosu i on je pao na pod. Uhvatio se za mjesto na glavi gdje ga je bila povukla za kosu. Ili možda ipak neću. U svakom slučaju, kad vidiš da sam to odlučila, bit će kasno.

Ali jednu stvar bi bilo dobro da shvatiš Ja sam ti sad gospodar, i ako me naljutiš čuvaj me se! Izišla je zalupivši vrata za sobom. Matt je nekoliko minuta sjedio kao paraliziran. Srce mu je tuklo, a tijelo mu je bilo obliveno znojem. Kako ona to misli? Može li on išta učiniti da se spasi? Nakon nekog vremena prestao je drhtati i disanje mu se vratilo u normalu. Opet je pogledao jesu li vrata zaključana, ali ništa ni ovakav ludi bijes nije mogao navesti Rosu da zaboravi zaključati. Odšepao je do prozora i gledao svijetlu vrpcu trave i cvijeća iza zida. Te su noći dva vrtlara odnijela krevet, odbivši pritom pogledati Matta. Rosa je to promatrala s gorkim zadovoljstvom. Odnijela je i kahlicu.

sms

..... 39

Kuća škorpiona

Možeš kakati i piškiti na novine u kutu, reče Rosa. Uostalom, tako rade i ostali psi.

Matt je sada morao ležati na betonskom podu, bez pokrivača, bez jastuka, bez ičega. Spavao je loše i tijelo ga je jutrom boljelo poput bolesnog zuba. Kad je vršio nuždu na novine u kutu, osjećao se prljavo i osramoćeno. Dokle će tako?

Rosa je samo grubo spustila poslužavnik s doručkom i otišla. Nije ga uopće grdila i ponižavala. Matt je isprva osjetio olakšanje, ali se ubrzo počeo osjećati loše. Čak i ljutnjom ispunjene riječi bile su bolje nego šutnja. Da je kod kuće, imao bi barem medvjedića, psa i zečića Pedra da mu prave društvo. Oni nisu govorili, ali ih je barem mogao zagrliti. Gdje li su oni sada? Je li ih Celia bacila znajući da se on nikada neće vratiti?

Matt je jeo i plakao u isto vrijeme. Suze su mu tekle niz lice u usta i na suhi prepečenac koji mu je Rosa donijela. Jeo je prepečenac i zobenu kašu, kajganu s chorizo kobasicom¹⁰, plastičnu čašu soka od naranče i krišku slanine. Ako ništa drugo, barem ga nije bila odlučila pustiti da umre od gladi.

Uvečer mu je donijela neko bezukusno pirjano meso s umakom boje cementa. Nije mu dala nikakav pribor za jelo, pa je morao gurnuti lice u zdjelu poput psa. Prilog su bile kuhane tikvice. Dobio je i jednu jabuku i bokal vode. Jeo je jer je bio gladan, ali mu ta hrana nije prijala jer ga je podsjećala na to kako mu je Celia divno kuhala.

Dani su prolazili. Rosa nije s njime uopće govorila. Na njezino lice kao da se bila spustila zavjesa. Nije dopuštala da joj se pogled sretne s Mattovim i nije odgovarala na njegova pitanja. Kad bi ona došla, on je grozničavo govorio, no sudeći po tome koliko se obazirala na njega, mogao je isto tako biti i plišan medvjed.

10 Tradicionalna španjolska kobasica koja je poslije prenesena u Meksiko i gdje su je počeli začinjati raznim vrstama ljute paprike.

Uladojt o 6

Vonj u sobi s vremenom je postao nepodnošljiv. Rosa je svakoga dana čistila kut u kojem je Matt vršio nuždu, ali se smrad uhvatio za beton. Matt se bio navikao na njega, ali Rosa nije, i to je bio povod još jednom ispadu bijesa.

Nije li dovoljno to što te moram čuvati? kriješta je, a Matt se priljubio uza zid kraj prozora. Radije bih čistila kokošinjac! Kokoši su barem korisne! Kakva je korist od tebe?

U tom joj je trenutku očito sinula nekakva ideja, jer je najednom prestala vikati i pogledala Matta tako proračunato da je osjetio hladnoću sve do nožnih palčeva. Što je to smišljala? Nedruželjubivi vrtlari su se vratili. Sad su gradili nisku ogradu pred vratima. Matt je gledao sa zanimanjem. Bila mu je do struka ne dovoljno visoka da ga zadrži unutra, ali dovoljno visoka da ga uspori ako pokuša pobjeći. Rosa je stajala u hodniku i prigovarala. Vrtlari su izgovorili nekoliko riječi koje Matt nikad prije nije čuo, a Rosa je pozelenjela od bijesa. No nije odgovorila.

Kad je ograda bila gotova, Rosa je iznijela Matta u hodnik i čvrsto ga primila. Znatiželjno je gledao oko sebe. Hodnik je bio siv i prazan, teško da je bio išta zanimljiviji od sobe, ali je, nakon što je tako dugo proveo zaključan u sobici, ipak za njega predstavljao neku promjenu. A onda se počelo događati nešto na što je Matt zinuo od iznenađenja. Vrtlari su se gegali hodnikom vozeći tačke pune piljevine. Iskricali su ih jedne po jedne u njegovu sobu. Vraćali su se sve dok pod nije bio prekriven slojem piljevine visine zapreke u hodniku.

Rosa ga je iznenada uhvatila za ruke i ubacila unutra. Sletio je na stražnjicu puf i stao kašljati. To je nešto za prljavu živinu poput tebe, reče i zalupi vratima.

sms

Kuća škorpiona

Matt je bio zbunjen. Nije znao što da misli o svemu tome. Cijela je soba bila puna tog sivosmedeg praha. Bio je mekan, na njemu je mogao spavati kao na krevetu. Gacao je po piljevini pokušavajući shvatiti što ga je snašlo. Ako ništa drugo, bilo je to barem nešto novo u njegovu životu.

Matt se probijao kroz piljevinu. Pravio je od nje brdašca. Baca ju je uvis i gledao kako pada u vidu oblaka prašine. Dugo se na taj način zabavljao, no s vremenom je isprobao sve što se s piljevinom dalo napraviti.

Rosa mu je uvečer donosila hranu. Ne bi izgovorila ni riječ. Matt je jeo polako, promatrajući žućkasto svjetlo koje je pripadalo Djevici i osluškujući udaljene zvukove koji su dopirali iz drugih dijelova kuće.

Što si to, za ime Boga, napravila? povika liječnik kad je vidio Mattovu preuređenu sobu.

To je duboka stelja, reče Rosa. Zar si poludjela? A se to tebe tiče?

Naravno da me se tiče, Rosa, reče liječnik pokušavajući je uhvatiti za ruku. Ona je istrgnu iz njegove. A moram se i brinuti o zdravlju ovoga klona. Blagi Bože, znaš li što bi se dogodilo da umre?

Ti se brineš samo o tome što bi se tebi dogodilo. Ali možeš mirno spavati, Willume. Ja sam odrasla na peradarskoj farmi, i ovakva duboka stelja je najbolji način da pilići ostanu zdravi. Njihov izmet se sliježe na dno. Tako im se noge ne mogu inficirati.

Willum se glasno nasmija. Ti si stvarno neobična žena, Rosa, ali moram priznati da je životinja u dobrom stanju. Znaš, sjećam se kako je govorila dok je živjela u Celijinoj kući. Sada više ne govori ništa.

To je izopačena, zloćudna životinja, reče Rosa.

m iadost 06

Liječnik uzdahnu. Da. Klonovi na kraju uvijek postanu takvi. Mislio sam da je ovaj bistriji od ostalih.

Matt ne reče ništa. Sklupčao se u kutu, što dalje od njih dvoje. Dugi dani samoće u Celijinoj kući naučili su ga da šuti, a iz bilo kakve VVillumove ili Rosine pozornosti mogla je proizići samo bol.

Dani su prolazili u samrtnoj sporosti, izmjenjivali su se s čemernim noćima. Matt je sa svoga prozora malo toga mogao vidjeti. Ružičasti su cvjetovi venuli. Trak neba danju je bio plav, noću crn. Sanjao bi kućicu, Čeliju, blistavozelene livade. Plakao bi kad bi se probudio.

Postupno je povjerovao da ga je Celia zaboravila, da ga nikad neće spasiti iz ovog zatvora. Ta je pomisao bila tako bolna da ju je Matt pokušavao istjerati iz glave. Odbijao je razmišljati o Čeliji. Kad bi mu došla misao o njoj, brzo bi pomislio na nešto drugo kako bi mu se njezina slika makla iz svijesti. Nakon nekog vremena više se na javi nije mogao sjetiti kako je izgledala, mogao ju je vidjeti samo u snovima.

No i dalje se borio protiv otupjelosti koja je prijetila da ga obuzme. Stvarao je zalihe hrane ispod piljevine, ne da bi je kasnije jeo, nego da privuče kukce. Na prozoru nije bilo stakla, pa su kroz rešetke u sobu mogla ući najrazličitija mala bića.

Prvo je na komad jabuke namamio ose. Zatim je komadićem pokvarenog mesa privukao golemu muhu koja je zujala krasnim, dubokim tonom. Sjela je na meso baš kao da je pozvana na večeru i trljala svoje dlakave nožice dok se spremala početi jesti. Matt je poslije u komadiću mesa otkrio mnoštvo crvića, gledao ih je kako rastu i pretvaraju se u muhe. To mu je bilo jako zanimljivo.

Tu su, dakako, bili i žohari. Mali, smeđi probijali su se kroz piljevinu, a veliki, kožnati bombarderi letjeli su po sobi i tjerali Rosu da vrišti.

Ti si monstrum! vikala je. Ne bi me čudilo da ihWeš!

sms

Mi škorpiona

O da, kukci su donosili raznolike vrste zabave.

Jednog čarobnog dana kroz rešetke se probio golub i okupao se u piljevini. Matt se potpuno smirio, pritajio se da ga ne uplaši i divio se njegovoj ljepoti. Kad je odletio, za sobom je ostavio jedno jedino bisernosivo pero. Matt ga je dobro sakrio da ga Rosa ne nade.

Pretpostavljao je da bi sve što je lijepo ona sigurno uništila.

Pjevao je u sebi tako ga Rosa nije mogla čuti jednu od Celijinih uspavanki Buenos dias paloma blanca. Hoy te vengo a saludar. Dobro jutro, golubice bijela, danas sam te došao pozdraviti. Celia je rekla da je to pjesma o Djevici. Matt je zaključio da je onoga goluba poslala Djevica i da je pero koje je ostavio značilo da će ga čuvati i ovdje kao što ga je čuvala u kućici u makovim poljima.

Jednoga dana začuo je izvana korake. Pogledao je i s druge strane rešetaka ugledao čudnovato, novo lice. Bio je to dječak, nešto stariji od njega, čekinjaste crvene kose i pjegava lica.

Ružan si, reče dječak. Prljav si kao prase.

Matt htjede odgovoriti, ali navika šutnje bila je prejaka. Bio je kadar jedino zuriti u uljeza. U maglovitoj pozadini sjećanja, prepoznao je zlog dječaka Toma.

Učini nešto, reče Tom. Malo ruj. Otari malo svoju svinjsku guzicu o zid. Inače neću imati što ispričati Mariji.

Matt ustuknu. Sjeti se vesele crnokose djevojčice koja mu je pomagala i bila kažnjena jer mu je donijela hranu. Ona se, znači, vratila. I nije ga došla posjetiti.

Sredili su te, ha? Čekaj samo dok kažem tvojoj curi kako si sada lijep. Smrdiš kao hrpa gnoja. Matt je nonšalantno zavukao ruku pod piljevinu tražeći nešto od onoga čime je hranio crve jednu cijelu naranču. Isprva je bila zelena, no s vremenom je postala plava i sasvim mekana. Crvi su ispunili unutrašnjost, zabavljajući Matta izvijanjem svojih duguljastih tijela. Zadržala je oblik jedva.

lilldoo o 6

Ah, zaboravio sam. Ti si preglup da bi govorio. Ti si glupi klon koji piša u gaće i povraća po sebi. Možda bi me razumio kad bih govorio tvojim jezikom, reče Tom pa gurne lice među rešetke i zarokće. Matt munjevito baci naranču. Pogodak je bio savršen jer je mnogo vremena provodio igrajući se tako što je voćem gađao improvizirane mete.

Trula naranča razletjela se po Tomovu licu. Naglo je ustuknuo, vrišteći Pa to se miče! Gnjila mu je masa kapala s brade. Crvi su se koprcali dok su upadali u ovratnik. Platit ćeš mi ovo! zadere se i odjuri.

Matt je osjećao dubok mir. Koliko god da je soba Rosi izgledala poput bezoblične pustinje, njemu je predstavljala carstvo skrivenih čari. Ispod piljevine a točno je znao gdje je što bilo bile su zalihe orahovih ljuski, sjemenki, kostiju, voća i hrskavice. Hrskavica je bila osobito vrijedna. Mogao si je rastezati, svijati, gledati kroz nju prema svjetlu, pa čak je i sisati ako nije bila odviše stara. Kostu su mu bile lutke. Mogao se njima igrati i s njima razgovarati.

Matt zatvori oči. Volio bi da je mogao zaključati Rosu i liječnika. Hranio bi ih crvljivim narančama i pokvarenim mlijekom. Oni bi ga molili da ih pusti, ali on ne bi na to pristao.

Nikada!

Izvukao je golublje pero i promatrao njegove svilenkaste preljeve. Pero mu je obično davalo osjećaj sigurnosti, ali sad ga je ispunilo nemirom. Celia je govorila da Djevica voli sve što je dobro i pravedno. Ona ne bi odobrila bacanje trule naranče Tomu u lice, čak ni ako je to zaslužio. Da mu se zagledala u dušu, vidjela bi zle misli o Rosi i liječniku i bila bi tužna.

Matt je shvatio da je i sam tužan. Ne bih ih zapravo povrijedio, pomislio je zato da bi Djevica to mogla vidjeti i nasmiješiti se. Pa ipak, zadovoljstvo što je pogodio Toma ispunjavalo ga je nekom ugodnom toplinom.

No kao što mu je Celia jednom rekla, mudar čovjek nikada ne piša u vjetar. Ako nekome baciš trulu naranču u lice, možeš

sms

Kuća škorpiona

se okladiti da će ta naranča prije ili poslije doletjeti natrag. Za manje od sata Tom se vratio s puhaljkom. Matt je bio odjeven samo u kratke hlače, pa su zrna graška koja je Tom ispaljivao iz puhaljke udarala po goljoj koži. Matt im je isprva pokušavao izmicati, ali se u maloj i uskoj sobi nije imao kamo sakriti.

Instinktivno je shvatio da će, ako odbije reagirati, Tomu ubrzo dosaditi. Pa ipak je potrajalo dok se to nije dogodilo. Tom je izgleda imao goleme zalihe graška, no na poslijetku je Matta okrstio s nekoliko pogrđnih imena i napokon otišao.

Matt je dugo čekao kako bi bio posve siguran da je Tom otišao. Znao je biti vrlo strpljiv. Sjetio bi se zečića Pedra koji je istraživao vrt senora MacGregora i ondje izgubio odjeću. I Matt je bio izgubio svu odjeću, svu osim kratkih hlača. Rosa mu ju je oduzela s objašnjenjem da bi je ionako samo uništio.

Na poslijetku je podigao pogled i shvatio da je njegovo carstvo u rasulu. Trčeći po sobi u bijegu pred Tomovim projektilima, Matt je uništio oznake po kojima je znao što je gdje skriveno. Uzdišući, probijao se kroz piljevinu. Pipao je rukama pod piljevinom kako bi ponovno pronašao svoja blaga. Poravnao je površinu i obnovio crte i udubine koje su služile

za orijentaciju. To je bilo slično onome kad je Celia odmicala namještaj da bi usisala prašinu iz tepiha i poslije ga opet vraćala na mjesto.

Kad je završio posao, sjeo je u kut i čekao da mu Rosa donese večeru. No najprije se dogodilo nešto nevjerovatno.

Mijo! Mi hijo! začuo je Celijin glas s prozora. Dijete moje! Dijete moje! Nisam znala da si ovdje. O, Bože! Rekli su mi da si kod El Patrona. Nisam znala. Držala je Mariju u naručju, u visini prozora.

Izgleda drukčije nego prije, primijeti Marfa.

Izgladnjivali su ga, životinje! I uzeli mu odjeću! Dođi, ljubavi. Želim te dotaknuti. Celia progura kroz rešetke svoju veliku ruku. Daj da te vidim, mi vida. Ne mogu vjerovati da se ovo dogodilo.

mladost 06

No Matt je mogao jedino gledati u njih. Ni o čemu drugome nije sanjao sve ovo vrijeme, ali sad kad je dugo očekivani trenutak napokon došao, nije se mogao ni pomaknuti. Bilo je prelijepo da bi bilo istinito. Ako bi se odazvao i potrčao prema Čeliji, sigurno bi se dogodilo nešto gadno. Celia bi se pretvorila u Rosu, a Mana u Toma. Razočaranje bi ga satrlo.

Hej, eejitu, namučila sam se da bih došla ovamo, reče Mana.

Zar si tako slab da ne možeš stajati? iznenada povika Celia. Oh, Bože! Da ti nisu polomili noge? Reci bar nešto. Nisu ti valjda iščupali jezik? Počela je zapomagati poput La Llorone.

Pružila je ruku kroz rešetke što je najdublje mogla. Njezin je jad Mattu razdirao srce, pa ipak se nije mogao pomaknuti ni odgovoriti.

Gnječiš me, požalila se Maria, pa ju je Celia spustila. No mala se uspjela istegnuti toliko da je mogla viriti preko ruba prozora. Moj pas Furball bio je isto ovakav kad su ga uhvatili živoderi. Plakala sam i plakala sve dok ga tata nije doveo kući. Furball nije htio jesti ni pogledati me čitav dan, ali je na kraju to ipak prebrodio. Sigurna sam da će tako i Matt. Mudrost dolazi iz dječjih usta, reče Celia. Nisam ja dijete!

Jasno da nisi, srce. Samo si me podsjetila na to da je najvažnije osloboditi Matta, reče i pogladi Mariju po kosi. O svemu ostalome možemo brinuti i poslije. Ako ti dam jedno pismo, obećavaš li da ćeš ga čuvati i da ga nikome nećeš pokazati? Pogotovo ne Tomu?

Obećavam, reče Maria.

Mrzim što to činim, reče Celia više sebi samoj nego Mariji. Strašno mi je teško to učiniti, vjeruj mi, srce mi se para. Ali postoji samo jedna osoba koja može spasiti Matta. Maria, ovo pismo moraš odnijeti svome tati. On će znati kamo ga treba dalje poslati.

sms

Kuća škorpiona

Dogovoreno, reče Maria veselo. Hej, Matt! Celia će večeras staviti ljutu papriku u Tomovu vruću čokoladu, ali to ne smiješ nikome reći.

A ne smiješ ni ti, odvrati joj Celia. Okej.

Ne brini, reče Celia Mattu. Imam u rukavu više trikova nego što stari kojot ima buha. Izbavit ću te odavde, ljubavi!

Mattu je laknulo kad su njih dvije otišle. Bile su nepozvani uljezi u uređenu svijetu koji bijaše stvorio. Sada je mogao lijepo na njih zaboraviti i vratiti se u razmišljanje o svom carstvu.

Površina piljevine bila je lijepo poravnata, blaga bijahu skrivena iza samo njemu znanih oznaka, jer on je tu bio kralj. Jedna pčela ude, ali ne našavši ništa, ode. Pauk je, visoko gore na stropu, popravljao mrežu. Matt je u ruku uzeo golubovo pero i zadubio se u promatranje njegova svilenkastog savršenstva.

Srednja dob 711

sms

Kuća škorpiona

Hajde! Ustaj! vikala je Rosa. Matt je spavao u udubljenju koje je stvorilo njegovo tijelo. Kako je spavao, tonuo je sve dublje, sve dok ga piljevina nije gotovo prekrila. Kako se naglo probudio, tako je od iznenađenja otvorio usta i naglo udahnuo. Piljevina mu je ušla u nos i usta pa je stao kašljati i hvatati zrak.

Hajde, diži se već jednom! Nemoguć si! Moram te oprati, obući, i tko zna što još sve ne. S tobom samo problemi! Rosa ga uhvati za kosu i odvuče iz sobe.

Vodila ga je sumornim i vlažnim hodnicima i kroz vrata koja su vodila u sobe, skućene i mračne. Neka je sluškinja ribala pod velikom četkom. Kad je Rosa protutnjila pokraj nje, podigla je pogled pun beznađa.

Rosa ga ugura u kupaonicu punu pare. Hrdava je kada već bila ispunjena vodom. Skinula mu je hlačice i ubacila ga unutra prije negoli je stigao shvatiti što se događa.

Bila mu je to prva kupka otkako je u zatočeništvu. Osjećao se poput žedne spužve, upijao je vodu sve dok nije bio tako pun da se jedva mogao micati. Toplina je djelovala poput melema na koži koja ga je svrbjela i boljela. Sjedni! Nemamo čitav dan, gundala je Rosa, uzevši u ruku četku gotovo jednako tako veliku kao što je bila ona u hodniku.

Ribala ga je sve dok mu koža nije postala ružičasta, osušila velikim, mekanim ručnikom i pokušala očešljati njegovu zamršenu kosu. Ljutita što joj to nije polazilo za rukom, zgrabila je škare i odrezala je. Tražili su da budeš uredan i to će i dobiti, mrmljala je. Obukla mu je košulju dugih rukava, hlače i dala mu gumene sandale.

Srednja dob 7

Uskoro je morao preko dvorišta, pa u drugi dio kuće. Noge su ga boljеле, dugo već nije toliko hodao. Na pola puta preko dvorišta noge su mu se sapslele zbog sandala na koje nije bio navikao, pa je posrnuo.

Rosa je iskoristila taj trenutak da mu nešto kaže. Liječnik će biti ondje, reče. A i važni članovi obitelji. Žele se uvjeriti da si zdrav. Ako te što pitaju, ne odgovaraj. Pogotovo im ne govori ništa o meni. Unijela mu se u lice. Opet ćeš biti sam sa mnom u onoj sobici, šapnula je.

Kunem se da ću te ubiti i zakopati ispod poda ako me uvališ u neprilike.

Mattu uopće nije bilo teško u to povjerovati. Natjerao je svoje klecave noge da je slijede u dio kuće koji se od njegova starog zatvora razlikovao kao što se svijeća razlikuje od sunca. Zidovi su bili obojeni u bež, u ružičasto, u blijedozeleno. Sve je bilo tako svijetlo i veselo da ga je počeo hvatati optimizam usprkos Rosinim prijetnjama. Pod je bio tako blistavo ulašten da mu se činilo kao da hoda po vodi.

Prozori su gledali na vrt s vodokocima koji su prskali i svjetlucali u sunčevim zrakama.

Veličanstvena ptica dugog, zelenog repa otmjeno je šetala stazom. Matt je poželio stati, no Rosa mu je pokazala neka nastavi hodati. Cijelo je vrijeme ispod glasa psovala.

Napokon su stigli u veliku sobu u kojoj je bio raskošan tepih s uzorkom od ptica i vinove loze. Matt se htjede sagnuti i dotaknuti ga. Ustani, siktala je Rosa. Vidio je prozore s plavim zastorima koji su sezali od stropa do poda. Bila je tu i stolica s osloncima za ruke i pokraj nje stolić, a na njemu čajnik, šalice i srebrni pladanj s kolačićima. Mattu pcuriše sline kad je vidio kolačiće.

Pridi bliže, dječāče, reče jedan veoma star glas.

Rosa zine od iznenađenja. Ruka joj sklizne s dječakova ramena. El Patron, izgovori šaptom.

Matt je tek sada vidio da je u stolici, koja mu se isprva

sms

učinila praznom, zapravo sjedio čovjek. Bio je iznimno mršav. Kosa mu je bila do ramena, sijeda, uredno počesljana, a lice tako izbrazdano i naborano da je djelovalo nestvarno. Na sebi je imao kućni ogrtač, a koljena su mu bila prekrivena plahtom. Zbog te plahte je izgledalo kao da su čovjek i stolica jedno i zato ga Matt isprva nije primijetio.

Sve je u redu, začu se Celijin glas. Matt se osvrnu da vidi odakle glas dolazi i ugleda je na vratima. Srce mu je poskočilo od olakšanja. Celia prođe pokraj Rose i uze ga za ruku. Bilo mu je teško, mi patron. Šest mjeseci su ga držali zatočena poput divlje životinje.

Lažeš! zarezala Rosa.

Vidjela sam vlastitim očima. Mana Mendoza mi je rekla gdje je.

Ona je dijete! Zar ćete joj vjerovati?

Ja hoću, reče Celia mirnim glasom. Nije je bilo ovdje šest mjeseci. Kad je došla, zatražila je da vidi Matta, a Tom se hvalio da gaje ustrijelio. Smještaje otrčala po mene.

Ustrijelio? Je li ranjen? upita starac.

Već prije je bio ozlijeđen. I Celia mu opiše ozljede od razbijena stakla.

Zašto mi to nitko nije rekao? reče El Patron. Nije to rekao glasno, no bilo je nečega u načinu kako je to izgovorio ili u tonu ili boji glasa, od čega je Matt zadrhtao, premda ovaj put nije on bio taj koji se trebao bojati.

Liječnikova je dužnost bila da vas obavijesti, plakala je Rosa.

Bila je dužnost svakoga od vas, reče starac istim hladnim tonom. Skini košulju, dječake.

Nije mu ni na kraj pameti bilo ne poslušati. Otkopča košulju i ispusti je na pod.

Dios mio! Bože moj!

Srednja dob 7 11

Mora da su to modrice od Tomove pihaljke na grašak, reče Celia, tonom kao da će zaplakati. Vidite kako je mršav, mi patron? I ima nekakav osip. Nije bio takav dok je bio kod mene, gospodine.

Pozovite liječnika!

Istoga časa bit će da je čekao pred vratima ude Willum i počeo pregledavati Matta. Zavrtio je glavom kao da je stvarno iznenađen dječakovim stanjem. Boluje od blage neuhranjenosti. Ima ranice u ustima. Za stanje njegove kože odgovorna je, rekao bih, prljavština i alergijska reakcija na stelju za piliće.

Na stelju za piliće?! reče starac.

Koliko sam razumio, živio je u sobi punoj piljevine, kako bi za njim bilo lakše čistiti.

Ti si znao za to, Willume, povikala Rosa. Nisi mi rekao da to nije u redu.

Nisam o tome ništa znao sve do danas, reče liječnik.

Lažeš! Reci im, Willume! Smijao si se tome. Rekao si daje životinja hoću reći, dječak u dobrom stanju!

Bunca, reče liječnik El Patronu. Tako odgovorna dužnost nije smjela biti povjerena psihički tako nestabilnoj osobi.

Rosa skoči na liječnika i, prije nego što je stigao uhvatiti je za zapešća, izgrebe mu noktima lice. Udarala ga je nogama i vrištala, pritjeravši ga gotovo uza zid. Čak je i pokazala zube poput divlje zvijeri koja se sprema ugristi. Matt je sa zanimanjem gledao što se događa. Pitao se hoće li mu ih uistinu uspjeti zariti u vrat. Sve mu se činilo tako nestvarnim što se Celia tako odjednom pojavila, starac, i sad ta borba između dvoje njegovih neprijatelja. Osjećao se kao da sve to gleda na televiziji.

No prije negoli je Rosa stigla ozbiljnije ozlijediti liječnika, u prostoriju su ušla dva snagatora i odvukla je.

sms

.....53

Kuća škorpion

Willume! Willume! zavijala je. Glas joj je bio sve slabiji kako su je odvodili. Matt zatim začu zatvaranje nekih vrata i ništa više.

Shvatio je da ga Celia grli. Dok ga je tako čvrsto držala, osjetio je kako joj tijelo drhti.

Liječnik obriše lice rupčićem. Krvario je iz desetaka ogrebotina. Jedino se El Patron doimao

mirnim. Zavali se dublje u stolicu, a blijede su mu se usne razvukle u smiješak. Pa ovo uopće nije tako loše. Već mjesecima nisam doživio nešto ovako uzbudljivo, reče. Oprostite, mi patron, reče Willum slabašnim glasom. Ovo mora da je za vas bio strašan šok. Izmjerit ću vam tlak.

Ma daj prestani dosađivati, reče El Patron, odmahujući rukom kao da ga tjera. Život mi je previše miran ovih dana. Ovo je bilo doista... zabavno. I okrene se prema Mattu. Znači držali su te na piljevini, kao da si kokoš. A reci, jesi li naučio kokodakati?

Matt se nasmiješi. El Patron mu se instinktivno sviđao. U njegovu izgledu bilo je nečeg tako pravog. Oči su mu imale dobru boju. Matt ne bi znao reći zašto, znao je samo daje tako. Njegovo mu je lice bilo tako neobično poznato, a njegove su ga ruke, tanke i s plavim venama, na neki dubok način privlačile.

Dođi ovamo, dječaće.

Ne oklijevajući ni najmanje, Matt je prišao starcu i dopustio mu da ga pomiluje po licu svojom poput papira suhom rukom. Tako mlad... promrmljao je El Patron.

Sada smiješ govoriti, mi vida, reče Celia. No Matt nije još bio spreman za to.

Mi vida. To mi se sviđa, reče smijuljeći se. U stvari mi se toliko sviđa da ću ga tako zvati. Zna li govoriti?

Mislim da je u šoku. Dok je bio kod mene, brbljao je bez prestanka. I zna čitati i engleski i španjolski. Veoma je inteligentan, mi patron.

Jasno. Ta on je moj klon. Reci mi, Mi Vida, voliš li kolačiće?

Matt kimnu.

E, pa onda ćeš ih i jesti. Celia, obuci mu košulju i nadi mu neku stolicu. On i ja moramo o mnogo čemu razgovarati.

Sat koji je uslijedio prošao je poput sna. I liječniku i Čeliji rečeno je da ih ostave nasamo. Starac i dječak sjedili su sučelice i jeli, ne samo kolače, nego i piletinu u vrhnju, pire krumpir i sok od jabuka. Sluškinja im je hranu donosila iz kuhinje. El Patron reče kako su to njegova omiljena jela, a Matt je zaključio da su i njemu upravo ta jela najdraža.

El Patron je bio rekao da će mnogo razgovarati, no zapravo je samo on govorio. Raspričao se o svojim godinama provedenima u Aztlanu. Ta se zemlja tada, dok je on još bio dječak, zvala Meksiko. On je rođen u mjestu Durango. Ljude iz Duranga zovu alacranes škorpioni zato što ih je mnogo. Kada sam zaradio svoj prvi milijun, uzeo sam to za svoje ime Matteo Alacran. I ti se tako zoveš.

Matt se nasmiješio bilo mu je drago što ima nešto zajedničko s El Patronom.

Starac je govorio, a Matt si je pokušavao predočiti prašnja polja kukuruza i purpurne planine Duranga. Vidio je rijeku koja je dva mjeseca u godini prepuna vode, a u ostalo je vrijeme samo suho korito. El Patron je plivao u njoj, sa svojom braćom, ali, joj, oni su svi iz raznih razloga pomrli prije nego što su dospjeli odrasti. Sestre je odnio tifus kad su još bile tako male da nisu mogle ni proviriti kroz prozor, čak ni ako bi stale na prste.

Matt se sjetio Marije i zabrinuo se. Kad ih je odnio tifus, te su djevojčice bile njezinih godina. Matt se pitao je li taj monstrum sličan chupacabras. Od sve te djece samo je jedno preživjelo Matteo Alacran. Bio je mršav poput kojota, nije imao ni novčića u džepu, no žarko je želio preživjeti.

sms

Kuća škorpiona

Glas je napokon utihnuo. Matt je podigao pogled i vidio da je El Patron zaspao. I Matt je bio iscrpljen i veoma sit. Već je neko vrijeme bio u polusnu. Jedan od one dvojice koji su iznijeli Rosu sada je ušao, nježno prenio El Patrona u invalidska kolica i odvezao ga.

Matt se pitao što će sada biti s njim. Hoće li se Rosa vratiti i baciti ga u piljevinu? Hoće li održati obećanje da će ga živa zakopati?

No brinuo je bez razloga. Celia ga je povela sa sobom. Odvela ga je u svoj novi stan u Velikoj kući. Njezine su stvari iz kućice prenijeli ovamo, pa Matt nije bio previše razočaran što se neće onamo vratiti. Djeвица je, kao i prije, stajala na stolu pokraj kreveta. Dobila je novi vijenac od plastičnih ruža. Ispod nje je bio bijeli čipkasti stolnjak koji joj je Celia darovala u znak zahvalnosti što je vratila Matta.

Sve u svemu, bio je zadovoljan promjenom, premda mu je nedostajalo gugutanje golubova na krovu i vjetar koji je njihao makova polja.

Slušaj, eejitu, govorila je Maria zapovjedničkim tonom. Dobila sam zadatak natjerati te da progovoriš. Matt je slegnuo ramenima. Govorenje ga uopće nije zanimalo, a osim toga, Maria je već učinila mnogo za njega. Znam da ti to možeš. Celia veli da si u šoku, ali meni se čini da si jednostavno lijen.

Matt zijevnu i počea se ispod pazuha. Danas El Patron odlazi.

Ovime je Maria zadobila Mattovu pozornost. Plašilo ga je što starac odlazi. Nije ga vidio od dana kad je oslobođen iz sobe s piljevinom. Celia je rekla da je uzbuđenje bilo preveliko za nekoga kome je sto četrdeset godina. El Patron je bio primoran ostati u krevetu dok se ne bude osjećao dovoljno dobro da izdrži put do svog drugog prebivališta koje se nalazilo u planinama Chiricahua.

Srednja dob 7

Moramo se pozdraviti s njim. Svi će doći, i bilo bi ti dobro da progovoriš, inače jao tebi.

Mana ga uhvati za usnice i povuče ih, kao da bi na taj način mogla izvući i koju riječ iz njegovih usta. On učini nagao pokret kao da će je ugristi za ruku, i ona naglo ustuknu. Rekao si da ne grizeš! povika, dohvati jastuk i udari ga njime nekoliko puta pa se baci na krevet. Zločesti klon! reče, privivši jastuk na grudi.

Matt je razmišljao Biti klon bilo je samo po sebi loše, pa čemu se onda truditi biti dobar? Ispružio je ruku i dodirnuo njezinu.

Oh, zašto ne želiš govoriti? navaljivala je Mana. Prošlo je već tjedan dana. Furballu je trebalo samo jedan dan da mi oprostí nakon što su ga bili uhvatili živoderi.

No Matt to nije činio zato da je naljuti. On nije mogao govoriti. Kad bi pokušao nešto izgovoriti, svladao bi ga strah. Govoriti je značilo otvoriti vrata u svoju pažljivo građenu tvrđavu, a onda bi svašta moglo prodrijeti unutra.

Matt je bio zatočen mnogo dulje nego tvoj pas, reče Celia kad je ušla. Kleknula je i pomilovala Matta po licu. Furballa nije bilo samo dva dana, a Matta šest mjeseci. Treba mu vremena da se oporavi.

A to je znači tako? upita mala. Što si dulje bolestan, dulje ti treba da ozdraviš?

Celia potvrdno kimnu. Još uvijek je milovala Mattovo lice, kosu, ruke. Kao da mu je željela pomoći da ponovno osjeti svoje tijelo

Onda će, znači, reče Maria polako, El Patronu trebati godine da ozdravi.

Nemoj o tome govoriti! reče Celia tako strogo da je Maria jače stegnula jastuk i uplašeno je pogledala. Nemoj uopće govoriti o El Patronu! Buu! Nemam ti vremena objašnjavati!

sms

Kuća škorpiona

I zamahne prema njoj svojom pregačom, a ona pobjegne bez riječi.

Mattu je bilo žao Marfje. Namjerno se ukočio kako bi Ćeliji bilo teže odijevati ga, no Celia se nije zbog toga naljutila. Grlila ga je i pjevušila njegovu omiljenu uspavanku Buenos dlas palonia blanca. Hoy te vengo a saludar. Matt je zadrhtao. Bila je to pjesma Djevici, koja voli sve što je dobro i koja je pazila na nj dok je bio u zatočeništvu. Tako je odjednom shvatio da je pogrešno biti zločest prema Ćeliji i prestao se kočiti.

To je moj dobar dečko, mrmljala je. Ti si dobar dečko i ja te volim.

Kad ga je Celia pokušala izvesti iz kuće, Matta je na trenutak obuzela panika. Osjećao se sigurnim u svom starom krevetu, s plišanim životinjama i raskupusanom knjigom o zečiću Pedru. Držao je spuštene žaluzine, premda je prozor gledao na prekrasan ograđen vrt. Nije želio ništa novo u svom životu, bez obzira koliko lijepo to bilo.

Ne boj se. Neću nikome dopustiti da te povrijedi, reče Celia i uzme ga u ruke.

Matt do tada nije bio vidio pročelje Velike kuće. Očarao ga je prostor pred ulazom ograđen mramornim zidićem te kipići debeljuškaste male djece sa zdepastim krilima. U sredini je bilo tamno jezerce čija je površina bila prekrivena lopočima. Čvrsto se uhvatio za Čeliju kad je vidio veliku ribu kako je polagano isplivala iz dubine i pogledala ga svojim okruglim, žutim okom.

Prošli su između bijelih, izljebljenih stupova i došli do trijema sa širokim stepenicama. Svi su bili postrojani pod trijemom, s jedne strane sluge, a s druge obitelj. Vidio je Stevena, Emiliju i Mariju kako stoje u svečanom stavu. Kad je Maria pokušala sjesti, Emilia ju je podigla povukavši je za nadlakticu. Matt je vidio kako Tom drži Marijinu ruku u svojoj i osjetio navalu ljutnje kojom je jedva uspijevao vladati. Kako se

Srednja dob 711

usuđuje družiti se s njom! I kako se ona usuđuje družiti s njim. Da je sada Matt imao pri ruci kakvu naranču nastanjenu crvima, zavitlao bi je, pa neka bude što mu drago.

El Patron je sjedio u svojim kolicima, noge su mu bile prekrivene plahom kao i kad ga je Matt prvi put vidio. Snagator kojeg je onda vidio i sada je bio prisutan i pazio na njega. I Willum je stajao u blizini, odjeven u sivo odijelo pretopio za topao dan kakav je bio. Od Rose, dakako, nije bilo ni traga.

Dođi, Mi Vida, reče El Patron. Starčev se glas jasno čuo bez obzira na pjev ptica i zvuke vodoskoka. Taj je glas, premda tih, imao kakvoću koja je zahtijevala pozornost. Celia spusti Matta.

Matt revno krenu prema kolicima. Sve mu se sviđalo kod El Patrona glas, oblik lica, oči boje jezerca iz kojeg ga je promatrala riba.

Willume, predstavi ga obitelji, reče starac.

Liječnikova je ruka bila znojna. Matt je prema njemu osjećao odbojnost, ali mu je dopustio da ga vodi po trijemu. Predstavio ga je gospodinu Alacranu žestokom čovjeku koji ga je one prve noći izbacio, i koji je bio Benitov, Stevenov i Tomov otac. Benito je bio u koledžu. Mattu je rečeno da će ga upoznati sutradan. Gospodin Alacran je Matta gledao s neskrivenim prezirom. Felicia, supruga gospodina Alacrana, bila je krhka ženica dugih, nemirnih prstiju. Bila je velika klaviristica, objasnio je liječnik, sve dok je bolest nije prisilila da se povuče. Uputila je Willumu kratak osmijeh, koji je nestao kad je pogledala Matta. Uz nju je bio otac gospodina Alacrana, sjedokos starac koji je izgledao kao da nije sasvim siguran zašto je ovdje na trijemu. Zatim je ponovno upoznao Stevena, Emiliju, Mariju i Toma. Tom mu se namrštio, što mu je Matt uzvratilo. Nikome osim Marije nije bilo drago što ga vidi, no svi su namjestili ljubazna lica.

sms

Kuća škorpiona

To je zato što se boje El Patrona, shvatio je Matt. Nije znao zašto je tako, no bilo je dobro što je tako.

Jezik koji ti je maca odgrizla, još ga nije vratila? upita starac kad su ga napokon doveli natrag k njemu. Matt kimnu glavom. Celia će se potruditi oko toga. Svi me poslušajte, reče zatim nešto glasnije. Ovo je moj klon. On mi je najvažnija osoba na svijetu. Ako su neki među vama mislili da je životinja ili kopile, prevarili su se. Starac se pritom tiho smijuljio.

Prema Mattu se treba odnositi s jednakim poštovanjem kao da sam to ja osobno. Valja ga obrazovati, dobro hraniti i njime se baviti. Nitko ga ne smije zlostavljati. Pogledao je ravno u

Toma, koji je pocrvenio. Svatko svatko tko mu učini nažao bit će strogo kažnjen. Jesam li bio dovoljno jasan?

Jeste, mi patron, promrmlja nekoliko glasova.

A kako ne bih ništa prepustio slučaju, ostavit ću ovdje jednog od mojih tjelohranitelja. Koji se od vas dobrovoljno javlja za tu dužnost?

Tjelohranitelji su se premještali s noge na nogu i gledali u pod.

Al smo sramežljivi.. reče El Patron. Ove sam dečke našao u Škotskoj, ondje su razbijali glave protivničkim navijačima. Uvijek biraj tjelohranitelje iz strane zemlje, Matt. Manje je vjerojatno da će se oni s nekime udružiti protiv tebe. Pa dobro, Matt, izaberi ti. Koji od ovih nježnih cvjetića želiš da ti bude drug u igri?

Matt ih je uplašeno gledao. Teško bi bilo i zamisliti nekoga tko bi izgledao manje zaigran. Izgledali su okrutno, imali su debele vratove, spljoštene nosove i ožiljke po licu i rukama. Obojica su imala kovrčavu, smeđu kosu koja im je padala duboko na čelo, rumena lica i svijetloplave oči.

Ovo je Daft Donald on voli žonglirati lubenicama. Onaj sa zanimljivim ušima je Tam Lin. Matt je gledao jednoga pa drugoga. Daft Donald je bio mladi i manje izubijan. Izgledao je pitomije od Tama Lina čije doblj

su uši bile tako deformirane da su izgledale kao sažvakane. No kad mu je Matt pogledao u oči, na svoje je iznenađenje u tim očima vidio nešto prijateljsko.

Matt je tako rijetko imao prilike vidjeti da ga netko gleda prijateljski, da je bez razmišljanja pokazao na njega.

Dobra odluka, šapnuo je El Patron. Kad je rekao što je želio reći, snaga kao da ga je napustila. Zavalio se dublje u kolica i zatvorio oči. Ostaj mi zdravo, Mi Vida... do sljedećeg puta, reče jedva čujno.

Svi su se Alacrani sjatili oko starca kako bi se s njime što srdačnije pozdravili. On ih je ignorirao. Daft Donald ga je podigao, zajedno s kolicima, i odnio niza stube u dnu kojih je čekala limuzina. Svi su pošli za njima, izvikujući najljepše želje. Kad je automobil otišao, svi su se stali razilaziti, kao u žurbi. Sluge koji su bili oko Matta jedan po jedan su bez riječi nestajali u kući ni ne pogledavši ga.

Ignorirali su ga. Nisu ga zlostavljali, samo su ga ignorirali. Jedino je Maria htjela ostati s njim i glasno se bunila kad su je odvlačili.

Celia je strpljivo pričekala da se ljudi razidu. Tam Lin također.

E, pa, momče, hajde da vidimo hoće li biti nešto od tebe, reče Tam Lin i primi Matta jednom svojom golemom rukom i prebaci ga preko ramena.

Učitelj

Matt je dugo izbjegavao izlaženje iz sigurnog utočišta kakvo mu je pružao Celijin stan. No malo po malo su ga Celia i Mana uspjele namamiti u ograđeni vrt, a odatle i do ostalih dijelova Velike kuće.

sms

Kuća škorpiona

Mattu se ti izleti nisu sviđali. Sluge su se odmicali od njega kao da je nešto nečisto. Steven i Emilia su ga izbjegavali. A uvijek je postojala i opasnost da naleti na Toma.

Tom se uporno htio igrati s Marijom. Gotovo svaki put kad su se igrali, on bi je rasplakao, ali ona bi mu uvijek iznova opraštala. Kad bi pošla u Celijin stan, došao bi i on, usprkos ili možda baš zbog Mattove nesnošljivosti prema njemu.

Lijepo je ovdje, reče Tom i uzme Mattova najdražeg medvjedića. Maria, hvataj! Snažno zavitla medvjedića držeći ga za jedno uho i pogodi je u lice. Uho se međutim otkinulo i ostalo mu u ruci. On ga baci na pod.

Au! jaukne ona. Matt pojuri da će uzeti uho, ali Tom na uho nagazi nogom. Matt se baca na njega i eto ih na podu kako se hrvaju i udaraju nogama i šakama. Maria trči po Tama Lina. Tjelohranitelj ih je prvo jedno vrijeme gledao i nije se miješao, a onda se sagnu i razdvoji ih. Rečeno ti je da ne diraš Matta, gospodaru Tome.

On je mene prvi udario! povika Tom.

Istina je, reče Maria, ali Tom gaje izazivao.

Ti si lažljivica! reče Tom.

Nisam!

Matt ne reče ništa. Htio je oboriti Toma na zemlju. Čak je htio nogom udariti Tama Lina. Pokušavao je psovati, ali riječi mu nisu izlazile iz usta. Ostajale su u njemu i postajale sve veće i veće dok ga na kraju nije zabolio trbuh.

U pravu si, reče Tom odjednom. Izazivao sam Matta. Stvarno mi je žao zbog toga. Matt je bio zadivljen. Tom kao da mu se pred očima promijenio. Obrazi mu više nisu bili crveni od bijesa. Oči su mu se razbistrile, u njima više nije bilo zlobe. Bilo je teško povjerovati da je to onaj isti dječak koji ga je samo minutu prije udarao nogama i vrištao.

Srednja dob 7

Matt je očajnički želio da i on može tako brzo prelaziti preko stvari. Kad god je bio povrijeđen, ljutit ili tužan, ti bi osjećaji zabili u njega svoje kandže i ne bi ga ispuštali sve dok ne bi sami odlučili otići. To je gdjekad znalo trajati satima.

Tam Lin je nekoliko trenutaka proučavao Tomovo lice da se uvjeri da je iskren, a onda ga je pustio. Pa, to mi se čini fer, reče. Oslobodio je i Matta. Matt je pak odmah primio za ruku i Toma i Mariju i poveo ih prema vratima. Želio je vikati na njih. Toliko im je toga htio reći, a nije mogao. Riječi su odzvanjale u njemu i mučile ga.

Želiš da odemo? povikala je Maria. Nakon svega što se dogodilo i nakon što smo se pomirili? Matt je kimnuo glavom.

E, baš si svinja! Varaš se ako misliš da ću ja biti zločesta prema Tomu samo zato što ga ti ne voliš. Osim toga, svi smatraju da si grozan. Maria iziđe i zalupi vratima.

Matt je sjedio na podu, a niz lice su mu se slijevale suze. Greajući je proizvodio zvukove slične svinji koja njuši i mrzio se zbog toga, ali nije si mogao pomoći. Celia bi ga bila utješila da je bila ovdje. Tam Lin je samo slegnuo ramenima i vratio se čitanju svojih sportskih novina. Poslije, kad je malo došao k sebi, Matt je pokušao pronaći otrgnuto uho, no nije ga bilo.

Tom je bio majstor u promašivanju za dlaku. Udarao bi zrak pokraj Mattova uha. Bilo je to kako je rekao vježbanje karatea. Šaptao bi uvrede tako tiho da nitko drugi nije mogao čuti. Ti si klon, mumljao je. Znaš što je to? Neka vrsta bljuvotine. Tebfe je povratila krava.

U društvu s važnim osobama Tom je bio uljudan. Pitaо bi kako su i pristojno slušao što su odgovarali. Donosio je piće majci i otvarao vrata djedu. Bio je ljubazan i pažljiv, pa ipak sve što je činio bilo je malo pomaknuto. Donosio je majci piće, ali čaša nije baš uvijek bila čista. Otvarao je vrata djedu, ali bi ih puštao da se zatvore trenutak prerano, tako da bi ga taman

sms

Kuća škorpiona

udarila po peti. Nije to bilo tako jako da bi jadnik pao, i moglo je biti slučajno. Svi su mu vjerovali jer je imao otvoreno, nevino lice, pa ipak On je pokvareni, mali crv, rečao je Tam Lin. Mattu je bilo drago vidjeti da ni on ne voli Toma.

Tam Lin.

Matt je prve tjedne proveo šuljajući se oko njega. Taj je čovjek bio tako golem i izgledao je tako opasno. Bilo je to kao da u kući imaš pripitomljena grizlija. Tam Lin se zavalio u Celijin naslonjač i šutke promatrao kako Celia i Maria pokušavaju natjerati Matta da čita, slaže puzzle ili jede. Matt je volio sve navedeno, ali je uživao da ga se nagovara. Znao je Mariju

dovesti gotovo do suza. Celia bi ga pak samo gladila po kosi i uzdisala. Činilo se da Tam Lin čita, no očima je svako malo skretao na ono što se odvijalo pred njim.

Mattu je tjelohraniteljevo lice izgledalo ljutito, no to je zapravo bilo teško reći. Njegov uobičajeni izraz lica nije bio isuviše ugodan.

Liječnik je u posljednje vrijeme često dolazio zbog kašlja koji je Matt uhvatio. Isprva to nije izgledalo ozbiljno, a onda se jedne noći probudio s grlom punim tekućine. Nije mogao disati. Doteturio je do Celijine sobe, skljojao se na pod i počeo se grčiti. Celia je panično vrisnula Tame! Brzo!

Tam Lin je uletio u sobu, podigao Matta, okrenuo ga naglavačke i udario po leđima. Matt je ispljunuo gomilu guste sluzi. Tam Lin mrtav hladan gurnu prst u Mattova usta, i napravi kružni pokret prstom po njegovoj usnoj šupljini kako bi je očistio. Tako sam radio janjcima na očevoj farmi, reče i preda dječaka Celiji.

Kada je Willum poslije došao, Tam Lin je gledao sve što je ovaj radio. Nije ništa govorio, ali već od same njegove prisutnosti pazi Slika koja je izrezana u komadiće koji se pomiješaju i od njih Ireba ponovno složiti sliku.

Srednja dob 7 11

nosti Willumu su se znojile ruke. Matt nije znao zašto se liječnik toliko boji Tama Lina, ali mu je u svakom slučaju bilo veoma drago što je tako.

Nakon tog događaja Matt je trebao samo zakašljati i Celia ili Maria bi smjesta zapale u zadovoljavajući stupanj panike. Pokatkad je Matt doista imao poteškoća s disanjem, ali često se samo želio uvjeriti da je nekome do njega stalo.

Moram u školu, ti eejitu, reče Maria. Praznici su završili. Matt je samo gledao kroz prozor, kažnjavajući je što ga napušta. Ja ne stanujem ovdje, znaš. Jednoga dana će ti, možda, dopustiti da dođeš k meni moja će ti se kuća sigurno jako svidjeti. Imam psa i kornjaču i papagaja. Papagaj govori, ali ono što kaže ne znači ništa.

Matt se još jače okrenuo od nje kako bi joj jasnije pokazao da je ne želi vidjeti. Ako Maria ne primijeti da je on ignorira, onda je cijela stvar besmislena.

Ja mislim da bi ti mogao govoriti, samo kad bi htio, nastavila je. Svi govore da si preglup da bi govorio, ali ja u to ne vjerujem. Molim te, Matt, reci da ti nedostajem. Ili me zagrlj, i ja ću razumjeti. Furball zavija kad odlazim od kuće.

Matt joj okrenu leđa.

Tako si zao! Povala bih te u školu, ali klonovima nije dopušten ulaz. A i ostala djeca... Matt je mogao pretpostaviti što bi ostala djeca. Pobjegla bi, kao što su učinili Steven i Emilia. Dolazit ću vikendima. A ti ćeš ovdje imati učitelja. Ona bojažljivo pruži ruku prema njemu, a on joj glavom pokazaneke ide. O, Bože dragi... reče drhtavim glasom, plačnim glasom. Previše lako zaplače, pomislio je Matt.

Kad je otvorila vrata, zapuhnuo ga je dašak zraka. Kako može otići? Kako ga može tako iznevjeriti? Vjerojatno je upravo sad kod Toma i njega poziva da podu zajedno u školu. On joj je draži od njega, taj mali, pokvareni crv.

Mogao si baš biti i ljubazniji, primijeti Tam Lin. Matt je sms

Kuća škorpiona

nastavio gledati kroz prozor. Što se njega tiče Marfa? On je njegov tjelohranitelj, a ne njezin. O, razumiješ ti mene sasvim dobro, reče. Promatrao sam te. Sve vidiš tim svojim malim, bistrim očima. Sve što ljudi kažu, ti upijaš i pamtiš. Poput staroga si. To kloniranje, ne znam što je to točno i kako oni to rade bilo mi je dvanaest godina kad sam posljednji put sjedio u školskoj klupi ali znam da si ti njegova kopija. To je kao da je starom lešinaru dana još jedna prilika.

Matt je širom otvorio oči od iznenađenja kad je čuo kojim riječima Tam Lin govori o El Patronu. El Patrona nikad nitko nije kritizirao.

Reći ću ti i ovo El Patron ima svoju svijetlu i svoju tamnu stranu. A kad to želi, njegovo veličanstvo doista zna biti opako. Kad je bio mlad, opredijelio se, kao što se stablo odlučuje za smjer u kojem će rasti. Narastao je velik i zelen, i zasjenio čitavu šumu, ali većina je njegovih grana kvrgava.

Tam Lin je sjeo u Celijin stolac. Čulo se kako opruge stenju pod njegovom težinom.

Previše sam se raspričao umjesto da ti objasnim jednostavnim riječima. Ono što sam htio reći je Kad si malen, možeš birati u kojem ćeš smjerom rasti. Ako si dobar i pravedan, odrasteš u dobra i pravedna čovjeka. Ako si kao El Patron... Razmisli malo o tome. Tam Lin ode iz sobe. Matt je čuo njegove korake iz ograđenog vrta.

Tam Lin je imao golemu energiju i nije je uspijevaao ni približno utrošiti čuvajući Celijin stan. Pokraj zida je držao utege. Kad bi ih dizao, Matt ga je mogao čuti kako stenje.

Od onoga što je Tam Lin rekao, Matt nije razumio mnogo. Nikad nije razmišljao o odrastanju. Znao je čisto teoretski da će se to dogoditi, no nije se mogao zamisliti većim nego što je bio sada. Pomisao da bi, ako si zao, mogao takav zauvijek i ostati, nikad mu nije pala na pamet. Srednja dob

Celia je govorila Ako se stalno mrštiš, taj će ti se izraz utisnuti u lice. Nećeš se više moći smiješiti, a ako se pogledaš u zrcalu, ono će se razletjeti u tisuću komadića. Govorila je ona i da će ti, ako jedeš sjemenke lubenice, one proklijati iz ušiju.

Maria bijaše otišla, Emilia također. Steven i Tom uskoro su također otišli u internat. Matt je tako ostao jedino dijete u Velikoj kući. Ako on uopće jest dijete. Tom je rekao da klonovi nisu poput ostale djece, da nisu ni slični.

Matt se pogledao u zrcalo u Celijinoj kupaonici. Nije vidio neke osobite razlike između sebe i Toma, no možda je bio različit iznutra. Liječnik je jednom rekao Rosi da se klonovi živi raspadnu kad odrastu. Što je to značilo? Raspadnu li se bukvalno na dijelove?

Matt se obgrlio. Ruke i noge bi mu dakle jednoga dana mogle otpasti s tijela. Glava bi mu isto otpala i zakotrljala se po podu poput kugle, kao što se dogodilo i onom čudovištu koje je gledao na televiziji sve dok Celia nije utrčala u sobu i ugasila televizor.

Vrijeme za školu, momče, pozva ga Tam Lin.

I dalje se grleći, Matt iziđe iz kupaonice. U dnevnoj je sobi stajala neka čudna, nepoznata žena. Smiješila mu se, ali njezinu je osmijehu nešto nedostajalo, nešto s njime nije bilo u redu. Prestajao je na rubovima usana, kao da je ondje zid koji mu ne da da se proširi dalje po licu. Zdravo! Ja sam tvoja nova učiteljica, reče žena. Možeš me zvati Učiteljica, haha. To je ime koje se lako pamti. I smijeh joj je bio nekako uvrnut, neprirodan.

Matt, polako i oklijevajući, ude u sobu. Tam Lin je stao na vrata koja su vodila u ostatak kuće. Učenje je tako zabavno! reče Učiteljica. Kladam se da si ti pametan dječak. Kladam se da uvijek brzo naučiš sve što treba i da se tvoja mama ponosi tobom.

Matt je tjelohranitelju uputio pogled koji je govorio Pomozi!

sms

Kuća škorpiona

Dečko je siročče, reče Tam Lin.

Učiteljica je zastala kao da nije sasvim razumljela.

On ne govori, objasni dalje tjelohranitelj. Zato moram odgovarati umjesto njega. No zna malo čitati.

Čitanje je tako zabavno! reče Učiteljica srdačnim glasom.

Iz platnene torbe izvadi papira, olovku, bojice i bojanuku. Matt je jutro proveo u prepisivanju slova i bojenju crteža. Svaki put kad bi završio neku lekciju, Učiteljica bi povikala Jako dobro! i nacrtala smješka na njegovu papiru. Nakon nekog vremena Matt je poželio ustati, ali ga je Učiteljica odlučno ponovno posjela na stolac.

Ne, ne, ne, gugutala je. Ako to učiniš, nećeš dobiti zlatnu zvijezdu.

Treba mu odmor, zaroktao je Tam Lin. A i meni, reče ispod glasa dok je vodio Matta u kuhinju na čašu mlijeka i kolačiće. Učiteljici je donio kavu i pažljivo ju je promatrao dok ju je ispijala. Izgleda da je i njega zaintrigirala koliko i Matta.

Ostatak dana proveli su brojeći stvari kuglice, jabuke, cvijeće. Mattu je bilo dosadno jer mu se činilo da stalno iznova radi jedno te isto. Već je znao brojiti, premda je to mogao činiti samo tako da broji u sebi i onda na papir zapiše broj.

Na poslijetku, kasno popodne, Učiteljica je rekla kako je Matt bio jako dobar i kako će njegova mama biti jako ponosna.

Za vrijeme večere, kad se Celia vratila, Tam Lin ju je detaljno izvijestio o tome kako je prošlo učenje. Ti si moj pametni dečko, rekla je nježno i dala Mattu još jedan komad pite od jabuka. Tam Lin je dobio jednu cijelu pitu samo za sebe.

Je, je, istina, dečkić je stvarno bistar, reče tjelohranitelj, s ustima punim hrane. Ali ta mi je učiteljica stvarno čudna. Stalno govori jedno te isto.

Srednja dob 7 11

Malu djecu se tako uči, reče Celia.

Može biti, reče Tam Lin. Ja baš nisam neki stručnjak za obrazovanje.

Sljedeći je dan protekao u dlaku jednako kao i prvi. Ako je Matt dan prije mislio da mu je dosadno, prevario se. To nije bilo ništa s dosadom koju je iskusio sada kad je morao opet pisati ista slova, bojati iste crteže, i brojiti iste proklete kuglice i cvjetove. No svejedno se trudio koliko je god mogao jer je želio da se Celia ponosi njime. I treći, četvrti i peti dan prošli su na isti način.

Tam Lin je vani dizao utege. Zatim je iskopao gredicu u Celijinu vrtu tako da Celia u nju može posaditi povrće. Matt bi volio da je i on mogao tako lako pobjeći.

Tko će mi reći koliko jabuka imam ovdje? zajodlala je Učiteljica šestoga dana. Kladim se da će to biti moj dobri dečko!

Matt je odjednom pukao. Ja nisam dobri dečkol vrisnuo je. Ja sam zločesti klon I mrzim brojenje! I mrzim tebe! Uze Učiteljicine pažljivo složene jabuke pa ih stade bacati na sve strane. Bojice je bacio na pod, a kad ih je ova pokušala pokupiti, odgurnuo ju je svom snagom. Zatim je sjeo na pod i gorko zaplakao.

Netko neće dobiti smješka, reče Učiteljica zinuviši. Naslonila se na zid, cvileći poput preplašene životinje.

Tam Lin ude i zagrli Učiteljicu. Ne plači, reče joj, priljubivši joj usne uz kosu. Bila si sjajna. Popravila si nešto što svi mi ostali nismo mogli. Učiteljica je polako počela mirnije disati i prestala cviljeti.

Matt je bio tako iznenađen da je smjesta prestao plakati. Shvatio je da se dogodilo nešto osobito.

Mogu govoriti, promrmljao je.

Danas si zaslužila dvije zlatne zvjezdice, curo, reče Tam Lin Učiteljici u kosu. Ti jaderno, tužno biće. Sve do sada nisam

sms

Kuća škorpiona

znao u što gledam. Nježno je ženu odveo iz stana, Matt je čuo kako joj je nastavio govoriti i dok su išli hodnikom.

Zovem se Matteo Alacran, reče Matt, isprobavajući svoj nanovo stečen glas. Ja sam dobar dječak. Bio je kao pijan od sreće. Kako će se tek sada Celia ponositi njime! Čitat će, bojiti i brojiti sve dok ne postane najbolji učenik u cijelom svijetu, i onda će ga sva djeca voljeti i nitko više neće bježati od njega.

Iz misli ga je trgnuo Tam Lin. Nadam se da to nije bilo samo za ovaj put, reče. Hoću reći, sad stvarno možeš govoriti?

Mogu, mogu, mogu! pjevao je Matt.

Savršeno. Mislio sam da ću izludjeti od onog brojenja kuglica. Jadnica to je sve što zna raditi. Ona je eejit, reče Matt upotrijebivši Marijinu riječ koja mu je zvučala kao najgora uvreda. Pa ti i ne znaš što ta riječ znači, reče Tam Lin. Znaš što, mali. Ovo treba proslaviti. Hajdemo na piknik.

Piknik? Matt ponovi za njim, pokušavajući se sjetiti što ta riječ znači.

Objasnit ću ti usput, reče Tam Lin.

tejit u suhom polju

Matt je bio strahovito uzbuđen. Ne samo što idu na piknik, nego će ići na konjima. Matt je konje vidio još s prozora kućice u poljima maka. I na televiziji, dakako. Jahali su ih kauboiji i divlji bandidos. Njegov je najdraži junak bio El Latigo Negro, Crni bič. El Latigo Negro bio je na televiziji svake subote. Nosio je crnu masku i spašavao ljude od zločestih kapitalista. Omiljeno mu je oružje bio dugačak bič kojim je tako vješto rukovao da je mogao oguliti jabuku dok ona još visi na grani.

Srednja dob 711

Matt je bio nemalo razočaran kad je Tam Lin, umjesto temperamentnog pastuha kakvog je jahao El Latigo Negro, izveo nekog pospanog sivonju. Budi razuman, dečko, reče tjelohranitelj i pritegne mu remenje na sedlu. Nama je važna sigurnost, a ne brzina. El Patronu se ne bi svidjelo da se vratiš kući razbijene glave.

Čim ga je Tam Lin posjeo ispred sebe u sedlo, zaboravio je svoje razočaranje. Jahao je! Ljuljao se u sedlu, visoko iznad zemlje. Sve mu je bilo novo miris konja, grube dlake grive. Gležnjeve je pritisnuo uz toplo tijelo životinje.

Bio je nestrpljiv da nadoknadi vrijeme provedeno u šutnji. Brbljao je o svemu što bi vidio o plavom nebu, pticama, muhama koje su zujale oko konjskih ušiju.

Tam Lin ga nije prekidao. Uglavnom je bio usredotočen na uzde i na prašnjavu stazu kojom su jahali. Tek bi povremeno nešto promrmljao kako bi pokazao da sluša. Vukli su se kroz polja maka, odmičući polako od Velike kuće u smjeru sivosmedih brda koja su se vidjela na horizontu.

Prva polja kroz koja su prošli bila su prekrivena velom novih listova. To su bile mladice. Matt je iz svoje stare kućice promatrao ciklus vegetacije na poljima, pa je znao što može očekivati. Starije su biljke bile veće i oblije poput glavica prokulice a lišće je imalo plavičastu nijansu. Kako su dalje jahali, biljke su bile sve više, sve dok nisu bile visoke otprilike konju do trbuha. Pupoljci su se rastvarali u naborane latice koje su blistale veličanstvenom bjelinom pod vrelim zrakama sunca. U uzduhu se osjećao blag miris.

Došli su i do polja gdje su latice već bile opale. Ležale su na zemlji, u nakupinama koje je oblikovao vjetar, dok su glavice sa sjemenkama, koje su iza njih ostale, stršile uvis poput zadignutih palčeva. Glavice su bivale sve veće, sve dok nisu bile velike poput kokošnjeg jajeta i spremne za berbu.

Matt ugleda prve radnike. I njih je već prije vidio, no Celia

sms

Koća škorpiona

ga je upozoravala da se krije od nepoznatih, i tako ih nikada nije pomnije promotrio. Sada je vidio da i žene i muškarci nose svijetlosmede uniforme i široke slamnate šešire. Polako su hodali i sagibali se kako bi nožićima zarezivali glavice. Zašto to rade? upita.

Da bi opijum mogao iscuriti, odgovori Tam Lin. Sok iscuri i stvrdne se tijekom noći. Ujutro ga radnik ostruže. S iste se biljke može tako skupljati opijum četiri do pet puta.

Konj je išao dalje, polaganim, teškim koracima. Polja su treperila od vrućine, a zrak je ispunio slatkast miris u čijem je korijenu bio miris nečeg trulog. Radnici su se sagibali i zarezivali, sagibali se i zarezivali u hipnotičkom ritmu. Nisu govorili. Nisu čak ni brisali znoj s lica.

Zar se ne umore? upita Matt.

O, da. Umore se, odgovori Tam Lin.

Na kraju je konj ušao u jedno polje na kojem se više nije radilo. Biljke su se počele sušiti. Vruć vjetar zveckao je lišćem. Pogledaj! Ondje leži neki čovjek, poviče Matt.

Tam Lin zaustavi konja i sjaši. Čekaj, zapovjedi životinji. Matt se čvrsto držao za grivu. Ovako visoko od zemlje nije se osjećao nimalo sigurno. Tam Lin brzim koracima ode do čovjeka, sagnu se i opipa mu vrat. Zavrti glavom i vrati se.

Zar mu zar mu ne možemo pomoći? reče Matt zapinjući.

Za ovog je jadrnika prekasno, reče Tam Lin. A da zovemo doktora?

Rekao sam ti da je prekasno! Trebao bi oprati uši! Tam Lin se popeo natrag u sedlo i naredio konju da krene dalje. Matt se osvrne, očiju punih suza. Čovjeka ubrzo više nisu mogli vidjeti od biljaka.

Zašto je bilo prekasno? pitao se Matt. Mora da je čovjeku bilo užasno vruće dok je tako ležao na suncu. Zašto nisu mogli

Srednja dob 7 11

stati i dati mu vode? Matt je znao da imaju vode. Čulo se kako klokoće u tjelohraniteljevoj naprtnjači.

Mogli bismo se vratiti Matt opet progovori.

Do vraga! zagrmi Tam Lin. Zaustavio je konja i nekoliko trenutaka snažno i duboko disao. Matt je oborio pogled i pitao se bi li imao hrabrosti skočiti s konja kad bi se Tam Lin doista razbjjesnio.

Zaboravio sam da djeca tvojih godina još ništa ne znaju, napokon reče Tam Lin. Čovjek je mrtav. Umro je od vrućine ili nedostatka tekućine. Odredi za čišćenje će ga pronaći u sumrak.

Konj krenu dalje. Matt je sada imao još više pitanja nego prije, ali se nije usuđivao pitati jer nije znao kako bi Tam Lin reagirao. Zašto čovjek nije otišao kući kad je vidio da mu je loše? Zašto mu ostali radnici nisu pomogli? Je li naprosto ostavljen ondje poput nekog smeća?

Cijelo su vrijeme bili jahali uzduž lanca brda koji je omeđivao polja. Sada su skrenuli u suho korito koje ih je vodilo u brda. Tam Lin je sjahao i vodio konja neposredno uz liticu, tako da bude u sjeni. Naišli su na česmu. Bila je tu pumpa kojom je valjalo crpsti vodu iz dubine. Tam Lin je energično pumpao i voda je ubrzo počela pritjecati u pojilo izdubeno u kamenu. Konj se znojio. Njegove su oči gledale u vodu, ali se nije ni pomaknuo.

Pij, zapovjedi Tam Lin. Konj dotrči do česme i uroni njušku u vodu. Halapljivo je pio i pritom ispuštao mnoštvo šumnih mjehurića zraka. Ostatak puta ćemo hodati, reče Tam Lin.

Zašto ne idemo na konju? upita Matt zabrinuto pogledavši zavojito korito koje se uspinjalo visoko u brda.

Ne bi poslušao. Programiran je da ostane na farmi.. Ne razumijem.

sms

ća škorpic

To je sigurni konj, što znači da ima implantat u glavi. Nikad se neće uplašiti, ritati se, naglo se zaustaviti pred zaprekom, nikad se neće propeti i zbaciti jahača. Neće ni piti ako mu se ne kaže.

Matt se neko vrijeme pokušavao suživjeti s tom predodžbom. Čak ni ako je veoma žedan? upita napokon.

Upravo je bio veoma žedan. No da mu nisam rekao da pije, stajao bi pred česmom dok ne bi umro. Ostani ovdje, reče konju.

Stavio je naprtnjaču na leđa i krenuo uz korito. Matt je požurio za njim. Isprva mu nije bilo teško, no uskoro su mu počele zadavati muke kamene gromade koje su se nalazile na putu i zaprečivale im put. Na svaku od njih valjalo se popeti i onda opet skočiti na stazu i nastaviti put. Bilo mu je teško, ali se svejedno nije zaustavio jer se bojao da ne zaostane za Tamom Linom. Ovaj je napokon čuo njegovo dahtanje i pričekao ga. Nešto je stao tražiti po naprtnjači. Evo, popij malo vode. Pojedi i komad sušene govedine. Slano će ti dobro činiti. Matt je halapljivo jeo govedinu. Veoma mu je prijala.

Nismo više daleko, mali. Dobro ti ide kad se uzme u obzir da si rastao pod staklenim zvonom. Došli su do goleme gromade koja je blokirala put. Matt je mislio da neće moći proći, a onda je ugledao rupu u sredini. Bila je glatka, izlizana kao da se kroz nju od pamtivijeka prolazi. Tam Lin se popeo u nju i pružio ruku kako bi pomogao Mattu da se i on popne.

Na drugoj ih je strani čekao posve neočekivan prizor. Grmovi kreozota i stabla paloverde omeđivali su malenu i usku dolinu u sredini koje je bilo jezerce. Na drugoj je strani Matt vidio golemu odrinu od vinove loze. Bilo je očito da ju je napravila ljudska ruka. U vodi je vidio jata smeđih ribica koje su bježale od njegove sjene.

Srednja dob 7 u

Ovo se zove oaza, reče Tam Lin pa zbací naprtnjaču i stade vaditi hranu. Nije loše, ha?

Nije loše! složi se Matt i prihvati ponuđeni sendvič.

Ovo sam mjesto pronašao prije dosta godina, kad sam tek počeo raditi za El Patrona. Alacrani ne znaju za nj. Da znaju, postavili bi ovdje crpku i iscrpli svu vodu. Nadam se da znaš čuvati tajnu.

Matt kimnu glavom. Usta su mu bila puna jeo je sendvič. Nemoj reći ni Mariji. Ona ne zna šutjeti.

Okej, reče Matt, ponosan što ga Tam Lin smatra dovoljno pouzdanim da mu povjeri tajnu.

Doveo sam te ovamo iz dva razloga, reče Tam Lin. Jedan od njih je što je ovdje lijepo. A drugi je što ti hoću reći nekoliko stvari bez straha da netko prisluškuje.

Matt iznenađeno podigne pogled.

U onoj kući nikad ne znaš tko te prisluškuje. Još si premlad, pa puno toga ne razumiješ. Da si običan dječak, ništa od ovoga ti ne bih govorio. Tam Lin baci nešto krušnih mrvica u jezero. Ribice pojuriše na površinu i navališe na njih. Ali ti si klon, nastavi. Nemaš nikoga tko bi ti mogao objasniti neke stvari. Ti si sam na način koji normalni ljudi ne mogu shvatiti. Čak i siročad mogu pogledati slike i reći Ovo je moja mama, a ovo je moj tata.

Jesam li ja stroj? ispali Matt.

Stroj? Ne.

Pa kako sam onda napravljen?

Tam Lin se nasmije. Da si običan dječak, rekao bih ti da to škakljivo pitanje postaviš svom starijem bratu. E, pa, mladiću, pokušat ću to objasniti najbolje što mogu Davno, davno neki su liječnici uzeli komad El Patronove kože i zamrznuli je kako se ne bi pokvarila. A onda su prije osam godina uzeli djelić te kože i od nje uzgojili novog El Patrona. Samo što on nije sms

šorpion

mogao odmah biti odrastao, nego prvo mora biti dijete. To dijete si ti.

To sam ja? upita Matt.

Tako je.

Ja sam, znači, samo komadić kože?

Sad sam te, umjesto da ti objasnim, još više zbunio i uznemirio, reče Tam Lin. Vidi Koža je tu bila nešto što bismo mogli nazvati fotografijom. Tu su bile sve informacije potrebne da se napravi vjerna kopija kože, kosa, kosti, mozak. Posve si isti kao što je bio El Patron kad mu je bilo osam godina.

Matt je spustio pogled na svoje nožne palčeve. Eto što je on samo fotografija.

Taj komadić kože stavili su u posebnu vrst krave. U njoj si rastao, a kad je došlo vrijeme za to, rođen si. Samo što, naravno, nemaš oca i majku.

Tom je rekao da me ispljunula krava, reče Matt.

Tom je prljavi, mali prišt, reče Tam Lin. A takva je i cijela obitelj. Ako im kažeš da sam to rekao, ja ću to zanijekati. Donio je vrećicu u kojoj su bili lješnjaci, bademi, groždice i komadići čokolade i dodao je Mattu. Da nastavim Time što si klon, drukčiji si, i mnogi te se ljudi boje.

Mrze me, reče Matt.

Da. Neki da. Tam Lin ustade i protegne svoje velike mišiče. Hodao je amotamo po pijesku na kojem su imali piknik. Mrzio je dugo mirno sjediti. Ali neki te vole. Mislim na Mariju, i naravno, Ćeliju.

I na El Patrona.

12 Takvu mješavinu raznih sjemenki lješnjaka, badema i si groždica i komadića čokolade, budući da je veoma hranjiva i laka za nošenje, često jedu planinari. Nijemci to zovu StudentenCuller studentska hrana.

Ah, da. El Patron je poseban slučaj. Da budem iskren, broj ljudi koji te voli je malen, a broj onih koji te mrze je velik. Ne mogu prijeći preko činjenice što si klon. Zato bi bilo veoma teško poslati te u školu.

Znam. Matt s gorčinom pomisli na Mariju. Da ga ona doista voli, pavela bi ga sa sobom i ne bi je bilo briga što će ostala djeca misliti.

El Patron ustrajava na tome da se obrazuješ i živiš što je moguće normalniji život. No problem je što ni jedan učitelj ne želi podučavati klona. I tako su Alacrani doveli eejita.

Matt se zabezknuo. Često je imao prilike čuti tu riječ uglavnom od Marije i mislio je da je to naprosto pogrdra poput budalo ili moronu.

Eejit je osoba ili životinja koja ima implantate u glavi, reče Tam Lin.

Poput našeg konja? reče Matt nakon što mu je kroz glavu prošla strašna misao.

Tako je. Eejiti mogu raditi jednostavne stvari, poput branja voća, pranja podova ili, kao što si upravo vidio, branja opijuma.

Radnici na farmi su eejiti! povika Matt užasnut.

Zato rade bez odmora sve dok im predradnik ne naredi da prestanu i zato ne piju sve dok im netko ne kaže da piju.

Mattove su se misli uskomešale. Ako je konj mogao tako stajati pokraj vode i umrijeti od žeđi, onda je čovjek

Onaj čovjek... reče.

Pametan si ti, mali, reče Tam Lin. Čovjek kojega smo vidjeli kako leži vjerojatno se bio udaljio od ostalih radnika i nije čuo predradnika kad im je rekao da prestanu. Možda je radio cijelu noć i bivao sve žedniji i žedniji

Prestani! vrisnu Matt. Prekrio je uši. To je bilo užasno! Nije želio znati ništa više o tome.

sms

..... 77

Kuća škorpiona

Tam Lin se odjednom našao pokraj njega. Dovoljno je lekcija za jedan dan. Na pikniku smo, a još se nismo zabavljali. Dođi. Pokazat ću ti pčelinju košnicu i kojotovu jazbinu. Kad negdje u pustinji ima vode, onda ćeš u njezinoj blizini pronaći sva moguća živa bića.

Ostatak dana proveli su razgledavajući rupe, raspukline, skrivene životinjske nastambe u tajnoj dolini. Tam Lin možda nije baš bio školovan, ali je zato znao mnogo o prirodi. Naučio je Matta sjediti mirno i čekati da životinje dođu k njemu. Rekao mu je kako prepoznati raspoloženje pčela u košnici po zvuku njihova zujanja.

Na kraju, kad su se sjene počele izduživati, Tam Lin je pomogao Mattu da se popne do otvora u stijeni i prođe kroza nj, a onda su krenuli prema mjestu gdje su ostavili konja. Našli su ga točno kako su ga i ostavili. Tam Lin mu zapovjedi da se, prije nego krenu, još jedanput napije. Na poljima nije bilo više nikoga. Duge sjene brda klizile su ravnicom. Ondje gdje su završavale, makovi su sjali zlatnim sjajem u kasnopodnevnom suncu. Prodoše pokraj suhog polja na kojem je ležalo mrtvo tijelo, ali nije ga više bilo.

Učiteljica je bila eejit, reče Matt, prekinuvši tišinu.

Jedna od onih pametnijih, reče Tam Lin. Pa ipak, mogla je samo uvijek iznova objašnjavati jednu te istu lekciju. Hoće li se vratiti?

Ne. Tjelohranitelj duboko uzdahne. Dat će joj da popravlja zavjese ili da guli krumpire. Hajde da radije govorimo o nečem veselijem.

Možeš li me ti učiti? upita Matt.

Tam Lin se gromko nasmija. Mogao bih ako želiš naučiti kako lomiti stolove karataškim udarcima. Prije bih rekao da ćeš učiti gledajući školski program na televiziji. No ja ću biti u blizini da te bacim kroz prozor ako ne budeš marljiv.

Srednja dob 7 11

Tajni prolaz

Na površini, Mattov je život bio zašao vi ugodan ritam. Učio je putem školskog programa na televiziji. Tam Lin je slao zadaće, one su se vraćale s odličnim ocjenama i Celia ga je neštedimice hvalila. I Mana ga je hvalila kad bi došla. Nije bilo za baciti ni to što je Tom imao loše ocjene i uspijevaostati u internatu samo zahvaljujući tome što je gospodin Alacran slao upravitelju obilne donacije.

No, u dubini, Matt je osjećao prazninu. Znao je da je samo fotografija čovjeka i to je značilo da nije doista važan. Fotografije čovjek može ostaviti da godinama leže zaboravljene u nekoj ladici. Može ih i baciti.

Najmanje jednom tjedno sanjao je mrtvaca kojeg je vidio u polju. Mrtvačeve su oči bile širom otvorene i gledale su uvis prema suncu. Bio je strašno, neopisivo žedan. Matt je vidio kako su mu usta puna prašine, ali vode nije bilo nigdje, posvuda su samo zveketali suhi makovi. To ga je počelo toliko mučiti da je tražio da mu kraj postelje uvijek bude vrč napunjen vodom. Da je samo mogao ponijeti taj vrč sa sobom u snove. Da ga je samo mogao ondje usnuti i uliti vode u čovjekova suha usta. Ali nije mogao. A kad bi se probudio, pio bi čašu za čašom pokušavajući isprati suhi osjećaj makova polja. Poslije bi, naravno, morao u zahod.

U takvim bi prilikama na prstima otišao do zahoda kako ne bi probudio Ćeliju. Prolazeći pokraj njezine sobe čuo bi je kako hrče i kako joj Tam Lin iz sobe na drugom kraja hodnika gromko odgovara. To mu je prije uvijek ulijevalo osjećaj sigurnosti. Ali sada nije znao, kad ude u zahod, hoće li ondje naći onog mrtvaca kako leži pogleda uperenog u svjetlo na stropu.

sms

Kuća škorpiona

Mana je počela, kad bi dolazila u posjete, sa sobom dovođiti Furballa. Bio je to psić veličine štakora, a glasanje mu je više nalikovalo vrištanju nego lajanju. Kad bi bio uzbuđen, zaboravljao bi dobar kućni odgoj. Tam Lin je prijeto da će, skupa s kakicom, i njega usisati usisavačem za prašinu. Taman bi stao unutra, smijao bi se Marijinu užasavanju. Bez brige, prošao bi kroz cijev.

Ono što je Mattu kod tog stvora smetalo bilo je to što su u očima svih on i Furball bili isti.

Nije bilo važno što on ima dobre ocjene u školi i zna se lijepo ponašati. Obojica su bili životinje i stoga nevažni.

Za vrijeme uskrasnih praznika Tom je izjavio da naučiti lijepo se ponašati nije ništa teže nego naučiti napraviti kolut naprijed ili naučiti praviti se mrtav. Matt se smjesta bacio na njega, a Maria je vrišteći otrčala po Tama Lina. Tom je morao u krevet bez večere, a Matt uopće nije bio kažnjen.

I to bi za Matta bilo jako dobro da tu nije bio Furball kojega također nisu kažnjavali za njegove nepodopštine. Nije mogao razumjeti razliku između dobrog i lošeg jer je bio glupa životinja baš kao i Matt.

Kad Maria ne bi bila kod njih, Matt se zabavljao istražujući kuću. Zamišljao je da je El Latigo Negro koji izviđa neprijateljsku tvrđavu. Imao je crn plašt, a dugačak i uzak kožni pojas služio mu je umjesto biča. Šunjao se iza zastora i namještaja. Pritajio bi se čim bi vidio nekog od Alacrana.

Felicia Benitova, Stevenova i Tomova majka obično bi u poslijepodnevnim satima svirala glasovir. Iz glazbene sobe odzvanjali su njezini siloviti akordi. Bacala se na tipke žarom koji

je posve odudarao od njezine uobičajene prirode, mlake i bezvoljne. Matt ju je volio slušati skriven iza biljaka lončanica.

Prsti su joj letjeli s jednog na drugi kraj klavijature. Oči su joj bivale zatvorene, a usta razvučena u grimasu koja nije značila bol, ali je odavala neki osjećaj sličan boli. No glazba je bila divna.

Nakon nekog vremena Feliciji bi ponestalo energije. Blijeda i sva se tresući zgrčila bi se nad tipkama. To je bio znak slugama da joj donesu smeđu tekućinu u lijepoj kristalnoj boci. Sluga bi zamiješao piće Mattu se sviđao zvuk leda koji upada u čašu i stavio čašu Feliciji u ruku. Pila bi sve dok drhtanje ne bi prestalo. A onda bi se opružila preko klavira poput listova špinata u Celijinu vrtu kad bi ga Tam Lin zaboravio zaliti. Sluškinje bi je morale odnijeti do njezina stana.

Jednoga dana Felicia nije došla u uobičajeno vrijeme i Matt je stajao iza biljaka lončanica pokušavajući skupiti hrabrosti da se približi glasoviru. Znao je da bi ga, kad bi ga uhvatili, zauvijek prognali iz te sobe. Prsti su mu bili nemirni od želje da zaszvira. Izgledalo je tako lako. Mogao je čak u glavi čuti glazbu.

Matt se išuljao iz svojeg skrovišta. Krenuo je rukom prema tipkama i začuo Felicijin beživotan glas iz hodnika. Upravo je nalagala slugama da joj donesu piće. Matt se uspaničio. Sakrio se u ostavu iza glasovira i zatvorio za sobom vrata taman trenutak prije nego što je Felicia ušla. Odmah je počela svirati. Od silne prašine u ostavi Matt je kihnuo, no Felicia je dizala preveliku buku da bi ga mogla čuti. Matt je stao opipavati oko sebe i pronašao prekidač za svjetlo.

To je mjesto bilo pravo razočaranje. Uza zid je bilo naslagano mnogo svezaka nota. Hrpa stolica na sklapanje ispunila je kut. I bilo je toliko prašine i paučine da je Matt još jednom kihnuo. Uzeo je jedan svezak nota, savio ga u tuljac i počeo od paučine čistiti unutrašnji zid, više da bi nešto radio nego iz neke prave radoznalosti.

Na unutrašnjem zidu, pod spletom paukovih mreža koji bi se i Drakuli svidio, našao je još jedan prekidač. Pritisnuo ga je.

Kad se komad zida odjednom pomakao u stranu i otvorio se prolaz, digao se oblak prašine od kojega se počeo gušiti.

sms

Kućđ škorpiona

Ustuknuo je i pao na hrpu nota. Posegnuo je za inhalatorom protiv astme, koji je uvijek morao imati uza se jer je Celia tako od njega zahtijevala. Kad se prašina slegla, Matt je ugledao uzak i mračan hodnik.

Povirio je unutra. Prolaz se protezao ulijevo i udesno. Felicia je prestala svirati, i Matt je morao paziti da bude tih. Osluškiavao je zveckanje kockica leda. Nakon nekog vremena čuo je kako sluškinje odnose Feliciju.

Ponovno je pritisnuo prekidač i, na svoje veliko olakšanje, vidio da se otvor na zidu zatvorio. Iskrao se iz ostave, ostavljajući prašnjave tragove na tepihu. Celia ga je izgrdila kad je vidjela u kakvom su mu stanju odjeća i kosa.

Ovo je bilo čak bolje od pustolovina koje je doživljavao El Ldtigo Negro, pomisli Matt. Ono što je otkrio, nije ispričao nikome. To je mjesto pripadalo samo njemu. Čak ga ni Tam Lin ne bi mogao pronaći ako bi se poželio ondje sakriti.

Tijekom sljedećih nekoliko tjedana Matt je istraživao svoje novo carstvo. Činilo se da vijuga između unutrašnjih i vanjskih zidova kuće. Nalazio je i zurila u zidu, no kroz njih bi obično vidio samo prazne sobe. Jednom je vidio nekog slugu kako briše prašinu s pokušaja.

Neka od zurila gledala su na mračne ostave poput one u glazbenoj sobi. Matt nije ništa shvaćao, sve dok jednoga dana nije slučajno pritisnuo prekidač pokraj jednog od takvih zurila. Vratašca su se otvorila baš kao ona u glazbenoj sobi. Mattu je srce žestoko tuklo. Sada je mogao ući u tu ostavu! Bila je puna pljesnjive odjeće i starih cipela, no kad ih je gurnuo u

stranu, bio mu je otvoren put do vrata na drugoj strani. Čuo je glasove. Liječnik i gospodin Alacran razgovarali su s još jednom osobom čiji su odgovori bili tihi i nerazgovijetni. Liječnik je govorio hrapavim, oštrim glasom koji je Mattu budio ružna sjećanja. Učini to! režao je. Znaš da moraš to učiniti!

Prednja dob 7 n

Molim te, oče, govorio je gospodin Alacran. Matt ga nikada prije nije čuo govoriti tako nježnim glasom.

Ne, ne, ne, zapomagao je otac gospodina Alacrana.

Umrijet ćeš bez kemoterapije, preklinjao ga je sin.

Bog želi da dođem k njemu.

Ali ja želim da budeš ovdje sa mnom, uvjeravao ga je gospodin Alacran.

Ovo je mjesto utvara i zla! Starac očito nije bio u stanju razumno razmišljati.

Barem uzmi novu jetru, reče Willum svojim grubim glasom.

Ostavite me na miru, plačnim će glasom starac.

Matt se povukao u hodnik i zatvorio vratašca. Nije razumio o čemu su to ovi ljudi raspravljali, no znao je što bi se dogodilo kad bi ga uhvatili kako ih prisluškuje. Zatvorili bi ga. Možda bi ga čak vratili Rosi.

Matt se zaputio natrag prema glazbenoj sobi i dugo se nakon toga dana nije odvažio krenuti u šetnju tajnim prolazom. Slušao je, međutim, Felicijino sviranje. Ta mu se glazba nekako zavukla pod kožu, i koliko god to bilo opasno, nije se mogao suzdržati da je ne pode slušati. Jednoga se dana Matt iznenadio kad je vidio kako umjesto sluge piće donosi liječnik. O, Willume, jadikovala je dok joj je on stavljao led u piće. Više uopće ne razgovara sa mnom. Gleda kroz mene kao da uopće ne postojim.

Sve je u redu tješio ju je liječnik. Ja sam ovdje. Brinut ću se za tebe. Otvorio je svoju crnu torbu i izvukao špricu. Mattu je stao dah. Liječnik mu je jednom kad je bio bolestan dao injekciju i to je bilo strašno! Gledao je kao opčinjen kako joj liječnik vatom namočenom u alkohol pere mjesto na ruci gdje će zabosti iglu te kako je na posljetku zabada. Ali zašto ne plače? Zar ona to ne osjeća, zar je ne boli?

sms

Koća škorpiona

Willum je sjeo do nje i zagrlio je jednom rukom. Mrmljao je nešto što Matt nije mogao čuti. Bit će da je to Feliciji godilo, jer se smiješila i naslonila glavu na njegove grudi. Nakon nekog vremena izveo ju je iz sobe.

Ne čekajući ni trenutka, Matt je izišao iz svog skloništa. Omirisao je čašu i probao njezin sadržaj. Bljak! Imalo je okus poput trula voća. Smjesta ga je ispljunuo. Pažljivo je osluškivao korake u hodniku i sjeo za klavir. Oprezno je pritisnuo tipku.

Ton je blago odjeknuo. Matt je bio kao u transu. Probao je i ostale tipke. Sve su prekrasno zvučale. Bio je tako opčinjen da je u posljednji čas čuo sluge kako dolaze. Brzo se skrio iza lončanica.

Nakon tog dana Matt je proučavao dolaske i odlaske slugu kako bi mogao što točnije znati u koje vrijeme je siguran u glazbenoj sobi. Felicia je nikad nije koristila prije podne. Zapravo, ona je ustajala tek popodne i ostajala aktivna samo nekih sat vremena.

Matt je otkrio da je kadar odsvirati pjesmice koje mu je Celia pjevala, svirajući jednim prstom. Felicia je, istina, upotrebljavala svih deset, no njega je i ovako mogućnost da stvara glazbu ispunjavala opojnom radošću. Zaboravio je gdje se nalazi. Zaboravio je da je klon. Glazba mu je pružala utjehu za sve ružno za tihi prezir slugu, za ignoriranje od strane Stevena i Emilije, za Tomovu mržnju.

Tu se dakle skrivaš, začuje se glas Tama Lina. Matt se trgnuo, samo što nije pao s klupe.

Nemoj prestati. Izgleda da si talentiran za glazbu. Čudno, nikad nisam mislio da je El Patron muzikalan.

Mattu je srce žestoko lupalo. Znači li to ga neće otjerati iz sobe?

Ako si ti muzikalan, onda mora biti i on, reče Tam Lin. Ali mislim da on nikada nije imao vremena učiti. Ondje gdje je on živio, glasovire su cijepali za ogrjev.

Znaš li ti svirati? upita Matt.

Srednja dob 711

Šališ se. Pogledaj mi ruke.

Prsti su mu bili kratki i debeli, a ruke velike i ružne. Neki su mu prsti bili iskrivljeni, kao da su bili lomljeni. Mogao bi svirati jednim prstom, reče Matt.

Tam Lin se nasmije. Glazbu trebaš prvo imati u glavi. Dobri me je Bog preskočio kad je dijelio talente. No ti ga imaš i bilo bi šteta da ga ne koristiš. Razgovarat ću s El Patronom da ti nađemo učitelja.

To se pokazalo teškim. Nijedan čovjek nije htio podučavati klona, a nijedan eejit za to nije bio dovoljno inteligentan. Tam Lin je napokon pronašao jednoga koji je bio gluh pa mu je očajnički trebao taj posao. Mattu je izgledalo jako čudno da netko tko ne čuje može podučavati glazbu, no bilo je tako. Gospodin Ortega ju je osjećao rukama. Položio bi ih na klavir dok je Matt vježbao i primjećivao bi svaku pogrešku.

Nije prošlo puno i Matt je svojim vještinama i znanjima, čiji je broj stalno rastao, dodao i glazbenu naobrazbu. Po brzini čitanja bio je deset godina ispred svoje dobi, rješavao je matematičke probleme koji su Tama Lina zbunjivali i živcirali i tečno govorio engleski i španjolski. Baca se na proučavanje svega što bi mu došlo pod ruku. Znao je imena planeta, najsjajnijih zvijezda i svih zvijezda. Pamtio je imena zemalja, njihove glavne gradove i što najviše izvoze.

Imao je nezasitnu želju za znanjem. Namjeravao je u svemu biti briljantan, tako da ga svi zavole i zaborave da je klon.

MU s devet života

Ti si poput divlje životinje, prigovarala mu je Maria s vrata njegove sobe. Kriješ se ovdje kao medvjed u spilji.

Matt ravnodušno pogleda prozor na kojem su bile navučesms

Kuća škorpiona

ne zavjese. Volio je sigurnu, udobnu tamu. Ja jesam životinja, odgovori. Nekoć bi ga takve riječi zaboljele, ali sada je prihvatio svoj status.

Meni se čini da naprosto voliš biti raspušten, reče Maria i rastvori zavjese i prozore. Prozori su gledali na Celijin vrt u kojem su rasli kukuruzi, rajčice, grah, grašak. Kako bilo da bilo, danas je El Patronov rođendan i bolje ti je da makneš taj mrgodni izraz s lica.

Mattu uzdahnu. Svojim je mrgođenjem mogao izbaciti iz takta svakoga, ali ne i Mariju. Ona bi se samo nasmijala. Nije naravno ni sanjao o tome da se mrgodi El Patronu, u onim rijetkim prigodama kad ih je posjećivao. Takvo što bilo bi nezamislivo. Svaki put kad bi došao, El Patron je izgledao sve lošije i bio sve senilniji.

Mattu se srce paralo kad bi ga takvoga vidio. Volio je El Patrona. Njemu je sve dugovao.

Jedva se još sjećao onih strašnih dana prije tri godine kad je bio zatočen u sobi punoj piljevine i jedino su mu društvo bili kukci, a jedine igračke pileće kosti. No znao je da bi još bio ondje ili pokopan ispod poda da ga El Patron nije spasio.

El Patron će danas napuniti sto četrdeset i tri godine, reče Matt.

Maria se sva naježila. Ne mogu zamisliti kako je biti tako star.

Celia je rekla kad bi stavili toliko svijeća na tortu, da bi se od njih otopila boja na zidovima.

Bio je malo čudan kad je posljednji put bio ovdje, reče Maria.

Moglo bi se to i tako nazvati, pomisli Matt. El Patron je postao tako zaboravljiv da je znao stalno ponavljati jednu te istu rečenicu. Jesam li već umro? pitao bi. Jesam li već umro? I držao bi ruku pred licem proučavajući svaki prst, kao da se hoće uvjeriti da je još tu.

Srednja dob 711

WP

Jesi li spreman? povika Celia i žurno ude u sobu. Rekla je Mattu neka se okrene i namjestila mu ovratnik košulje. Ne zaboravi, večeras sjediš uz El Patrona. Pazi kako se ponašaš i odgovaraj na sva njegova pitanja.

Što ako je... skrenuo? reče Matt. Sjetio se kako je, kad je prošli put bio ovdje, bilo bezbroj puta odgovarati na isto pitanje. Jesam li već umro?

Celia prestane petljati oko košulje i klekne pred njega. Slušaj me, ljubavi. Ako se večeras dogodi išta loše, želim da dođeš ravno k meni. Dođi u smočnicu iza kuhinje.

Kako to misliš, loše?

Ne mogu reći. Celia se osvrnu po sobi. Samo mi obećaj da nećeš zaboraviti.

Matt je smatrao da je teško tako nešto obećati nitko nije unaprijed planirao nešto zaboraviti ali je potvrdno kimnuo glavom.

O, mi hjo, kako te volim! Celia ga snažno zagrlila i rasplače se. Matt je bio i iznenađen i uplašen. Što ju je moglo potresti? Krajičkom oka gledao je Mariju. Napravila je izraz lica koji je govorio koliko joj je čitav prizor srce drapateljan. To joj je bila omiljena riječ u posljednje vrijeme srce drapateljan¹³. Pokupila ju je od Tama Lina.

Obećavam, reče Matt.

Celia naglo sjede i stade brisati suze pregačom. Baš sam glupa. Što bi ti moglo koristiti da razumiješ? To bi samo pogoršalo stvari. Izgledalo je kao da govori sebi, a Matt ju je uplašeno gledao. Zatim ustade i poravna pregaču. Hajde, cztcos¹⁴, pođite, i lijepo se zabavite na domjenku. Ja ću biti u kuhinji. Ovo će biti najbolja večera koju ste ikada vidjeli.

soppv

14 čikos djeca, djeco

sms

Kuća ikorpic

Izgledate prekrasno oboje, kao da ste sišli s filmskog platna. To je opet bila ona stara Celia i Mattu je laknulo.

Idem u svoju sobu po Furballa, reče Mana i oni odoše. O, ne! Pa ne možeš njega povesti na večeru. Mogu ako hoću. Bit će mi u krilu. Nitko ga neće ni vidjeti. Matt uzdahnu. Nije imalo nikakva smisla s njom raspravljati. Svuda je nosila Furballa. Tam Lin je govorio da to nije pas, nego dlakavi tumor koji joj raste iz ruke. Nudio se da je odvede liječniku koji će joj ga odstraniti.

U Marijinoj sobi zatekoše Toma, a Furballa ni od korova. Nisi ga valjda pustio van? po vikala je Mana i pogledala pod krevet.

Nisam ga ni vidio, reče Tom, izazivački gledajući Matta. Matt mu je uzvratio. Tomova čekinjasta crvena kosa bila je uredno zalizana, nokti na rukama čisti i lijepo uređeni. Tom bi za takve prigode uvijek bio savršeno dotjeran. Žene koje su pohodile El Patronova rođendanska slavlja zadivljeno bi komentirale njegov izgled.

Izgubio se! jadikovala je Maria. Jako se uplaši kad se izgubi. Pomozite mi da ga nađem!

Tom i Matt nevoljko su prekinuli svoje natjecanje u izazivačkom gledanju i stali tražiti pod jastucima, iza zavjesa, u ormarima. Maria je tiho zaplakala kad potraga nije urodila plodom. Vjerojatno trči oko kuće i ludo se zabavlja, reče Matt.

On mrzi biti vani, reče Maria kroza suze. Da, Matt joj je to posve vjerovao. Taj je pas bio takav gubitnik da je bježao čak i od vrabaca, no vjerojatno jest bio vani i krio se u nekom od tisuća mogućih mjesta. Ne bi ga nikako mogli pronaći prije večere. A onda mu je odjednom nešto sinulo.

Tom.

Tom jest svuda zavirivao, ali nije izgledao kao da doista traži. Teško bi bilo to opisati.

Tijelom je radio prave pokrete, ali cijelo vrijeme zapravo nije očima tražio Furballa nego je Srednja dob 7 u

gledao Mariju. Matt je na trenutak prestao tražiti i načulio uši.

Mislim da nešto čujem! poviče Matt. Otrči u kupaonicu, podigne dasku na zahodskoj školjci i Furball je bio ondje, tako natopljen i iscrpljen da je bio u stanju samo slabašno cijukati.

Izvukao ga je i bacio na pod. Uzeo je ručnik i zamotao ga. Pas je bio tako umoran da nije ni pokušavao gristi. Maria ga uze u ruke.

Kako je dospio ovamo? Tko je spustio dasku? O, ljubavi moja, slatki, slatki Furballe, priljubila je odvratnu kreaturu uz lice, sad je sve u redu. Ti si moj dobri pas. Medeni moj. On uvijek pije iz zahodske školjke, reče Tom. Valjda je pao i povukao dasku za sobom. Pozvat ću sluškinju da ga opere.

Izašao je, no Matt je prije toga stigao uhvatiti bljesak ljutnje na njegovu licu. Tom je nešto htio i nije to postigao. Matt je bio siguran da je Tom bacio Furballa u zahodsku školjku, premda on nikad prije nije pokazivao da ne voli Furballa. To je bilo slično Tomu. On je znao biti ljubazan i uslužan na površini, ali nikad nisi znao što zapravo misli.

Matt se naježio. Furball bi se udavio da ga on nije pronašao. Kako itko može biti tako okrutan? I zašto bi itko želio povrijediti Mariju, koja je bila tako nježna srca da je spašavala čak i crne udovice? Matt je znao da mu nitko neće vjerovati ako optuži Toma. On je bio samo klon i njegovo mišljenje nije bilo važno.

Ili najčešće nije važno, pomisli Matt kad mu je na um pao krasan plan.

Sluge su uglavnom ignorirali Matta, a Alacrani su ga gledali kao da je muha na prozoru.

Gospodin Ortega, učitelj glazbe, rijetko mu je bilo što govorio osim Ne! Ne! Ne! kad bi Matt odsvirao krivi ton. U posljednje vrijeme ni to nije govorio često jer je Matt postao odličan svirač. Ne bi međutim škodilo da se s vremena na vrijeme udostojao reći Dobro je Ali nikad nije. No, kad je Matt svirao dobro, na licu mu je bio izraz

sms

Kuća škorpiona

Izgledate prekrasno oboje, kao da ste sišli s filmskog platna. To je opet bila ona stara Celia i Mattu je laknulo.

Idem u svoju sobu po Furballa, reče Mana i oni odoše.

O, ne! Pa ne možeš njega povesti na večeru.

Mogu ako hoću. Bit će mi u krilu. Nitko ga neće ni vidjeti.

Matt uzdahnu. Nije imalo nikakva smisla s njom raspravljati. Svuda je nosila Furballa. Tam Lin je govorio da to nije pas, nego dlakavi tumor koji joj raste iz ruke. Nudio se da je odvede liječniku koji će joj ga odstraniti.

U Marijinoj sobi zatekoše Toma, a Furballa ni od korova.

Nisi ga valjda pustio van? povikala je Maria i pogledala pod krevet.

Nisam ga ni vidio, reče Tom, izazivački gledajući Matta. Matt mu je uzvratio. Tomova čekinjasta crvena kosa bila je uredno zalizana, nokti na rukama čisti i lijepo uređeni. Tom bi za takve prigode uvijek bio savršeno dotjeran. Žene koje su pohodile El Patronova rođendanska slavlja zadivljeno bi komentirale njegov izgled.

Izgubio se! jadikovala je Maria. Jako se uplaši kad se izgubi. Pomozite mi da ga nađem!

Tom i Matt nevoljko su prekinuli svoje natjecanje u izazivačkom gledanju i stali tražiti pod jastucima, iza zavjesa, u ormarima. Maria je tiho zaplakala kad potraga nije urodila plodom. Vjerojatno trči oko kuće i ludo se zabavlja, reče Matt.

On mrzi biti vani, reče Maria kroza suze. Da, Matt joj je to posve vjerovao. Taj je pas bio takav gubitnik da je bježao čak i od vrabaca, no vjerojatno jest bio vani i krio se u nekom od tisuća mogućih mjesta. Ne bi ga nikako mogli pronaći prije večere. A onda mu je odjednom nešto sinulo.

Tom.

Tom jest svuda zavirivao, ali nije izgledao kao da doista traži. Teško bi bilo to opisati.

Tijelom je radio prave pokrete, ali cijelo vrijeme zapravo nije očima tražio Furballa nego je

Srednja dob 7 11

gledao Mariju. Matt je na trenutak prestao tražiti i našulio uši.

Mislim da nešto čujem! poviče Matt. Otrči u kupaonicu, podigne dasku na zahodskoj školjci i Furball je bio ondje, tako natopljen i iscrpljen da je bio u stanju samo slabašno cijukati.

Izvukao ga je i bacio na pod. Uzeo je ručnik i zamotao ga. Pas je bio tako umoran da nije ni pokušavao gristi. Maria ga uze u ruke.

Kako je dospio ovamo? Tko je spustio dasku? O, ljubavi moja, slatki, slatki Furballe, priljubila je odvratnu kreaturu uz lice, sad je sve u redu. Ti si moj dobri pas. Medeni moj.

On uvijek pije iz zahodske školjke, reče Tom. Valjda je pao i povukao dasku za sobom.

Pozvat ću sluškinju da ga opere.

Izašao je, no Matt je prije toga stigao uhvatiti bljesak ljutnje na njegovu licu. Tom je nešto htio i nije to postigao. Matt je bio siguran da je Tom bacio Furballa u zahodsku školjku, premda on nikad prije nije pokazivao da ne voli Furballa. To je bilo slično Tomu. On je znao biti ljubazan i uslužan na površini, ali nikad nisi znao što zapravo misli.

Matt se naježio. Furball bi se udavio da ga on nije pronašao. Kako itko može biti tako okrutan? I zašto bi itko želio povrijediti Mariju, koja je bila tako nježna srca da je spašavala čak i crne udovice? Matt je znao da mu nitko neće vjerovati ako optuži Toma. On je bio samo klon i njegovo mišljenje nije bilo važno.

Ili najčešće nije važno, pomisli Matt kad mu je na um pao krasan plan.

Sluge su uglavnom ignorirali Matta, a Alacrani su ga gledali kao da je muha na prozoru.

Gospodin Ortega, učitelj glazbe, rijetko mu je bilo što govorio osim Ne! Ne! Ne! kad bi Matt odsvirao krivi ton. U posljednje vrijeme ni to nije govorio često jer je Matt postao odličan svirač. Ne bi međutim škodilo da se s vremena na vrijeme udostojao reći Dobro je Ali nikad nije. No, kad je Matt svirao dobro, na licu mu je bio izraz

sms

Kuća škorpiona

zadovoljstva, a to je bilo jednako dobro kao i izrečen kompliment. A kad je Matt svirao stvarno, stvarno dobro, bio je previše zanesen da bi mario što učitelj misli.

No sve se mijenjalo za vrijeme El Patronova rođendanskog slavlja. To je, istina, bila El Patronova proslava, ali s vremenom je postala i Mattova. Ako ništa drugo, Celia, Tam Lin, Marfa i El Patron su to slavili i kao Mattov rođendan. Svi ostali su samo škrgutali zubima i čekali da taj dan prođe.

Bilo je to jedino vrijeme kad je mogao tražiti sve što bi poželio. Mogao je natjerati Alacrane da mu posvete pozornost. Mogao je natjerati Stevena i Toma da, Toma! da bude ljubazan prema njemu pred njihovim prijateljima. Nitko se nije usuđivao naljutiti El Patrona, pa se tako nitko nije usuđivao ignorirati Matta.

Stolovi za proslavu bili su postavljeni u jednom od velikih vrtova koji su okruživali Veliku kuću. Travnjak je bio besprijekorno gladak, svaka je travka bila jednake visine. Za travnjak su se brinuli eejiti koji su prije samog događaja travu obrezali škarama. Sutra će pasti u zaborav, ali danas je poput nekog zelenog dragulja sjajio u blagom popodnevnom suncu.

Stolovi su bili prekriveni čistim, bijelim stolnjacima na kojima nije bilo ni najmanje mrljice.

U kutu, ispod sjenice od bugenvilije bila je golema hrpa darova. Svi su nosili darove El Patronu, premda nije bilo ničega što on već nije imao i malo toga u čemu bi sa svoje sto četrdeset tri godine mogao uživati. Bilo je tu čak i nekoliko darova za Matta mali znakovi pažnje od Ćelije i Marije, nešto korisno od Tama Lina i velik, skup dar od El Patrona.

Gosti su se muvali uokolo i uzimali delicije koje su im sluškinje donosile na pladnjevima.

Konobari su im nudili bezbroj vrsta pića i donosili nargile onima koji su željeli pušiti. Ondje su bili senatori i poznati glumci, generali i slavni liječnici, nekoliko bivših predsjednika i pola tuceta diktatora

Srednja dob 7 11

iz zemalja o kojima je Matt slušao na televiziji. Bila je tu i jedna uvela princeza. I dakako, bili su tu i drugi farmeri. Među svim ovim ljudima farmeri su zapravo bili pravi aristokrati. Oni su vladali carstvom droge koje se protezalo između Sjedinjenih Država i Aztlana.

Svi su farmeri bili nagurani oko nekog čovjeka kojeg Matt nikad prije nije vidio. Imao je čekinjastu, crvenu kosu, blago, blijedo lice i jake podočnjake. Nije izgledao zdravo, ali je usprkos tome bio dobro raspoložen. Govorio je glasno i naglašavao važnost svojih rečenica ubadajući slušatelje kažiprstom u prsnu kost. Već je po tome bilo jasno da je farmer. Nitko drugi ne bi se usudio biti tako nepristojan.

To je gospodin MacGregor, reče Maria. Prišla je Mattu iza leda. Na ruci je držala svježe osušenog Furballa.

Tko? Matt je na trenutak opet bio u kućici u poljima maka. Bilo mu je šest godina i čitao je raskupusanu knjigu o zečiću Pedru koji je bio zarobljen u vrtu senora MacGregora. Senor MacGregor htio je Pedra staviti u pitu.

Ima farmu pokraj San Diega, reče Maria. Ja se, osobno, ježim od njega.

Matt bolje promotri čovjeka. Nije sličio na MacGregora iz knjige, no nešto je u njemu definitivno izazivalo nelagodu.

Pozivaju sve da uđu u salon, reče Maria. Premjestila je Furballa u udobniji položaj. Bolje ti je da ne zavijaš, reče psu, koliko god društvo bilo odvratno.

Baš ti hvala reče Matt.

Salon je bio na vrhu mramornih stuba koje su vodile iz vrta. Gosti su krenuli prema njemu revno se odazivajući pozivu velikog El Patrona. Matt se pripremio za šok. Svaki put kad bi ga vidio, El Patron je bio u sve lošijem stanju.

Gosti su se poredali u polukrug. Svuda oko ruba salona bile su goleme vaze s cvijećem i mramorni kipovi tako dragi El

sms

Kuća škorpiona

Patronovu srcu. Razgovor je utihnuo. Zvukovi vodoskoka i ptica postali su jasniji. Iz obližnjeg vrta začulo se glasanje pauna. Matt je napeto iščekivao zvuk El Patronovih motornih kolica. A onda su se, na opće iznenađenje, zavjese na drugom kraju salona razmaknule i El Patron je ušao u salon, ali ne u kolicima nego na vlastitim nogama. Kretao se, istina, polako, ali je doista hodao. Matt je bio oduševljen. Iza njega su hodali Daft Donald i Tam Lin, gurajući svaki po jedna kolica.

Kroz dvoranu se pronio uzdah iznenađenja. Netko je Mattu se učinilo da je to bila princeza zaplakao. Hip, hip, hura! viknuli su svi u jedan glas, pa tako i Matt, s veseljem i olakšanjem. Netko je iza Matta promrmljao Stari vampir. Dakle opet je uspio ispuzati iz groba. Matt se brzo okrenuo, ali nije mogao vidjeti tko je bio taj drznik.

Kad je El Patron došao do sredine salona, dao je znak Tamu Linu da doveze njegova kolica. Sjeo je u njih, a Tam Lin je oko njega rasporedio jastuke. Na Mattovo iznenađenje MacGregor stupi naprijed i sjedne u druga kolica.

Oni su dakle prijatelji, pomisli Matt. Zašto ih do sada nikad nije viđao zajedno?

Dobrodošli! reče El Patron. Glas mu nije bio jak, ali je pozivao na pozornost. Dobrodošli na proslavu mojeg sto četrdeset i trećeg rođendana. Svi ste vi moji prijatelji i saveznici ili članovi obitelji. Tiho se nasmijao. Mogu zamisliti da su se oni nadali do sada me već vidjeti u grobu. No nisu bili te sreće zahvaljujući čudotvornoj novoj terapiji koju su mi pružili najbolji svjetski liječnici. Ti isti ljudi će sada liječiti i mojeg prijatelja MacGregora.

Gospodin MacGregor se nasmiješio i podigao El Patronovu ruku kao što bi je podigao sudac pobjedničkom boksaču. Što je to toga čovjeka činilo tako odbojnim? Matt je osjetio čvor u trbuhu, a nije za to imao nikakva opipljiva razloga.

III

Dođite ovamo, vi čudotvorci, reče El Patron. Dva muškarca i dvije žene izdvojili su se iz mnoštva, približili se kolicima i naklonili se. Siguran sam da biste bili zadovoljni i kad bih vam samo od srca zahvalio, smijuljio se kad su liječnici pokušali prikriti svoje razočaranje, ali sam siguran i da ćete biti još zadovoljniji ovim čekovima na milijun dolara. Liječnici su se smjesta razvedrili, samo se jedna od liječnica udostojila malo zacrvljenosti. Svi su pljeskali, a liječnici su zahvaljivali El Patronu.

Tam Lin je uhvatio Mattov pogled i potvrdno mu kimnuo glavom. Matt je stupio naprijed. Mi Vida, reče El Patron s istinskom toplinom. Svojom mu je kvrgavom rukom dao znak da priđe. Dođi bliže i daj da te pogledam. Jesam li ja ikad bio tako lijep? Očito jesam. Uzdahnuo je i zašutio. Tam Lin je pokazao Mattu neka stane pokraj kolica.

Bio sam siromašno dijete, počeo El Patron obraćajući se okupljenim predsjednicima, diktatorima, generalima i ostalim slavnim ljudima. Jednom je rančero koji je posjedovao zemlju na kojoj smo živjeli priredio proslavu za Cinco de Mayo 15. Ja i mojih petero braće išli smo gledati. Mama je povelala naše male sestrice. Jednu je nosila, a druga joj se držala za suknju i slijedila je.

Matt je pred očima vidio prašnja polja kukuruza i purpurne planine Duranga. Vidio je potoke koji su dva mjeseca u godini bili nabujali, a sve ostalo vrijeme bili suhi kao barut. Tu El Patronovu priču čuo je toliko puta da ju je znao napamet.

Načelnik je jahao na lijepom, bijelom konju i bacao novac u gomilu. Kako smo se trgali za novčiće! Kako smo se valjali u blatu poput svinja! Ali trebao nam je novac, nismo imali ni prebijene pare. Poslije je bila gozba. Mogli smo jesti što smo

15. svibnja dan koji Meksikanci i ljudi meksičkog podrijetla koji žive u SAD slave obilježavajući godišnjicu pobjede Meksičke vojske nad bolje naoružanom i brojnijom Francuskom vojskom 1862. godine.

sms

Kuća škorpiona

htjeli i koliko smo htjeli. Bila je to prekrasna prilika za ljude kojima su se želuci tako stisnuli da su zrna graha morala čekati u redu da uđu.

Moje su sestrice zaradile tifus na toj gozbi. Umrle su istoga sata. Bile su tako malene da nisu mogle pogledati kroz prozor ne, čak ni ako bi se popele na prste.

U salonu je vladala grobna tišina. Matt je iz daljine čuo golubove kako guču u vrtu. Nema nade, pjevali su. Nema nade. Nema nade.

Tijekom sljedećih godina sva su moja braća pomrla. Dva su se utopila, jedan je imao gnojni prištić, a nismo imali novca za liječnika. Posljednju dvojicu su policajci prebili nasmrtno. Bilo nas je osam, a samo sam ja odrastao.

Matt je bio uvjeren da je slušateljstvu dosadno, premda su svi to pokušavali skriti. Iz godine u godinu slušali su isti govor.

Sve sam ih nadživio, kao što sam nadživio i sve svoje neprijatelje. El Patron je pogledom kružio po slušateljstvu i nekoliko se ljudi pokušalo nasmiješiti. Kad su susreli El Patronove čelične oči, smjesta su se uozbiljili. Moglo bi se reći da sam mačka s devet života. Dok god ima miševa, ja namjeravam nastaviti loviti. A, zahvaljujući liječnicima, to i mogu. Sad možete početi pljeskati. Pogledao je prisutne, a oni su prvo oklijevajući, a zatim sve glasnije zapljeskali. Svi su oni poput robota, reče ispod glasa. A onda glasnije Idem se malo odmoriti, a onda ćemo svi zajedno večerati.

Davanje i uzimanje darova

Matt je lutao vrtom diveći se skulpturama od leda i fontani punoj vina u kojem su plivale kriške naranči. Umočio je prst i kušao. Nije bilo tako dobro kako je izgledalo.

Srednja dob 7 11

Pogledao je kartice koje su na stolovima označavale tko će gdje sjediti i vidio je da će, kao i uvijek, sjediti do El Patrona. S El Patronove druge strane sjedit će gospodin MacGregor.

Ostali privilegirani gosti bili su gospodin Alacran i Felicia, Benito, koji se vratio iz koledža ili točnije bio izbačen iz koledža te Steven i Tom. Na poslijetku, bio je tu i otac gospodina Alacrana. Svi su ga tih dana zvali El Viejo¹⁶ jer je izgledao još stariji nego El Patron. Nešto pjevušeći sebi u bradu, Matt je maknuo Tomovu kartu i stavio je na stol za djecu. Na svakom kraju tog stola sjedila je po jedna dadilja da pazi na red, a visoke su stolice bile poredane sa svake strane. Matt je potražio Marijinu kartu i stavio je na mjesto do svojega. Zatim je istražio rubove vrta, gdje su tjelohranitelji tvorili sumoran, taman obruč. Svi predsjednici, diktatori i generali doveli su svoje zaštitnike, a i Alacrani su, dakako, doveli pravu malu vojsku da osigurava proslavu. Matt ih je izbrojio više od dvije stotine. Od koga ih štite? pitao se. Tko bi ih uopće mogao napasti preko tih golemih polja makova? No navikao je na to da su tjelohranitelji na svakom obiteljskom događanju, pa mu je izgledalo prirodnim da budu ovdje.

Sunce je zalazilo i vrt je bio pun svježeg, zelenkastog svjetla. Purpurnosmede planine Ajo još su se uvijek žarile u daljini, a polja makova bila su posuta zlatnim mrljama koje su se naočigled gasile. U krošnjama su se palila svjetla.

Ti svinjo! povikala je Maria. Furballa je nosila u torbi koja joj je bila prebačena preko ramena. Mogao si barem jednom biti dobar prema Tomu. Vratila sam njegovu kartu na mjesto.

Kažnjavam ga što je pokušao utopiti Furballa, reče Matt. Molim?

1 starac

sms

Kuća škorpiona

Furball nije mogao upasti u zahod i sam spustiti dasku za sobom. To je učinio Tom.

Ne vjerujem da bi mogao biti tako zao, reče Maria.

Otkad to? Ali svejedno, ovo je moja proslava i ja odlučujem gdje će tko sjediti. Matt je polako gubio strpljenje s Marijom. Pokušavao joj je ugoditi, no ona je sve krivo shvaćala.

Ali za tim stolom jedu žgancel

Tako im i treba, reče Matt. Uhvatio je Tomovu kartu i ponovno je premjestio. Zatim je Maria posegnula za njom i Matt ju je snažno uhvatio za zapešće.

Au! To boli! Ali ja ću ostati sjediti ovdje.

E, nećeš, reče Matt.

Ja radim što ja hoću!

Matt je potrčao prema svom stolu, a Maria je potrčala uz njega pokušavajući ga odgurnuti i dočepati se svoje karte prije nego on uspije doći do stola. U tom trenutku došao je El Patron s MacGregorom i ostalima.

Što je ovo? Što se ovdje događa? reče El Patron. Matt i Maria smjesta su se ukipili.

Želim da sjedi pokraj mene, reče Matt.

Starac se nasmija suhim i prašnjavim glasom. Je li ti ona cura?

Ovo je već stvarno degutantno, reče gospodin Alacran.

Da? A zašto? smijuljio se El Patron. Matt je isti kao ja kad sam bio u tim godinama.

Ali zaboga, Matt je klon!

Moj klon. Sjedi ovdje, curo. Napravi joj mjesta, Tame. Tam Lin poslušaj, ali pogleda Matta podignutih obrva.

Gdje je Tom? upita Felicia i svi se okrenuše prema njoj. Uvijek je bila tako tiha i tako su je rijetko viđali kao da su zaboravljali da postoji.

Srednja dob 7 11

Gdje je Tom? El Patron se okrenu prema Mattu. Premjestio sam ga za dječji stol, reče Matt.

Ti, svinjo! povika Mana.

El Patron se nasmija. Tako je, Mi Vida. Riješi se neprijatelja dok imaš priliku za to. Ni ja ne volim Toma. Večera će biti ugodnija bez njega.

Felicia je gužvala ubrus u ruci, no rekla nije ništa.

Ne želim biti ovdje! Hoću biti s Tomom! vikala je Mana.

E, pa, ne možeš, reče Matt kategorički. Zašto ga je uvijek branila? Nije čak ni na trenutak stala i razmislila Furball nije mogao za sobom spustiti dasku. No ona nije vjerovala Mattu jer je on bio samo gadni klon i ništa više. Cijelog ga je obuzeo tupi bijes zbog te nepravde.

Učini kako ti je rečeno, curo. El Patron je odjednom izgubio zanimanje za dramu koja se odvijala s njegove lijeve strane i okrenuo se prema MacGregoru.

Mariju, koja je jedva zadržavala suze, do mjesta za stolom dogurao je Tam Lin. Pobrinut će se da dobije istu hranu kao i mi, šapnula je.

Ne, nećeš, reče Matt.

Tam Lin je ponovno podigao obrve. Je li to izričita naredba, gospodaru Matt?

Da. Matt se pokušavao ne obazirati na njezino tiho cmizdrenje, budući da je i ona sama pokušavala ne skretati pažnju na sebe. Ako već ona nije imala petlju kazniti Toma, on će to učiniti umjesto nje. Počeli su servirati hranu. Maria je odabirala komadiće za Furballa i davala mu ih. Nije podizala pogled iz svoga krila.

Fetalni moždani implantati morat će to jednom probati, reče MacGregor. Za tebe su učinili čuda.

Nemoj previše odgađati, savjetovao mu je El Patron. Moraš dati liječnicima barem pet mjeseci vremena. Bolje bi bilo osam.

sms

..... 97

Kuća škorpion

Neću moći upotrijebiti

A, ne. On je puno prestar za to.

Felicia je buljila u svoj tanjur gotovo jednako tako snuždeno kao i Maria. Ona se čak nije ni pretvarala da jede. Pila je iz svoje visoke čaše, a sluga je bio tu da je napuni čim bi se ispraznila. Molećivo je gledala MacGregora. Matt nije imao pojma što bi to ona mogla htjeti od njega. No, što god to bilo, on ju je po tom pitanju ignorirao a jednako tako i njezin suprug i svi ostali.

El Viejo, otac gospodina Alacrana, pravio je svinjac pred sobom na stolu. Bilo je više hrane na stolnjaku oko tanjura, nego u njemu. No ni na njega se nitko nije obazirao.

Evo ti primjer nekoga tko nije stavio implantate kad je bilo vrijeme za to, reče El Patron pokazujući na El Vieja. Otac ih je odlučio ne uzeti, reče gospodin Alacran.

Jer je budala. Pogledaj ga, Matt. Bi li ikad pomislio da mi je to unuk?

Matt nije do tada uopće bio razmišljao o tome u kakav odnos da stavi El Vieja i El Patrona.

To mu nije bilo važno. El Patron je izgledao prastaro, no um mu je bio bistar. Barem sada, nakon tih, što god oni bili, implantata. El Viejo je jedva uspijevao sastaviti jednu rečenicu, a ponekad je sjedio u svojoj sobi i vrištao. Celia je rekla Mattu da se to događa nekim starim ljudima i da on ne treba oko toga razbijati glavu.

Mogao bih pomisliti da ti je djed, reče Matt.

El Patron se nasmije poprskavši pritom svoj tanjur hranom koja mu je bila u ustima. Eto što se događa čovjeku koji ne vodi brigu o sebi.

Otac je smatrao da implantati nisu moralni, reče gospodin Alacran, i ja sam odlučio poštovati njegovu odluku. Svi su za stolom odjednom zadržali dah i Matt je po tome mogao prepoznati da je gospodin Alacran rekao nešto opasno. On je

Srednja dob 7

duboko religiozan. Vjeruje da mu je Bog dao određen broj godina na zemlji i da ne smije tražiti više od toga.

El Patron je gospodinu Alacranu uputio dug pogled. Prijeći će preko tvoje drskosti, reče napokon. Rođendan mi je i dobro sam raspoložen. Ali i ti ćeš jednoga dana biti star. Tijelo će

ti početi propadati i mozak će ti sve slabije raditi. Vidjet ćemo hoćeš li i onda tako uzvišeno razmišljati. Kad je to rekao, nastavio je jesti i svima je laknulo.

Mogu li vidjeti kako je Tom? reče Felicia svojim uobičajenim nesigurnim tonom.

Ne miješaj se u to, zarezala gospodin Alacran. Ja sam samo htjela vidjeti je li dobio hranu.

Zaboga! U stanju je valjda sam se pobrinuti za sebe i naći nešto za jelo!

To su bili i Mattovi osjećaji, no iznenadila ga je ljutnja gospodina Alacrana prema Feliciji.

Kako se uopće netko mogao ljutiti na nju? Pa ona je bila tako bespomoćna. Felicia je pognula glavu i povukla se u šutnju.

Poslije večere Tam Lin je odvezao El Patrona do sjenice od bugenvilije gdje se imalo održati darivanje. Gospodin MacGregor se povukao s objašnjenjem da se mora odmarati prije operacije.

El Patron je davao veliku važnost darovima. Možeš vidjeti koliko te netko voli po veličini njegova dara, često bi govorio Mattu. Više je volio primiti darove, nego ih davati. Tok bogatstva treba biti izvana, El Patron raširi ruke kao da će nekoga zagrliti, prema unutra. I umjesto toga nekoga, El Patron obgrli sama sebe. Mattu se to učinilo veoma smiješnim.

Daft Donald i Tam Lin donosili su kutije pred El Patrona. Matt je čitao kartice i razmatrao darove. Tajnica je zapisivala tko je što dao i kolika je bila vrijednost pojedinog dara. Satovi, dragulji, slike, kipovi i kamenje s Mjeseca. Hrpa na travnjaku je rasla. Mattu je kamenje s Mjeseca izgledalo poput nečega

sms

Kuća škorpiona

što možeš naći bilo gdje u planinama Ajo, no svi su imali certifikate i bili su veoma skupi.

Uvela princeza darovala je kip golog djeteta s krilima izgleda da je to bio jedan od rijetkih darova koji su mu se do ista sviđjeli. Matt mu je poklonio novčanik koji je dobro izgledao u katalogu, ali mu se sada, u usporedbi s ostalim darovima, činilo da izgleda jadno. Novčanik u koji bi stao sav El Patronov papirnati novac morao bi biti velik poput Velikog kanjona, rekla je Celia, a da smjestiš sav sitniš, morao bi isušiti Kalifornijski zaljev.

Farmeri su svi do jednog poklanjali oružje pištolje koji reagiraju na glas, lasere kojima možeš pucati kroz zid i koji uljeza tamo s druge strane zida pretvore u čvarak, minijaturne leteće bombe koje se uhvate neprijatelju na kožu, a mogu biti programirane da prepoznaju određene ljude. Tam Lin je sklanjao te opasne stvari čim bi ih Matt odmotao.

Otvori svoje darove, Mi Vida, reče El Patron nakon duljeg vremena. Oči su mu bile napola sklopljene i izgledalo je baš kao da je od svih tih silnih darova nabubrio. Brdo stvari koje su prešle u njegov posjed okruživalo je njegova kolica.

Matt je nestrpljivo odmotao malu kutijicu u kojoj je bio Celijin dar. Bio je to pulover koji je sama isplela. Kako je samo našla vremena za pletenje, Mattu nije bilo jasno. Tam Lin mu je darovao knjigu o jestivom pustinjskom bilju. El Patron mu je darovao automobil na baterije, dovoljno velik da sjedne u njega. Imao je i rotirajuće svjetlo i sirenu. Matt je već bio prestar za takvo što, ali je znao da je auto veoma skup i da to znači da ga El Patron jako voli.

Maria je zgrabila dar koji mu je bila donijela. Ne želim ti ništa darovati! povikala je.

Vrati to smjesta, reče Matt, ljutit što je napravila scenu pred svima.

Ne zaslužuješ dar! Maria krene da će pobjeći, ali je zadržala njezin otac, senator Mendoza.

fadnja dob n

Daj mi kutijicu, reče senator Mendoza. Bio je zao prema Tomu! Učini to.

Maria je jedno vrijeme oklijevala, a onda baci kutijicu što je dalje mogla.

Podigni je i donesi mi je, reče Matt. Obuzeo ga je hladan bijes.

Pusti je, reče mu potihom Tam Lin, ali Matt nije bio raspoložen poslušati. Maria ga je uvrijedila pred svima i on je odlučio biti nepopustljiv.

Tako valja, reče El Patron s oduševljenjem. Dovedi svoju žensku u red, neka zna tko je gazda.

Donesi je odmah, reče Matt istim hladnim, mrtvačkim glasom kojim je El Patron ulijevao strah u kosti slugama.

Molim te, Maria, senator Mendoza ju je pokušavao privoljeti da poslušaj.

I napokon je, plačući, to i učinila. Otišla je po dar i predala ga Mattu. Nadam se da ćeš se ugušiti njime!

Matt se tresao i bojao se da će izgubiti kontrolu pa da će i on početi plakati. Odjednom se sjetio što je El Patron rekao: Je li ti ona cura? Zašto zapravo Maria ne bi bila njegova djevojka? Zašto bi on morao biti drukčiji od ostalih samo zato što je klon? Kad bi se pogledao u zrcalo, nije vidio nikakvu razliku između sebe i drugih. Bilo je nepravедno to što ga tretiraju kao i Furballa, a on je imao odlične ocjene i znao imena planeta, najsjajnijih zvijezda i zvijezda. Još nešto, reče Matt. Dala si mi dar, a nisi me poljubila.

Mnoštvom je prošao uzdah. Senator Mendoza je posivio i zaštitnički spustio ruke Mariji na ramena. Nemoj to raditi, mrmljao je Tam Lin. El Patron je sjao od oduševljenja.

Ovo je i moja zabava, reče Matt, i mogu dobiti sve što poželim. Je li tako, mi patron?

Tako je, junačino moja. Poljubi ga, djevojčice.

sms

Kuća škorpiona

Ali on je klon! povika senator Mendoza.

On je moj klon. El Patron odjednom nije više bio veseli slavljenik. Izgledao je mračno i opasno, kao neki stvor na kojeg biste mogli naletjeti usred noći. Matt se sjetio što je Tam Lin rekao o svojem gospodaru: Narastao je velik i zelen, i zasjenio čitavu šumu, ali većina je njegovih grana kvrgava. Mattu je bilo žao što je uopće sve to započeo, ali sada je bilo prekasno.

Učini to, Mana, reče senator Mendoza. Pobrinut ću se da se to ne ponovi. Obećavam.

Senator nije znao da je Mana već prije u više navrata poljubila Matta, baš kao što je ljubila i Furballa i sve drugo što joj se sviđalo. Matt je shvaćao da je ovo sad ipak nešto drugo. Ovime ju je ponižavao. Da je Tom zahtijevao poljubac, nitko se ne bi oko toga uzbuđivao. Ljudi bi smatrali kako je to baš zgodno da dječak očijuka sa svojom curom.

Ali Matt nije bio dječak. On je bio životinja.

Maria mu je prišla. Više nije bila ni ljutita ni prkosna. Podsjetila ga je na Feliciju tužno pognutu nad svojim tanjurom. U jednom je trenutku želio reći Stani, samo sam se šalio. Ali bilo je prekasno. El Patron ih je promatrao s vidljivim uživanjem i Matt je zaključio da bi bilo opasno sada se povući. Tko zna kako bi starac mogao kazniti Mariju ako bi mu uživanje bilo pokvareno?

Maria se nagnula prema njemu i Matt je osjetio hladan dodir njezinih usana na svojoj koži.

Zatim je pobjegla k ocu i briznula u plač. On ju je uzeo u ruke i kroz gomilu se probio van.

Paraliza koja je bila sve zahvatila odjednom je popustila. Svi su smjesta počeli razgovarati ne o onome što se upravo dogodilo, nego o drugim stvarima. No Matt je osjećao njihove oči na sebi kako ga optužuju i mrže.

El Patrona je uzbuđenje izmorilo. Dao je znak Tamu Linu i Daftu Donaldu da ga odnesu i, prije nego što je Matt išta primijetio, njih su se trojica već uspinjala uza stube.

Srednja Job 7 11

Sada kada je El Patron otišao, zabava je dobila novi zamah, no s Mattom nitko nije htio razgovarati. Kao da nitko nije ni primjećivao da je ovdje. Nakon nekog vremena pokupio je svoje male darove i otišao, a automobil je ostavio slugama na brigu.

Otišao je ravno u Celijin stan i odložio pulover i knjigu koju mu je darovao Tam Lin. Zatim je otvorio Marijin dar. Bomboni17 u kutijici koju je sama napravila, a u njoj bomboni. Znao je unaprijed jer mu je odavno bila rekla. Maria nije bila dobra u čuvanju tajni.

Znao je da Maria voli gomilati stvari iznošene majice, razbijene igračke i papir za zamatanje darova i hysterizirala bi kad bi nešto od toga nestalo. Celia je tumačila da je to zato što je izgubila majku kad joj je bilo samo pet godina.

Majka je otišla od kuće i nikad se nije vratila. Nitko nije znao kamo je otišla, ili su znali, ali nisu htjeli o tome govoriti. Kad je Maria bila mala, zamišljala je da joj se majka izgubila u pustinji. Noću se budila vičući kako je čula majčin glas. No nije ga, dakako, mogla čuti. Tada se Maria, tako je govorila Celia, počela vezivati za stvari. Zato je i Furballa rijetko ispuštala iz vida, i zato je taj pas i postao takva kukavica.

Sada je izrezala komadiće svojih dragocjenih papira za zamatanje i upotrijebila ih da zamota dar za Matta. Bilo mu je grozno gledati ih. Zašto nije poslušao Tama Lina kad mu je rekao da je pusti? Zatvorio je kutijicu i odložio je.

Celia je bila navukla zastore u njegovoj sobi. Kao i uvijek, zapalila je svijeće ispred Djevice. Djevica je izgledala jadno u svojoj slomljenoj haljini i s jeftinim plastičnim cvijećem, ali Matt nikad ne bi poželio da izgleda drukčije. Zavukao se pod pokrivač. Opipavajući u mraku ispod pokrivača, našao je svojeg plišanog medvjedića. Radije bi umro nego priznao Mariji da još uvijek spava s njime.

Bio je to zapravo taffy vrsta slatkiša slična gumenim bombonima.

sms

Kuća škorpiona

Stvar na krevetu

Kad se Matt probudio, bilo mu je vruće i grlo mu je bilo suho. Svijeća ispred Djevice bila je dogorjela i za sobom je ostavila miris voska koji se uvukao i u zavjese. Otvorio je prozor i ustuknuo pred silnom najezdom sunčeva svjetla. Bilo je kasno jutro. Celia je već bila otišla raditi.

Protrljao je oči i na polici ugledao Marijin dar. Smjesta mu je pred očima zastrašujuće jasno prošla cijela jučerašnja zabava. Znao je da se mora nekako iskupiti za ono kako se ponio prema Mariji. No znao je i da njoj treba vremena da se ohladi. Kad bi sada pošao k njoj, samo bi mu zalupila vrata u lice.

Obukao je laganu odjeću i doručkovao ostatke pizze. Stan je bio prazan. Vrt je bio pust, ako se izuzmu ptice. Izišao je i stao zalijevati povrće.

Dan nakon rođendanske proslave uvijek je bio obilježen osjećajem razočaranja. Moć koju je Matt uživao dan ranije kao El Patronov klon netragom bi nestala. Sluge su ga opet ignorirali, a Alacrani su se prema njemu odnosili kao prema nečemu što je Furball ispljunuo na tepih. Sati su se vukli. Matt je vježbao svirati gitaru. Gospodin Ortega mu tu nije pomagao. Tu nije mogao držati ruke na instrumentu i tako otkrivati pogreške. Nakon nekog vremena Matt je ostavio gitaru i počeo čitati knjigu koju mu je darovao Tam Lin. Tam je volio knjige o prirodi, mada ih je čitao užasno sporo. Matt je već imao knjige o životinjama, logorovanju, čitanju zemljovida i preživljavanju u prirodi. Tam Lin je od njega očekivao da uči iz tih knjiga. Provjeravao bi koliko je Matt naučio kad bi ga vodio na ekspedicije u planine Ajo.

Sve Mattove aktivnosti morale su biti apsolutno bezopasne. Smio je jahati samo sigurne konje, smio je plivati samo ako bi

Srednja dob 7 11

bila prisutna barem dva tjelohranitelja. Smio se penjati po užetu samo ako bi ispod njega bilo brdo strunjača. Svaka modrica ili posjekotina smatrana je razlogom za uzbunu.

No jednom tjedno Tam Lin je vodio Matta na poučne izlete u prirodu. Službena verzija je bila da idu posjetiti nuklearnu elektranu, koja je također bila u vlasništvu Alacrana, ili postrojenje za preradu opijuma smrdljivu i bučnu građevinu koju bi čak i eejit smatrao nepodnošljivom.

Na pola puta onamo Tam Lin bi skrenuo konje prema brdima.

Matt je živio za te ekspedicije. El Patron bi dobio srčani udar da je znao na koliko se litica Matt popeo i koliko je zvečarki izmamio iz njihovih skloništa u stijenama. Matt se međutim od toga osjećao jakim i slobodnim.

Mogu li ući? začu se slabašan, nesiguran glas. Matt je poskočio. Učinilo mu se da sanja. Čuo je kako osoba ulazi u dnevnu sobu. To sam ja... Felicia, reče oklijevajući kao da nije sasvim sigurna u svoj identitet. Ovo je sasvim ludo, pomisli Matt. Felicia nikad za njega nije pokazala ni najmanje zanimanje. Što želite? upita.

Pomislila sam... da bih mogla... svratiti. Oči su joj izgledale kao da bi svakog trenutka mogla zaspati. Oko nje je lebdio blag miris cimeta.

Zašto? Matt je znao da je nepristojan, ali kada su Alacrani bili drukčiji prema njemu? Osim toga, bilo je nešto sablasno u načinu kako se Felicia klatila naprijednatrag.

Smijem li... sjesti?

Matt joj je dogurao stolac, jer je izgledalo da sama to ne bi bila u stanju. Pokušao joj je pomoći, ali ga je ona odgurnula.

Naravno, zato što je klon. Nije bilo njegovo da dodiruje ljude. Felicia se stropoštala u stolac, a onda su nekoliko trenutaka zurili jedno u drugo. Ti si dobar glazbenik, mucala je Felicia, kao da je boli što to priznaje.

sms

Kyca itotpiona

Kako znate? Matt se nije mogao sjetiti da je ikad svirao dok je ona bila u blizini.

Pa... svi tako kažu. To je takvo iznenađenje. El Patron nema... on nema tu... žicu za glazbu u sebi.

On uživa u slušanju, reče Matt. Nije volio slušati kako itko kritizira El Patrona.

Znam. Nekad me je slušao.

Matt se nelagodno osjećao. Pomislio je kako je možda oduzeo Feliciji i ono malo pozornosti što je dobivala od ljudi. Nekad sam bila velika koncertna pijanistica, reče. Čuo sam vas kako svirate.

Jesi li? Oči joj se malko proširiše. Ah, da. Glazbena soba. Bila sam mnogo bolja... prije nego što sam imala...

Živčani slom, reče Matt. Njezin neodlučan govor išao mu je na živce.

Ali nisam zbog toga došla... Došla sam... Želim... Matt je nestrpljivo čekao.

.ti pomoći. Uslijedila je još jedna duža stanka. Matt se pitao kakva to pomoć ona misli da njemu treba. Povrijedio si Mariju. Plakala je cijelu noć.

Matt je bio zbunjen. Što je Felicia imala s time?

Ona te... želi vidjeti.

U redu, reče Matt.

Ali ona... Zar ne shvaćaš? Njezin je otac ne pušta ovamo. Na tebi je da nešto učiniš. Što?

Pođi k njoj, povika Felicia s više energije nego što je Matt očekivao. Pođi sada. Taj mali izljev energije kao da ju je iscrpio. Glava joj je klonula i sklopila je oči. Imaš li možda nešto... za piće? šapnula je.

Celia ne drži alkohol u stanu, reče Matt. Da pozovem poslugu?

frednja dob 7 u

Ah, zaboravi. Felicia uzdahnu i razbudi se taman toliko da je bila u stanju ustati. Maria te čeka u bolnici. Važno je. S tim riječima pode prema vratima i zaputi se hodnikom poput nekog duha koji miriše po cimetu.

Bolnica nije bila mjesto kamo bi Matt rado otišao. Bila je izdvojena od ostalih zgrada, i okružena pješčanom pustopoljinom obraslom niskim trnovitim raslinjem. To je trnje bilo tako opako da je moglo ubosti i kroz cipele.

Matt je oprezno koračao kroz pustopoljinu. Vrućina je isijavala iz zemlje, siva zgrada bez prozora treperila je u vreli zraku. Izgledala je poput zatvora u kojem je vladao neki čudan,

zastrašujuć miris koji je sve prožimao. Matta su dvaput godišnje odvodili onamo i podvrgavali ga bolnim i ponižavajućim pretragama.

Sjeo je na stube pred zgradom i pregledao sandale da se uvjeri da u njima nema trnja. Pretpostavljao je da bi Maria mogla biti u čekaonici. Ondje i nije bilo loše, ondje su bile stolice, časopisi i automat s osvježavajućim pićima. Znoj mu se slijevao niz lice, a košulja mu se bila zalijepila za grudi. Otvorio je vrata.

Ne znam zašto bih uopće trebala razgovarati s tobom, reče Maria. Sjedila je na jednoj od stolica i na krilu je imala rastvoren časopis. Oči su joj izgledale natečene.

To je bila tvoja ideja. Matt se ugrizao za jezik. Htio se pomiriti s njom, a ne svađati se. Hoću reći, bila je to dobra ideja.

Ti si mene pozvao, reče Maria. Zašto nisi mogao odabrati neko ljepše mjesto? Ovdje je užasno.

Mattov alarmni sustav smjesta se uključio. Ja te nisam pozvao. Čekaj! povikao je kad je Maria krenula da će ustati. No ja sam se doista htio naći s tobom. Mislim mislim da sam se svinjski ponio na rođendanskoj proslavi.

18BullheadVines

sms

Kuća

Misliš? reče Maria prezrivo. Okej. Jesam. Ali ti nisi trebala uzeti dar. Naravno da sam trebala. Dar ne vrijedi ako je darovan u ljutnji.

Matt nije dopustio da mu izleti ono što mu je prvo palo na pamet. Umjesto toga je rekao To je najljepši dar koji sam ikada dobio.

Moš mislit! Ljepši od onog pederskog sportskog auta koji ti je darovao El Patron?

Matt je sjeo do nje. Ona se odmaknula od njega što je dalje mogla. Stvarno mi se sviđa kako si zamotala slatkiše.

Trebalo mi je dugo da odlučim koje ću papire upotrijebiti. Glas joj je drhtao. A ti ćeš ih jednostavno zgužvati i baciti.

Ne, neću, obeća Matt. Pažljivo ću ih izravnati i čuvat ću ih zauvijek.

Maria nije odgovorila. Zurila je dolje u svoje ruke. Matt se primaknuo bliže. Iskreno govoreći, volio je kad bi ga ljubila, pa makar Furballa ljubila i šezdeset puta češće. Nikad joj nije uzvraćao, no možda bi mogao pokušati sada, da se iskupi.

Odlično. Oboje ste ovdje.

Matt se trgnuo. U hodniku je stajao Tom. Kako si nas našao? zarezao je Matt.

Kako ne bi znao da smo ovdje? Pa ti si mu rekao da me dovede ovamo, reče Maria.

Komadići slagalice počeli su dolaziti na svoja mjesta. Tom se pravio da prenosi poruku Mariji, a Felicia Mattu. Njih su dvoje radili zajedno. Matt nikad nije mislio da bi Felicia mogla biti opasna, no zapravo je uopće nije poznao.

Mislio sam da biste rado nešto vidjeli, reče Tom. Lice mu je bilo otvoreno i prijateljsko, a plave su mu oči zračile nevinošću. Matt bi ga najradije bio bacio u trnje ispred zgrade.

Ovdje? reče Maria s nevjericom.

108fadnja dob u

To je nešto kao Noć vještica, samo bolje. Tako ružnog i jezivog stvora nikad niste vidjeli. I kladim se da ćete se oboje upisati u gaće kad ga vidite, reče Tom.

Ja sam radila stvari od kojih bi vam ispale oči, reče Maria s podsmjehom. Tam Lin mi je pokazao kako hvatati škorpione i pustio je tarantulu da mi šeće po ruci.

Ovo je još gore, reče Tom. Sjećaš se one Noći vještica kad si mislila da su vani chupacabras i kad ti je Matt stavio pileća crijeva u krevet?

To nisam ja učinio! To si bio ti! povika Matt.

Stavila si ruku ravno u to, nastavi Tom ignorirajući Matta, i vrištala kao luda.

To je bilo tako zločesto, reče Maria. To nisam ja učinio! bunio se Matt.

E, pa, ovo je još gore. Tom je uživao. Ne znam imate li kako da kažem želudac za to. Ona nema, reče Matt.

Nemoj mi govoriti što da radim! Maria je imala tvrdoglav izraz u očima i Mattu je srce otišlo u petu. Znao je da Tom sprema nešto ružno, ali još nije znao što.

Dođi. On samo hoće izazivati nevolje. Matt pokuša uhvatiti Marijinu ruku, no ona je izvuče iz njegovog ruke.

Poslušajte. Tom otvori vrata koja su vodila iz čekaonice u ostatak bolnice. Mattu se želudac zavezao u čvor. Za neke od ovih soba vezala su ga ružna sjećanja.

Tomovo je lice bilo ozareno. Matt je već znao da je onda najopasniji. Kao što je Tam Lin govorio Tko ga ne poznaje, pomislio bi da je anđeo koji donosi ključeve rajskih vrata.

U daljini se čulo slabašno jaukanje, slično plaču malog djeteta. Prestalo je pa je opet počelo. Je li to mačka? upita Maria.

sms

Kuća škorpiona

Ako je, sigurno ne mijauče zato što traži mlijeka, pomislio je Matt. U tom je zvuku bio prizvuk straha i očaja od kojega se dizala kosa na glavi. Ovoga je puta uspio uhvatiti Marijinu ruku.

Rade pokuse na mačkama! povika Mana. O, molim te! Moraš mi pomoći da ih spasim!

Trebali bismo prvo tražiti dopuštenje, reče Matt. Nije uopće želio proći kroz ta vrata.

Nitko nam neće dati dopuštenje, raspalila se Maria. Zar ne vidiš? Odrasli ne vide ništa loše u tim pokusima. Moramo odnijeti te mačke tata će mi pomoći a liječnici neće ni shvatiti kamo su nestale.

Donijet će druge. Što je duže slušao taj zvuk koji nije prestajao, Mattu je bilo sve hladnije.

To je tako uobičajena izlika! Nemoj pomagati nikome! Ionako će samo pronaći još ilegalaca da ih pretvore u roblje, još ljudi da ih umore glađu ili još mačaka da ih muče. Maria se sve više ufuravala. Matt ju je očajnički želio urazumiti.

Gle, mogli bismo prvo pitati tvog tatu počeo je Matt.

Ja više ni sekunde neću slušati tu mačku kako se muči! Jeste li sa mnom ili niste? Ako niste, idem sama! Ja idem s tobom, reče Tom.

Tu sad Matt više nije imao kuda. Nije mogao dopustiti Tomu da odvede Mariju u tu sobu užasa, a da on ne bude kraj nje da je zaštititi.

Maria je jurila niz hodnik, ali je usporila kako su se primicali izvoru jaukanja. Matt je još uvijek imao njezinu ruku u svojoj. Bila je hladna i znojna, ili je možda njegova bila hladna i znojna. To ipak nije zvučalo baš kao mačka. Nije bilo slično ničemu što je do tada čuo, ali nije bilo sumnje da je u tim zvukovima strah. Na trenutke se pojačavalo gotovo do krika pa bi opet utihnulo, kao da se, što god bilo to što je proizvodilo zvuk, umorilo.

Srednja dob 7 11

Dođoše do vrata. Bila su zatvorena. Matt se kukavički nadao da su i zaključana.

Nisu bila.

Tom ih odlučno otvori. Matt je jedva mogao prepoznati što leži pred njim na krevetu.

Kolutalo je očima i bespomoćno se otimalo, pokušavajući se osloboditi remenja kojim je bilo vezano. Kad je vidjelo djecu, usta su mu se otvorila u strašan

0 i vrisnulo je glasnije nego je Matt mislio da itko može vrisnuti. Vrištalo je sve dok nije ostalo bez zraka, zatim je hripalo sve dok ni za to više nije imalo snage, pa je samo ležalo i dahtalo.

To je dječak, šapnula je Mana.

Doista. Matt je prvo mislio da je to nekakva životinja, tako mu je čudno i strašno bilo lice.

Imalo je blijedu, nezdravu put

1 crvenu čekinjastu kosu. Izgledalo je da nikad nije bilo na suncu, a ruke su mu bile nalik kandžama izvijenima nad remenjem koje ih je držalo. Bilo je odjeveno u zelenu bolničku

pidžamu, koju je, očito od silnoga straha, zapišalo. Najgore od svega bila je stravična energija koja je strujala kroz zarobljeno tijelo. Nije se prestajalo micati. Bilo je to kao da mu se nevidljive zmije koprcaju pod kožom i tjeraju ruke i noge da se miču u nezaustavljivom pokušaju da se oslobode.

Nije to dječak, reče Tom s omalovažavanjem. To je klon. Matt je osjetio kao da ga je netko udario u želudac. Nikad prije nije vidio ni jednog klona osim sebe. Samo je osjetio težinu mržnje koju su ljudi gajili prema njima. Nije to mogao razumjeti jer su, na poslijetku, klonovi bili poput pasa i mačaka, a njih su ljudi voljeli. Ako je uopće ikada razmišljao o tome, pretpostavljao je da je poput ostalih kućnih ljubimaca, samo mnogo inteligentniji.

Matt je odjednom shvatio da Maria više ne drži njegovu ruku. Bila se privila uz Toma, a njegova je ruka bila oko nje. Biće klon povratilo je snagu i opet je kričalo. Njihov ga je sms

.....111

Kuća škorpiona

dolazak uplašio, ili je jednostavno uvijek bilo uplašeno. Jezik mu je izviriо iz usta, a pljuvačka je potekla prema bradi.

Čiji šapne Marfa.

MacGregorov. On je živa olupina jetra mu je sva izjedena od alkohola, reče Tom ležernim tonom, kao da čavrlja o nečem svakodnevnom. Mama veli da izgleda kao netko koga je Smrt zaboravila pokupiti.

Mama, pomisli Matt. Felicia.

Hoće li upita Marfa.

Večeras, reče Tom.

Ne mogu ga gledati! plakala je Mana. Ne želim misliti o tome! Tom ju je odmaknuo od kreveta i Matt je znao da uživa u svakoj minuti ovoga što se događalo.

Da vas ostavim nasamo? upitao je Tom s vrata.

Matt nikako nije mogao odvojiti oči od te stvari na krevetu. Ne, on nikako nije mogao biti isto što i taj stvor. Nemoguće! Stvor je opet otvorio usta kako bi proizveo još jedan strašan krik i Matt je odjednom shvatio na koga ga podsjeća.

Na MacGregora, naravno, jer je to bio njegov klon, premda je MacGregor bio odrastao čovjek i razlike su bile tolike da je teško bilo vidjeti vezu između njih. Bilo je puno sličnije dovoljno slično da bi čovjek pomislio da su u rodu Slični na tebe, Mat reče Tomu. Samo se ti nada, povika Tom i smjesta mu splasnu njegov veseli osmijeh.

Pogledaj, Marfa. Ima istu crvenu kosu i uši.

Ali ona ne htjede podići pogled. Odvedi me odavde, jecala je lica zabijena u Tomovu košulju. Ja nisam kao ta stvar! povika Matt. Pogledaj me!

Pokušao ju je otrgnuti od Toma i ona vrisnu Ne diraj me! Ne želim misliti o tome!

Matt je bio izvan sebe od jada. Htjela si doći ovamo i spasiti mačku. Pa evo, pogledaj ovo! Ovo doista vapi da bude spašeno!

Srednja dob n

Ne, ne, ne, plakala je Maria. Bila je u stanju krajnje panike. Odvedi me odavde! zapomagala je.

Tom je poveo Mariju niz hodnik. Osvrnuo se i pogledao Matta s pobjedničkim izrazom na licu. Matt se jedva suzdržavao da ne pojuri za njim i ubije boga u njemu. No to Mariji ne bi ništa pomoglo. A ni njemu samome, osim što bi Mariji pružio još jedan dokaz da je doista zvijer.

Njihovi su koraci utihnuli. Matt je trenutak stajao u hodniku slušajući cviljenje one stvari na krevetu, a onda je zatvorio vrata pa je pošao i on.

Jezerce s lopočima

Matt je imao potrebu s nekim porazgovarati. Morao je nešto učiniti, inače mu ne bi preostalo drugo nego od muke zavijati poput psa. On nije klon! Ne može biti! Nekako, negdje, morala se potkrasti pogreška. Sjetio se doktorovih riječi Klonovi se živi raspadnu kad porastu. Hoće li se to i njemu dogoditi? Hoće li završiti vezan za krevet i vrištati dok mu ne ponestane zraka?

Tam Lin je bio kod El Patrona, a čak ni Matt nije smio bez dopuštenja ući u taj strogo čuvani dio zgrade. Umjesto toga otrčao je u kuhinju. Celia, čim je vidjela njegovo lice, skine pregaču i reče kuharu pomoćniku Završi juhu umjesto mene, molim te. Uzela je Matta za ruku i rekla Hajde da uzmemo slobodno poslijepodne, chico. Što se mene tiče, Alacrani mogu za večeru jesti svoje cipele.

Kad nije bilo ostalih slugu u blizini, Celia je mogla govoriti ružno o Alacranima, i to je i činila kad god je tako osjećala. Ne njima u lice, naravno. No i u njihovoj je prisutnosti bila manje servilna nego ostali. I ona je, kao i Matt, uživala El Patronovu zaštitu.

sms

Kuća škorpiona

Nije rekla više ništa sve dok se nisu našli u njezinu stanu, iza zatvorenih vrata. Okej. Nešto se ružno dogodilo, reče. Je li Maria još ljutita na tebe?

Matt nije znao od čega bi počeo.

Ako joj kažeš da ti je žao, oprostit će ti, reče Celia. Ona je dobro dijete.

Ispričao sam se, Matt je nekako uspio izgovoriti.

A ona to nije prihvatila. E, pa, i to se katkad dogodi. Katkad se moramo dodatno potruditi pokazati kajanje pa i poniziti se ako treba.

Nije riječ o tome.

Celia ga je posjela na krilo, nešto što je rijetko činila otkad je porastao, i čvrsto ga zagrlila.

Matt više nije mogao izdržati. Rasplakao se. Greao je u suzama, čvrsto se uhvativši za nju, u strahu da ga ne odgurne.

Hej, Maria nije zlopamtilo. Čovjek bi joj morao napraviti popis na kojem bi pisalo na koga je ljutita, jer ona inače sve zaboravi za pola sata. Njihala je Matta u svojem zagrljaju sve vrijeme mumljajući utješne riječi, a on jedva da ih je uopće čuo. Sve što je osjećao bila je glazba njezina glasa, toplina njezinih ruku, i sama činjenica da ona postoji.

Napokon se smirio dovoljno da joj je mogao ispričati sve što se dogodilo u bolnici.

Nekoliko trenutaka Celia je potpuno mirno sjedila, nije čak ni disala. Taj... mali... gad, reče napokon.

Matt je uplašeno pogleda. Bila je blijeda i pogleda uprta u daljinu. Tom je MacGregorov sin, znaš. Ne bih ti trebala pričati takve stvari dok još malo ne porasteš, ali čini se da nitko ne može imati pristojno djetinjstvo u ovoj kući. Svi su oni škorpioni. Čovječe, El Patron je stvarno dobro odabrao ime.

Kako Tom može biti MacGregorov sin? Pa Felicia je udata za gospodina Alacrana.

Srednja dob 7 11

Celia se gorko nasmija. Brak ne znači mnogo ovoj rulji. Felicia je pobjegla s MacGregorom, ima već puno godina od tada. Mislim da joj je bilo dosadilo ovdje. Samo što to nije upalilo. El Patron ju je doveo natrag on ne voli da ljudi uzimaju ono što je njegovo i MacGregor mu je to dopustio. Već se bio polako zasitio Felicije.

Gospodin Alacran je bio jako, jako ljutit, jer on nije htio da se ona vrati, no El Patron nije mario za to. Gospodin Alacran s njom više ne razgovara. Odbija je i pogledati. Ona je zatvorenik u ovoj kući, a sluge joj donose pića koliko god može popiti. A to je, vjeruj mi, mnogo.

A Tom?

Tom se pojavio nekih šest mjeseci nakon što se vratila.

Sad kad je ovo doznao, Matt se osjećao malo bolje. Bilo mu je drago čuti da je Felicia u nemilosti, no još uvijek je ostalo toga što je želio znati. Skupljao je hrabrost za ono najvažnije. Što nije u redu s MacGregorovim klonom?

Celia se nervozno osvrerala. Ne bih ti trebala o tome govoriti. Nisi trebao ni znati da postoji. Ali sada znam, reče Matt.

Da, točno. To je Tomovo maslo. Ti to ne razumiješ, mi vida. Svi smo upozoreni da ne pričamo o klonovima. Nikad se ne zna tko može čuti. I opet je pogledala oko sebe i Matt se sjetio što mu je Tam Lin pričao o skrivenim kamerama u kući.

Ako mi kažeš, Tom će biti kriv, reče Matt.

Istina je. Stvarno ne vidim kako ti mogu ne objasniti nakon onoga što si vidio.

Onda, što nije u redu s MacGregorovim klonom? Njegov... mozak je uništen. Kad je to čuo, Matt je ispravio leđa.

Kad se klonovi rode, ubrizgaju im jednu vrstu droge koja ih pretvori u idiote, reče Celia i obriše oči o pregaču.

sms

Zašto?

Takav je zakon. Ne pitaj me zašto. Ne mogu ti to reći.

Ali meni to nisu ubrizgali, reče Matt.

El Patron je želio da se tebi to ne dogodi. On je dovoljno moćan da može kršiti zakon.

Matt je osjetio silnu zahvalnost prema El Patronu koji ga e poštudio takve strašne sudbine.

Znao je čitati i pisati, mogao se penjati po brdima, svirati i raditi sve što mogu i pravi ljudi sve zato što ga El Patron voli. Ima li ih još ovakvih poput mene?

Ne, ti si jedini, odgovori Celia.

Jedini! On je jedinstven! Poseban! Grudi su mu se nadimale od ponosa. On nije čovjek, ali će postati nešto još bolje. Bolje od Toma, koji je bio sramota za obitelj. A onda mu se javila strašna pomisao. Neće mi liječnici mi neće to ubrizgati poslije?

Celia ga opet zagrlila. Ne, ljubavi. Možeš mirno spavati. Tebi se to neće dogoditi. Siguran si... dok živiš. Plakala je, a Matt nije shvaćao zašto. Možda se bojala da nije rekla nešto što nije smjela pred skrivenim kamerama.

Matt je osjetio veliko olakšanje, a s njim i umor. Bio je iscrpljen od svega što se dogodilo. Široko je zijevnuo.

Odspavaj malo, mi vida, reče Celia. Poslije ću ti donijeti što god finoga iz kuhinje. Odvela ga je u sobu, uključila klimauredaj i navukla zastore.

Matt se ispružio i pustio da ga preplavi prekrasan osjećaj smirenja. Toliko se toga dogodilo katastrofalna proslava, jeziva bolnica, MacGregorov klon. Osjećao se povrijeđenim što je Mana pobjegla od njega nakon što je vidjela onu stvar na krevetu. Poslije će je potražiti i pokazati joj da je on nešto sasvim drugo.

Dok je tonuo u san, razmišljao je o tome zašto bi MacGregor želio klona kad je već imao sina. Valjda zato što

Srednja dob 7

mu ga je uzeo El Patrón. I zato što je Tom bio pokvareni mali crv kojega ni jedan otac ne bi želio za sina.

Ali opet, razmišljao je Matt sneno, zašto bi ga želio zamijeniti jezivo oštećenim klonom?

Maria nije htjela razgovarati s Mattom. Krila se u stanu svojega oca ili je uspijevala biti u društvu ljudi kad god bi ga srela. No Matt je imao vjere u Marijinu pamet. Da se samo mogao naći s njom i objasniti joj razliku između sebe i ostalih klonova, ona bi sigurno shvatila.

MacGregor se vratio s operacije. Još uvijek je izgledao kao što je Felicia rekla kao nešto što je Smrt zaboravila pokupiti, ali je stalno izgledao sve bolje. On i El Patron sjedili su zajedno u svojim invalidskim kolicima i smijuljili se pričajući o davnim uspomjenama o protivnicima koje su uništili i o vladama koje su zbacili.

Imam nova jetra, reče MacGregor, tapšajući se po trbuhu, a usput sam stavio i nove bubrege. Zurio je u Matta svojim plavim očima koje su bile tako slične Tomovim. Mattu se MacGregor gadio. Nije mogao dočekati da ode kući.

Maria je trebala uskoro otići u internat. Matt je zaključio da je krajnje vrijeme da nešto poduzme. Gledao ju je kako se na drugoj strani vrta igra lovice. Trčala je polako jer je nosila Furballa u svojoj torbici na jedno rame. I tada se dosjetio što treba učiniti. Maria nije imala psa uvijek sa sobom. Senator Mendoza ga je gdjekad znao zatvoriti u kupaonicu u njihovu stanu. Da ukrade psa i pošalje joj ucjenjivačko pismo?

Pokraj jezera s lopočima bila je kućica u kojoj je bila crpka za vodu. Bila je skrivena iza bujnog storača¹⁹ i unutra je bilo prilično svježe. Mogao bi onamo skriti Furballa. Ali što ako počne lajati? Tom je psu bilo dovoljno da vidi pauka kako se njiše u mreži pa da zapadne u histeriju.

¹⁹ Wisleria Liquidambar slyraciflua gumijevac, storač biljka slična vinovoj lozi, ali služi samo za ukras, njezini se plodovi ne jedu.

sms

Koća škorpiona

Neće lajati ako bude spavao, pomisli.

Matt je provodio mnogo vremena u tajnom prolazu iza glazbene sobe. Volio se igrati da je neki superjunak koji uhodi svoje neprijatelje. Više se nije igrao da je El Latigo Negro. Sad je bio Don Segundo Sombra gospodin Druga Sjena međunarodni špijun. Crni Bič je bio za djecu, a Druga Sjena je radio stvari koje rade odrasli. Vozio je trkaće automobile i skakao padobranom iz mlaznih aviona. Još veći junak bio je El Sacerdote Volante, Leteći Svećenik. On je bombardirao demone svetom vodom koja je bušila rupe u njihovoj ljuskama prekrivenoj koži.

Jedna od ostava do kojih se moglo doći tajnim prolazom bila je Felicijina. Bila je od stropa do poda puna alkoholnih pića. No nešto još zanimljivije a sada bi moglo biti od koristi bila je polica s malim bočicama u kojima je bio laudanum. Matt je znao sve o laudanumu jer je čitao knjige o opijumskom biznisu. To je opijum otopljen u alkoholu i veoma je jak. Tri kapljice u čaši soka dovoljne su da čovjek bude ukomiran osam sati. Felicia je u svojoj ostavi imala dovoljno da ukomira čitav grad. To objašnjava zašto je uvijek izgledala tako otupjelo.

Matt je čekao dok nije vidio da je zaspala u vrtnom stolcu, a onda je požurio kroz tajni prolaz i ukrao jednu bočicu.

Jezerce s lopočima bilo je jedno od mnogobrojnih umjetnih jezeraca u velikom parku koji je okruživao kuću. Ljeti je onamo rijetko itko dolazio jer nije bilo hlada. Ibisi, kojima su krila bila podrezana kako ne bi mogli odletjeti, gacali su kroz vlati papirusa i lovili žabe koje su se krile pod listovima lopoča. Tako je El Patron zamišljao drevni egipatski vrt. Zidovi koji su zatvarali to mjesto bili su oslikani likovima drevnih bogova.

Matt je odgurnuo grane gumijevca i ušao u kućicu. Unutra je bilo mračno i sparno. Od praznih vreća napravio je krevet za Furballa i napunio zdjelicu vodom.

Izišao je i sledio se. Na drugom kraju vrta bio je Tom, stajao je četveronoške, na koljenima i rukama. Bio mu je okrenut

Srednja dob n

leđima i bio je zaokupljen promatranjem nečega na travnjaku. Matt se polako izvukao iz svojeg zaklona od gumijevca. Polako se kretao kroz vlati papirusa želeći se neprimijećen vratiti u kuću.

Jedan se ibis izdigao iz trave. Zaklepetao je svojim okljaštrenim krilima i nespretno sletio u jezerce.

Tom je poskočio od iznenađenja. Ti! Što ti radiš ovdje? Promatram te, reče Matt hladnokrvno. E, pa, nema tu ništa što bi se tebe ticalo! Vрати se u svoj dio kuće!

Svi dijelovi kuće su moji, reče Matt. Pogledao je Tomu preko ramena i ugledao žabu na travnjaku. Stražnje su joj noge bile čavličima pribijene za tlo i divlje se bacakala pokušavajući pobjeći. Odvratan si! reče Matt. Priđe žabi i oslobodi joj stopala, a žaba skoči u vodu.

Radio sam na jednom znanstvenom projektu, reče Tom.

Da, svakako. Čak ti ni Marfa to ne bi povjerovala.

Tomovo lice poprimi izraz bijesa i Matt je već bio spreman za okršaj, no isto tako naglo kako se i pojavila, njegova ljutnja splasnu, kao da je nikada nije ni bilo. Matt je zadržao. Te nagle promjene Tomova raspoloženja ispunjavale su ga jezom. To je bilo nešto kao kad u nekoj emisiji o prirodi vidiš kako krokodil zaranja. Znaš da planira napad, ali ne znaš kada i gdje će napasti.

Možeš mnogo naučiti proučavajući mjesto poput ovoga, reče Tom opuštenim, razgovornim tonom. Ibisi jedu žabe, žabe jedu kukce, a kukci jedni druge. To je pouka o smislu života. Tom bijaše nabacio svoj profesionalni osmijeh dobrog djeteta. No Matta time nije mogao zavarati ni jedne sekunde.

Da pogađam. Ti si na strani ibisa, reče Matt.

Naravno. Ta tko želi biti na dnu hranidbenog lanca? To je razlika između ljudi i životinja, shvaćaš? Ljudi su na vrhu, a životinje pa, eto, one nisu ništa drugo nego hodajući kotleti i sms

Kuća škorpiona

bataci. Odšetao je polako, s noge na nogu, kako bi pokazao da ga nije nimalo zabrinulo to što mu je Matt pokvario njegovu mučiteljsku igru. Matt je gledao za njim dok je ulazio u kuću.

Koji peh, pomisli Matt. Nije nipošto htio da se Tom ovdje mota dok on razgovara s Marijom.

Kad bi samo mogao Tomu dati laudanum. Na trenutak je čak razmišljao o tome kao o mogućnosti, no ipak je znao da bi time otišao predaleko.

Maria se nije odvajala od psa čitavo jutro i sve do iza ručka sljedećeg dana. Napokon, senator Mendoza reče Zaboga, Maria. Pas smrdi.

Jesi li se valjao u kakvoj kakici, reče nježno, primaknuvši tu kreaturu k nosu. Jesi li, slatki moj?

Makni ga odavde, reče ljutito otac.

Matt je to promatrao skriven iza tapiserije. Šuljao se iza zavjesa i slijedio Mariju. Kad bi samo mogao s njom govoriti sada, ne bi morao oteti glupog psa. Ona je ugurala Furballa u stan i zatvorila vrata. S druge strane se čuo očajnički lavež.

Maria poče Matt.

Oh, zdravo. Slušaj, moram se požuriti. Tata će se ljutiti ako se odmah ne vratim.

Samo bih želio s tobom razgovarati.

Ne sad! povikala je i prošla kraj njega. Potrčala je niz hodnik, sandale su joj klepetale po podu.

Matt bi najradije bio zaplakao. Zašto je toliko otežavala stvari? Zar bi je ubilo da ga je saslušala?

Pojurio je u Celijin stan po zdjelicu mljevenog mesa koju je zapazio u hladnjaku. Kad se vraćao, pažljivo je gledao da ga ne bi vidio kakav sluga. Čim je otvorio vrata Marijinog stana, Furball je zalajao i sakrio se pod sofu. Sjajno.

Matt je uzeo torbicu u kojoj ga je Maria obično nosila. Otvorio ju je i unutra stavio malo mljevenog mesa. Pas je cvilio i slinilo gledajući ga. Maria mu je davala posebno odabranu hranu prema preporukama veterinara, no to nije uključivalo sirovo meso. Maria mu ga nije htjela davati.

Srednja dob 711

Ti to želiš. Siguran sam da želiš, reče Matt. Furball se oblizivao.

Matt je uzeo meso u ruke i puhao preko njega kako bi miris došao do Furballa i tako ga namamio.

Furball je sav drhtao, nekoliko je puta progutao slinu. Napokon nije više mogao izdržati i istrčao je iz svojeg skloništa pod krevetom. Matt ga je smjesta zgrabio i strpao u torbu. Furball je režao i grebao po torbi pokušavajući se izvući. Matt je u torbu ubacio komadić mesa i zaradio ugriz od kojega je tekla krv. Furball je očajnički zavijao.

Evo ti! Nažderi se, vikao je Matt ubacujući komade mesa u torbu. Iznutra se začulo slurp, gulp, mljac, mljac, gurp, slurp. A onda se nekim čudom pas u torbi ispružio i zaspao. Matt je povirio unutra da bude siguran da mu se nije samo učinilo. Pa ovo je bilo puno bolje nego što se nadao.

Prebacio je torbu preko ramena. Očekivao je da će se pas probuditi i početi bijesno lajati kad osjeti da ga se nekamo nosi. No ništa od toga. Furball je bio naviknut na to da ga se nosaka okolo. Spavao je osjećajući se sigurnim u torbi kao u nekoj svojoj maloj špilji. Matt ga je mogao dobro razumjeti. I on je volio mračna skrovišta.

Ostavio je poruku pod Marijinim jastukom Dođi u ponoć do jezerca s lopočima i reći ću ti gdje ti je pas. Potpisao se Matt. A onda je dodao i P.S. Nemoj nikome reći ili ga više nikada nećeš vidjeti! Matt je bio svjestan da posljednja rečenica zvuči opako, no što je mogao bio je u teškom položaju i morao se boriti.

Išuljao se iz stana ostavivši vrata poluotvorena kako bi izgledalo da se Furball provukao kroz njih. Hodnici su bili pusti i u vrtu s lopočima nije bilo nikoga osim ibisa koji su snatрили o žabama. Sve je išlo kao po loju. Furball se malo pomaknuo kad je Matt odložio torbu u kućici, no nije zalajao.

Odlučio je ostaviti ga u torbi. Kad god želi, može izići i sms

.....121

Kuća škorpiona

onda će naći vodu i ostatak mljevenog mesa. Laudanum je stavio na policu. Bilo mu je pravo olakšanje što ga nije morao upotrijebiti. Koliko god da mu se nije sviđao Furball, nije mu se sviđala ni pomisao da mu daje isto ono smeće koje je Feliciju pretvorilo u zombija.

Maria je odmah poslije ručka primijetila da nema Furballa. Zaposlila je sve osim Matta da ga traže. Matt je čuo dozivanje, no svatko tko je poznavao tu beštiju znao je da neće odgovoriti. Krit će se u svojem skloništu, ma gdje ono bilo, i čekati da ga izvuku, a kad ga budu izvlačili, režat će na svoje spasitelje i gristi ih.

Kad je Matt otišao, Celia je spavala. Većina svjetala u hodniku bila je ugašena. Ne tako davno Matt bi se bojavao izići sam tako kasno. Nije više vjerovao u chupacabras ili u vampire, no mračna, mrtva tišina noći vraćala mu ih je u svijest. Što ako se Maria boji izići iz stana? O tome nije bio razmišljao. Ako ne dođe, cijeli plan propada.

Čuo je odjek svojih koraka. Zaustavio se više puta da provjeri da ga nitko ne slijedi. Pogledao je na svoj ručni sat. Bilo je petnaest minuta do ponoći, do ponoći kad kao što je rekla Celia mrtvi dižu pokrove na svojim mrtvačkim sanducima, kao što živi dižu pokrivače na svojim posteljama. Prestani, Matt reče sebi.

Vrt s lopočima osvijetljavala je samo mjesečina, zrak je bio topao i mirisao je po ustajaloj vodi. Nije se micala ni jedna grana na palmama. Ni jedan jedini komarac nije narušavao grobnu tišinu. Negdje među vlatima papirusa spavali su ibisi, ili su možda bdjeli i promatrali ga. Što će te ptice učiniti kad ga primijete?

Ne budi takav strašljivko, reče sam sebi. To su samo ptice. Kokoši s dugim nogama.

Neka je žaba zakrekerala i Matt samo što nije ispustio baterijsku svjetiljku. Osvijetlio je jezerce. Začulo sepljas i šum perja.

Jrednja dob n

Krenuo je prema kućici što je tiše mogao. Bilo bi stvarno glupo da sad Furball počne cviljeti. A što ako Mana ne dođe? Ako je on ovako skakao na svaki šum, kako je tek njoj? No doći će

jer joj je Furball jako važan. Kad joj je do nečega bilo stalo, njezina hrabrost nije bila za podcijeniti. Matt je to dobro znao.

Došao je do gumijevca. Je li bolje pričekati ovdje ili provjeriti što je s Furbalom? Nije baš bio oduševljen idejom da uđe u malu, mračnu kućicu. Osim toga, ako uđe, Maria ga neće naći. Začuo je neki zvuk jarka su svjetla osvijetlila svaki kutak vrta. Bio je to El Patronov sigurnosni sustav! Matt je bio zaslijepljen. Povukao se među grane gumijevca, no ondje su ga šćepale neke snažne ruke. Pustite me! Vikao je. Ja nisam neprijatelj! Ja sam El Patronov klon! Daft Donald i Tam Lin su ga, držeći ga za nadlaktice svaki sa svoje strane, odveli do sredine travnjaka. To sam ja! To sam ja! vikao je Matt. No Tam Lin nije rekao ni riječi i imao je mrk izraz lica.

Senator Mendoza izišao je iz Velike kuće. Stao je pred Matta kršeći ruke kao da se suzdržava da ih ne upotrijebi. Dugo ništa nije rekao. A onda Gori si od životinje. Govorio je s takvim koncentriranim bijesom da je Matt ustuknuo prema rukama koje su ga držale.

Oh, ne boj se, neću te povrijediti. Nisam ja takav čovjek. Osim toga, tvoja sudbina je vezana uz El Patrona. Uslijedila je još jedna duga stanka. Upravo kad je Matt pomislio da ovaj čovjek više ništa neće reći, senator Mendoza je prosiktao No u jedno možeš biti siguran Nikad... nikad više nećeš vidjeti moju kćer.

Ali zašto?

Znaš dobro zašto.

Matt nije znao zašto. Ovo je bila noćna mora iz koje se nije mogao probuditi. Samo sam želio s njom razgovarati. Vratio bih Furballa. Nisam je želio uznemiriti i sada mi je žao zbog sms

Kuća škorpiona

toga. Molim vas, dajte mi da je vidim. Da joj kažem da mi je žao.

Kako se možeš ikad ispričati nakon onoga što si io učinio? Nakon što si joj ubio psa.

Matt prvo nije bio siguran je li dobro čuo. A onda kao da e odjednom na leđima osjetio svu težinu situacije. Ali nisam! Nikada to ne bih učinio! Ne bih mogao to učiniti Mariji! Ja je volim Čim je to rekao, shvatio je da je gadno pogriješio Senator Mendoza izgledao je kao da bi ga najradije na mjestu zadavio i bacio u jezerce s lopočima. Ništa ga nije moglo razbijesiti više od podsjećanja na to koliko su se Matt i Maria zbližili toliko da je Matt od nje na El Patronovoj rođendanskoj proslavi čak zahtijevao da ga pred svima poljubi.

To je bilo nečuveno. Kao kad bi čimpanza zahtijevao da nosi ljudsku odjeću i jede s ljudima za istim stolom. Gore od toga. Jer Matt nije čak bio ni neka normalna životinja koja živi u šumi. Bio je poput one stvari na krevetu.

Oprostite. Žao mi je. Mattu je mozak stao. Nije mu više padalo na pamet ništa drugo no da se nastavi ispričavati sve dok ga senator Mendoza ne čuje i oprost mu.

Sreća tvoja što si pod El Patronovom zaštitom. To je bilo posljednje što je rekao. Okrenuo se i brzim se koracima vratio u kuću.

Hajde, reče Tam Lin pa on i Daft Donald izvedu Matta iz vrta.

Ja to nisam učinio! vikao je Matt.

Tvoji su otisci nađeni na bočici s laudanumom, reče Tam Lin. Matt ga nikada prije nije čuo tako govoriti tako hladno, s takvom gorčinom i odvratnošću.

Ja jesam uzeo laudanum, ali ga nisam upotrijebio. Brzo su se kretali hodnicima. Mattova su stopala samo ovlaš dodirivala pod. Donijeli su ga do Celijina stana. Prije nego što je otvorio vrata, Tam Lin je zastao.

124Srednja dob 7 11

Ja uvijek kažem, reče dišući tako duboko kao da je upravo dugo trčao. Uvijek kažem da je istina najbolja, pa makar bila i neugodna. Svaki štakor može lagati. Oni su takvi. To je ono što

ih čini štakorima. Ali čovjek ne bježi i ne skriva se na tamnim mjestima, jer čovjek je nešto više. Lagati je kukavički.

Ne lažem. Nije se mogao suzdržati da ne zaplače, premda je znao da je to djetinjasto. Mogu shvatiti da si pogriješio, nastavi Tam Lin. Na bočici je pisalo tri kapi ali to je doza za odrasla čovjeka. Furball je bio pas. Tolika bi ga doza ubila. I ubila ga je.

Netko drugi mu je dao! plakao je Matt.

Bilo bi mi te žao da nisam prije tebe vidio Mariju. I bilo bi mi draže da si se ponio kako dolikuje i priznao krivicu.

Alija ne lažem!

Ah, dobro. Možda previše očekujem od tebe. U kućnom si pritvoru dok Maria ne ode. A u isto vrijeme odlazi i El Patron i vodi me sa sobom. Nisam ti to prije stigao reći, ali ne vidim ništa loše u tome da ti kažem sada.

Matt je bio toliko zatečen da nije mogao odgovoriti. Samo je gledao u Tama Lina.

To se moralo kad tad dogoditi, reče on malo nježnije. Sada si u stanju sam se brinuti o sebi. Ako nešto pode naopako, neka mi Celia samo pošalje poruku. Otvorio je vrata i Matta je smjesta preuzela Celia, koja je očito čekala s druge strane vrata.

Nije joj bio u stanju ništa reći. Kao što mu se dogodilo onomad kad je bio u šoku, moć govora ga je napustila. Opet mu je bilo šest godina i opet je bio onaj vladar zemlje hrskavice, kostiju i trulog voća skriven pod piljevinom na podu svoje male sobe.

sms

elijina priča

Matt je bio u svojoj sobi kad je Maria odlazila. Čuo je hoverkraft²⁰ kako zavija, pripremajući se za uzlet. Čuo je šištanje zraka i osjetio neobično golicanje na koži dok je antigravitacijsko vozilo prolazilo iznad njega. Nikad nije putovao u antigravitacijskom vozilu. El Patron nije volio takve stvari, htio je da njegova farma izgleda što sličnije sjećanjima iz njegove mladosti. Kao dječak, El Patron je vidio veliko imanje bogatog rančera na čijoj je zemlji bilo cijelo njegovo selo. Sjećao se kipa djeteta s krilima i fontane popločene zelenim i plavim pločicama. Sjećao se paunova u vrtu. Pokušao je u svakom pogledu oponašati te slike iz mladosti, s tim što je on dakako, budući da je mnogo bogatiji, mogao imati mnoštvo kipova, fontana i vrtova. Estancia^{2X} obitelji Alacran prostirala se na velikom području. Ni jedna kuća na imanju nije bila na kat, sve su bile prizemnice. Zidovi su bili blještavo bijeli, krovovi od finog crvenog crijepa. Tekovine koje je donijela najnovija tehnologija bile su dopuštene samo u malim količinama. Uglavnom su bile ograničene na posebne prostore, kao što je, na primjer, bolnica. Kad je El Patron dolazio, Celia je kuhala na štednjaku na drva jer je on volio miris gorućeg meskita²². U ostalo je vrijeme smjela rabiti mikrovalnu pećnicu.

²⁰ Hoverkraft je vozilo koje se kreće na zračnom jastuku. Slično je helikopteru jer, kao i kod helikoptera, elisa slvara potisak zraka koji drži hoverkraft u zraku, ali za razliku od helikoptera, hoverkraft lebdi nisko nad tlom. Ova se priča, međutim, odvija u budućnosti i hoverkraftli više ne lebde na zračnom jastuku nego na antigravitacijskom polju i ne lete samo nisko nad tlom, nego se dižu visoko u zrak kao i helikopteri.

²¹ imanje

²² Mesquite Prosopis glandulosa. Na jugu SAD i u Meksiku veoma je omiljen zbog svojeg mirisa koji se osobito cijeni kod pripremanja hrane na žaru.

Srednja dob 7 11

U vrtovima su stalno radile štrcaljke koje su ih hladile sitnim kapljicama vode, no sobama su uglavnom jedina zaštita od vrelog pustinjskog zraka bile sjenovite verande. Sve se to međutim mijenjalo svake godine za vrijeme rođendanske proslave. Slavne osobe iz svih krajeva svijeta patile bi bez klimatizacije i ostalih tekovina suvremene tehnologije.

Nije da je El Patronu bilo važno hoće li oni patiti ili ne. Samo ih je želio impresionirati.

Matt je osluškivao kada će se začuti zvuk El Patronove limuzine. El Patron je više volio putovati starom dobrom cestom. Da je mogao, vjerojatno bi putovao na konju, no kosti su mu bile previše krhke za tako nešto. Tam Lin će vjerojatno sjediti s njim otraga i praviti mu društvo, a Daft Donald će voziti. Jurit će dugom, usijanom autocestom prema El Patronovoj drugoj kući u planinama Chiricahua.

Matt je buljio u strop. Bio je previše potišten da bi gledao televiziju. Bio je u stanju jedino ponovno u mislima prolaziti kroz sve događaje posljednjih dana. Stalno ih je iznova vrtio pred očima. Da barem nije stavio Toma za dječji stol. Da barem nije natjerao Mariju da ga poljubi pred svima. Da barem nije otišao u bolnicu.

Sva su se ta kajanja slagala jedno na drugo sve dok mu se misli nisu zavrtjele u glavi poput hrčka u kotaču.

Svi su mislili da je on otrovao Furballa. Njegovi su otisci prstiju bili na bočici i ostavio je poruku potpisanu poruku! kako glupo! u Marijinoj sobi. Dokazi protiv njega bili su doista uvjerljivi, to se moralo priznati. Mora da ga je Tom vidio dok je izlazio iz kućice i odlučio dovršiti posao koji je započeo kad je Furballa bio bacio u zahod. Ali kako je upotrijebio laudandum ne ostavivši svoje otiske na bočici?

Mattove su se misli vrtjele i vrtjele. Kotač u njegovoj glavi škripao je od siline vrtnje. Čuo je kako se upalio motor limuzine, kako su se zalupila vrata automobila, zvuk motora koji se udaljivao.

sms

Kuća škorpiona

Dakle El Patron je otišao. A s njime i Tam Lin. Matt je tugovao za njim. Svaki štakor može lagati, rekao je Tam Lin. Oni su takvi. To je ono što ih čini štakorima. Ali čovjek ne bježi i ne skriva se na tamnim mjestima, jer čovjek je nešto više. Matt je mislio da bi mogao objasniti Mariji ako bi samo mogao doći do nje. Ona bi mu oprostila jer je on glupa životinja i nije znao ništa bolje od onoga kako se ponio. Ali Tam Lin ga je nazvao čovjekom i od njega očekivao mnogo više. Ljudima se, shvatio je Matt, mnogo teže oprašta.

Po prvi put je sagledao golemu razliku u načinu kako se prema njemu odnosio Tam Lin i kako su se prema njemu odnosili svi ostali. Tam Lin je govorio o hrabrosti i odanosti. Dopuštao mu je da na njihovim ekspedicijama radi opasne stvari te da i sam ide i istražuje. Prema njemu se odnosio kao prema sebi ravnom.

Tam Lin mu je često pričao o svojem djetinjstvu u Škotskoj baš kao da su dva odrasla čovjeka. Nije to bilo poput El Patronovih sjećanja koja su se svodila na ponavljanje uvijek jednog te istog. Matt je njegove priče zapamtio do posljednje riječi. Tamove su priče, međutim, bile o teškim odlukama koje je u životu trebalo donijeti da bi se postalo čovjek. Bio sam budala, rekao je. Okrenuo sam leđa obitelji, upao u loše društvo i činio stvari zbog kojih sam sada ovdje. Koje je to loše stvari činio, nikada nije otkrio.

Kad se sjetio tih njihovih piknika, oči su mu se ovlažile i suze su mu se spustile niz obraze. Nije ispustio nikakav zvuk. Naučio je da sigurnost leži u tišini. Ali suze nije mogao zaustaviti. Usred tolike tuge Matt je pronašao tračak nade. Netko je, za razliku od svih ostalih koji su mislili da nije ništa bolji od psa, vjerovao da on može biti mnogo više.

bit ću, obećao je sam sebi.

Nije sve bilo depresivno. Toma su istjerali iz kuće. Kad je

Srednja dob 711

Mana tražila psa, rekla je, ne razmišljajući, ocu neka pogleda u bolnici. Senator Mendoza je tražio da mu kaže odakle je uopće znala za bolnicu. I tako je izišla na vidjelo cijela priča o MacGregorovu klonu i kako je Tom namamio Mariju da ga vidi. El Patron je Toma prognao na godinu dana u internat bez mogućnosti izlazaka za praznike.

Zašto MacGregor ne uzme Toma k sebi, ako je njegov sin? upita Matt.

Ne razumiješ, odgovori mu Celia. režući kolač od sira i svježih malina. Inače bi Matt obično bio tražio dva komada. Sada se pitao hoće li biti u stanju sažvakati i jedan jedini. Kad El Patron odluči da je nešto njegovo, nikad više to ne ispušta iz ruku.

Nikad?

Nikad.

Što radi s darovima koje dobiva za rođendane? Mislio je na sve silne satove, dragulje, kipove i stijene s Mjeseca koje je primio tijekom svih ovih stotinjak godina.

Sve ih čuva. Gdje?

Celia je poslužila kolač od sira i polizala prste. Pod zemljom je tajno spremište. El Patron želi biti ondje pokopan neka Djevica učini da taj dan nikada ne dođe, reče i prekriži se.

Kao Mattu je trebalo nekoliko sekundi da se sjeti, kao egipatski faraon.

Upravo tako. Jedi kolač, mi vida, da malo povратиš snagu.

Jeo je odsutno i pokušavao zamisliti kako izgleda to spremište. Vidio je slike Tutankamonove grobnice. El Patron će ondje ležati u zlatnom sanduku sa svim satovima, draguljima, kipovima i kamenjem s Mjeseca oko sebe. A onda, zato što nije želio da El Patron umre, prekine tu misao i upita A kakve to veze ima s Tomom?

sms

Kuća škorpiona

Celia se udobno zaveli u naslonjač. Sad kad su svi otišli, bila je puno opuštenija. El Patron smatra da mu osobe pripadaju na isti način kao i konji, automobili ili kipovi. Ne bi nikada dopustio nekoj osobi da ode, isto tako kao što nikada ne bi bacio svoj novac. Zato ni Feliciji nije dopustio da pobjegne. I zato drži svakoga pod kontrolom tako da ga u svakom trenutku može pozvati ako mu zatreba. Iako ne može smisliti Toma, svejedno ga nikad neće htjeti prepustiti MacGregoru.

A ti i Tam Lin? Pripadate li mu i vi?

Celia se trgnula. jCaramba! Kakva ti pitanja postavljaš!

Matt je čekao.

Možda ne bi toliko upadao u nevolje kad bi ti ljudi više objašnjavali stvari, reče i uzdahnu.

Nisam otrovao Furballa.

Nisi htio. Ja znam daje tvoje srce dobro.

Matt je silno želio raspraviti to pitanje, no znao je da mu Celia neće vjerovati. Njegovi su otisci bili na bočici laudanuma.

Odrasla sam u Aztlanu, poče ona, u istom selu gdje je rođen i El Patron. Onda je to bilo siromašno selo, a sada je ondje još gore nego onda. Ništa nije raslo osim korova, a i on je bio tako gorak da su magarci povraćali. Čak su i žohari digli palac i otišli autostopom u obližnji grad. Tako je gadno bilo.

Kao djevojka otišla sam raditi u tvornicu blizu granice. Cijele sam dane sjedila uz tekuću vrpču i pincetom stavljala sićušne kvadratiće u sićušne rupice. Mislila sam da ću oslijepiti! Živjele smo u velikoj, sivoj zgradi na kojoj su prozori bili tako mali da nisi ni glavu mogao promoliti kroz njih. Zato da djevojke ne bi bježale. Noću smo se penjale na krov i gledale na sjever, preko granice.

Naše granice? upita Matt.

Jrednja dob 7 n

Da. Farme leže između Aztlana i Sjedinjenih Država. Tu se nije imalo što puno vidjeti jer su one noću u mraku. Ali 705 dalje, ondje gdje su Sjedinjene Države, čitavo je nebo svijetlilo. Znali smo da je ispod tog sjaja najljepše mjesto na svijetu. Da ondje svatko ima vlastitu kuću i vrt. Da svi nose lijepu odjeću i jedu samo najfiniju hranu. I da nitko ne radi više od četiri sata dnevno. Ostatak vremena lete u hoverkraftima i tulumare.

Je li to stvarno tako? upitao je Matt, koji nije znao gotovo ništa o zemljama s kojima graniče farme.

Ne znam, uzdahnula je Celia. Zvuči prelijepo da bi bilo istinito.

Matt je pomogao Čeliji da raspredi stol, a onda su zajedno prali i brisali posude. To ga je podsjetilo na one davne, davne dane kad su živjeli u kućici u poljima makova.

Strpljivo je čekao da Celia nastavi pričati. Znao je da nema smisla požurivati je, jer tek onda neće više htjeti pričati.

Dugo sam živjela u toj sivoj kući i bivala sve starija i starija. Nisam išla ni na kakve zabave, nisam nikad imala momka, ništa, napokon je nastavila kad su pospremili posude. Godinama nisam imala nikakvih vijesti o svojoj obitelji. Mogli su svi već biti mrtvi, ja ne bih znala. Jedina promjena u mom životu zbila se kad sam naučila kuhati. Učila me stara curandera²³, koja se brinula o nama djevojkama. Ona me svašta naučila.

Bila sam najbolji učenik kojeg je ikad imala, i uskoro sam se makla s tekuće vrpce i počela kuhati za cijelu kuću. Imala sam više slobode. Išla sam na tržnice u nabavku povrća i trava. I tako sam jednoga dana srela kojota.

Životinju? Matt je bio zbunjen.

Ne, ljubavi. Čovjeka koji prebacuje ljude preko granice. Ti

²³ Narodna liječnica, travarica, vračara žena koja se bavi narodnom, tradicionalnom medicinom i liječi travama i ostalim prirodnim načinima, pa i obredima mogli bismo to nazvati i čaranjem.

sms

.....131

Kuća škorpiona

mu platiš, a on ti pomogne da odeš u Sjedinjene Države. Samo prvo moraš prijeći farme.

Celia zadrhta. Kakav sam idiot bila! Ti ljudi ti ne pomažu da ikamo odeš. Odvedu te ravno u naručje ophodnji.

Spakirala sam sve što sam imala, uključujući i Djevicu koju sam bila donijela iz svojeg sela kad sam otišla iz njega. Nas dvadesetak prešlo je planine Ajo i tu nas je kojot napustio.

Uspaničili smo se poput zečeva. Pokušali smo se spustiti niz liticu i jedna je žena upala u provaliju i poginula. Ostavili smo većinu naših stvari kako bismo mogli brže hodati, no to nam nije ništa pomoglo. Ophodnja je čekala u podnožju.

Odveli su me u jednu prostoriju, uzeli mi naprtnjaču i bacili je na pod. Pazite, vikala sam. Nemojte ozlijediti Djevicu! Eto, tada joj se okrhнула haljina kad su je pripadnici ophodnje bacili na pod.

Smijali su se i jedan od njih se spremao zdrobiti je nogom, kad je netko s vrata viknuo Stanite

Svi su se smjesta ukipili, vjeruj mi. Bio je to El Patron u svojim kolicima. Tada je još bio donekle u snazi i volio je osobno provjeravati radi li se sve po njegovim naređenjima.

Tvoj mi je naglasak poznat. Odakle si? upitao me. Rekla sam mu ime svoga sela i bio je veoma iznenađen.

Pa to je moje rodno selo, rekao je. Nemoj mi reći da je staro štakorsko gnijezdo još ondje!

Jest, odgovorila sam, samo što su se štakori preselili u bolji slam.

Nasmijao se i upitao me znam li što raditi. Od tog trenutka pripadam El Patronu. Uvijek ću mu pripadati i nikad me ne bi pustio da odem.

Matt osjeti hladnoću. Dobro je što je Celia bila prešla granicu. Tko bi se inače brinuo za njega. No bilo je nešto tako beznadno u njezinim posljednjim riječima nikad me ne bi pustio da odem. Volim te, Celia, reče Matt impulzivno i zagrlji je.

Srednja dob 7 11

I ja tebe volim, reče ona nježno, i uzvratila mu zagrljaj.

Sada se osjećao tako sigurnim. Kad bi samo mogao zauvijek ostati u njezinu stanu i zaboraviti na Alacrane, na zlobne sluge i na MacGregorova klona.

Što se dogodilo s ostalima koji su kad i ti prešli granicu? upita.

S njima? Glas joj je bio ravan i bezizražajan. Svi su pretvoreni u eejite. I nije više ništa htjela o tome reći.

sms

Starost 12 u

Starost iz

Izgladnjela ptica

Dani su prolazili ni po čemu se ne razlikujući jedan od drugoga. Matt se sada više nije mogao unaprijed veseliti Marijinim posjetima. I ona i Emilia poslana su u samostan da ondje od njih naprave prave mlade dame. Maria je ta koju pokušavaju pripitomiti, rekla je Celia. Emilia je divlja otprilike koliko i zdjela zobene kaše. Matt je predložio Ćeliji da Mariji pošalje pismo, ali ona je odbila. Redovnice bi ga jednostavno predale senatoru Mendози, odgovorila je.

Pokušavao je zamisliti što ona ondje radi, no nije znao ništa o samostanima. Nedostaje li joj? Je li ga zaboravila? Je li mu oprostila? Ili, umjesto da misli na njega, posjećuje Toma?

Kako ovdje nije bilo ni Marije ni Emilije, i Benito i Steven su odlučili drugdje provesti praznike. Gospodin Alacran često je odlazio na službene putove, Felicia i El Viejo držali su se uglavnom svojih soba. Hodnici i vrtovi bili su pusti. Sluge su i dalje vršili svoje dužnosti, ali nekako šutke. Kuća je izgledala poput pozornice s koje su otišli svi glumci.

Jednoga dana Matt je naručio sigurnog konja i napeto očekivao hoće li tom njegovu zahtjevu biti udovoljeno. Bilo je. Konja je dovodio neki eejit. Mattu je bilo neugodno i spustio je pogled. U kući je radilo nekoliko eejita i Matt je nerado razmišljao o njima. Dohvatio je uzde i podigao pogled.

Bila je to Rosa.

Matt je ponovno osjetio onaj isti strah kao kad je bio mali dječak, a ona njegov uzničar. No ova žena koja je sada stajala pred njim nije predstavljala nikakvu prijetnju. Krute, opore crte njezina lica izgledale su kao da uopće nisu povezane s onim što se u njoj događa. Rosa je gledala ravno preda se i ispružila ruku. Nije bilo jasno vidi li ga ona uopće.

sms

Kuća škorpiona

Rosa?

Pogledala ga je. Jeste li zadovoljni konjem, gospodaru? Želite li nekog drugog? Glas je bio isti, ali nije bilo ni traga nekadašnjem bijesu.

Ne. Ovaj je sasvim u redu, odgovori Matt.

Rosa se okrene i polagano, vukući noge, pode natrag prema štalama. Pokreti su joj bili drukčiji nego prije, nekako isprekidani, robotski.

Matt je odjahao. Konj je išao ujednačenim korakom. Išao bi uvijek samo ravno da mu Matt nije govorio kad da skrene lijevo ili desno. I nikada ne bi izišao izvan granica koje su mu ucrtane u mozgu. Poput Rose, pomislio je. Tada je prvi put shvatio kakva je strašna sudbina biti eejit. Ni jednoga od njih nije poznao prije operacije. Oni su jednostavno bili tu da bi obavljali dosadne poslove. No ovo sad s Rosom bilo je drukčije. Nju je poznao prije, dok je bila stvarna, pa makar i okrutna osoba. Ovo sada bila je samo sjena nje iz koje je bio isisan sav život.

U trenutku kad je trebao skrenuti na zapad, osjetio je želju da skrene na istok i tako je i učinio. Jahao je uzduž makovih polja prema mjestu gdje je mislio da bi mogla biti Celijina kućica. Rukom je zaklonio oči od sunca i potražio je pogledom. Ovaj dio farme bio je u ranoj fazi vegetacije. Biljke su se vidjele samo kao neka sivosmeda koprena na tlu. Zrak je bio oštar i mirisao je po vlažnoj prašini.

Vidio je nekoliko eejita. Sagnuti nad zemljom, čupali su korov i gnječili kukce. Bila je to njihova zemlja, zemlja eejita. Matt se pitao što bi se dogodilo kad bi se odjednom probudili. Bi li se okrenuli protiv njega poput onih seljaka iz filma o Frankensteinu? Ali neće se oni probuditi. Ne mogu. Nastavit će plijeviti sve dok im predradnik ne kaže da stanu.

Kućicu nije pronašao. Bit će da su je srušili kad se Celia preselila u Veliku kuću. Uzdišući, krenuo je na istok, prema oazi u brdima.

136Starost iz 1,

Kad je došao do česme, sjaši i napuni pojilo vodom kao što je to činio i Tam Lin. Pij, reče konju. Konj je poslušno pio sve dok Matt nije procijenio da mu je dosta. Dosta, reče. Odvede ga u sjenu i reče mu neka ga čeka.

Osjećao je dašak straha dok se penjao. Ovoga je puta bio sam. Nitko mu ne bi priskočio u pomoć da padne sa stijene ili ga ugrize čegrtuša. Došao je do rupe u kamenoj gromadi i proverao se kroz nju. Vodostaj u jezeru bio je nizak jer se bližio kraj suhog razdoblja, a grmljavinska nevremena karakteristična za kolovoz i rujan tek su trebala doći. Na drugoj strani jezera zatresle su se grane kreozota kad je neka životinja šmugnula u zaklon. Vjetar je zviždukao oko golih stijena proizvodeći tugaljiv, samotnički zvuk.

Matt je sjeo i izvadio sendvič. Nije znao što zapravo ovdje radi.

Na višem kraju male doline bila je brajda na kojoj je rasla vinova loza. Onaj tko ju je načinio, vjerojatno je nekada davno ovdje živio. Loza se jako razvila, tako da je dio brajde popustio pod njezinom težinom. Matt je polako zakoračio u njezinu sjenu, pazeći da se tu ne krije kakva zmija, jer i one vole hlad.

Na tlu je ugledao velik metalni sanduk. S jedne njegove strane bio je smotuljak plahti i zaliha boca vode. Matt se skamenio. Srce mu je ubrzano tuklo. Osvrtao se pitajući se gdje se krije uljez.

Nije se čulo ništa osim tugaljivog vjetra i kreštanja kaktusnog carića²⁴ negdje u stijenama.

Matt se skrio iza grma kreozota. Njegovi uljasti listovi lomili su mu se o kožu i ispuštali miris koji je grizao za nosnice. Tko se to drznuo provaliti u njegovo sveto mjesto? Je li to bio neki ilegalac koji se pokušavao dočepati Sjedinjenih Država? Ili se neki eejit probudio?

²⁴ Cactus Wren *Campylorhynchus brunneicapillus* vrsta ptice koja svija gnijezdo na kaktusu. sms

Kuća škorpiona

Kad je malo bolje promislio, shvatio je da ni jedan ilegalne ne bi vukao metalni sanduk kroz ona brda i kanjone kakve je Celia opisala. A ni jedan se eejit još do sada nije probudio.

Srce mu je i dalje lupalo. Izišao je iz svojeg skrovišta i poblize promotrio sanduk. Bio je zatvoren dvjema kopčama. Otvori ih i podigne poklopac.

Iznad uredno zamotanih paketa bila je poruka. Dragi Matt, počinjala je. Matt je sjeo na zemlju pokraj sanduka. Duboko je disao da podnese šok. Te su stvari bile namijenjene njemu. Kad se malo smirio, ponovno je uzeo poruku u ruke.

Dragi matt, pisalo je. Ja slabopišem te ova poruka nebu duga. ElPatron velida moram snjim Ja tu nemogu ništa Uovaj sanduk samti stavijo namirnice Nikad neznaš kad ćedu ti zatrebati Tvoj frend Tam Lin.

Bilo je nažvrljano velikim, neurednim slovima, kao da je pisalo dijete. Matt se začudio kako mu je loš rukopis i kako je nepismen, a ono što mu je sve ovo vrijeme govorio bilo je tako pametno. Tam Lin je rekao da nije obrazovan, i evo, ovo je bio dokaz za to.

Matt je bio znatiželjan da vidi što sve ima u sanduku, pa je stao sve vaditi. Našao je sušenu govedinu, rižu, grah, sušeni luk, kavu i slatkiše. Našao je i bočicu tableta za pročišćavanje vode, pribor za prvu pomoć, džepni nožić, šibice i tekućinu za punjenje upaljača. Ovdje, na pola puta do dna sanduka bila je još jedna ceduljica na kojoj je pisalo Lonci u plahtama. Matt je odmotao plahte i pronašao pribor za kuhanje i lončić.

Na dnu sanduka bile su knjige. Jedna je sadržavala mnoštvo zemljovida, a druga se zvala Povijest Opijuma. Sljedeće dvije bile su priručnici o logorovanju i preživljavanju. Na samom dnu bila je još jedna poruka Dri sanduk zatvoren. Kojoti jedu hranu. Knjige isto.

Matt se zavalio i promatrao blago koje je pronašao. Tam Lin ga dakle ipak nije napustio. Još je nekoliko puta pročitao

Starost i u,

posljednju poruku. Bilo je to kao da piješ jednu za drugom mnogo čaša svježeg, izvorske vode. Tvoj frend Tam Liti. Matt je sve vratio u sanduk kako je bilo, smjestio ga u sjenu i krenuo natrag kući.

Kad se vratio, zatekao je kuću u velikoj pometnji. Hoverkrafti su slijetali, sluge su se užurbano kretali. Kad je ušao u stan, zatekao je Ćeliju kako ga zabrinuto čeka. Gdje si bio, mi vida? povikala je. Već sam mislila organizirati potjeru za tobom. Odijelo ti je na krevetu. Što se dogodilo? Zašto svi nekamo trče? upita.

Nitko ti nije rekao? Rastreseno mu je svukla košulju i dobacila mu ručnik. Na brzinu se otuširaj prije no što se odjeneš. Umro je El Viejo. Celia se na brzinu prekriži i ode.

Matt je zurio u ručnik i pokušavao se sabrati. To što je umro nije bilo ništa iznenađujuće. Bio je star, mjesecima nije izišao iz sobe i bio je veoma bolestan. Matt je pokušao osjetiti tugu, no tog je čovjeka jedva poznao.

Istuširao se i odjenuo što je brže mogao. Nisam ti rekla da opereš kosu, gundala je Celia kad ga je ugledala. Žurno ga je počesljala. Imala je svečanu crnu haljinu sprijeda izvezenu bijelim cvjetovima. Mattu se činila neobičnom bez pregače.

El Patron je izričito rekao da nas dvoje trebamo biti prisutni, reče mu Celia dok su žurili kroz hodnike.

Došli su u salon. Umjesto kipova tu su sada bili veliki lonci s cvijećem. Zidovi su bili ukrašeni crnim krep papirom, a na postolju na drugom kraju sobe gorjelo je na stotine svijeća. Dim i miris tamjana izazvali su u Matta napadaj kašlja. Svi a u salonu je bilo barem pedeset ljudi svi su se okrenuli prema njemu i namrštili se. Celia mu je dodala inhalator, koji je uvijek nosila kad je išla nekamo s njim.

Matt se ubrzo prestao gušiti i bio je u stanju gledati oko sebe. U sredini sobe bio je otmjeno izrezbaren mrtvački sanduk s brončanim drškama. Unutra je bio El Viejo. Više od svesms Kuća škorpiona

ga podsjećao je na izgled pticu. Bio je odjeven u crno odijelo, a njegov je oštar nos stršio poput kljuna pred podstavom od svile boje slonovače.

Celia je tiho plakala i rupčićem brisala oči, a Matt se loše osjećao zbog toga. Nije je volio gledati kako plače. Ožalošćeni su se držali podalje od lijesa. Okupljali su se uza zid i potihom razgovarali. Matt je vidio Benita, Stevena i Emiliju. Steven i Emilia su se držali za ruke.

Ljudi je bivalo sve više. Ušao je MacGregor. Izgledao je trideset godina mlađi nego kad ga je Matt prošli put vidio. Sada se doista vidjela sličnost između njega i Toma, i Matt je osjetio odbojnost. Od vrućeg mirisa zapaljenih svijeća vrtjelo mu se u glavi. Rado bi bio izišao odatle. Na drugoj strani kuće bio je velik bazen koji je rijetko koristio itko osim Felicije, i to samo kad je bila trijezna. Matt se sada zamišljao u tom bazenu. Zamišljao je kako roni sasvim uz dno.

Nemoj ništa govoriti, šapnu mu Celia u uho. Da ga nije tako probudila iz snatrenja, ne bi primijetio da je, s druge strane salona, upravo ušla Maria. Bila je viša i vitkija nego prije. U uskoj, crnoj haljini izgledala je veoma odraslo. Sjajna joj je kosa padala do ramena. Imala je dijamantne naušnice i mali crni šešir ukrašen dijamantima. Matt je pomislio da je ona nešto najljepše što je ikada vidio.

Držala se za ruke s Tomom.

Celia je zgrabila njegovu ruku. Zurio je u Mariju, želio je da mu ona uzvрати pogled, da ispusti Tomovu ruku ili, još bolje, da odgurne Toma. Maria se samo izgubila u gomili ni jednom ne pogledavši Matta.

El Patron je došao u svojim kolicima koje je gurao Tam Lin. S njima je došao i gospodin Alacran i Matt je tako po prvi put toga dana vidio izraz prave tuge na nečijem licu. Gospodin Alacran prišao je lijesu i svojeg pokojnog oca poljubio u čelo. El Patron je izgledao kao da mu je dosadno, pa je dao znak

Starost 12 1,

Tam Linu da ga proveze kraj ljudi kako bi ga oni mogli pozdraviti.

Matt je napeto čekao. Očajnički je želio zahvaliti Tamu Linu, no sada je očigledno bilo krivo vrijeme za to. Matt je nekako znao da se o sadržaju metalne škrinje ne bi smjelo govoriti pred drugima. Nije želio da Tam Lin ima neprilika zbog njega. No sve je stalo kad su se otvorila vrata i ušao svećenik. Slijedili su ga dječaci koji su njihali kugle s tamjanom te dječji zbor. Kad su se začuli njihovi slatki glasovi, razgovor je utihnuo. Bili su odjeveni u bijele halje, kao da su jato anđela. Kosa im je bila uredno počešljana, a lica su im se sjajila koliko su bila čista. Svima je bilo oko sedam godina i svi do jednoga su bili eejiti.

Matt je to prepoznao po praznom izrazu njihovih očiju. Pjevali su prekrasno nitko nije više cijenio dobru glazbu od Matta no nisu razumjeli što pjevaju.

Djeca su se smjestila uz uzglavlje pokojnika. Stanite, rekao im je tiho svećenik. Matt nikada prije nije vidio svećenika, osim na televiziji. Celia je, zajedno s još nekoliko slugu, svake subote rano ujutro odlazila u crkvicu do koje se dolazilo hodajući oko dva kilometra kroz polja makova. Prije odlaska nije smjela ništa jesti, pa čak ni popiti kavu, i to je za nju bila prava muka. Ipak ni za živu glavu ne bi propustila odlazak onamo. Matta, međutim, nikad nije vodila sa sobom.

Budite tiho, reče svećenik zboru. Smjesta su utihnuli. On je intonirao molitvu i završio posipanjem svete vode po El Vieju. Nije izgrizla rupe u njegovu odijelu kao što ih je sveta voda Letećeg svećenika grizla u tijelima demona. Matt je zamišljao da je sveta voda nešto slično kiselini.

Spomenimo se života našeg brata, reče svećenik dubokim, markantnim glasom. Nasmiješio se prisutnima, ali nitko mu nije uzvratio. Na kraju je gospodin Alacran rekao nekoliko

sms

Kuća škorpiona

riječi pa se svećenik opet obratio prisutnima i rekao im da mogu proći pokraj lijesa kako bi se posljednji put oprostili od pokojnika. Matt je pogledao Ćeliju jer se ponadao da bi njih dvoje sada možda mogli otići. No ona je izgledala nepopustljivo. Stali su u dugačak red s ostalim ožalošćenima. Celia ga je gurala pred sobom.

Sto sad trebam raditi? pitao se Matt. Pokušao je vidjeti što su radili drugi kad bi došli do lijesa. Većina njih bi samo kimnuli i požurili van iz salona. Kad su Matt i Celia došli do lijesa, Celia se prekrizila i promrmljala Neka ti Bog bude milostiv. Matt je osjetio kako ga je neka ruka čvrsto uhvatila za rame i izvukla ga iz reda.

Što je... ovo? zarežao je svećenik. Bio je mnogo veći nego što se to činilo iz daljine.

El Patron je želio da dođe, reče Celia.

Tome ovdje nije mjesto! grmio je svećenik. Taj nekršteni izdanak Sotone nema pravo praviti sprdačinu od ovog obreda! Biste li u crkvu povelili psa? Ljudi u redu su zastali i okrenuli se da vide što se događa. Oči su im sijale od mržnje.

Molim vas. Pitajte El Patrona, reče Celia. Mattu nije bilo jasno zašto je tako uporna. Ionako neće pobijediti, a njemu je bilo teško podnositi sve te ponižavajuće poglede na svojoj koži. Očajnički se osvrtao, no El Patron je već bio otišao.

Sveti Franjo bi poveo psa u crkvu, reče Maria zvonkim, visokim glasom. Odakle li se samo ona stvorila? Matt se okrenuo i ugledao ju je točno iza sebe. Ovako izbliza bila je još ljepša. Sveti Franjo je poveo vuka u crkvu, reče ona. Volio je sve životinje.

Maria, dreknula je Emilia koja je stajala daleko iza. Tata će podivljati kad sazna za ovo.

Sveti Franjo je propovijedao vuku i rekao mu da ne jede janjad, nastavi Maria ignorirajući Emiliju.

142Starost 12 1,

Gospođice Mendoza, reče svećenik s mnogo više poštovanja nego kad se obraćao Čeliji, siguran sam da vaš otac voli da slobodno izražavate svoja mišljenja, ali vjenijte mi, ja sam stručnjak za te stvari. Sveti Franjo je s vukom razgovarao izvan crkve. Onda ću i ja, odbrusi mu Maria, uze Matta za ruku i izvede ga iz reda u kojem su čekali ožalošćeni.

Imat ćeš gadnih problema kad tata sazna, doviknu joj Emilia.

Sigurna sam da ćeš mu ti sve ispričati! odvratila Maria.

Matt je bio kao u nekoj omaglici. Celia nije izašla s njima. Bio je posve sam s Marijom i ona ga je vukla kroz hodnike prema nekom mjestu koje je smatrala sigurnim. Bio je svjestan samo meke topline njezine ruke i opojnog mirisa njezina parfema. Tek kad su se našli u nekoj prostoriji i zatvorili za sobom vrata, Matt je shvatio da je to glazbena soba.

Maria je skinula šešir i provukla prste kroz kosu. Odjednom je opet izgledala poput malene djevojčice. Tako je vruće! požalila se. Ne razumijem zašto El Patron ne dopušta klimu.

Želi da sve bude kao u njegovu selu u doba kad je bio mlad, reče Matt. Još uvijek nije mogao vjerovati svojim očima. Maria je ovdje! S njim!

Zašto onda ne dovede i štakore i žohare? Koliko sam čula, njegovo ih je selo bilo puno.

Želio je donijeti samo dobre stvari, reče Matt, pokušavajući se otrgnuti iz omame.

Oh, nemojmo tratiti vrijeme na to! povikala Maria, zagrlila ga i poljubila. Evo! Ovo ti govori da sam ti oprostila. Bože, kako si mi nedostajao!

Doista? Matt joj je pokušao uzvratiti poljubac, no ona mu je iskliznula iz ruku. Zašto si me onda izbjegavala poslije poslije... bolnice? Eto, sada je to učinio. Podsjetio ju je na MacGregorova klona.

sms

Kuća škorpiona

Bio je to šok, reče Mana ozbiljnim tonom. Znala sam samo ti nisam htjela reći

Znala što?

Hej, čuješ li glasove iz hodnika?

I Matt je čuo zvuke izvana. Ugurao je Mariju u ostavu, pritisnuo skrivenu sklopku i začuo njezin uzdah iznenađenja kad se otvorio tajni prolaz.

Pa ovo je kao u nekom špijunskom romanu, šapnu kad ju je Matt uvukao unutra. Zatvorio je vrata i potražio baterijsku svjetiljku koju je držao odmah pokraj ulaza. Na prstima su krenuli hodnikom. Matt je išao prvi. Napokon joj je dopustio da stane i dođe do daha.

Brat vuk

Ovdje je još toplije nego vani, reče Mana brišući znoj s lica. Naći ću neku praznu sobu u koju se možemo skloniti, reče Matt. I pokaza joj skrivenu zurila. Mariji je to u isto vrijeme bilo i odbojno i fascinantno.

Nemoj mi samo reći da sjediš ovdje i gledaš ljude, reče ona.

Ne! Matt se osjeti uvrijeđenim. Da, promatrao je ljude na večerama na koje nije bio pozvan.

Pa što onda?! Time je samo vraćao milo za drago ljudima koji su ga šikanirali. No, kako je ona to rekla, zvučalo je kao da je to nešto nastrano, kao virenje kroz ključanicu. Vjerojatno misliš da sam nekakav čudak.

Hej, gle, to je tvoj tajni prolaz, a ne moj. Jesi li čudak ili nisi, to sam najbolje znaš. Ali pustimo to. Reci radije što misliš, tko ga je sagradio? Marijin šapat Mattu je zvučao poput eksplozije jer je bio sasvim blizu njegova uha. To ga je pošakljalo i sav je zadrhtao.

Starost u. u,

Vjerojatno El Patron, reče Matt.

To se uklapa. On je tako paranoidan, uvijek uhodi ljude.

Možda mora biti takav.

Jedno je sigurno. On se više ne služi ovim zurilima, reče Maria. Možeš li zamisliti kako bi bilo ovuda prolaziti u kolicima?

Nemoj se šaliti na njegov račun.

Ne šalim se. Ozbiljno. Slušaj, možemo li pronaći kakvu sobu prije nego što se posve pretvorim u lokvicu znoja?

Matt je odbacio nekoliko soba jer je u njima bilo ljudi, ali se sjetio prostorije u kojoj je bila kompjutorska oprema i koja se nalazila blizu mjesta gdje je hodnik skretao. Unutra je sve bilo pod plastičnim pokrovima. Izgleda da je to bilo mjesto gdje je El Patron držao stvari koje su mu bile potrebne, ali nije volio da se vide kako ne bi narušavale staromodan stil u kojem je bila čitava kuća.

Matt je pomogao Mariji da prekorači splet žica i ude u mračnu prostoriju. Čovječe, kako je ovdje svjež! reče ona.

I više nego svjež, ubrzo je shvatio. Bilo je ledeno. Osjećao se blag miris po kemikalijama. Na dlačicama na rukama osjetio je lagano pirkanje i čulo se neko jedva čujno brujanje. Izgleda da kompjutorima treba klimatizacija, reče.

Nije li to tipično, reče Maria. Mi možemo umrijeti od vrućine, ali strojevi dobivaju prvorazredni smještaj.

Na prstima su šetali oko opreme i govorili šaptom. Matt je vidio kako nešto svijetli pod plastičnim pokrovima. Uređaji su dakle bili uključeni. Čemu li je služila sva ta oprema? Hajde da pronađemo mjesto gdje možemo sjesti i razgovarati, šapnu Maria. Odabrali su mjesto između dviju gomila opreme, činilo se da bi ondje moglo biti nešto toplije. Hladnoća, koja je isprva bila takvo olakšanje, sada je polako postajala neugodna.

sms

.....145

Sjedili su veoma blizu jedno drugom, kao što su često činili i prije nego što je Mana otišla na školovanje u samostan. Odlučila sam ti oprostiti, nakon što sam pročitala Cvjetiče svetog Franje Asiškog, poče ona. Sjećaš se vuka o kojem sam govorila? E, pa, on je bio monstrum koji je svakoga terorizirao sve dok mu sveti Franjo nije održao bukvicu. Poslije je bio blag poput janjeta i nije više jeo ništa osim povrća.

Nisam znao da vukovi mogu probaviti povrće, reče Matt, koji je poznao biologiju.

Nije riječ o tome. Sveti Franjo nije rekao Kaznit ću te za sve gadosti koje si počinio. Umjesto toga je rekao Brate vuče, danas je novi dan i vrijeme je da okreneš nov list u svom životu.

Matt se suzdržao da išta kaže. Želio je reći kako nije on otrovao Furballa i kako mu ne treba oprost, ali nije želio pokvariti Marijino raspoloženje.

I tako sam shvatila da nisam bila fer prema tebi i da bih ti trebala oprostiti. Napokon, vukovi ne znaju da ne bi trebali jesti seljake. Mana se naslonila na njega. Soba je bila puna plavičastih sjena. Mattovo je srce nabujalo. Bila je tako lijepa i tako mu je nedostajala.

Hvala ti, reče.

Još moraš obećati da ćeš biti dobar.

Okej, reče Matt. U trenutku poput ovoga bio bi joj drage volje obećao sve što bi od njega zatražila.

Nije dosta reći. Moraš to i misliti, brate vuče. Nema više lovljenja kokoši za užinu.

Obećavam. Kako da te zovem? Sveta Marfa?

Ah, ne! odvrati Maria. Nisam ja nikakva svetica. Imam mnogo mana.

Ne vjerujem ti, reče Matt.

Maria mu ispriča kako se često borila sama sa sobom da ne

Starost iz n,

drekne na Emiliju, kako je prepisala nečiju zadaću jer ju je bila zaboravila napisati i kako je jela sladoled kad je zapravo trebala postiti. Matt, koji se nije trudio biti dobar, smatrao je da je gubitak vremena brinuti o manama. Jesi li ti krštena? upitao je.

Jesam. To su napravili dok sam bila maleno dijete.

Je li to nešto dobro?

Pa, naravno da jest. Bez toga ne možeš ići u raj.

Matt nije znao mnogo o raj. U emisijama koje je gledao na televiziji mnogo se češće spominjao pakao. Stoje značilo ono kad je svećenik rekao da sam nekršteni izdanak Sotone? Maria se naslonila na njega i uzdahnula. O, Matt. Sigurna sam da se sveti Franjo ne bi složio s njim. Ti nisi zao, jedino što...

Što?

Nemaš dušu, pa ne možeš biti kršten. Tako je i sa životinjama. Ja mislim da je to nepravedno i katkad u to ne vjerujem. Osim toga, kakav bi raj bio bez ptica, pasa, konja? A što je s drvećem i cvijećem? Ni oni nemaju duše. Znači li to da raj izgleda poput betonskog parkirališta?

Mislim da je ovo primjer nečega što redovnice zovu teološki problem.

Idu li životinje u pakao kad umru? upita Matt.

Ne! Naravno da ne! Ni onamo ne možeš doći bez duše. O tome sam puno razmišljala kad je Furball umro. Mislim da se jednostavno ugasiš. Poput svijeće. Sigurna sam da ništa ne boli. U jednom te trenutku ima, a u drugom te više nema. Ali, nemojmo više o tome!

Matt je bio veoma iznenađen kad je vidio da je zaplakala. Uvijek je često plakala, toga se sjećao. Zagrlio ju je i poljubio u obraz moker od suza. Meni to nije važno, šapnuo je. Da imam dušu, ionako bih vjerojatno završio u paklu.

Dugo su sjedili ne govoreći ništa. U sobi je bilo tako hladno da su oboje drhtali. Volim biti s tobom, reče napokon Mana.

sms

Kuća škorpiona

U mojoj školi ne mogu ni s kim tako lijepo razgovarati. Hoćeš li me moći opet posjetiti? upita Matt.

Tata veli da se moram držati podalje od tebe. On misli O, ne! Opet čujem glasove.

Oboje su smjesta ustali i pojurili prema vratima. Ona se spotaknula o žice i on ju je uhvatio i ugurao u tajni prolaz. Zatvorio je vrata samo trenutak poslije nego je netko otvorio vrata na drugoj strani prostorije. Trebalo im je nekoliko trenutaka da povrate dah.

Napokon toplina. Mana je zadovoljno uzdahnula i protrljala ruke. Matt je pažljivo osluškivao glasove koji su dopirali iz prostorije u kojoj su maloprije bili.

To je Tom, reče Matt tiho.

Stvarno? Gdje je zurilo? Daj da pogledam.

Mislio sam da ti ne voliš špijunirati ljude.

Samo da malo pogledam. Mana stavi oko pred rupicu. To je doista Tom. A i Felicia je s njim. Matt je prislonio uho na zid kako bi ih bolje čuo.

naći ih ovdje ako su igdje u kući, govorio je Felicijin spor i neodlučan glas. Matt je na trenutak pomislio da ona govori o prolazu, no onda je začuo zvuk pokretanja stolica i zujanje stroja.

Hej, evo salona, reče Tom. Potpuno je prazan. El Viejo je posve sam.

Nikoga nije briga, mumljala je Felicia. Bio je... neupotrebljiv.

Kako to misliš?

Felicia se nasmija kričećim, zastrašujućim tonom. Jetra su mu bila... potpuno propala. A srce... se osušilo. Ne možeš upotrijebiti organe bolesnika od raka.

Od njega je, znači, ostao samo kompost. Tom se smijao, Felicia također.

148Starost 12 11,

Matt je bio potresen. On nije mogao plakati za El Viejom, ali mu je bilo žao vidjeti ga kako, u svojem sanduku s podstavom od svile, leži poput neke izglednjele ptice. Nježno je odgurnuo Mariju u stranu. Nije se bunila kao što je očekivao. Izgleda da je, onim što je vidjela i čula, bila osupnuta kao i on.

Matt je vidio kako je jedan od kompjutorskih zaslona zasvijetlio. Onda je shvatio da to zapravo i nije kompjutor nego sustav za videonadzor. Na zaslonu se vidio El Viejo sa svojim kljunastim nosom. Slika se mutila i pomicala. Tom je rukovao uređajem.

Ovo je glazbena soba, reče Felicia.

Matt je ugledao glasovir, note i Marijin crni šešir na stolu.

Bili su ovdje! poviče Tom. Pomicao je kameru kako bi pregledao sve kutove sobe.

Sada je Felicia preuzela upravljanje. Izgleda da je imala mnogo iskustva u radu s ovim nadzornim sustavom. Brzo se kretala po kući, zavirujući i u sobe za sluzinčad i spremišta. Zadržala se na Celijinu stanu. Celia je sjedila zavaljena u velik naslonjač, a bio je tu i Tam Lin.

Kamo su samo mogli otići? reče Tam Lin, bez prestanka hodajući goredolje po sobi. Bila je to ona njegova neumorna energija koju je Matt dobro poznao. Glas mu je zvučao metalno i slabašno, sve dok Felicia nije pojačala ton.

Možda uopće nisu u kući, reče Celia.

Ne vjerujem da bi je odveo onamo, reče Tam Lin.

Kako znaš? Ako bi bio dovoljno očajan

Pazi, reče Tam Lin gledajući ravno u kameru. Celia je promijenila temu i počela pričati o sprovodu.

Prokletstvo! Oni znaju za kamere, reče Tom. Tam Lin zna... sve, reče Felicia. El Patron ga obožava. Odveo kamo? povika Tom i udari šakom po stolu na kojem je bilo mnoštvo uređaja prekrivenih pokrovima. Nešto je palo na pod i razbilo se. Felicia je uhvatila Toma za ruku.

sms
Kuća škorpiona

Matt je točno znao o čemu Celia govori. Bit će da joj je Tam Lin rekao za skrivenu oazu. Matt nije ni razmatrao mogućnost da odvede Mariju onamo, a ne bi to ni mogao učiniti a da svi smjesta ne krenu u potjeru za njim.

Mogli bi biti... vani, mrmljala je Felicia. Vrtjela je kontrole na uređaju kako bi se vidjele staje, bazen, vrtovi. Slika se zaustavila na jezercu s lopočima i na paru ibisa koji su lijeno širili krila.

Daj da vidim, šapnula je Maria. Matt se pomaknuo u stranu i pritisnuo uho na zid kako mu ništa ne bi promaklo.

Sjećaš se ovoga? reče Felicia polaganim ali značajnim tonom.

Tu je Furball otrovan, je li tako? reče Tom.

Maria je zinula od iznenađenja. Matt je zaključio da oni sada vjerojatno na zaslonu gledaju kućicu u kojoj je crpka.

Znaš, vidjela sam... tu beštiju toga dana, reče Felicia. Furballa? upita Tom.

Felicia zahihocje. Ne, mislim na klona. Vidjela sam... kako se lijepi, talentirani Matt... iskrada iz Mendozina stana... i u torbi nosi psa. Što se to događa, pomislila sam i slijedila sam ga. Usljedilo je nekoliko trenutaka tišine, a onda je Tom rekao Fantastično! Može se vidjeti unutra!

Kamere su posvuda. El Patron ih je nabavio kako bi promatrao... sve. Ali sada je prestar. Prepustio je taj posao svojim tjelohraniteljima. No njima se to ne da... osim kad dođu posjetitelji. Ja ovdje provodim mnogo vremena.

Tako je hladno!

Strojevi mnogo bolje rade... kad im je hladno. Odjenem kaput i hladnoću jedva primijetim, reče Felicia. Matt nije mogao vjerovati. Bila je toliko drogirana da u njezinu tijelu vjerojatno nije bilo puno više topline nego u El Viejevom koje je ležalo u mrtvačkom sanduku.

150Starost iz u,

Jesi li vidjela Matta kako ubija psa? upitao je Tom. Matt je bio zbunjen. Zašto Tom postavlja takva pitanja kad je on sam to učinio? Marijino se tijelo kvrcilo od boli i ljutnje, prisjetila se

svega što se dogodilo. Matt se samo nadao da neće izgubiti kontrolu nad sobom i početi vikati na njega.

Matt to... nije učinio.

Marfa se trznula kao da ju je netko ubo.

O, da, on je imao laudanum, nastavi Felicia, ali... nije ga upotrijebio.

Nećeš mi valjda reći da je pas našao bočicu i izvršio samoubojstvo!

Ah... ne... Felicia ušuti. Katkad joj je trebalo i nekoliko minuta da se sabere i nastavi razgovor. Matt bi volio da je mogao vidjeti što se događa, ali Mariju sada ništa nije moglo odvojiti od zurila. Otišla sam do jezerca s lopočima, nastavi napokon Felicia. Bila sam... tako ljuta... što su s tobom onako postupali na rođendanskoj proslavi. Htjela sam ubiti tu gnjusobu kojoj El Patron dopušta da mu se mota oko nogu.

Matt je osjetio veliku hladnoću. Nije imao pojma da ga Felicia toliko mrzi.

Ali sam se morala zadovoljiti tim... smrdljivim, slinavim štakorom kojega je Maria nazivala psom. Imam malu zalihu laudanuma. Treba mi za živce.

Ima ona dovoljnu zalihu da pobije čitav grad, pomisli Matt.

I tako sam istresla sadržaj jedne od... mojih bočica na meso koje je ondje ostavio glupi klon. Zvala sam ga Dođi Furballe! ali nije nikako htio izići iz torbe, pa sam ga... istresla iz nje... ravno na meso. Pojeo je sve do zadnje mrvice.

Koliko je potrajalo dok nije crknuo? upita Tom, no Matt nije čuo odgovor. Maria je kliznula na pod, a on se smjesta našao kraj nje. Nije ispustila ni glasa, ali joj se tijelo treslo i lamatala je glavom lijevodesno od žalosti.

sms

Kuća škorpiona

Matt ju je pridržao i šapnuo Nije patio. Nije ni znao što ga je snašlo. Marfa se čvrsto uhvatila za njega. Lice joj je bilo obasjano svjetlom baterijske svjetiljke. Matt se naslonio na zid.

Konačno se smirila dovoljno da je Matt mogao pogledati što Tom i Felicia rade. No već su bili otišli, a monitor na kojem su gledali bio je prekriven plastičnim pokrovom.

Matt je odveo Mariju natrag tajnim prolazom. Nije ništa govorila, a Matt nije znao što mu je činiti. Nisu bili daleko odmakli, kad su pred sobom ugledali veliku siluetu koja je u ruci držala baterijsku svjetiljku i približavala im se. Jedva je uspijevala kretati se kroz uzak prolaz. Vi budale, reče Tam Lin tiho. Cijela se kuća uskomešala kao prokleta košnica.

Kako si nas našao? upita Matt.

El Patron mi je rekao za ovaj prolaz. Pretpostavljao je da ćeš ga kadkad naći. Prokletstvo, Matt, Marfa je već dovoljno propatila zbog tebe.

Furballa je otrovala Felicia, reče Marfa.

Ma o čemu vi to pričate? Tam Lin je bio očigledno zbunjen.

Čula sam je dok je razgovarala s Tomom. S takvim je užitkom pričala o tome. Nisam znala da ljudi mogu biti tako zli. Marfa je izgledala poput sablasti u svojoj crnoj haljini i zagaravljena lica.

Moraš izići odavde, reče Tam Lin. Izvest ću te kroz El Patronovu radnu sobu. On će reći da si cijelo vrijeme bila ondje. On misli kako je sve ovo prilično zabavno, ali senator Mendoza ne misli tako.

Ah, tata reče Marfa kao da se tog časa sjetila da uopće ima oca.

Matt, ti pričekaj ovdje nekoliko minuta. Kada zrak bude čist, izidi ondje gdje si ušao, ma gdje to bilo, reče Tam Lin.

U glazbenoj sobi, reče Matt.

Mogao sam pretpostaviti. Ondje je bio Marijin šešir.

itaroit 12 1

Matt, reče Mana odmaknuvši se na trenutak od Tama Lina, dopustio si mi da ti oprostim nešto što nisi učinio.

Od malo viška oprostila glava ne boli, reče Matt citirajući jednu od Celijinih najdražih izreka. Vjerojatno si uživao gledajući kako pravim budalu od sebe, reče svojim starim, dobrim, prgavim tonom.

Nikad ne bih pomislio da si budala, reče Matt.

No dobro, kako bilo da bilo, oprostila što sam bila nepravedna prema tebi.

Ne možemo ostati ovdje, reče Tam Lin.

Nadam se da ćeš održati svoje obećanje da ćeš biti dobar, nastavi ona gledajući Matta.

Hoću, odgovori on.

I, brate vuče, nedostajat ćeš mi. Ovoga je puta Maria dopustila Tamu Linu da je povede kroz prolaz. Matt je osluškivao njihove korake kako se gube u daljini.

Eejtoki zatvori

Obitelj Mendoza je otišla čim je Maria, blijeda i jadna, izišla iz El Patronova stana. I El Patron je ubrzo otputovao sa svojim tjelohraniteljima.

Matt je bio osamljen. Nije mogao razgovarati s Marijom i Tamom Linom, ali to što je znao da im je još uvijek drag činilo je golemu razliku. Proučavao je ono u čemu je smatrao da bi ga oni poticali da su ovdje priručnike o preživljavanju za Tama Lina i dugačku, zburujuću knjigu o svetom Franji za Mariju.

Sveti Franjo je volio sve, od razbojnika i ubojica do prosjaka kojima su tijela bila puna otvorenih rana u knjizi je bila

sms

15 3

Kuća škorpiona

slika jednog takvog. Pozvao je cvrčka da mu sjedne na prst i rekao Dobrodošao, brate cvrčku. Hvali Boga svojom radosnom glazbom. Sveti je Franjo razgovarao sa svime s bratom Suncem, bratom Mjesecom, bratom sokolom i sestrom ševom. To je Mattu davalo osjećaj da je cijeli svijet jedna obitelj u kojoj se svi vole posve drukčije nego u obitelji Alacran. Ali bi li sveti Franjo rekao brate klone?

Osjećaj topline, koji je Matt osjećao, ispario je. On nije bio dio prirodnog poretka u prirodi. On je bio gnjusoba.

Što bio da bio, nije se mogao oteti dojmu da ga prate. Bilo bi dovoljno neugodno znati da ga promatraju stražari, ali pomisao na Feliciju bila je još mnogo gora. Ona nije bila ništa bolja od Toma, samo što to nitko nije slutio jer je bila tako krotka. Podsjećala je Matta na jednu od onih meduza koje je vidio na televiziji. One lebde oceanom poput mekih, šarenih jastuka, i nose u sebi dovoljno otrova da njima paraliziraju plivača. Kako to da prije nije shvatio da ga Felicia mrzi?

Pa, iskreno govoreći, zato što su ga ljudi većinom mrzili, pa se na to već bio navikao. No njezina je zloba bila nešto posebno.

Jednom tjedno Matt je odlazio u staje i tražio da mu dovedu sigurnog konja. Svaki put, prije nego što bi odjahao, pokušavao je razgovarati s Rosom. Nije ju volio. Nije bio siguran zašto je želi probuditi, znao je samo da je strašno vidjeti je ovako izmijenjenu. Ako je od Rose išta ostalo, bilo je zakopano negdje duboko u njoj. Zamišljao ju je kako šakama udara u zidove, ali nitko ne dolazi otvoriti vrata. Čitao je da ljudi koji su u komi čuju sve što ljudi oko njih govore i da im glasovi trebaju kako bi im mozak ostao živ. I tako joj je Matt govorio o svemu što je vidio i što je radio taj tjedan. No sve što je Rosa ikad odgovarala bilo je Želite li nekog drugog konja, gospodaru?

Nakon otprilike sata provedenoga na takav način, Matt bi odjahao put oaze. Zdravo, brate Sunce, zazvao bi. Kako bi bilo da malo ublažiš snagu svojih zraka pa da nam ovdje na Starost 12 u,

zemlji ne bude tako vruće? Brat Sunce gaje ignorirao. Dobro jutro, braćo makovi, obraćao se polju zasljepljujuće bijelih cvjetova. Dobro jutro, braćo i sestre eejiti, pozdravljao bi četru radnika u smeđim uniformama koji su se sagibali nad poljima.

Jedna od najčudesnijih stvari u vezi sa svetim Franjom i njegovim sljedbenicima bila je ta da su darovali sve što su imali. Sveti Franjo nije mogao dočekati da naleti na nekog siromaška pa da skine svoje sandale i košulju i da mu ih da. Brat Juniper, jedan od prijatelja svetog Franje, često se tako vraćao

ući gol. Matt je mislio da bi El Patron dobio srčani udar kad i mu netko rekao da podijeli svoje stvari.

Čim bi Matt prošao kroz rupu u kamenu, našao bi se kao u nekom drugom svijetu. Jastrebovi bi lijeno kružili vedrim, plavim nebom, zečevi bi čučali u sjeni kreozota. Ribe su mu grickale kruh iz ruke, a kojoti krali sendviče. Nikome od njih nije bilo važno je li on čovjek ili klon. Prostro je vreću za spavanje pod sjenicu od vinove loze i smotao plahtu pod glavu umjesto jastuka. Stavio je termosicu s narančinim sokom tako da mu bude na dohvat ruke i odabrao knjigu koju će čitati. To je bio život! Zrak je blago mirisao po kreozotu i žutoj slatkoći bagremovih cvjetova. Velika crna osa grimiznih krila trčkarala je po pijesku loveći paukove. Zdravo, sestro oso, reče Matt lijeno. Osa je mahnito kopala po pijesku, nije ništa našla pa je odzujala dalje.

Otvorio je Povijest Opijuma, jednu od knjiga koju mu je Tam Lin ostavio u škrinji. Mislio je da će to biti priručnik o uzgajanju opijuma, no to je bilo nešto sasvim drugo i veoma zanimljivo. Opijum je bilo ime zemlje koja se protezala u dugom pojasu između Sjedinjenih Država i Aztlana.

Prije stotinu godina bilo je problema između Sjedinjenih Država i Aztlana, koji se u to doba zvao Meksiko²⁵. Matt se

25 Mexico

sms

Kuća škorpiona

mutno sjećao da mu je Celia nešto bila pričala o tome. Mnogo tisuća Meksikanaca prešlo je granicu u potrazi za poslom. Trgovac drogom po imenu Matteo Alacrdn

Matt se naglo uspravio. Pa to je El Patronovo ime! Prije sto godina mora da je bio snažan i aktivan čovjek.

Ta je osoba, pisalo je dalje, bila jedna od najbogatijih na svijetu, premda je posao kojim se bavila bio protuzakonit.

Droge su protuzakonite? pomisli Matt. Odakle sad to? Zašto?

Matteo Alacran je sklopio savez s ostalim trgovcima i obratio se šefovima Sjedinjenih Država i Meksika. Imate dva problema, rekao im je. Prvo, ne možete kontrolirati svoje granice, i drugo, ne možete kontrolirati nas.

Savjetovao im je da ubiju dvije muhe jednim udarcem. Ako obje države odvoje nešto zemlje uz granicu, trgovci će osnovati farme i zaustaviti prolazak ilegalaca. Zauzvrat, trgovci će obećati da neće prodavati drogu građanima Sjedinjenih Država i Meksika. Svoju će robu umjesto toga izvoziti u Europu, Aziju i Afriku.

Bio je to pakt sklopljen u paklu, pisalo je u knjizi.

Matt je spustio knjigu. Nije mu bilo jasno što nije valjalo s tim planom. Činilo se da je ispunio očekivanja. Pogledao je naslovnu stranicu. Autor je bila Esperanza Mendoza, a izdavač Kalifornijsko društvo za borbu protiv ropstva. Sad kad je bolje pogledao knjigu, vidio je da je tiskana na jeftinom, žutom papiru. Nije izgledala kao nešto što bi se moglo ozbiljno shvatiti.

Nastavio je čitati.

Isprva je, tumačila je knjiga, Opijum bio naprosto ničija zemlja, ali je tijekom godina napredovao. Raznim područjima vladale su razne obitelji, bilo je to nešto slično kraljevstvima u srednjovjekovnoj Europi. Osnovano je Vijeće farmera koje se bavilo međunarodnim

pitanjima i održavalo mir između raznih farmi. Većina obitelji kontrolirala je malena područja, no

156Starost u 1,

dvije su bile dovoljno velike da svoju politiku nametnu ostalima. MacGregori su vladali u okolici San Diega, a Alacrani su imali veliko područje koje se protezalo od središnje Kalifornije, preko Arizone pa sve do u Novi Meksiko.

Opijum je polako prerastao iz ničije zemlje u pravu državu. I njezin vrhovni vladar, diktator i fuhrer bio je Matteo Alacran.

Matt je na trenutak prestao čitati kako bi u punoj mjeri osjetio riječi koje je upravo pročitao. Grudi su mu se nadimale od ponosa. Nije znao što je to fuhrer, ali mora da je to bilo nešto jako dobro.

Opakijeg, okrutnijeg i sebičnijeg čovjeka teško bi bilo i zamisliti, napisala je Esperanza u sljedećem retku.

Matt je bacio knjigu što je jače mogao. Završila je u vodi, otvorena. Kako se usuđuje vrijeđati El Patrona! On je genije. Koji je čovjek u stanju izgraditi zemlju ni iz čega, pogotovo ako je tako siromašan kao što je bio El Patron? Ma, Esperanza je naprosto bila ljubomorna.

Ipak je pojurio da spasi knjigu prije nego što se potpuno uništi. Darovao mu je Tam Lin i to ju je činilo vrijednom. Pažljivo ju je osušio i spremio u metalni sanduk.

Na povratku se zaustavio kod postrojenja za pročišćavanje vode i porazgovarao s predradnikom. Od kada je Tam Lin otišao, Matt je sve češće razmišljao o vrhunskoj naobrazbi koja mu je bila omogućena. Nije bilo smisla da ostatak života provede kao egzotični kućni ljubimac. El Patron ne bi tek tako uludo rasipao svoj novac.

Ne, shvatio je, starac mu je sasvim sigurno namijenio višu sudbinu. Nikad neće dosegnuti status Benita ili Stevena, jer nije čovjek, ali bi im mogao pomagati. I tako je počeo proučavati upravljanje opijumskim carstvom. Vidio je kako se opijum sadi, kako se prerađuje i prodaje. Promatrao je kako eejite sele s polja na polje, kako ih često napajaju i koliko im tableta hrane daju.

sms

Kuća škorpiona

Kad ja budem upravljao brzo se ispravio Kad budem pomagao osobi koja bude upravljala, oslobodit ću eejite Sigurno bi se dalo raditi i tako da na poljima rade normalni ljudi. Možda ne bi bili tako učinkoviti, ali sve je bolje od vojske bezumnih robova. Matt je to shvatio promatrajući Rosu.

Pitao je predradnika o podzemnoj rijeci koja teče od stotinama milja udaljenog Kalifornijskog zaljeva. Vodom iz nje snabdijeva se imanje obitelji Alacran, no ona, prije nego što se pročisti, strahovito zaudara.

Predradnik nije htio Matta pogledati u oči. Kao i većina ljudi, ni on nije volio razgovarati s klonovima, ali nije ni želio zamjeriti se El Patronu. Zašto voda tako zaudara? upita Matt.

Crknuta riba, kemikalije, odgovorio je predradnik ne podigavši pogled.

Ali vi ih vadite.

Tako je.

Kamo ih poslije bacate?

Pustopoljine, odgovori čovjek, pokazujući prema sjeveru. Odgovarao je na pitanja što je kraće mogao.

Matt je rukom zaštitio oči od sunca i pogledao prema sjeveru. Nad pustinjom je titrala izmaglica od žege. Vidio je nizove nečega što su mogle biti nekakve zgrade. Ondje? upitao je s nevjericom.

Da, odgovorio je predradnik.

Matt je okrenuo konja i pošao prema sjeveru kako bi pogledao iz bližega. Smrad je bio tako jak da se pobojavao da ne dobije napadaj astme. Provjerio je ima li sa sobom inhalator.

To su doista bile zgrade. Protezale su se u dugačkim nizovima, svako toliko vidjela su se vrata i maleni, tamni prozori. Krovovi su bili tako niski da se pitao može li se čovjek unutra uopće ispraviti. Na prozorima su bile rešetke. Da nisu to mjesta gdje stanuju eejiti? Bila je to zastrašujuća pomisao.

158Starost 12 n,

Što se više približavao, smrad je bio sve jači. Bila je to mješavina trule ribe, izmeta, povraćevine i slatkog mirisa kemikalija koji je bio gori od svih ovih ostalih mirisa zajedno. Matt je posegnuo za inhalatorom. Znao je da bi smjesta trebao otići, ali te su zgrade bile previše zanimljive. U zemlji su se mogli vidjeti kosturi riba i ljuštore školjaka. Izgledalo je da je cijelo to mjesto bilo izgrađeno na otpadu iz Kalifornijskog zaljeva.

Matt je zaokrenuo oko jedne od zgrada i ujahao u udolinu koja je vjerojatno služila za odlaganje otpada. Oči su mu suzile od oštra mirisa tako da je jedva mogao usmjeriti pogled na gusti žuti talog na dnu udoline. Konj je posrnuo. Prednje su mu noge popustile i Matt je morao rukama obuhvatiti njegov vrat kako ne bi odletio ravno u talog.

Ustani! Ustani! naređivao je, ali konj nije bio u stanju poslušati. Sjedio je na tlu s nogama skvrčenima pod tijelom. Tad je Matt počeo osjećati slabost i vrtoglavicu. Bacio se s konja i očajnički povukao zrak kroz inhalator. Pluća su mu bila puna tekućine. Uplašio se da bi se mogao utopiti pa je, na sve četiri, pokušao nekako ispuzati iz udoline. Prsti su mu se zabadali u sluzavo tlo koje je zaudaralo po truloj ribi.

Neke su ga ruke zgrabile. Kratko su ga vukle, a onda ga ubacile u stražnji dio nekog vozila. Motor se upalio i vozilo je krenulo u oblaku prašine od koje ga je uhvatio kašalj. Pokušao je ustati, ali ga je snažan pritisak čizme u grudi smjesta prikovao za pod vozila.

Zatečen, uplašen, zbunjen, Matt je pogledao uvis i pogled mu se susreo s najhladnijim parom očiju koje je ikad vidio. Isprva je pomislio da vidi Tama Lina, no ovaj je čovjek bio mladi i mršaviji. Imao je istu smeđu valovitu kosu i plave oči, istu tjelesnu snagu i spretnost, ali nije bilo ni traga onom smiješku koji je Matt navikao vidjeti na licu svojeg tjelohranitelja.

Odakle ti konj? ispitivao je. Kako ti je samo palo na pamet da ideš bježati?

sms

Kuća škorpiona

On nije eejit, Hugh, začu se drugi glas. Matt je podigao pogled i vidio još jednog čovjeka sličnog prvome.

Onda si ilegalac, zarezava Hugh. Što ćemo s tobom? Najbolje da te odvedemo u bolnicu, pa neka ti ondje metnu žice u glavu.

Učinite to, reče Matt, a srce mu je pritom jako brzo tuklo. Bojao se, ali ga je Tam Lin učio da je najgluplje pokazati slabost. Ponašaj se kao da imaš kontrolu nad situacijom, i to će u devet od deset slučajeva upaliti. Većina ljudi su u dubini duše kukavice. Matt je shvatio da ovi ljudi pripadaju ophodnji, što je značilo da su, ako je suditi prema Celijinim pričama, veoma opasni. Učinite to, ponovi Matt, i reći ću liječniku kako ste postupali s El Patronovim klonom.

Što si rekao? reče Hugh i digne nogu s Mattovih prsa.

Ja sam El Patronov klon. Došao sam običi postrojenje za pročišćavanje vode i izgubio sam se. Ili još bolje Odvezite me do Velike kuće pa ću mu odatle poslati poruku. Matt je bio daleko od toga da bi se osjećao sigurnim u sebe, ali je često bio prisutan dok je El Patron izdavao naredbe. Točno je znao kako oponašati hladni, mrtvački glas koji je davao rezultate.

Jebote! Pa on čak i zvuči poput starog vampira, reče drugi čovjek.

Začepi! izdere se Hugh. Gle, nismo te ovdje očekivali, gospodaru, uh, gospodaru kako da vas zovemo?

Matteo Alacran, reče Matt. Bilo mu je drago vidjeti da se čovjek, čuvši to ime, sav zgrčio od straha. Bio je to znak da njegova taktika djeluje.

Pa, gospodaru Alacran, nismo vas ovdje očekivali, a bili ste kraj eejitskih zatvora. Nije dakle ništa čudno što smo se zabunili

A nije vam možda palo na pamet da pitate što ondje radim? reče Matt stisnuvši oči kao što je El Patron činio kad je želio izgledati osobito prijeteće.

Starost i u,

Znam da smo trebali, gospodine. Doista nam je jako, jako žao. Odvest ćemo vas u Veliku kuću i ponizno vas molimo da nam oprostite, je li tako, Ralf?

O, da, naravno, reče drugi čovjek. Što će biti s mojim konjem?

Sredit ćemo to. Ralf je udario po pregradi koja ih je dijelila od kabine kamiona. Otvorio se prozorčić i on je naredio nešto onima sprijeda. Radiovezom ćemo javiti ophodnji da pokupe ragu. Loše joj je od mrtvog zraaka, gospodine. Bojim se da neće preživjeti.

Mrtvog zraaka? reče Matt, dovoljno zbunjen da zaboravi na to da se treba ponašati poput El Patrona.

To se katkad događa oko te udoline, reče Ralf. Zrak se ne miče i gomila se ugljični dioksid. Kao u rudnicima.

Ja sam tako izgubio brata, reče Hugh.

Ne primijetiš dok nije prekasno, reče Ralf. Obližnji zatvori su obično okej, ali u noćima bez vjetra eejite vodimo na spavanje u polja.

Matt je bio začuđen. Zašto ne očistite udolinu?

Činilo se da je Ralfa ta zamisao iskreno natjerala da se zamisli. Tako je oduvijek, gospodaru Alacran. Eejite nije briga.

To je nesumnjivo istina, pomisli Matt. Čak i kad bi shvaćali opasnost, ne bi mogli pobjeći dok im to netko ne bi naredio.

Sad kad se činilo da je Matt prihvatio ispriku ovih ljudi, njihov odnos prema njemu postao je gotovo prijateljski. Nisu se ponašali onako kako su se ljudi većinom ponašali kad bi saznali da je klon. Zapravo, ponašali su se dosta slično kao Tam Lin.

Jeste li vi Škoti? upita Matt.

Ah, ne, reče Hugh. Ralf je iz Engleske, a ja sam iz Walesa. Wee Wullie naprijed u kabini je Škot. Ali svi mi volimo igrati nogomet i razbijati glave.

sms

Kuća škorpiona

Matt se sjetio nečega što mu je El Patron jednom davno rekao u vezi s Tamom Linom i Daftom Donaldom Ove sam dečke našao u Škotskoj, ondje su razbijali glave protivničkim navijačima. Uvijek biraj tjelohranitelje iz strane zemlje, Matt. Manje je vjerojatno da će se oni s nekime udružiti protiv tebe.

Nogomet je, izgleda, u mnogočemu sličan ratu, primijeti Matt.

I Ralf i Hugh su se na to nasmijali. Bome jest, dječaće. Imaš pravo, reče Hugh.

Ljepota nogometa je u tome što uživaš ne samo u igri nego i u onome što je prati, reče Ralf. A što bi to bilo? upita Matt. O, da. Okupljanje, upadanje u vlakove... Tulum, reče Hugh sa sanjarskim izrazom lica.

Da, tulum, složi se Ralf. Odeš u pub26 s prijateljima i piješ dok te vlasnik ne izbaci.

Ako te uspije izbaciti, ispravi ga Hugh.

A onda, prije ili poslije, naletiš na protivničke navijače. I, naravno, moraš im pokazati tko je gazda.

I tada nastupa razbijanje glava?, reče Matt.

Tako je. Nema ničeg ljepšeg. Osobito ako pobjeđuješ, reče Ralf.

Kamion je krivudao kroz polja makova. Matt je vidio iste one eejite koje je vidio ujutro. Još su se uvijek sagibali nad zrelim glavicama, no nije osjetio nagon da ih nazove braćom. Oni to nisu i neće biti sve dok više ne budu imali žice u glavi.

Ako vam je ondje bilo tako lijepo, zašto ste došli ovamo? upita Matt.

Ralf i Hugh izgubili su svoje sanjarske izraze lica. Oči su im postale hladne i daleke.

Ponekad... poče Hugh, a onda ušuti.

Katkad razbijanje glava ode predaleko, nastavi Ralf umjesto njega. U redu je ubijati ljude u ratu. Onda si junak.

26 pab krčma

162Starost 12 ii

Ali u nogometu premda je to jednako tako junački boj smatra se da se poslije bitke trebaš rukovati s neprijateljem.

Bolje rečeno poljubiti ga u prokletu guzicu, reče Hugh s gađenjem.

A nama se to nije sviđalo, eto.

Matt je smatrao da je razumio Hugh, Ralf i Wee Wullie, koji je bio naprijed u vozačkoj kabini, bili su ubojice. Bili su idealni kandidati za ophodnju. Morali su biti lojalni El Patronu ili bi ih on izručio kojoj god policiji da ih je tražila.

Sad su se već vidjeli raskošni vrtovi i crveni krovovi Velike kuće. Ništa se nije moglo više razlikovati od dugih, niskih nastambi u kojima su živjeli eejiti kad nisu spavali u poljima kako se ne bi ugušili.

Je li Tam Lin koga ubio? upita Matt. Nije mu baš bilo drago to pitati, ali je mislio da bi mu to mogla biti jedina prilika da to sazna.

Hugh i Ralf su se pogledali. On je klasa za sebe, reče Ralf. On je prokleti terorist.

Ne razumijem zašto El Patron ima u njega toliko povjerenja, reče Hugh.

Kao da su otac i sin

Začepi već jednom! Zar ne vidiš s kime razgovaramo? reče Hugh.

Kuća je već bila blizu, i Matt se pribojavao da će ga iskrcati prije nego što dozna ono što ga je zanimalo. Što je učinio? upita još jednom.

Ništa strašno. Samo je podmetnuo bombu ispred premijerove kuće u Londonu, odgovori Hugh. Bio je škotski nacionalist, eto. Htio je da se vrati Bonnie Prince Charlie ili nekakav drugi guzonja. Njegov motiv nije bilo pivo kao nama ostalima.

Ne, on je viša kategorija, reče Ralf, sa svojim pričama o moralu i socijalnoj svijesti.

sms

Kuća škorpiona

Šteta je samo što je školski autobus stao u krivi čas, reče Hugh. Eksplozija je ubila dvadesetero djece.

Eto kamo te odvede socijalna svijest, reče Ralf i pomogne Mattu da iziđe iz kamiona. Kamion je potom smjesta odjurio ljudima je očito bilo stalo da što prije odu, ili im je bilo zabranjeno pokazivati se u blizini uljuđenih dijelova El Patronova imanja.

rt

Zmajevo blđ?o

Probudi se! reče Celia tako blizu njegova uha da je Matt pao s kreveta lamatajući rukama. Što se događa? povikao je, pokušavajući se ispetljati iz plahti.

Bacio je plahte i osovio se na noge. Premda je Matt sada već bio jednako visok kao Celia, ona je bila snažnija. Bit će da su zato bile zaslužne sve silne godine tegljenja lonaca punih hrane po kuhinji. Odgurala ga je u kupaonicu.

Da se odjenem? upita Matt.

Nema vremena. Samo se umij.

Matt se ispljuskao vodom pokušavajući se razbuditi. Kad ga je ophodnja dovela kući, otišao je ravno u krevet. Osjećao se bolesno od lošeg zraka kojeg se nadisao oko eejitskih zatvora.

Zbunjivali su ga proturječni dojmovi koje je stekao o ophodnji. Prije no što ih je upoznao, od Čelije je čuo mnogo takvih priča da mu se ledila krv u žilama. Bili su bića noći, poput chupacabras. Bili su ih puni putevi koji su se spuštali s planina Ajo. Svoj su plijen hvatali služeći se naočalama za noćno gledanje osjetljivim na infracrvene zrake.

Matt se sjećao Hughova ledena pogleda kad ga je nogom pritisnuo o pod kamiona. Za Hughu je barem u tom trenutku on bio samo štakor kojeg treba zgaziti.

Starost u.

No čim se predstavio kao Matteo Alacran, ljudi iz ophodnje odjednom su se pretvorili u dobrodušne dečke koji idu na piće u pub, a na kraju se malo potuku za desert.

Moš mislit. A Tom je anđeo Gabrijel.

Požuri! Važno je! vikala je Celia s druge strane vrata kupaonice.

Matt osuši ruke i izide.

Pojedi jednu quesadillu prije nego što odeš. Je li se to njemu činilo ili joj se ruka tresla dok mu je dodavala tanjur.

Nisam gladan, pobunio se.

Jedi! Pred tobom je duga noć. Celia je sjela za stol i promatrala ga dok je mehanički žvakao.

Natjerala ga je da pojede sve do zadnje mrvice. Salsa je imala čudan okus, ili je to bila posljedica lošeg zraka od sinoć. Matt se još uvijek osjećao bolesno. Imao je metalan okus u ustima kad je lijegao.

Čim su Celia i Matt izišli iz stana, dočekala su ih dvojica tjelohranitelja i svi su zajedno žurno krenuli nekamo kroz hodnike. Mora da je bilo veoma kasno, jer su svi hodnici bili pusti.

Žurili su niza stube pa zavojitom stazom koja je vodila kroz neosvijetljene vrtove sve dok nisu došli do ruba pustinje. Iza sebe Matt je vidio golemo zdanje s bijelim stupovima i stablima naranača ukrašenim svjetiljkama. Bosim je stopalom nagazio na trn.

Joj! Matt je čučnuo da ga izvadi.

Tjelohranitelji su ga podigli prije negoli je uspio dosegnuti stopalo. A onda je shvatio kamo idu.

Bolnica!

Tako je, mi vida, reče Celia, ali to nekako nije zvučalo kako treba. Glas joj je bio stisnut.

Ali ja nisam bolestan! povikao je Matt. Nije bio u bolnici još odonda kad je vidio onu stvar na krevetu.

sms

Kuća škorpiona

Nisi ti bolestan. El Patron je bolestan reče jedan od tjelohranitelja.

Tada se Matt prestao braniti. Pa bilo je sasvim logično da ga vode El Patronu. Volio je El Patrona i jasno je da bi ga on želio vidjeti ako je veoma bolestan.

Što se dogodilo? upitao je. Srčani udar, odvratil čuvar. Nije valjda... mrtav? Ne još.

Matt je iznenada osjetio slabost od šoka. Vid mu se zamutio i srce stalo lupati. Okrenuo je glavu od tjelohraniteljeve ruke i povratio.

Koji je ovo Čovjek je zaprepasteno uzviknuo nakon čega je uslijedio i niz psovki.

Prokletstvo! Pogledaj što mi je napravio od odijela!

Matt više nije brinuo o trnu u stopalu. Obuzeli su ga mnogo teži problemi. U želucu je imao osjećaj kao da je progutao kaktus. S očima mu također nešto nije bilo u redu. Bolničke je zidove vidio u raznim bojama.

Bolničari su ga plegli na bolnička nosila s kotačićima, hitro ga odvezli niz hodnik i prebacili na krevet. Netko je uzviknuo Srce mu tuče kao ludo! a netko drugi mu je zabio iglu u ruku.

Matt više nije bio siguran što je stvarnost, a što noćna mora. Činilo mu se da je u udolini pokraj eejitskih zatvora i da pliva u žutom talogu. Povraćao je opet i opet sve dok na kraju iz njega nije izlazila samo rijetka tekućina koja je mirisala po žuči. Vidio je Furballa kako sjedi na podu uz njegov krevet i gleda ga s predbacivanjem. Je li se Furball isto ovako mučio kad je progutao laudanum?

Onda je došao sveti Franjo i sjeo na krevet pokraj njegovih nogu. Brate vuče, činio si mnoga zla i učinio si sav narod svojim neprijateljima. Ali ja ću ipak biti tvoj prijatelj, rekao je.

Starost 12 ii,

Nema problema. Okej, mislio je Matt.

Lik svetog Franje pretvorio se u Tama Lina. Lice mu je bilo sivo i upalo. Pognuo je glavu kao da moli, premda je molitvu bilo teško povezati s njim.

Kroz prozor se naziralo blago, plavičasto svjetlo. Primicala se zora i užasi koje je sa sobom donijela noć polako su se rasplinjavali. Matt je progutao slinu. Grlo mu je bilo tako suho da nije bio siguran hoće li moći govoriti.

Tame, graknuo je. Tamova se glava naglo uspravila. Na licu mu se vidjelo Matt nije baš znao kako bi to nazvao istodobno i olakšanje i jad.

Ne govori ako ne moraš, mali. El Patron, šapnuo je Matt.

Nije u životnoj opasnosti, reče Tam Lin. Morali su mu staviti pomoćno srce. Matt je podigao obrve. To je kad uz njegovo stave i srce davaoca, da rade zajedno. Davaoac je njegovo srce bilo premalo da radi samo.

Matt je donekle shvaćao o čemu je riječ jer je učio o tome iz biologije. Kad netko pogine u nesreći, njegovi se organi koriste da bi se spasili životi bolesnih ljudi. Ako je El Patron dobio premalo srce, znači da je to moralo biti srce nekog djeteta. Bit će da je zato Tam Lin bio tako potresen.

Bio sam... kod eejiskih zatvora, reče Matt i zastane ne trenutak da mu prođe bol u grlu.

Pozlilo mi je. Našla me ophodnja.

Bio si u pustarama? planuo je Tam Lin. Blagi Bože! Nikakvo čudo da ti je srce podivljalo! U tom je tlu paklena mješavina kemikalija. Obećaj mi da nikada, nikada više nećeš ići onamo. Matta je iznenadila tjelohraniteljeva ljutnja. Kako je mogao znati gdje vrebaju opasnosti ako mu to nitko nije bio rekao? Rasplakao se, premda se trudio da ne ispadne kukavica.

sms

Kuća škorpiona

Hej, oprost, žao mi je reče Tam Lin. Nisam smio vikati na tebe kad ti je i bez toga dovoljno teško. Vidi, učinio si veliku glupost što si išao njuškati oko eejitskih zatvora. No možda to i nije bila velika pogreška. Kaže se da anđeli čuvaju budale. Zamišljeno je pogledao Matta, kao da je htio još nešto reći.

Žao mi je, šapnuo je Matt.

I treba ti biti. Celia već satima hoda goredolje pred vratima, bit će da je već napravila jarak u podu. Jesi li raspoložen za malo kukanja i plakanja?

Ako mi... izvadiš trn iz noge, promuklim je glasom rekao Matt.

Tam Lin je maknuo plahte i smjesta našao trn. Prokleti idioti, režao je ispod glasa. Dobivaju milijune dolara, a ne znaju izvaditi običan trn. Izvukao je trn i premazao Mattovo stopalo alkoholom.

Matt ga je želio mnogo toga pitati. Na primjer Je li ti žao što si ubio dvadesetoro djece? ili Zašto si bio tako ljutit kad je otrovati Furball kad si ti učinio nešto daleko gore?, ali da bi se suočio s Tamom Linom, Mattu je trebalo više samopouzdanja nego što je trenutno imao. Kukanje i plakanje bilo je točno ono što je Celia imala na umu. Jadikovala je nad Mattom sve dok ovaj nije poželio pobjeći od nje. Pa ipak, bilo je lijepo osjetiti da si voljen. Što je bilo još bolje, navaljivala je na bolničare poput tigrice. On ovdje više nije potreban! vikala je na engleskom i španjolskom.

Matta su utovarili na nosila i kroz svjež jutarnji zrak odnijeli natrag u Celijin stan. Ona ga je smjestila u krevet i stražarila nad njim ostatak dana.

El Patronovo pomoćno srce junački je radilo, no bilo je očito da je za njega to ipak bila prekretnica. Nije više neumorno jurcao okolo u svojim motornim invalidskim kolicima. Fizikalni terapeuti su mu vježbali ruke i noge kako mu mišići ne bi zakržljali, no nešto je vitalno iz njega izišlo.

168karojt i? li,

Nekoć bi se El Patron grohotom smijao kad bi Tam Lin opisivao kako su njegovi neprijatelji u SAD i u Aztlanu padali u nemilost ili doživljavali neobične nesreće. Sada je samo kimao

glavom. Takva su zadovoljstva sada bila iza njega, a u dobi od sto četrdeset osam godina ionako mu ih nije puno preostalo.

Tam Lin mu je donio blaga iz golemih riznica darova koje je starac skupio tijekom svojeg dugog života. El Patron bi zario svoje kvrgave prste u kutiju s dijamantima i uzdahnuo Na kraju ostane samo kamenje.

Matt, koji je tih dana provodio mnogo vremena uz njegovu postelju, reče Veoma su lijepi. Ja u njima više ne vidim život. Ne osjećam u njima više onu vatru, vatru koja može natjerati čovjeka da ratuje za njih.

I Matt je shvatio da ono što El Patronu nedostaje nije ljepota dragulja, nego radost koju mu je nekada pričinjalo posjedovanje lijepih stvari. Bilo mu ga je jako žao i nije znao kako da ga utješi.

Sveti Franjo veli da je dobro darovati stvari siromašnima, predložio je Matt.

Promjena koja se tada zbila na El Patronu bila je nevjerojatna. Okrenuo se u krevetu, oči su mu sijevnule, a energija šiknula iz nekog skrivenog rezervoara. Darivati... stvari? povikao je glasom stotinu godina mlađeg čovjeka. Darivati? Ne mogu vjerovati svojim ušima! Pa čemu su te učili!

To sam rekao samo tako kao mogućnost, reče Matt, uplašivši se reakcije koju je izazvao.

Sveti Franjo je živio veoma davno.

Darivati? ponavljao je zamišljeno starac. Zar sam zato otišao iz Duranga? Zar sam zato stvorio carstvo veće nego što je imao El Dorado? El Dorado se svakoga jutra kupao u zlatnoj prašini. Jesi li to znao?

Matt je znao. El Patron mu je o tome pričao barem deset puta.

sms

.....169

Kuća škorpiona

Stajao je na trijemu svoje zlatne kuće, reče El Patron, sa sjajem u svojim crnim očima, a sluge su ga posipali zlatnim prahom sve dok ne bi sjao poput sunca. Njegov ga je narod štovao poput boga.

Starac se sada izgubio u maštanju, pogled mu je bio daleko. Bio je u džunglama u kojima je nekoć živio legendarni kralj.

Poslije mu je Tam Lin čestitao. Vratio si mu rumenilo u obraze tom pričom o darivanju zmajeva blaga. Ja sam bio preblag s njim. Ono što mu je zapravo trebalo bilo je opaliti ga nogom u guzicu.

Što je zmajevo blago? upita Matt. Sjedili su u Celijinu vrtu uz vrč limunade. Tam Lin je rijetko imao vremena dolaziti k njima otkako su El Patronu bili operirali srce. Sada je, međutim, nakon Mattove neoprezne primjedbe, stari opet bez ičije pomoći jurcao po kući.

Tam Lin je govorio da on to broji žlice.

Plijen koji je skupio pljačkajući dvorce zmaj čuva u dubokoj, mračnoj špilji u planinama i noću na njemu spava. Mora da mu je neudobno na svim tim dragim kamenjem ukrašenim bodežima i sličnom. Ali zmaj je pokriven ljuskama pa ga to ne bode.

Matt je uživao kad je Tam Lin pričao o stvarima koje je vjerojatno čuo još kao dijete. Glas mu je tada postajao blag i pijevan. Matt ga je mogao zamisliti kao dječaka, mnogo prije događaja zbog kojih sada ima zgnječen nos i prekriven je ožiljcima od glave do pete.

Čini li ga to sretnim?

Čini li ga to sretnim? ponovio je Tam Lin. Nikad nisam o tome razmišljao. Vjerojatno da. Kakva druga zadovoljstva može imati biće čiji se život sastoji u tome da unesrećuje sve ostale? No da nastavim gdje sam stao Najzanimljivija stvar kod zmajeva je to što odmah osjete ako i najmanja stvar nedostaje. Mogu biti u dubokom snu, ali ako se neki budalaš Starost 12 it

ušulja usred noći i uzme jedan jedini novčić, zmaj se probudi. Vjeruj mi, ne bi poželio biti na mjestu tog tipa. Zmaj ga smjesta spali i od njega ostaje samo komad ugljena. I baci ga na hrpu s ostalim komadima ugljena koji su također pokušali krasti od zmajeva blaga.

Pčele su lebdjele iznad gredica cvijeća na toplom popodnevnom suncu. Celia je najviše voljela uzgajati povrće, ali se u posljednje vrijeme bila zapalila za uzgoj cvijeća. Pupavice²⁷ su se penjale uz jedan zid, a gospodinova krunica je ukrašavala drugi. Pustikare²⁸ i kokotići²⁹ sačinjavali su usku gredicu oko koje su rasle razne biljke koje Matt nije poznao. Neke su bile osjetljive na sunce, pa je Tam Lin napravio sjenicu. Matt je smatrao da je time vrt postao mnogo ljepši.

Zna li El Patron koliko stvari ima u svojoj riznici? Matt je dakako znao na koga je Tam Lin mislio kad je pričao priču o zmaju.

Vjerojatno ne. Ali vjeruj mi, ne želiš se u to osobno uvjeriti.

Zrelost

El Patronova provala energije nije dugo trajala. Uskoro je opet bio blijed i slab kao i prije. Stalno je iznova buncao o svojem djetinjstvu i svojih sedmero braće i sestara koji su svi umrli mladi. Slušao je Matta kako svira gitaru, premda njegovi prsti još nisu bili dovoljno dugi da bi mogao odsvirati doista teške skladbe.

²⁷ BlackEyed Sušan Rudbeckia hi rta

²⁸ Foxglove Digitalis purpurea

²⁹ Larkspur Delphinium

sms

Kuća škorpiona

Mattov je glas bio visok i sladak anđeoski glas, govorila je Celia. Kad bi ga slušao, El Patron bi zapao u miran polusan. Matt je volio vidjeti kako su mu oči napola sklopljene, a usne razvučene u blažen osmijeh. Bilo je to bolje od bilo kakvog komplimenta.

Jednoga dana, kad je pjevao neku španjolsku baladu, glas mu je pukao. Pao je za više od oktave i proizveo zvuk sličniji revanju magarca negoli glasu dječaka. Zasramio se, nakašljao se i pokušao ponovno. Pjesma je isprva glatko tekla, a onda se ponovilo isto. Matt je ustao posve zbunjen.

Dakle, dogodilo se, promrmljao je El Patron iz kreveta.

Žao mi je. Molit ću Ćeliju da mi da nešto protiv kašlja, reče Matt.

Ti i ne znaš što ti je, je li? Tako si izoliran od ostatka svijeta da nemaš pojma.

Sutra će sve biti u redu.

Starac se nasmijao suhim, hrapavim glasom. Pitaj Ćeliju ili Tama Lina da ti objasne. A sada ne moraš više pjevati. Samo sviraj. I to je dovoljno lijepo.

No kad je poslije pitao Ćeliju, ona je zarila lice u pregaču i briznula u plač. Što je? Što nije u redu? povikao je prestravljeno.

Odrastao si! plakala je Celia pod pregačom. Zar to nije dobro? upita, a glas mu je, na njegov užas, odjeknuo poput bas bubnja.

Naravno da jest, mi vida, reče Celia, brišući suze rupčićem i nabacivši neuvjerljiv osmijeh. Uvijek je šok kad malo janje dobije rogove i postane veliki, lijepi ovan. Ali to jest dobro, ljubavi, stvarno. Moramo to proslaviti.

Matt je s gitarom sjedio u svojoj sobi i slušao kako Celia lupa loncima u kuhinji. Nije baš bio uvjeren da je odrastanje dobra stvar. Znao je čitati Celijina raspoloženja, i bez obzira

172Starost 12 iy

na to koliko se smiješila, znao je da je u dubini duše zabrinuta. Želio je znati zašto.

Postat će muškarac. Ne, pogrešno. Budući da, za početak, nije dječak, neće moći ni postati muškarac. Bit će odrasli klon. Na površinu je isplivalo jedno staro sjećanje Liječnik je rekao Rozi da se klonovi živi raspadnu kad budu stariji. Više se nije bojao da će se doslovce raspasti na dijelove, ali što će se zapravo dogoditi?

Prešao je rukom po licu da vidi je li mu počela rasti brada. Nije bilo ničega osim nekoliko kvržica koje su zaostale nakon što su ga zadnji put pohodile akne. Možda je pogreška što se to dogodilo slučajno, pomislio je i ponovno pokušao otpjevati baladu. Uspio je otpjevati samo prvi redak, kad ga je grlo opet izdalo. Bilo je to veoma razočaravajuće. Njegov novi glas nije bio ni približno tako dobar kao stari.

Pitam se hoće li se i Marijin glas promijeniti, pomislio je.

Te se večeri slavilo, ali tiho i skromno. Celia i Tam Lin sjedili su u dvorištu držeći u rukama čaše šampanjca kako bi nazdravili Mattovu novom statusu. U ovoj posebnoj prigodi i Mattu je bila dopuštena jedna, premda je Celia inzistirala da je se razrijedi limunadom. Krijesnice, koje je Matt naručio iz kataloga, palile su se i gasile svuda po toplu i vlažnu vrtu. Zidom ograđen prostor bio je pun mirisa Celijinih novih i gdjekad čudnovatih biljaka. Rekla je da ih je naručila od jedne curandere iz Aztлана.

Matt se odjednom nečega sjetio. Koliko mi je godina? upitao je, pružajući čašu da mu je ponovno napune. Celia mu je, ignorirajući grimasu koju je napravio Tam Lin, natočila limunadu umjesto šampanjca. Znam da nemam rođendane poput ljudi, reče Matt, ali ipak sam rođen. Ili barem nešto u tom smislu.

Ti si uzgojen, reče Tam Lin. Govor mu je bio pomalo nerazgovijetan i izobličen. Sam je popio cijelu bocu. Matt je shvatio da ga zapravo nikad prije nije vidio kako pije alkohol.

sms

Kuća škorpiona

Rastao sam u kravi. Je li me rodila kao što rodi tele? Matt nije vidio ništa loše u tome što se rodio u štali. Ako je to Isusu bilo dovoljno dobro, onda je bilo i njemu.

Ti si uzgojen, ponovi Tam Lin.

Nije potrebno da zna detalje, reče Celia.

Ja kažem da je potrebno! zagrmio je i udario šakom u vrtni stol. I Celia i Matt su bili zatečeni. Dosta je bilo proklete tajnovitosti! Dosta prokletih laži!

Molim te, reče Celia povišenim, zapovjedničkim tonom i stavi mu ruku na podlakticu.

Kamere

Do đavola i kamere! Pogledajte ovamo, vi lažljive uhode! Evo što mislim o vama! I napravi veoma prost znak rukom u smjeru pupavica kojima je bio obrastao jedan od zidova. Matt je jednom napravio takav znak rukom i Celia ga je zbog toga izgrdila.

Molim te. Ako te nije briga za sebe, neka te bude briga za nas. Celia je kleknula pokraj klupice na kojoj je sjedio Tam Lin i spojila ruke kao što se čini u molitvi.

Tam Lin se stresao poput mokrog psa koji sa sebe otresa vodu nakon plivanja. Ah! To piće govori iz mene! Dohvatio je bocu u kojoj je još bilo nešto šampanjca i bacio je u zid. Razbila se u tisuću komadića koji su poput kiše padali po pupavicama. Evo, ovoliko ću ti reći.

Uhvatio je Matta za prednji dio košulje. Celia ih je gledala blijeda, uplašena lica. U toj jednoj kravi rastao si devet mjeseci, a onda su te izrezali iz nje. A ona je žrtvovana. To je izraz koji koristite kad ubiju jednu laboratorijsku životinju. Tvoja je pomajka pretvorena u odreske.

Ispustio je Matta, i on se povukao iz dometa njegovih ruku.

U redu je, Tame, reče mu Celia nježno i sjedne na stolicu pokraj njega.

Nije u redu, reče i pokri lice rukama kojima je bio

Starost 12 n,

nalakćen na stol. Svi smo mi za tu bagru samo laboratorijske životinje. Dobro postupaju s nama samo dok smo upotrebljivi.

Neće ni oni vječno, šapnu Celia i zagrlili ga.

Tam Lin je pomaknuo glavu toliko da je kroz prste mogao vidjeti Celiju, a da mu lice i dalje ostane zaklonjeno rukama. Znam što ti se mota po glavi, ali to je opasno, reče.

Celia se nagnu nad njega i pogladi ga po leđima svojim velikim, blagim rukama. Ova je farma ovdje već stotinu godina. Što misliš, koliko je eejita pokopano pod makovima?

Tisuće. Stotine tisuća. Tamov je glas zvučao poput vapaja.

Zar ne misliš da je dosta? Celia se nasmiješila Mattu dok je Tama Lina i dalje gladila po leđima. Ovoga je puta to bio pravi osmijeh, i učinio je da izgleda lijepo u prigušenom svjetlu vrta. Pođi u krevet, mi vida, reče. Ja ću doći poslije da ti poželim laku noć.

Mattu je smetalo što njih dvoje kao da su zaboravili da je to njegova proslava, njegova zrelost. Otišao je u svoju sobu i durio se. Lupao je po gitari nadajući se da će im to smetati. No ljutnja je nakon nekog vremena nestala.

Umjesto nje pojavio se osjećaj da mu je nešto važno promaklo. Izrečeno između redaka bilo je gotovo moguće opipati. Slutnje su bile tako snažne, kao da će svaki čas zasjati u punoj jasnoći. No onda su, poput krijesnica u vrtu, ugasnule. Tam Lin i Celia bili su dovoljno oprezni da on na kraju ipak ništa ne shvati.

Tako se osjećao već godinama. Znao je da postoje važne informacije koje su njemu nedostupne. Mora da je to imalo neke veze s klonovima. On nije trebao saznati kako oni nastaju. Nije trebao saznati da je svima njima osim njemu mozak mrtav.

sms

.....175

Kuća škorpiona

Sada se, po stoti put, pitao zašto bi itko želio stvoriti čudovište. Sigurno ne da bi ono zamijenilo voljeno dijete. Djecu ljudi vole, a klonove mrze. Sigurno ne da bi imali kućnog ljubimca. Nijedan kućni ljubimac nije sličio onoj strašnoj stvari koju je vidio u bolnici.

Matt se sjetio kako su MacGregor i El Patron poslije MacGregorove operacije sjedili jedan pokraj drugog u kolicima. Imam nova jetra, rekao je MacGregor, tapšući se po truhu, a usput sam stavio i nove bubrege. A zatim je pogledao Matta svojim svijetloplavim očima koje su bile tako slične Tomovim da je Matt osjetio odbojnost.

Ne! Nemoguće!

Sjetio se rođendanske proslave kad je El Patron onako naglo povratio svoje mentalne sposobnosti. Fetalni moždani implantati morat ću to jednom probati, rekao je MacGregor. Za tebe su učinili čuda.

Nemoj previše odgađati, odgovorio je El Patron. Moraš dati liječnicima barem pet mjeseci vremena. Osam je bolje.

Nemoguće! Rukama je pritisnuo sljepoočnice kako bi misao ostala unutra. Da nije pomislio to što je pomislio, to ne bi bila stvarnost.

No svejedno mu je pobjegla kroz prste. MacGregor je stvorio klona kako bi od njega mogao dobiti jetra kad mu zatrebaju. Ona stvar u bolnici je imala dobre razloge da zavija! A odakle je El Patron dobio svoje fetalne implantate? I dodatno srce koje je pomagalo njegovu starom, bolesnom da kuca?

Svi su dokazi bili tu. Samo što je on sve vrijeme bio slijep za istinu i nije želio o njoj razmišljati. Nije bio glup. Naznake su postojale sve vrijeme. Samo što je istina bila prestrašna da je prihvati.

I El Patron je, kao i MacGregor, stvarao klonove da bi si osigurao organe za presađivanje. Bio je isti kao MacGregor.

Stđrost 12 1,

Ne, ne posve isti. Jer ja sam drukčiji, pomisli Matt u svojem očaju, zureći u strop. Celia je čitav strop oblijepila fosforescentnim zvjezdicama. Matt je spavao pod tim baldahinom od zvjezdica koje su blago svijetlile u mraku, i njihova mu je prisutnost davala snagu i pružala utjehu.

Ja sam drukčiji. Ja nisam stvoren radi rezervnih dijelova.

El Patron nije dopustio liječnicima da mu unište mozak. Štitio ga je i dao mu je Ćeliju i Tama Lina da mu prave društvo. Unajmio je gospodina Ortegu da ga uči glazbu. Bio je veoma

ponosan na njegova postignuća. To nije bilo ponašanje nekoga tko bi te namjeravao poslije ubiti.

Matt je svjesno usporio disanje. Do tada je disao ubrzano poput ptičice koja je ušla u sobu i ne zna izići. Vidio je više puta kako je ptičica, kad nije mogla proletjeti kroza zatvoren prozor, umrla od panike. Valjalo mu je dobro promisliti o cijeloj situaciji. Što god da se događalo s ostalim jadnim klonovima, bilo je očito da je njemu određena drukčija sudbina.

El Patron je vjerojatno imao sasvim druge motive nego MacGregor. Bila je to, zaključio je, jednostavno taština. Kad bi stari pogledao Matta, vidio bi sebe mladog, snažnog i bistra uma. Bilo je to kao da se gleda u zrcalu. Da je Matt poput one stvari na bolničkom krevetu, koja slini i cvili, učinak ne bi bio isti.

Zagrlio je jastuk kao što je nekada, dok nije bio prestar za te stvari, grlio plišane životinje. Osjećao se kao da je bio na vrhu visoke litice, izgubio ravnotežu i već gotovo počeo padati, ali ga je onda nešto povuklo natrag. No valjalo je još razmotriti sudbinu ostalih klonova.

Moje braće, pomisli Matt.

Sav je zadržao kad je pokušao u sjećanje prizvati svoju ljubav prema čovjeku koji ga je stvorio. El Patron ga voli, ali je zao, Opakijeg, okrutnijeg i sebičnijeg čovjeka teško bi bilo i sms

.....177

Kuća škorpiona

zamisliti, napisala je Esperanza u svojoj knjizi o Opijumu. Kad je to pročitao, Matt je zavitlao knjigu i bacio je što je dalje mogao. Ali onda je još bio dječak. Sada je odrastao čovjek ili nešto slično. Čovjek, često je govorio Tam Lin, ima hrabrosti pogledati stvarima u oči.

Imaš vrućicu! povikala je Celia kad su ona i Tam Lin došli da mu požele laku noć. Požurila je da mu skuha biljni čaj. Tam Lin je stajao i gledao s vrata. Njegova je silueta izgledala prijeteće, i Mattu je prošlo kroz glavu kako je ubio dvadesetero djece bombom koja je bila namijenjena engleskom premijeru. Izgledao je kao da upija slabašnu svjetlost zvijezda sa stropa.

Kad se Celia vratila s čajem, Tam Lin je slegnuo ramenima i rekao Eto, mali, pitao si, pa da ti napokon i odgovorim Četrnaest ti je godina. Rekavši to, otišao je u svoju sobu u strogo čuванom krilu zgrade, u kojem je boravio El Patron.

Esperanza

Matt se probudio bolestan i grozničav. Osjećao se kao da mu na prsima leži kamena gromada. Jedini način da je skine bio bi da utvrdi da su njegovi strahovi neopravdani. Mogao bi pitati Ćeliju, ali ona bi se bojala odgovoriti mu.

Osjećao je na sebi pritisak nevidljivih očiju. Netko ga možda upravo sada promatra kroz oko kamere, a možda u sobi s opremom za nadzor nema nikoga. Ili je ondje Felicia, zamotana u bundu, i smišlja način da ga uništi.

Ako bi odlučio pitati Tama Lina, nije znao kako bi počeo. Nego, čuj, kad već pričamo, da te nešto pitam. Misle li od mene napraviti kotlete? Ono čega se još više bojao bio je mogući odgovor Odlično si to skuio, mali. Uvijek sam govorio da si bistar.

Koliko bi istine mogao podnijeti?

Starost 12 u,

No kad je ustao, raspoloženje mu se popravilo. Vruć tuš i doručak od pohanog kruha³⁰ pomogli su mu odagnati strah. Ta nije imalo nikakva smisla da El Patron troši na školovanje nekoga tko će poslije poslužiti samo za rezervne dijelove. Transplantatima nije bitno hoće li se potpisivati velikim ili malim T. Otišao je do štala i naručio sigurnog konja.

Nad makova polja nadvila se niska magla. To je obična pojava u rano jutro raspršivači za vodu zamagle hladan zrak koji se nalazi nisko uz tlo. Kad se sunce dignu, magla će nestati, ali sad je tvorila mliječno more koje je Mattu, dok je jahao, sezalo do koljena. Bio je prekrasan

osjećaj kretati se kroz tu maglu koja je prekrivala sve osim konjske glave i leda. Kao da plivaš nekim začaranim jezerom.

Četrnaest mi je godina, pomislio je. Odrastao sam.

Osjećao se snažno i pustolovno. Srednjovjekovni prinčevi išli su u rat kad im je bilo četrnaest ili čak i manje.

Oaza je bila sjenovita i svježa. Nedavne su kiše napunile jezerce i ono je sad sezalo sve do sjenice od loze. Odvukao je metalni sanduk na viši položaj. Svukao se i ušao u vodu. Tam Lin, koji mu je inače dopuštao mnoge opasne stvari, savjetovao mu je da ne pliva, jer je voda uz dno, koje je bilo muljevito, bila mutna i nije se mogla procijeniti dubina. Mattu je dobar dio čari predstavljala upravo opasnost.

Preplivao je jezero psećim načinom. Pred njegovim rukama bježala su jata ribica. Izišao je na drugoj obali i sjeo na stijenu pokraj grma kreozota. Malo je drhturio. Uskoro će zatopeliti, ali zrak je još bio hladan.

Pogledao je prema nebu. Bilo je tako intenzivno plavo da su ga gotovo boljele oči. Kiša ja sprala prašinu ostavivši zrak tako čistim da se čovjeku činilo da udiše svjetlost. Osjećaj začaranosti još se pojačao.

Pohani kruh, koji u nas neki zovu pofezna, u SAD se zove French toast.

sms

Kuća škorpiona

Što ga je priječilo da se popne na te planine i ode na jug, u Aztlan? Bila je to siromašna zemlja, rekla je Celia, pa ipak bi joj se lice ozarilo kad god bi o njoj govorila. Bila je puna ljudi, puna života. Novi svijet kamo bi mogao pobjeći od kamera i od Felicijine zlobe. Ne bi morao gledati od dijelova sklepanog MacGregora.

Ali bi li želio živjeti bez Čelije i Tama Lina? Ili Marije?

Razmišljanje o putovanju kroz te sivosome planine još mu je više podiglo raspoloženje. Nije se morao odmah odlučiti. El Patron bi mogao živjeti još godinama će živjeti još godinama, uvjeravao se. Na kraju krajeva, El Patron ima najbolje liječnike na svijetu. Mogao bi pažljivo isplanirati svoj odlazak, možda bi mogao povesti Mariju. Mučni strahovi prošle noći nestali su i Matt se osjećao kao kralj Matt Osvajač.

Ponovno je preplivao jezero, u suprotnom smjeru. Sunce je počelo obasjavati njegovu malu dolinu. Izvadio je iz sanduka knjige i zemljovide koje mu je ostavio Tam Lin. Sada im je vidio svrhu i odlučio ih je pažljivo proučiti prije bijega.

Povijest Opijuma, pisalo je u Esperanzinoj knjizi, puna je terora i krvi. Matt je ležao naslonjen na smotane plahte i grickao komad hladnog pohanog kruha. I dalje mu je išao na živce propovjednički ton kojim je knjiga pisana, ali činjenice nije mogao osporiti.

Matteo Alacrdn, koji će uskoro postati poznat pod imenom El Patron, uzgajao je opijum na području između rijeke Pecos i jezera Salton. Za obradu tako velikog područja trebalo mu je mnogo radnika. To nije bio problem jer su tisuće Meksikanaca svakodnevno bježale preko granice. Trebao ih je samo zarobiti.

Zato je oformio prvu ophodnju. Svoju je vojsku novačio među najgorim kriminalcima surađujući s korumpiranim zatvorskim vlastima širom svijeta.

Matt je zalupio knjigu. Evo je opet s tiradama protiv El Patrona. Ta Esperanza je prava vještica. Popio je bocu soka koju je donio od kuće i pokušao dalje čitati.

Starost 12

No i dalje mu je bilo teško kontrolirati ilegalce. Jedan drugome su pomagali u bijegu. Bježali su dalje u Sjedinjene Države i tamošnja je vlada zaprijetila El Patronu da će mu zabraniti rad. I tada je kralj droge, u strahu od gubitka svojeg robovlasničkog carstva, došao na ideju da ljude počne pretvarati u eejite.

Površinski gledano, čitao je dalje Matt, bilo je to veoma humano. Napokon, što je patnja do svijest o patnji? Eejiti nisu osjećali ni hladnoću ni vrućinu, ni žeđ ni usamljenost. Računalni

čip u njihovoj glavi uklanjao je te osjećaje. Radili su predano poput pčela radilica. Ne izgledaju nesretni. Kako onda itko može reći da su zlostavljani?

Mogu ja! grmjela je Esperanza. El Patron je prodao duše tih ljudi Vragu! Kad umru, zaorava njihova tijela u zemlju da posluže kao gnojivo. Krv je u korijenu Opijuma i svatko tko kupuje gnjusni korov koji se ondje proizvodi nije ništa bolji od bilo kojeg ljudoždera.

Sad je definitivno bilo dosta čitanja za jedan dan. Matt je spustio knjigu na grudi i pokušao zamisliti Esperanzino lice. Vjerojatno je puno ožiljaka kao u stare vještice. Bit će da ima žute zube i obraze upale poput kože na truloj bundevi. Stao je prelistavati knjigu tražeći njezinu fotografiju.

Našao ju je na stranici 247. Bila je odjevena u crnu haljinu, a oko vrata je imala bisernu ogrlicu. Crna joj je kosa s obje strane njezina lijepog i blijedog lica padala poput nekog sjajnog vela.

Jako je sličila na Mariju.

Matt je pročitao što je pisalo ispod slike Esperanza Mendoza, bivša supruga senatora Mendoze izvanredni je član Kalifornijskog društva za borbu protiv ropstva. Napisala je brojne bestselere. Dobitnica je Nobelove nagrade za

Matt je spustio knjigu. Nemoguće je da Maria zna za ovo. Ona misli da joj je majka mrtva.

Esperanza je otišla od kuće kad je njoj bilo pet godina i nikad se nije vraćala. Maria je zamišljala da joj se majka izgubila u pustinji, i budila se iz

sms

Kuća škorpiona

noći u noć vičući kako je čula majčin glas. Zato se tako vezivala za stvari, jer se bojala da će izgubiti ono što voli.

A sve je to vrijeme njezina majka živjela u Kaliforniji. Matt je osjetio duboku, žestoku ljutnju prema toj ženi i prema senatoru Mendози. On je sigurno znao što se dogodilo, ali je radije pustio Mariju da pati. E, pa, Matt neće dopustiti da tako i ostane. Čim sljedeći put dođe a sigurno će doći na vjenčanje Stevena i Emilije koje se imalo održati za dva mjeseca predočit će joj šokantne dokaze.

Matt je shvatio zašto mu je Tam Lin zabranjivao da pliva u oazi. Te se noći vratio s najgorom mučninom u želucu koju je ikada imao. Proveo je sate povraćajući sve dok ga grlo nije počelo paklenski peći. Celia je inzistirala da ga ona sama liječi. Tjerala ga je da pije mlijeko, čašu za čašom, i ni na trenutak ga nije ostavljala samog. U razdobljima između napadaja ruke su joj bile jednako hladne i znojne kao i njegove.

Napokon se oporavio dovoljno da je mogao mirno ležati. Celia je stavila stolicu kraj njegova kreveta i ondje prosjedila čitavu noć, dok se on mnogo puta budio i opet tonuo u san. Jednom kad se probudio ugledao je lice Tama Lina samo nekoliko centimetara udaljeno od svojega.

Tam Lin se uspravio i rekao Dah mu zaudara po češnjaku.

Ta zašto ne bi mirisao po češnjaku? pomisli Matt. Gotovo sve što je Celia kuhala imalo je u sebi gomile češnjaka.

Upozorio sam te da to ne činiš. Moramo razgovarati, reče Tam Lin Ćeliji.

Sada znam kolika mu doza treba. Sljedeći put će sve biti u redu, reče ona.

Zar želiš sve uništiti?

Možda tvoj plan ne uspije. Treba nam i ovo za svaki slučaj.

Ubit ćeš ga time.

Starost 12 u,

Pogledala je gore prema tajnoj kameri. Radije bih umrla nego dopustila da se to dogodi.

Ušutjeli su. Matt je pokušavao ostati budan da vidi hoće li oni reći još nešto što bi mu možda otkrilo kakvu tajnu, ali bio je preslab i zaspao je.

Matt je poslije bolesti još tjedan dana bio nervozan i imao je glavobolje. Upravo kad je mislio da će biti bolje, uslijedio je još jedan napadaj mučnine. Nije bio tako jak kao prethodni, pa je

zaključio da vjerojatno ipak ozdravljuje. Bilo mu je istina malo čudno što Celia nije zvala liječnika, ali joj je u isto vrijeme bio i zahvalan. To bi naime značilo odlazak u bolnicu, a to je želio po svaku cijenu izbjeći.

Kada se dovoljno oporavio, nastavio je provoditi dane uz El Patrona i slušati njegovo buncanje. Izgledalo je da El Patronova sjećanja polako obavija magla. Katkad je zvao Matta nekim drugim imenom, a bio je konfuzan i u drugim stvarima. Izgradio sam ovu kolibu vlastitim rukama, rekao je Mattu. Matt je pogledao oko sebe. Koliba je posljednje ime kojim bi čovjek okrstio ovakvu vilu s vrtovima i vodoskocima.

I lozu sam ja posadio, reče El Patron. Lijepo napreduje. Prekrila je brajdu za samo dvije godine. Mislim da je za to zaslužna voda. Nema ništa bolje od tih pustinjačkih jezera.

Pa on priča o oazi, pomisli Matt odjednom se sav pretvorivši u uho. Znači da je El Patron bila ta osoba koja je nekada davno ondje živjela. Koliba se srušila, ali je brajda još ondje i loza na njoj je zdrava. Je li to mjesto iza rupe u stijeni? upita Matt, kako bi bio siguran da dobro misli. Naravno, Felipe! povika El Patron. Pa ti se penješ kroz tu rupu svaki božji dan. Zapao je u snatrenje, oči su mu vidjele stvari koje nitko drugi nije mogao vidjeti. To je najljepše mjesto na svijetu, uzdahnu. Ako postoji raj i ako me puste onamo, siguran sam da ću ondje naći to jezero i tu brajdu.

A onda je odlutao u još starija sjećanja. Glas mu je bio pun oduševljenja kad je pričao o hacijendi kamo je dolazio na

sms

.....183

Kuća škorpiona

proslave prije mnogo godina. Imali su vodoskok. Voda je zvučala poput glazbe, a u sredini je bio kipić anđela. Izgledao je tako svjež i čist. A hrana! Felipe, ne možeš zamisliti tu hranu. Tamales koliko ti srce želi i rebarca na roštilju! Chiles relenos i rakovi³¹ s Yucatana. I stol pun pudinga od karamela, svaki u svojoj zdjelici.

Matt je sada već bio uvjeren da u raj, ako on postoji, ima rakova s Yucatana i da ondje stoji stol pun pudinga od karamela. No onda se El Patronov glas rastužio. Mama je na fiestu dovela moje sestrice. Jednu je nosila, a druga se držala za njezinu haljinu i slijedila je. Sestrice su dobile tifus i umrle su gotovo istodobno, jedna za drugom u razmaku manjem od sata. Bile su tako malene da nisu mogle pogledati kroz prozor, čak ni ako bi se podigle na prste.

Matta je osupnula činjenica što je El Patron bio mnogo bolji kad se sjećao prošlosti. Bio je prijazniji i ranjiviji. Matt ga je još uvijek volio, ali bilo je nesporno da je zao.

Tko je Felipe? Matt je upitao Čeliju dok su bili u velikoj kuhinji u kojoj se kuhalo na štednjaku na drva. Misliš kuhar koji radi umake, ili vrtlar?

To bi morao biti netko drugi, reče Matt. El Patron me uvijek tako zove.

O, ne, promrmlja Ceha, i na trenutak prestane valjati tijesto za pitu. Felipe je njegov sin koji je umro prije gotovo osam godina.

A zašto onda?

Neki su ljudi takvi, mi vida. Prvo su sve stariji i stariji, a onda počnu biti sve mladi i mladi. El Patron je uvjeren da mu je sada trideset i pet godina, pa je i logično da misli da si njegov sin Felipe. Nikako ne može znati tko si ti.

Jer ću se ja roditi tek za nekih stotinu godina.

³¹ Riječ je zapravo o rakovicama Menippe mercenaria kakve kod nas u Dalmaciji zovu birci. Starost 12 k,

Upravo tako, odgovori Celia.

Pa što da radim?

Za njega budi Felipe, odgovori Celia jednostavno.

Matt je otišao u glazbenu sobu i sjeo za klavir da smiri živce. Ako El Patron gubi razum, znači da je zreo za još jednu dozu fetalnih moždanih implantata. To pak znači da neki embrio

Mattov brat raste negdje u nekoj kravi. Mogu li embriji shvatiti smrt? Osjećaju li strah? Matt je zasvirao Mozartov³² Turski marš, tako glasno da je neki sluga u hodniku ispustio poslužavnik. Kad je završio, počeo je ispočetka. Pa opet. Urednost Mozartove glazbe davala mu je osjećaj da ima kontrolu nad vlastitim životom. Glazba ga je odnijela daleko od učmalog svijeta Velike kuće.

Želja da pobjegne bila je sve jača. Otkad mu je ta mogućnost pala na pamet u oazi, misao se vraćala sve dok nije postala stalna, tupa bol. Osjećao se zarobljen poput crva u orahu. Esperanzina knjiga otvorila mu je oči za strahote El Patronova carstva, a i sam je vidio niske, mračne nastambe eejita koje nisu bile bolje od mrtvačkih sanduka.

Mogao bi pobjeći preko sivih planina koje su okruživale oazu. Mogao bi otići u Aztlan. Tam Lin mu je dao sanduk pun zemljovida i hrane upravo u tu svrhu. Matt je bio siguran u to. Ali nije mogao otići prije Stevenova i Emilijina vjenčanja. Maria će biti ondje, a on nije mogao otići prije nego što je vidi.

Krvava svadba

Velika kuća bila je u velikom pokretu. Velike tegle u kojima su bila zasađena stabla naranača unesene su unutra i postav³² Mozartov

sms

Kuća škorpiona

ljene uza zidove salona. Miris njihova cvijeća ispunio je kuću. U vrtovima je posađen jasmin, kozja krv i sadarka. Od tolikih mirisa Mattu je bilo mučno. Išlo mu je na povraćanje. Želudac mu se još nije bio oporavio od onog plivanja u oazi.

Ledenice u kuhinji punile su se skulpturama od leda. Bile su tu sirene, lavovi, dvorci, palme. Kad bi Matt povirio unutra, oko njih bi nastajala maglica od vodene pare. One će na svadbenom piru biti postavljene u zdjele punča.

Uklanjali su se stari sagovi i zavjese, a njihova su mjesta zauzimali novi u bijelim, ružičastim i zlatnim bojama. Zidovi su dobivali novu boju, crepove na krovovima čistili su i polirali.

Kuća je sve više nalikovala velikoj svadbenoj torti prekrivenoj šećernim preljevom.

Matt se držao podalje od tih zbivanja koja su mirisala na svečanost na koju on neće biti pozvan. Znao je da će se za vrijeme pira morati držati Celijina stana. Ma tko ih šljivi, mislio je u sebi klizeći cipelama po novom, bijelom tepihu. Ionako nije želio biti na tom glupom vjenčanju. Već godinama su i vrapci znali da će se Steven i Emilia vjenčati. El Patron je tako odredio. Želio je povezati lozu Alacrana sa snažnom političkom mašinerijom koju je u Sjedinjenim Državama predvodio senator Mendoza. To što su se oni voljeli bila je puka sreća. Da nisu, to ne bi ništa mijenjalo na stvari.

Benito, Stevenov stariji brat, oženio je kćer nigerijskog predsjednika jer je Nigerija jedna od najbogatijih zemalja svijeta. Benito i Fani, njegova nevjesta, zamrzili su se na prvi pogled. El Patronu se, međutim, sviđalo nigerijsko bogatstvo, pa to što su oni osjećali nije bilo ni najmanje bitno.

Kako se približavao taj dan, Matt se osjećao sve više i više odsječenim. Celia je bila previše rastresena za neki suvisli razgovor. Tam Lin nije izlazio iz El Patronovih odaja, koji je bio isuviše slaba zdravlja da bi primao posjete. Matt je mogao odlaziti do oaze, ali ga je spopao neobičan umor. Rano je odlazio na

JtaroJt iz

spavanje, ali bi ga gotovo svaki put budili ružni snovi. Otišao je onamo samo jednom, da uzme Esperanzinu knjigu o Opijumu.

Svakim je danom stizalo sve više gostiju. MacGregor je došao s novom ženom sedmom. Ova nije starija od Emilije, pomislio je Matt kad ju je vidio. Felicia je pila toliko alkohola da ju je oblak viskija slijedio kamo god bi pošla. Klatila se od jedne vrtne zabave do druge i ondje buljila u ljude svojim svijetlim, zacakljenim očima sve dok im ne bi postalo nelagodno pa bi se odmaknuli od nje.

MacGregor je bio dobro raspoložen. Dao si je presaditi kosu. Na glavi mu je sada bujala crvena kosa ista kao Tomova, a on se stalno tapšao po glavi kao da se bojavao da će ispasti ako je on ne bude stalno nabijao u korijen.

Matt je sve to promatrao skriven iza stupova ili tapiserija. Nije želio da itko u njega upre prstom i kaže Što je ovo? Tko je ovu kreaturu doveo na mjesto za ljude?

Na dan vjenčanja sletio je nigerijski hoverkraft u kojem su bili Benito, Fani i Steven. Gospodin Alacran je pozdravio i poljubio Fani, a ona je na to napravila grimasu kao da je dodirnula nešto ljigavo. Imala je tvrd, gorak izraz lica, a Benito je počeo dobivati trbuščić. Steven je, s druge strane, bio lijep poput princa iz bajke.

Mattu je on bio manje antipatičan od ostalih Alacrana. Steven ga je donio iz kućice u makovim poljima kad se bio ozlijedio na razbijenom staklu. A ako su ga on i Emilija i ignorirali, barem nisu bili okrutni prema njemu.

Matt je promatrao mnoštvo gostiju koje je miljelo uokolo. Prisjećao se njihovih imena, poslovnih veza i s njima povezanih skandala. Bio je uvjeren da poznaje carstvo Alacrana isto tako dobro kao i Steven. Po stoti je put osjetio jaz koji ga je razdvajao od ljudskog roda. Svi su ti ljudi bili ovdje da čestitaju Stevenu. Nitko nikad neće doći čestitati Mattu, niti će se on ikada oženiti.

sms

Kuća škorpiona

Sletio je obiteljski hoverkraft. Mattu je srce skočilo u grlo. Gosti su se okrenuli prema pisti i izdužili vratove kako bi vidjeli mladu. Emilija ih nije razočarala. Bila je odjevena u sjajnoplavu haljinu, oko sebe je imala mnoštvo malih djeveruša, Svaka od njih nosila je košaricu ružinih latica koje je bacala na mnoštvo. Matt je uživao u prizoru sve dok nije shvatio da su djevojčice eejiti.

Kad je senator Mendoza poveo kćer uza stube koje su vodile u salon, svi su zapljeskali. Matta ništa od toga nije zanimalo. Jedina osoba koja je njemu bila bitna izišla je iz hoverkrafta bez ikakve pompe. Kad je Mana šmugnula kroz gomilu, nitko je nije ni primijetio, niti je itko primijetio da nije otišla u istom smjeru kao njezina sestra. Mattu je, međutim bilo sasvim jasno što to znači, pa je odmah krenuo prema glazbenoj sobi. Zaobišao je gomilu nastojeći ostati neprimijećen.

Ljudi su većinom izbjegavali dolaziti u glazbenu sobu. Sluge su onamo ulazili samo kad su čistili, a Felicia je posve prestala svirati. Ta je soba bila Mattovo područje i stoga smatrana nečistom.

Zatvorio je vrata za sobom i otišao ravno u ostavu. Maria ga je već čekala u tajnom prolazu. Ah, napokon! uzviknula je i bacila mu se oko vrata. Jesam li ti nedostajala?

Neprestano, odgovorio je i zagrlio je. Mislio sam na tebe svakoga dana. Želio sam ti pisati, ali nisam znao kako.

Ja sam u odvratnom samostanu, reče oslobodivši se iz zagrljaja i sjedne na pod. Ma nije to tako strašno, samo jednostavno se ondje ne uklapam. Željela sam se baviti dobrotvornim radom u gradu, ali mi časne nisu dopustile. Zamisli! Misle da slijede učenje svetog Franje, a radije bi umrle nego prosjaku oprale rane.

Ni ja baš ne bih volio prati prosjacima rane, reče Matt. Zato što si ti vuk. Ti bi ih radije progutao. Morao bih prvo pronaći nekog zdravog, reče Matt.

Starost i 1,

Ne bi trebao pojesti ni jednog. Ali pustimo to, reci mi što ima kod tebe. Ajme, kako su te moje kolegice dosadne. Ne rade ništa osim što čitaju ljubavne romane i jedu čokoladu. Maria se privila uz Matta, i on se osjećao izvrsno. Shvatio je daje sretan kao što već dugo nije bio. Voliš li čitati stripove? upitao je.

Oni koje ja čitam, vukovima ne bi bili zanimljivi. Reci mi radije što gledaš na telki. Mi ne smijemo gledati televiziju osim ako je u pitanju program koji će nam razvijati dušu.

Ja nemam dušu, reče Matt.

Mislim da imaš, reče Maria. Proučavala sam malo suvremenu crkvenu ekološku doktrinu. Prema najnovijim studijama vjeruje se da je sveti Franjo bio prvi ekolog. Vele da je propovijedao životinjama jer je vjerovao da one imaju male duše koje mogu izrasti u velike. Uz malo truda, čak bi i vrabac ili cvrčak mogli dosegnuti raj.

Ili pakao, reče Matt.

Nemoj biti negativan. I tu je Maria završila s pričanjem o svojim razmišljanjima i o raspravama koje je vodila s dušobrižnikom u samostanu. Nastavila je o tome kako voli vrtlarstvo, ali ne voli brati jadne male biljke kako je izvrsna u matematici, ali su joj smanjili ocjenu jer se sunčala gola na krovu.

Izgleda da je u sebi čuvala mjesece razgovora i nije mogla dočekati da ih pusti iz sebe. Mattu to nije smetalo. Bio je zadovoljan sjedeći ovako u mraku s njezinom glavom na grudima.

Oh! Pa stalno ja pričam, a ti ne možeš doći do riječi! povikala je napokon. Brbljavost je jedna od stvari za koje stalno moram vršiti pokoru. Jedino što me ondje nitko ne sluša tako dobro kao ti.

Ja te volim slušati, reče Matt.

Sada ću zašutjeti, i ti ćeš mi reći što ima novo s tobom. Zagrlila ga je i on je osjetio njezin parfem, topao i nekako uzbudljiv miris karanfila. Najradije se nikada ne bi bio pomaknuo iz ovog položaja.

sms

Kuća škorpiona

Pričao joj je o eejitskim zatvorima, kako je naišao na ophodnju i kako su ga htjeli odvesti u bolnicu. Marfa je sva drhtala kad joj je pričao o El Patronovu srčanom udaru. On je tako star, mumljala je. Ne kažem daje to nešto loše samo po sebi, ali on jeprestar.

Mislim da mu ovo pomoćno srce neće potrajati, reče Matt.

Ne bi ga trebao ni imati, reče Maria.

Znaš li gdje ga je nabavio?

Ja ja Maria je djelovala smeteno. Ne bih smjela o tome govoriti, ali da, znam gdje ga je nabavio! I to je zlo! Još ga je čvršće zagrlila. On nije znao što da kaže. Strahovi koje je bio odagnao sada su se vratili. Želio ju je pitati što je time mislila, ali se bojao odgovora.

Ja nisam poput drugih klonova, reče, najviše zato da sam sebe ohrabri. El Patron mi je dao najbolju moguću naobrazbu. Kupuje mi glazbene instrumente, kompjutore, sve što želim. I stvarno mu je drago kad dobijem peticu ili kad naučim nešto novo svirati. Kaže mi da sam genije.

Maria ne reče ništa. Spustila je glavu na njegove grudi. Matt je osjetio vlažnost i po tome zaključio da plače. Krasno. Zašto plače? Ne bi tako činio Matt je pazio kako će ovo izreći da što uvjerljivije zvuči da mi je namijenio da samo kratko živim.

Istina je, reče ona glasom punim suza.

Jasno daje istina, reče Matt odrešito. Dobio sam bolju naobrazbu od Stevena. Jednoga ću mu dana moći pomagati voditi imanje iza kulisa, naravno. Opijum je velika zemlja i potrebno je mnogo truda da bi se njome upravljalo. Benito je preglup, a Tom je pa, puno toga. Za početak, El Patron ga ne može smisliti.

Maria je sada odjednom bila mnogo ukočenija. Voli on njega više nego što misliš.

Starost iz h

Tom čak i ne pripada obitelji. On je ovdje samo zato što El Patron nikada ne ispušta iz ruku ono što jednom počne smatrati svojim.

To je laž! reče Maria sa žestinom. Tom jest dio obitelji i nije glup!

Nikad nisam rekao da je glup. Samo pokvaren. Smatraju ga dovoljno dobrim da se vjenča sa mnom!

Molim? Matt nije mogao vjerovati svojim ušima. Mana je dijete. Proći će još godine i godine do njezine udaje.

Oh, nemojmo se svađati, reče Maria sva jedna. Nitko od nas ne može birati. Hoću reći Pogledaj Benita i Fani. Fani je rekla da će radije popiti cijankalij nego se vjenčati s Benitom, a vidiš i sam koliko joj je to pomoglo. El Patron je izdao zapovijed i njezin ju je otac drogirao sve dok više nije znala što se događa.

Matt nije bio u stanju ništa reći. Kako je itko mogao željeti udati Mariju za Toma? On je jedan takav smrdljivi mali prištl Pa to je bilo nezamislivo! Uključio je baterijsku svjetiljku koju je uvijek držao u tajnom prolazu i naslonio je uza zid. Sada je mogao vidjeti njezino blijedo lice. Steven i Emilia sviđaju se jedno drugom, a meni Tom nije jako mrzak. Postaje sve sličniji MacGregoru, ali mogla bih ga promijeniti.

Ne možeš promijeniti Toma, reče Matt.

Strpljivost i ljubav mogu sve, reče Maria. No, kako bilo da bilo, do vjenčanja neće doći još godinama. Možda El Patron promijeni odluku. Ali nije zvučala kao da se tome osobito nada. Mattova je duša bila gotovo obamrla od očaja. Odbijao je razmišljati o budućnosti. Znao je negdje u malom mozgu da će se Maria kad tad morati udati. I da je on onda više nikad neće vidjeti. No ni u najcrnijim slutnjama ne bi pomislio da će je izručiti tom čudovištu.

sms

Kuća škorpiona

Čekaj, reče jer se nečega sjetio. Imam nešto za tebe.

Dar? Mana je izgledala iznenađena.

Izvukao je Povijest Opijuma iz mjesta gdje ju je skrivao. Otvorio ju je na stranici broj 247 i baterijsku svjetiljku usmjerio ravno na sliku Esperanze Mendoze.

Maria je zinula od čuda. Mmama? Sjećaš se kako je izgledala?

Tata ima slike. Uzela je knjigu i zagledala se u majčin portret tako netremice da je izgledalo kao da se pretvorila u kamen. Mama je dobila Nobelovu nagradu, napokon je prošaputala.

I još mnogo toga, reče Matt.

Ali se nikada nije vratila. Marijino je lice izgledalo tako nesretno da se Mattu srce steglo.

Nije se mogla vratiti, najdraža, reče Matt nesvjesno upotrijebivši jednu od Celijinih riječi.

Ona se svim svojim bićem suprotstavila Opijumu i svemu što predstavlja tvoj otac. Misliš da bi joj on dopustio da se vrati kući? Ili El Patron? Matt je, dok je to govorio, zapravo shvatio da El Patron ima moć i da naredi njezinu smrt. Ne bi to bio prvi put da se otarasi neprijatelja. Nikad mi nije ni pisala, mrmljala je Maria.

Zar ne shvaćaš? Tvoj bi otac uništio svako njezino pismo koje bi stiglo. Ali sada bi se ti njoj mogla javiti. Tvoj samostan gdje se nalazi?

U Aztlanu, na ušću rijeke Colorado. U gradu koji se zove San Luis.

Pročitao sam knjigu tvoje majke, reče Matt uzevši Povijest Opijuma iz Marijinih hladnih ruku i metnuvši je na pod. Uzeo je njezine ruke u svoje kako bi ih ugrijao. Kaže da stanovnici Aztlana ne vole Opijum i da bi učinili sve da ga unište. Možda bi u tvom samostanu mogla naći nekoga tko će ti pomoći i

192poslati pismo tvojoj majci. Siguran sam da bi te ona voljela pronaći. Siguran sam i da ne bi dopustila da se udaš za Toma.

da bi te odvela nekamo gdje te ja nikada više ne bih vidio, pomisli Matt s knedlom u grlu. Ali to nije važno. Ionako će je izgubiti. Sada je važno samo da je spasi.

Moram ići, reče Maria iznenada. Emilia će me tražiti.

Kad ću te opet vidjeti?

Vjenčanje je sutra i neću imati ni sekunde slobodnog vremena. Bit ću kuma. Hoćeš li ti moći doći?

Matt se gorko nasmija. Možda, ako se uspijem prurušiti u djeverušu eejita.

Znam. To je užasno. Pitala sam Emiliju zašto nije angažirala pravu djecu, no odgovorila mi je da se u njih čovjek ne može pouzdati da neće nešto zabrljati.

Znam da neću biti pozvan, reče Matt.

Sve je to tako nepravedno, uzdahnu Maria. Da mogu, izostala bih s vjenčanja i bila s tobom. Matta je dirnula njezina ponuda, premda je znao da nema nade da se tako dogodi. Čekat ću te ovdje, reče. Želiš li uzeti knjigu?

Ne. Tko zna što bi tata učinio da je nade. Nježno ga je poljubila u obraz i Matt joj je uzvratio poljubac. Osjet njezine kože ostao mu je na usnama još dugo nakon što je otišla.

Nije baš bilo počasno mjesto u prvom redu, no bilo je najbolje što je mogao dobiti. Matt se, sa svojim džepnim teleskopom, smjestio iza zurila.

Nadao se da će sobu s uređajima za nadzor možda zateći praznu, no bila je prepuna. Pred svakim zaslonom stajala su barem dva tjelohranitelja. Neprestano su se prekapčali s kamere na kameru i usmjeravali ih u raznim smjerovima proučavajući dosadna mjesta poput prostora iza zavjesa i stupova. Matt se pitao jesu li ga možda do sada već koji put vidjeli dok se ondje u različitim prilikama skrivao.

sms

No kako se približavao obred vjenčanja, ljudi ispred zaslona su sve više pozornosti posvećivali salonu. Ondje je podignut oltar, a svećenik se šetkao ispred njega čekajući da obred počne. Netko je poravnavao zbor eejitskih djevojčica, koje su pritom izgledale poput mehaničkih igračaka. A netko je sjedio za Mattovim klavirom. Matt je ugodio okular teleskopa. Bilo je tako teško služiti se teleskopom ispred zurila, pa je Matta počinjao boljeti vrat.

Vidio je gospodina Ortegu. Bilo mu je žao toga ofucanog čovječuljka. Matt je odavno nadišao njegovu razinu znanja, ali nije nikome o tome govorio. Štitio ga je jer se bojao da bi ga mogla zadesiti ista sudbina kao i Rosu.

Na drugom zaslonu Matt je vidio El Patrona kako sjedi u prvom redu, a čuvaju ga Tam Lin i Daft Donald. Izgledali su veoma nezgrapno u odijelima.

Emilia je čekala u svlačionici. Imala je bijelu haljinu s dugačkim šlepom izvezenim biserima, koji su nosile djevojčice eejiti. Celia je rekla da je haljina prije tri stotine godina pripadala španjolskoj kraljici. Lica eejita podsjećala su Matta na krilatu dječicu koja su krasila stupove posvuda po kući. Oči su im bile tako beživotne da su isto tako mogle biti i od mramora.

Maria je trčkarala po sobi živahno govoreći. Matt nije mogao čuti što govori, ali nije bilo dvojbe da je silno uzbuđena. Postoji razlika između nje i svih ostalih, pomislio je. Ona je prštala od života. Sve ju je ili jako oduševljavalo ili jako mučilo. Nije bilo sredine. Emilia je u usporedbi s njom djelovala uvelo, a Fani, koja je sjedila u kutu i pila rakiju iz boce, izgledala je definitivno poput olupine.

Tjelohranitelji su pojačali zvuk. Matt je začuo svadbeni marš, a senator Mendoza je uhvatio Emiliju za ruku. Djevojčice eejiti podigle su šlep, a Maria i Fani su zauzele svoja mjesta iza mlade. Izišle su iz sobe svečano, dostojanstveno hodajući. Kroz gomilu se pronio šapat, a svećenik je dao znak da svi ustanu.

Starost 12 i

Steven je čekao pred oltarom s Benitom i Tomom.

Tom. U jednom je trenutku sve što je Matt mogao vidjeti bilo njegovo lažljivo lice. U Tomovu slučaju izgled uvijek vara. Ispod anđeoske vanjštine krio se dječak koji je bespomoćno dijete gađao puhaljkom, koji je El Vieju izmicao stolice, koji je pribijao žabe za zemlju tako da bi ih mogle pojesti čaplje. U njegovoj blizini ne biste željeli ostaviti ništa ranjivo.

Neki tjelohranitelj se postavio tako da Matt od njega više ništa nije vidio. U sebi je opsovao. Sljedeće što je vidio bilo je kako se Emilia približava oltaru držeći se ocu ispod ruke. Mana je čvrsto držala Fani kako ova ne bi teturala. Fani je bila gotovo jednako tako pijana kao i

Felicia, koju je u uspravnom položaju održavao gospodin Alacran. Kakva obitelj, pomislio je Matt. Žene su alkoholičarke, Benito je glup, a Tom do srži pokvaren. Steven je, međutim, bio u redu. Eto, i Alacranima se izgleda tu i tamo zalomi netko normalan.

Otac je sada predao mladu mladoženji. Steven joj je stavio prsten, podigao veo ispred lica i poljubio je. Vjenčani su da budu zajedno u dobru i zlu, bolesti i zdravlju, dok ih smrt ne rastavi.

No možda ih smrt neće rastaviti, pomisli Matt. Možda će zajedno odletjeti u raj, u neko posebno krilo rezervirano za Alacrane, a ondje će ih čekati rakovi, pudinzi od karamela i gomile viskija za Feliciju.

Grom i pakao! Pa to je stari vampir! poviče jedan od tjelohranitelja.

Matt je priljubio oko uz zurilo. Bio je tako zapanjen da je ispustio teleskop.

Vidio je, u daljini ali zastrašujuće jasno, El Patrona u svojim kolicima. Starac se uhvatio za srce i nagnuo naprijed. Tam Lin je pojurio da ga uhvati. Gospodin Alacran je zvao u pomoć. Willum i još nekolicina liječnika koji su onedavno

sms

Kuća škorpiona

došli stanovati u kuću probijali su se kroz mnoštvo. Kleknuli su kraj El Patrona potpuno ga zaklonivši. Matta su podsjećali na strvinare koji se tiskaju oko antilope.

Tjelohranitelji su otrčali iz sobe s uređajima za nadzor i već trenutak kasnije Matt ih je mogao vidjeti na monitorima. Uletjeli su u salon i brzo ga ispraznili od gostiju.

Iz gužve koja je okruživala El Patrona odjednom je izronio Tam Lin s El Patronom na rukama. Matt se zaprepastio kad je vidio koliko je El Patron malen i mršav. Izgledao je poput suhog lista zakvačenog za njegova prsa. Krenuo je van, a liječnici su požurili za njim.

U salonu su ostali samo Steven i Emilia, zaboravljeni pred oltarom.

Izdaja

Što sad? Što da radim? šaptao je Matt obgrlivši se rukama i njišući se naprijednatrag u mračnom prolazu. Volio je El Patrona. Želio je biti uza nj u bolnici, paziti na njega i poticati ga da ozdravi. Ali se sjećao i kako mu je Mana rekla da zna kako je El Patron nabavio pomoćno srce te kako je pritom dodala to je zlo!

Celia ga možda upravo traži. Još je jedno sjećanje izronilo nepozvano. Mnogo je već vremena prošlo od one El Patronove rođendanske proslave kad mu je Celia rekla dok mu je poravnavala ovratnik na košulji

Ako se večeras dogodi išta loše, želim da dođeš ravno k meni. Dođi u smočnicu iza kuhinje.

Kako to misliš, loše? upitao je Matt.

Ne mogu reći. Samo mi obećaj da nećeš zaboraviti.

A još puno prije toga Tam Lin mu je rekao, nedugo nakon što su ga spasili od Rose El Patron ima svoju svijetlu i svoju tamnu stranu. A kad to želi, njegovo veličanstvo doista zna biti Starost 12 1,

opako. Kad je bio mlad, opredijelio se, kao što se stablo odlučuje za smjer u kojem će rasti.

Narastao je velik i zelen, i zasjenio čitavu šumu, ali većina je njegovih grana kvrgava.

Koliko naznaka! Koliko toga izrečenog između redova! Poput kamenčića koji pokreće lavinu, Mattov je strah budio sve više i više sjećanja. Zašto mu je Tam Lin dao sanduk pun namirnica i zemljovida? Zašto je Mana pobjegla od njega kad su u bolnici našli MacGregorova klona? Zato što je znala! Svi su znali! Mattovo obrazovanje i postignuća bila su samo varka. Nije važna njegova inteligencija. Na kraju će biti važno samo koliko mu je snažno srce.

Pa ipak nije bio sasvim siguran.

Što ako griješi? Što ako ga El Patron doista voli? Razmišljao je o starcu koji leži na bolničkom krevetu i čeka jedinu osobu u kojoj može vidjeti odsjaj svoje mladosti. Bilo je to tako okrutno! Matt se sav sklupčao na podu prolaza. Ležao je u sloju prašine koja se na tom tamnom, tajnom mjestu nakupila tijekom godina. Osjećao se poput stanovnika neke drevne

grobnice, kao egipatski Faraon ili kao kaldejski kralj. El Patron je volio pričati o takvim stvarima.

S oduševljenjem je opisivao bogatstvo koje je ispunjalo piramide i koje je ondje ostavljano kako bi ga kraljevi uživali u zagrobnom životu. Još više su mu se sviđale grobnice Kaldejaca. Oni nisu imali samo hranu i odjeću, nego su klali i konje i zakapali ih s mrtvacem kako bi mu osigurali prijevoz u sjenovitu zemlju mrtvih. U jednoj su grobnici arheolozi pronašli vojnike, sluge, čak i plesačice koje su bile polegnute kao da spavaju. Jedna od njih je bila u takvoj žurbi da je plava traka koju je trebala staviti u kosu još bila smotana u njezinu džepu. Kralj je tako ne samo vladao u ovom svijetu, nego su s njim na drugi svijet putovali i svi dvorjani kako bi ga ondje služili. To se El Patronu sviđalo još više nego El Dorado koji je posut zlatom sjao na balkonu svoje palače.

sms

Kuca škorpiona

Matta je počela gušiti prašina, pa je ustao da pročisti grlo. Nije želio da ga pronađu prije negoli odluči što će učiniti. Naslonio se na zid. Tama koja ga je okruživala bila je nalik tami u njegovoj duši. Što mu je činiti? Što može učiniti?

Začuo je korake u prolazu i brzo se osovio na noge. Vidio je malu siluetu s baterijskom svjetiljkom u ruci. Mana, šapnuo je.

Oh, hvala Bogu! Bojala sam se da se nisi sakrio nekamo drugamo, šapnula je.

Sakrio?

Posvuda te traže. Prevrnuli su cijeli Celijin stan, i sve sobe u kući. Poslali su tjelohranitelje da pročešljaju štale i polja.

Matt ju je primio za ramene i pogledao je u oči. Na slabom svjetlu vidio je da joj je lice vlažno. Zašto me traže?

Pa to bi ti moralo biti jasno. Tam Lin je rekao da si prepametan da to ne bi shvatio.

Matt se skamenio. Tam Lin je očito vjerovao u njega više nego što je zaslužio. On to nije shvatio bar ne sasvim sve do prije nekoliko minuta.

Od mene sad svi očekuju da budem u svojoj sobi i imam histerični napad. Emilia veli da ja uvijek histerizam. Kaže da si ti samo posljednje izdanje Furballa, ali nije u pravu! Ti nisi pas. Ti si mnogo, mnogo više.

Matt bi u nekim normalnim okolnostima bio dirnut onim što je Mana upravo rekla, no situacija je bila preopasna. Nije bilo vremena za sreću.

Tam Lin je rekao da bi za sada bilo najbolje da ostaneš skriven tu gdje jesi. On će prositi glas da si uzeo sigurnog konja i odjahao na sjever prema Sjedinjenim Državama. Veli da će to na neko vrijeme zaokupiti ophodnje.

Matt je bio smućen od svega što se događalo. Kao da nije mogao pokrenuti svoj um. Kako je El Patron? upita.

Starost 12 11,

Što te se to tiče? reče Marfa sa žestinom. Trebao bi se moliti da umre.

Ne mogu, mumljao je Matt. I to je bila istina. Koliko god da je perfidan bio, Matt ga je volio. Na čitavom svijetu nitko mu nije bio bliskiji. Nitko ga nije mogao bolje razumjeti.

Isti si kao Tam Lin, reče Marfa. Kaže da je El Patron poput neke prirodne sile tornada, vulkana ili tako nečeg. Kaže da prema njemu ne možeš ne osjećati poštovanje čak ni kad te želi ubiti. Ja mislim da je to sve glupost!

Što da radim? reče Matt. Osjećao se kao da mu je presušila sva snaga volje.

Ostani ovdje. Ja idem odraditi taj histerični napad koji svi očekuju. Kad se smrači, vratit ću se ovamo po tebe.

Kako možemo otići? reče Matt. Na um mu je padala samo oaza, no bez sigurnog konja do nje bi teško stigli. Možemo se dočepati tatinog hoverkrafta, reče Mana. Matt je začuđeno pogleda. Ti znaš letjeti?

Ne, ali zna pilot koji će me vratiti u samostan poslije vjenčanja. Rekla sam mu neka nas čeka. Ali kako ćeš mu objasniti to što mene vodiš sa sobom?

Ti si moj novi kućni ljubimac eejit! Emilia ih ima desetak. Rekla sam pilotu da sam bila ljubomorna i da sam i ja zahtijevala jednog za sebe. Mana je pokrila usta kako bi prigušila hihot. Nitko nikad ništa ne pita kad je o eejitima riječ. Oni su poput namještaja.

Veći dio vremena provedenog u čekanju Matt je prespavao. Bio je umoran od bolesti koja ga je nedavno bila snašla i iscrpljen od svega što se u međuvremenu dogodilo. Probudio se užasno žedan i shvatio da nema vode.

Prolaz je bio suh i prašnjav. Matt je progutao slinu pokušavajući malo ovlažiti grlo koje ga je peklo. Grlo ga je stalno boljelo tih dana, i kad je imao i kad nije imao vode.

sms

.....199

Kuća škorpiona

Soba s uređajima bila je puna tjelohranitelja koji su promatrali zaslone. Matt je shvatio da u cijeloj kući nema ni jednog kutka u koji bi se mogao skriti. Nije mogao izići po vodu. Pitao se kako je Maria uspjela neopaženo izići i kako će ponovno neopaženo ući. Naslonio se na zid i utonuo u dubok očaj.

Vrijeme je sporo prolazilo. Razmišljao je o limunadi koju mu je Celia uvijek ostavljala u hladnjaku. Zamisljao je kako mu sok klizi niz grlo. A kad se zrak malo ohladio, prebacio se na razmišljanje o toploj čokoladi. Celia ju je pravila s cimetom. Jedno od njegovih najranijih sjećanja bile su njezine ruke koje primiču šalicu njegovim usnama i prekrasna aroma koju je osjećao u cijeloj glavi.

Bolno je progutao slinu. Razmišljanje o piću nije ništa pomagalo ako čovjek nije mogao piti. Jednom davno vidio je mrtva eejita u poljima makova. Tam Lin je rekao da je čovjek umro od žeđi. Matt se pitao koliko mu je trebalo da umre.

Začuo je korake. Naglo je ustao i zacrnjelo mu se pred očima. Mora da je bio dehidrirao više nego je mislio.

Oprosti. Bila sam zaboravila vodu. Maria mu doda bocu, a Matt je ugrabi i stade pohlepno piti.

Kako je El Patron? upita kad je ispraznio bocu.

Bolje, na žalost.

Zvučiš kao da ne želiš da ozdravi.

Naravno da ne želim!

Tiše govori! reče Matt. Ako preživi, ja ću moći izići.

Naprotiv. Ako misli dalje živjeti, trebat će mu novo srce, a postoji samo jedno mjesto gdje ga može dobiti.

Matt se jednom rukom naslonio na zid kako ne bi zateturao. Jedno je shvatiti svoju sudbinu, a drugo je čuti Mariju kako to glasno kaže. El Patron me voli, reče on.

Kako je moguće da ti još uvijek nije jasno? Maria je počela gubiti strpljenje. On ne voli tebe, nego ono što možeš

Starost 12 1,

učiniti za njega. Hajde, nemamo vremena za gubljenje. Obuci ovu eejitsku uniformu Tam Lin mi ju je dao. I zapamti Koga god sreli, ne smiješ ništa govoriti.

Matt se brzo presvukao. Uniforma je mirisala po znoju i imala je miris po kemikalijama koji je Mattu smjesta probudio loša sjećanja. Pustare, pomislio je. Osoba koja je ovo nosila u noćima bez vjetra spavala je u poljima jer je zrak u eejitskim zatvorima i oko njih tada bio otrovan.

Evo ti i šešir, reče Maria.

Povela ga je prolazom. Prošli su pokraj glazbene sobe i nekadašnjeg El Viejova stana. Matt se pitao tko tu sada živi, ili je stan možda zatvoren. Mnogo je toga u kući bilo izvan uporabe, zatvoreno, zaključano, ali nije se moglo računati na to da će to mjesto biti i prazno.

Došli su do dijela hodnika gdje Matt nije mogao pronaći ni jedno zurilo. Maria je baterijskom svjetiljkom osvijetlila zid.

Ovdje nema ničega, reče Matt.

Čekaj, reče ona i pred svjetiljku metne komadić crvene plastike. Zidovi su pod ovim svjetlom poprimili boju zgrušane krvi. Mjesto je sada izgledalo još mračnije i jezovitije. Zrak je bio ustajao, kao da su u grobnici koja dugo nije bila otvarana.

Eno ga! poviče Maria.

Na sredini zida, ondje gdje bi se Matt minutu prije bio zakleo da nema ničega, nešto je crveno svjetlucalo. Prignuo se da bolje vidi. Svjetlucanje je nestalo.

Makni se sa svjetla. Praviš sjenu, reče Maria. Matt se odmaknuo i svjetlucava se mrljica opet pojavila.

Podsjećala ga je na zvjezdice koje je Celia polijepila po stropu njegove sobe. Ovo je, međutim, bilo drugačije boje, i nije imalo oblik zvijezde. Pa to je škorpion! povika Matt.

Znak obitelji Alacran, reče Maria. Tam Lin mi je rekao za to. Vidi se samo na crvenom svjetlu.

sms

Kuća škorpiona

Zašto je taj znak ovdje?

Mislim nadam se da označava izlaz.

Matt je krenuo da će rukom dotaknuti škorpiona i Mana mu hitro uhvati ruku. Čekaj! Moram ti prvo nešto objasniti. Ja sam u prolaz ulazila i iz njega izlazila kroz El Patronovu sobu. Tam Lin mi je rekao da ondje nema skrivenih kamera. No sve oko te sobe dobro se nadzire. Ti ne bi mogao onuda pobjeći.

Matt je gledao škorpiona kao hipnotiziran. Izgledalo je kao da je to njegovo svjetlucanje živo. Ovo je drugi izlaz, reče Mana. Mislim da je prolaz izgrađen kako bi El Patron mogao uhoditi svoje ljude. On je to dakako i činio Tam Lin je rekao da je El Patron to nazivao svojom privatnom sapunicom no tunel je zapravo napravio najviše radi nečeg drugog da može pobjeći neprijateljima. On ima mnogo neprijatelja.

Znam, reče Matt.

Problem je u tome što ne znam bi li trebao riskirati

Riskirati?

Izlaz je napravljen tako da samo on može proći kroz njega, tako da ga neprijatelji ne bi mogli slijediti. Kad pritisne dlan o škorpiona, zid se otvori i hodnik dalje vodi do uzletišta za hoverkrafte. Ali ako pogrešna osoba dotakne škorpiona, udari ga smrtonosan električni napon i cijeli se prolaz ispuni otrovnim plinom. Tako barem kaže Tam Lin. On to nije pokušao.

Matt se zabuljio u Mariju. To je dakle tvoj plan mojeg spašavanja?

Pa, mogao bi uspjeti, reče ona. Tam Lin je rekao da škorpion prepoznaje El Patronov otisak prsta i njegovu DNK. A ti si njegov klon.

Mattu se gotovo zavrtjelo u glavi. Bila je u pravu. On jest El Patronov klon. Ima jednak otisak prsta i jednaku DNK. Ako nisi u pravu, reče Mariji, umrijet ćemo.

Starost iz u,

Umrijet ćemo zajedno, najdraži moj.

Mattu je srce poskočilo od radosti kad je čuo ono najdraži moj. Ne mogu dopustiti da se to dogodi. Poći ću sam. Imam tajno mjesto na koje se mogu sakriti.

Oazu? upita Mana. Nikad ne bi stigao onamo. Ophodnja bi te uhvatila.

Ona znači i to zna, pomisli Matt. Tam Lin joj je izgleda rekao baš sve. Mogu pokušati.

A mogu i ja, reče, a lice joj zadobije onaj tvrdoglavi izraz koji je Matt tako dobro poznao. Ili ćeš pritisnuti tog škorpiona pa ćemo zajedno pobjeći, ili ćemo ostati ovdje i zajedno umrijeti od gladi. Ja te ne želim ostaviti! Ni sada ni ikada!

Volim te, reče Matt.

I ja tebe, odgovori ona. Znam da je to grijeh i da ću zbog toga vjerojatno ići u pakao. Ako imam dušu, poći ću onamo s tobom, obeća joj Matt. I pritisne ruku na svjetlucavog škorpiona, brzo, da se ne predomisli. Osjet je bio čudan, kao da mu se stotine majušnih mrava penjalo uz ruku. Dlačice na ruci su mu se digle. Bježi! Ne radi! povikao je. Umjesto da pobjegne, Mana ga je čvrsto primila.

Pred njima su se otvorila vrata i pojavio se dugačak, taman hodnik.

Da imamo vremena za gubljenje, onesvijestila bih se, uzdahnu Maria i uperi svjetiljku u tamu koja se pred njima otvorila.

U ovom je tunelu zrak bio još ustajaliji nego u hodniku kojim su upravo došli. Bilo je očito da ga već dugo nitko nije upotrijebio. Pod od nabijene zemlje i tu i tamo hrpica zemlje koju su iskopale krtice. Ali sada u tunelu nije bilo ničeg živog ni miša, ni pauka, čak ni otrovne gljive. Matta je od toga podilazila jeza.

sms

.....203

Kuća škorpiona

Zvuk njihovih koraka bio je prigušen. Hladan, beživotan zrak kao da je upijao i zvuk njihova disanja. Matt je pomislio da u tunelu možda nema baš mnogo kisika, pa je požurivao Mariju. Nakon nekog vremena još im se jedan zid našao na putu. Mana je stavila crvenu plastiku pred svjetiljku i ukazao se još jedan svjetleći škorpion. Ovoga puta Matt nije oklijevao. Pritisnuo je ruku o zid i opet osjetio mravce u ruci. Još su se jedna vrata otvorila pred njima.

Ovaj je ulaz bio kamufliran gustim grmljem. Matt ga je oprezno odmaknuo tako da Maria može proći i oni su se našli na rubu uzletišta za hoverkrafte.

Ovo je naša letjelica, šapnula je Maria i pokazala na malu letjelicu koja je imala upaljena svjetla. Ona je krenula naprijed, a Matt ju je slijedio nabivši svoj sombrero duboko na lice. Nisu žurili. Izgledali su, barem se tako nadao Matt, kao da imaju sve vrijeme ovoga svijeta. Ako su tjelohranitelji motrili ovaj dio kuće, sve što su mogli vidjeti bio je jedan časni gost u pratnji jednog eejita. Eejiti nisu bili cijenjeni ništa više od pasa.

Matt se sav znojio od nervoze. Bilo je teže glumiti osobu bez uma nego što je zamišljao. Želio je pogledati oko sebe, ali eejiti to nisu nikad činili. Zapeo je o kamen i uspio se nekako zadržati na nogama. Pogreška, pomislio je. Pravi eejit bi jednostavno pao na nos. Bi li jauknuo ako bi se ozlijedio? Nije znao.

Stani, reče Maria. Popela se u hoverkraft i naredila mu da i on ude. Čuo ju je kako razgovara s pilotom.

Sjedni, reče Maria pokazavši na sjedalo. Privezala mu je sigurnosni pojas i nastavila čavrljati s pilotom. Pričala mu je kako je u samostanu i kako joj je drago što se vraća.

Oprostite što vam dosađujem, gospođice Mendoza, reče pilot s velikim poštovanjem, ali imate li dozvolu za tog eejita? Oni nisu baš dobrodošli u Aztlanu.

Starost 12 n,

Časna majka je ima, reče Maria hineći bezbrižnost.

Nadam se da je tako, reče čovjek. Inače će ga morati uspavati. Znam da se to ne bi svidjelo osjećajnoj osobi kakva ste vi.

Maria problijedi i Matt shvati da nije znala za taj zakon.

Poletjet ćemo čim vaša sestra izide.

Moja sestra? Maria je takoreći vrisnula.

Ostani mirna, ostani mirna, Matt pomisli u očajanju.

Ne misliš valjda da bih dopustila da odeš bez pozdrava, reče Emilia izašavši iz pilotske kabine. S njom je bio i Steven i dvojica tjelohranitelja. Kad su se tjelohranitelji pojavili na vratima, Matt je ostao sjediti savršeno mirno, pognute glave. Nije znao što bi drugo mogao učiniti.

Emilia. Kako je lijepo što si došla, reče Maria, ali glas joj je odavao da nije ni najmanje oduševljena.

Prilično sam sigurna da časna majka ne bi željela imati eejita u samostanu, reče Emilia. Ne miješaj se u ovo.

Da ti pomognem da učiniš još jedno od tvojih glupih dobrih djela? Zašto? Da budem iskrena, u samostanu ti se ionako svi podsmjehuju. Kad si htjela brinuti o gubavcima, redovnice je to nasmijalo do suza. U Aztlanu nema gubavaca. Morali bi ih prvo uvesti. A sada želiš spasiti klona

Eejita, reče Maria brzo.

Klona, reče Steven, stupi naprijed i skinu Mattu šešir s glave. Zatim ga ispusti kao da je dodirnuo nešto prljavo.

Matt podignu pogled. Sada više nije imalo nikakvog smisla pretvarati se. Prisilio sam Mariju da to učini, reče.

Već godinama je uvaljuješ u neprilike, reče Emilia. Iskorištavaš je još od onog dana kad ti je prvi put donijela hranu.

Nije istina! poviče Maria.

sms

Kuća škorpiona

Previše si osjetljiva, reče Emilia. Uvijek cmizdriš zbog nekakvih bolesnih životinja ili lijes suze zbog sudbine beskućnika. Ako se prepustiš tome, postat ćeš poput mame.

Mame, zinula je Mana. Pa ja ti nisam rekla. Nisam imala kad. Ona je iiva.

Da, i? reče Emilia. Ja to znam već godinama.

Maria je zurila u sestru kao da je upravo ugledala tarantulu. Ti si... znala?

Naravno. Starija sam od tebe, zar si zaboravila? Vidjela sam je kad je odlazila. Tata je vikao za njom da je od sada za nas mrtva. I eto, to se činilo i kao najjednostavniji način da se tebi objasni zašto je nema.

Pustili ste me da vjerujem da se izgubila u pustinji.

Emilia slegnu ramenima. U čemu je razlika? Njoj nije bilo stalo do nas. Mislila je da je mnogo važnije brinuti o propalicama.

Sada je najvažnije dopremiti ovog klona u bolnicu, gdje od njega može biti neke koristi, reče Steven.

Steven, prošaputa Matt. Sve ovo vrijeme mislio je da Steven i Emilia ako već nisu prijatelji ono barem nisu njegovi neprijatelji. Obožavao je Stevena. Bili su u mnogočemu slični.

Odvedite ga, Steven da znak tjelohraniteljima.

Čekajte! vrištala je Maria. Ne možete to učiniti! Matt nije životinja!

On je stoka, reče Steven hladno se nasmiješivši. Zakon je tu posve jasan. Svi klonovi su klasificirani kao stoka, jer rastu u kravama. Krave ne mogu rađati ljude.

Neću vam to dopustiti! Maria se bacila na tjelohranitelje, a oni su tek posramljeno krivili vratove izmičući njezinim udarcima. Pilot ju je uhvatio odostraga i odvuкао je.

Pozvat ću Willuma, reče Steven i ode u kokpit. Vidim da će joj trebati neko sredstvo za umirenje prije odlaska u samostan.

Starost 12 11,

Emilia! Pomozi mi! Pomozi njemu! vrištala je Mana, no nitko se nije ni najmanje obazirao.

Matt je mirno hodao između dvojice tjelohranitelja. Znao je da im se ne može suprotstaviti, a bio je i svjestan da ga Maria sada možda posljednji put vidi. Nije želio da ga pamti kao

uplašenu životinju koju vode na klanje. Osvrnuo se da je još jednom pogleda, ali ona je bila zaokupljena otimanjem iz pilotovih ruku.

Tjelohranitelji su držali Matta za nadlaktice, ali nisu inzistirali na tome da ga vuku. Matt je udisao noćni zrak, pun mirisa jasmína i gardenija, koji su bili zasađeni posvuda radi vjenčanja. Osjećao je dalek miris pustinje, u njemu je možda čak osjećao i miris meskita koji su okruživali oazu. Noću su mirisi stizali mnogo dalje nego danju.

Gledao je prekrasne vrtove Velike kuće, kipove krilate dječice, stabla naranača okićena svjetlima. Bila je to njegova posljednja noć na zemlji i želio je upamtiti sve.

Najviše je želio upamtiti Ćeliju i Tama Lina. I Mariju. Hoće li ih ikad više vidjeti? Ako ne može doći u raj, znači li to da će lutati kroz noć poput La Llorone, tražeći nešto što je zauvijek izgubljeno?

Smrt

Privezali su ga za krevet. Soba je bila puna alarmnih uređaja. Dva stražara su sjedila pred vratima, a još su dvojica čekala ispred prozora na kojem su bile rešetke.

Bio je nasmrt preplašen. To je bilo isto ono mjesto gdje su držali MacGregorova klona, mjesto gdje se događaju strašne stvari.

Da sam samo pobjegao kad sam imao priliku, razmišljao je. Sve je bilo spremno. Tam Lin mi je dao zemljovide i hranu i

sms

Kuća škorpiona

naučio me planinariti. A ja nisam shvatio. Nisam želio shvatiti.

Bilo mu je. mučno od straha. Svaki šum iz hodnika tjerao ga je da se pokuša otrgnuti s kreveta. Willum i dva liječnika koje nije poznao ušli su u sobu, opipali mu trbuh i uzeli krv. Odvezali su ga kako bi mogao mokriti u bocu, i Matt je iskoristio priliku i pokušao pobjeći. Uspio je otrčati jedva dva metra prije nego što su ga tjelohranitelji šćepali.

Budalo, budalo, budalo, govorio je sebi. Zašto nisi pobjegao dok si mogao?

Nakon nekog vremena VVillum i ostali liječnici vratili su se da razgovaraju o Mattovu zdravstvenom stanju. Ima blagu anemiju, reče jedan od liječnika. Jetrene funkcije su mu malo oslabljene.

Je li spreman za transplantaciju? ispitivao je Willum.

Ne vidim nikakvih zapreka, reče drugi liječnik gledajući u nalaze.

I ostaviše ga samog s njegovim strahom i mislima.

Što sad radi Maria? Vjerojatno je drogiraju kao što su drogirali i Fani kad su je htjeli prisiliti da se uda za Benita. Možda su i Feliciji tako u početku davali laudanum da bude poslušna.

Jednoga dana upriličit će se još jedno grandiozno vjenčanje, a Mari, ju će netko trebati pridržavati dok bude hodala prema oltaru.

Ja je više ne mogu spasiti, pomisli Matt. Ali možda sam učinio nešto što će je spasiti. Maria sada zna za svoju majku. Može se njoj obratiti za pomoć. A Esperanza će se, ako ju je imalo dobro procijenio, obrušiti na samostan poput ljuta zmaja.

Vrata se otvoriše, a dvojica tjelohranitelja udoše i stadoše odvezivati Matta. Što sad? pomisli on. To ne može biti dobar znak. Ništa se više dobrog nije moglo dogoditi, barem ne za njega. Tjelohranitelji su ga, držeći ga čvrsto za ruke, odveli niz. hodnik do prostorije različite od svih koje je vidio u bolnici.

Starost iz 1,

Bila je ukrašena lijepim slikama, u njoj je bio krasan namještaj i tepisi. Na drugom kraju, pokraj visoka prozora, stajao je malen stolić, a na njemu čajnik, šalice i srebrni tanjur s kolačićima.

A pokraj njega ležao je El Patron u bolničkom krevetu. Izgledao je veoma krhko, ali crne su mu oči iskrile od života. Usprkos svojem strašnom položaju, osjetio je ljubav prema tom starcu.

Dođi bliže, Mi Vida, začu se slabašan, starački glas.

Matt priđe. Sad je vidio kako u sjeni stoji još nekoliko tjelohranitelja, a u snopu sunčeva svjetla koje je prodiralo između zastora stajala je Celia. Matt se već pripremio da će svakog časa začuti provalu plača i zapomaganja, no ona je samo stajala mrka lica i suhих očiju.

Sjedni, Mi Vida, reče El Patron, pokazavši na stolicu pokraj stolića. Koliko se sjećam, voliš kolačiće.

Volio sam ih kad mi je bilo šest godina, pomisli Matt. Ma što se to ovdje događa?

Je li ti maca popapala jezik? reče starac. Ovako je bilo i kad smo se prvi put sreli, kad te Celia oslobodila iz sobe s piljevinom. Nasmiješio se. Matt se nije nasmiješio. Nije imao razloga da bude sretan. No, dobro, uzdahnu El Patron. Na kraju se uvijek ovako završava. Moji klonovi zaboravljaju na divne godine koje sam im dao, na darove, zabave, dobru hranu. Ja to ne moram činiti, znaš?

Matt je samo zurio preda se. Želio je govoriti, ali mu se grlo steglo.

Da sam poput MacGregora koji je dobar farmer, ali loš čovjek bio bih dozvolio da ti unište mozak odmah nakon rođenja. Umjesto toga, ja sam ti dao djetinjstvo koje ja nikad nisam imao. Ja sam za svaku prokletu vreću kukuruza morao puzati oko nogu ranchera koji je posjedovao zemlju na kojoj smo živjeli.

sms

Kuća škorpiona

Celia ne reče ništa. Izgledala je kao isklesana u kamenu.

Ali jednom godišnje to se mijenjalo, reče El Patron. Za Cinco de Mayo rančero je napravio slavlje. Ja i mojih petero braće išli smo gledati. Mama je povelala moje male sestrice. Jednu je nosila, a druga je držeći joj se za suknju hodala za njom.

Matt je već toliko puta čuo tu priču da mu je došlo da vrišti. El Patron je kliznuo u nju s takvom lakoćom, poput magarca koji ide dobro utrtom stazom. Kad jednom krene, ništa ga više ne može zaustaviti dok ne dođe do kraja.

Pričao je o prašnjavim poljima kukuruza i purpurnim planinama Duranga. Njegove sjajne, crne oči gledale su nekamo daleko, daleko od ove bolničke sobe. Vidjele su rijeke i potoke koji su hučali dva mjeseca u godini, a svih su ostalih mjeseci njihova korita bila suha kao barut.

Načelnik našeg sela odjeven u fino srebrnocrno odijelo jahao je na bijelom konju i bacao novac u mnoštvo. Kako smo se otimali za novčiće! Valjali se u blatu poput svinja. Ali trebao nam je novac! Bili smo tako siromašni, nismo imali ni pezete³³. Toga je dana rančero priredio veliku gozbu. Mogli smo jesti koliko smo htjeli, što god smo htjeli. Ljudima kojima su se želuci bili tako stisnuli da su zrna graha morala čekati u redu da udu.

Jedne su godine na gozbi moje sestrice uhvatile tifus. Umrle su istoga sata. A bile su tako malene da nisu mogle ni pogledati kroz prozor ne, čak ni kad bi stale na prste.

U sobi je bila grobna tišina. Matt je čuo goluba kako guče na krovu bolnice. Nema nade, pjevao je. Nema nade.

Tijekom sljedećih godina svih mojih petero braće je umrlo dva su se utopila, jedan je imao upalu slijepog crijeva, a mi nismo imali novca za liječnika. Posljednja dva brata su na smrt prebili policajci. Bilo nas je osmero, a samo sam ja pre³³ meksički novac

210

Starost iz i,

živio. Zar ne misliš da imam pravo na te živote? Ovo posljednje je izgovorio tako oštro da je Matt poskočio u stolicu. Priča nije završavala kao što je očekivao.

Bilo nas je osmero, povikao je starac. Svi smo trebali odrasti, ali sam samo ja preživio. Ja imam pravo na te živote! Pravda mora biti zadovoljena!

Matt je pokušao ustati. Tjelohranitelji su ga smjesta pritisnuli natrag na stolicu.

Pravda? reče Celia. Bila je to prva riječ koju je izgovorila.

Ti najbolje znaš kako je bilo. El Patron je šaptao jer ga je, nakon što je strastveno govorio, bila napustila snaga. Ti si iz istog sela.

Imali ste vi već mnogo života, reče Celia. Tisuće njih je pokopano pod poljima makova.

Ah, oni! odmahnuo je rukom. Oni su poput stoke koja trči za zelenijom travom. Srljaju na sjever i na jug preko mojih polja. O, da, reče kad je Matt podigao obrve. U početku je plimni val putovao samo u jednom smjeru. Iz Aztlanu su trčali na sjever u potrazi za hollywoodskim načinom života. Ali Sjedinjene Države nisu više bogati raj kakav su nekada bile. Amerikanci sada gledaju filmove o Aztlanu i misle da je ondje život sladak. Hvatam podjednako one koji idu u jednom smjeru kao i one koji idu u suprotnom.

El Viejo je bio jedini dobar čovjek u ovoj obitelji, reče Celia. Prihvatio je sudbinu koju mu je Bog dao, i kad je Bog rekao da je vrijeme da ode, on je to i učinio. Matt je bio zapanjen njezinom hrabrošću. Kome god je bilo stalo do života, taj se nije usuđivao raspravljati s El Patronom.

El Viejo je bio budala, šaptao je El Patron. Na nekoliko trenutaka je prestao govoriti. Prišao mu je liječnik, poslušao mu srce i dao mu injekciju.

Operacijska sala je spremna, reče potihom liječnik. Matta je oblio ledeni val straha.

sms

Uli škorpiona

Ne još, promrmljao je El Patron.

Još deset minuta, odgovorio je liječnik.

El Patron skupi snage za posljednji napor, pa reče Ja sam te stvorio, Mi Vida, kao što je Bog stvorio Adama.

Celia je samo prezirno frknula kroz nos.

Bez mene ti ne bi nikada vidio ljepotu zalaska sunca ili u vjetru osjetio miris nadolazeće kiše. Nikada ne bi popio čašu hladne vode za vrućeg ljetnog dana. Ne bi čuo glazbu ni uživao svirajući je. Ja sam ti dao sve te stvari, Mi Vida. Ti mi duguješ.

Ništa on vama ne duguje, reče Celia.

Matt se pobojavao za nju. El Patron je bio kadar uništiti osobu koja ga naljuti. Ali starac se samo nasmiješio. Baš smo pravi škorpioni, ti i ja, zar ne?

Govorite radije u svoje ime, reče Celia. Matt niti vam išta duguje, niti će vam išta platiti.

Nećete ga moći iskoristiti za transplantaciju.

Stražari su se trgnuli kad su to čuli. Liječnik je podigao pogled s monitora u koji je gledao.

Kad ste imali prvi srčani udar, otrovala sam Matta crvenom pustikarom iz svojeg vrta, reče Celia. Znae, ja nisam samo kuharica, nego i curandera. Učinila sam Mattovo srce previše nestabilnim za presađivanje.

El Patron je iskolačio oči. Otvorio je usta, ali ništa nije izišlo iz njih. Liječnik mu je pritrčao.

No nisam mu mogla nastaviti davati pustikaru jer bi to bilo preopasno. Trebalo mi je nešto od čega će biti bolestan, ali ne previše. A onda sam čula za mlječikine leptire.

Matt se uspravi i tjelohranitelji pojačaju svoj stisak na njegovim ramenima. Znao je priču o mlječikinom leptiru. Tam Lin je govorio o njima u vrtu na proslavi Mattova ulaska u svijet odraslih. Zrak je bio zasićen mirisima cvijeća za koje se Celia bila zainteresirala. Neki od njih bili su ugodni, neki neu212

Starost 12 u,

godni. Govorila je Tamu Linu o pupavici, kokotiću, pustikari i mlječiki. Kad je spomenula mlječiku, Tam Lin se sav stresao. Njome se hrane mlječikini leptiri, rekao je. Pametni su to kukci, gadovi mali. Najedu se otrova tako da ih nitko ne bi pojeo.

Matt tada nije obratio pozornost na tu primjedbu, jer je Tam Lin i inače često govorio o stvarima koje je naučio iz knjiga o prirodi, koje je tako polako i pažljivo čitao.

Trebalo mi je nešto slično otrovu u mlječikinim leptirima, nastavi Celia prekinuvši tako Mattove misli. I tako sam mu počela davati arsen.

Arsen!? povikao je liječnik.

Arsen se uvuče u cijelo tijelo, nastavi Celia, očiju hladnih kao u zmiје. Naseli se u kosu, napravi male bijele crte na noktima, nataloži se u srce. Nisam mu dala dovoljno da ga ubijem ne bih to učinila! ali ipak dovoljno da ubije svakoga tko je i bez toga već slab a pokušao bi mu uzeti srce. Imali ste svojih osam života, El Patron. Vrijeme je da se pomirite s Bogom.

Bruja! Vještica! kričao je El Patron. Oči su mu zasjale ubojitim bijesom. Koža mu je pocrvenjela od ljutnje. Pokušao je ustati iz kreveta.

Upomoć! povikao je liječnik. Odvezite ga u operacijsku salu! Brže! Brže!

Stražari su odvezli krevet. Liječnici su trčali uza nj i masirali mu srce. Odjednom je cijela zgrada vrvjela poput osinjaka. Došlo je još stražara čitava vojska. Dvojica su odvela Ćeliju usprkos Mattovim pokušajima da ih u tome spriječi. Medicinski tehničar je odrezao Mattu pramen kose i otišao.

Ostao je sam. Osim, naravno, četvorice snagatora ispred prozora i tko zna koliko njih pred vratima. Soba je bila lijepa, tepih je bio u bojama oaze. Vidjela se crvena boja zidova kanjona, zasićena zelena boja kreozota, i plava boja neba uhvaćenog između visokih litica. Ako bi dopola zatvorio oči, gotovo da bi se mogao zamisliti ondje, u tihim, sjenama planina Ajo.

sms

Kuća škorpiona

Ćekao je. Bilo je jutro kad su odvezli El Patrona. Sada je već bilo popodne. Panika u zgradi se smirila, hodnici su bili već gotovo sasvim tihi. Bolnica je živjela svojim životom ne obazirući se na zatvorenika u lijepo namještenoj sobi.

Matt je popio sav čaj i pojeo sve kolačiće. Osjećao se strahovito iscrpljeno. Sve se okrenulo naglavačke i on nije znao hoće li El Patronova smrt za njega značiti sigurnost ili upravo obrnuto.

Promatrao je svoju ruku i razmišljao o arsenu koji vreba u njoj. Bi li komarac umro da ga ugrize? Bi li mogao ubijati pljuvanjem? Bila je to zanimljiva misao. Matt je shvatio da, koliko god da je ispočetka bio uplašen, nije mogao to i ostati. Bilo je to kao da je njegov mozak rekao Dobro. Sad je dosta. Hajde da se bavimo nečim drugim.

Misli su mu skrenule na Mariju. Sad je već vjerojatno bila u samostanu. Nije imao pojma što ondje radi, osim što jede čokoladu i sunča se gola na krovu. Koje li lude aktivnosti. Koje li zanimljive aktivnosti! Zacrvenio se dok je tome razmišljao. Učeci o umjetnosti vidio je slike debelih, golih rimskih boginja. Smatrao je da su lijepe, ali u stvarnom životu nitko tako nag ne hoda svijetom. Ili ipak hoda? On zapravo i nije znao kako izgleda vanjski svijet.

Kako bilo da bilo, Maria je zbog toga imala problema. Matt se osjećao grozničavo, što i nije bilo ništa neobično budući da je bio pun arsena. Pitao se što je sve još iz svojeg vrta Celia isprobala na njemu.

Vrata su se naglo otvorila. U sobu je banuo gospodin Alacran s Tamom Linom.

Vrijeme kao da je na trenutak stalo. Mattu je opet bilo šest godina, ležao je u lokvi krvi, a Rosa mu je iz noge vadila komadiće stakla. U sobu je ušao žestoki čovjek i povikao Kako se usuđujete onečistiti ovu kuću! Smjesta iznesite tog stvora!

Tada je Matt prvi put shvatio da nije čovjek. Žestoki čovjek bio je gospodin Alacran i imao je na licu isti onaj izraz prezira kao i sad kad je pogledao Matta.

Starost 12 11,

Ovdje smo da vas obavijestimo da nam više nisu potrebne vaše usluge, reče gospodin Alacran.

Matt je zinuo. To je značilo da je El Patron mrtav. Koliko god da je često o tome bio razmišljao, sada mu je došlo poput groma iz vedra neba.

Meni je... žao. Niz lice su mu u tišini počele kliziti suze. Mogao je ne pustiti ni glasa, ali suzama nije mogao zapovijedati.

I treba vam biti, reče gospodin Alacran. To naime znači da nam više ne možete biti od koristi.

Naravno da vam mogu biti od koristi, pomisli Matt. Znao je o upravljanju Opijumom koliko i Steven. Proučio je uzgoj opijumskog maka, pročišćavanje vode i opskrbu hranom. Znao je možda više od ikoga o mreži špijuna i korumpiranih dužnosnika širom svijeta. Godine provedene uz El Patrona i njegove priče podarile su Mattu shvaćanje carstva Alacrana kakvo nitko drugi nije mogao imati.

Uspavaj ga, reče gospodin Alacran Tamu Linu.

Da, gospodine, odgovori Tam Lin.

Kako to mislite? poviče Matt. El Patron to sigurno ne bi želio! On me obrazovao zato da bih mogao pomoći u upravljanju zemljom.

Tam Lin ga pogleda sa sažaljenjem. Ti jedna budalo. El Patron je prije tebe imao sedam klonova koji su u svemu bili potpuno jednaki kao ti. Svakog od njih je obrazovao i svaki je vjerovao da će upravljati zemljom.

Ne vjerujem u to!

Moram priznati da si prvi koji je imao dara za glazbu. Ali nema veze ako se zaželimo glazbe, uvijek ćemo moći uključiti radio.

Ne možeš to učiniti! Pa mi smo prijatelji! Ti si sam tako rekao! Ostavio si mi poruku Matta je smjesta oborio takav udarac šakom u glavu da je vidio sve zvijezde. Nitko ga nikasms

Kuća škorpiona

da nije udario. Nitko to nije smio. Izdigao se na koljena držeći se rukom za donju vilicu. No najstrašnije nije bilo to što se dogodilo, nego tko je to učinio. Tam Lin.

Tam Lin je bio bivši terorist. Bio je odgovoran za smrt dvadesetero djece, a možda ga zbog toga uopće nije grizla savjest. Matt nije nikada razmotrio tu mogućnost.

Vidiš, dečko, ja sam ono što se zove plaćenik, reče Tam Lin istim onih živahnim glasom koji je Matt tako zavolio. Puste sam godine radio za El Patrona. Mislio sam da će vječno živjeti.

Ali sada sam bez posla, a gospodin Alacran je bio tako dobar da mi ponudi novi.

Što će biti s Čelijom? prošaputa Matt.

Ne misliš valjda da neće biti kažnjena za igru koju je igrala? Vjerojatno su je već pretvorili u eejita.

Ali ti si joj rekao za mlječikine leptire, pomisli Matt. Ti si joj dopustio da upadne u klopku.

Možeš li ti ovo završiti? Ja imam posla, reče gospodin Alacran.

Riješit ću se klona, gospodine, reče Tam Lin. Možda ću trebati Dafta Donalda da mi ga pomogne svezati. Nazvao me klonom, pomisli Matt užasnut.

Zapamti, želim da se vratiš na vrijeme za noćasnje bdijenje, reče gospodin Alacran.

Ne bih to propustio ni za što na svijetu, reče Tam Lin, sa sjajem u izdajničkim, lažljivim očima.

Posljednje zbogom

Daft Donald ga je čvrsto držao, a Tam Lin ga je omatao ljepljivom vrpcom. Tam Lin ga je prebacio preko leđa konja i

Starost iz u,

izmijenio pozdrave s ostalim pripadnicima El Patronove privatne vojske koji su se odmarali pokraj staja. Kamo ga носиš? upita jedan od njih.

Mislio sam da bih ga mogao baciti tamo kraj eejitskih zatvora, odgovori Tam Lin. Čovjek se glasno nasmija, a njegov smijeh nadglasaše udarci kopita.

Ova se životinja razlikovala od sigurnog konja. Bila je brza i nepredvidiva. Čak je i mirisala drukčije. Matt je to dobro znao jer mu je nos bio pritisnut uz njegovu dlaku. Sigurni konji su imali blag umjetan miris, kao po kemikalijama, a ovaj je mirisao po suncu i znoju.

Mattu je odjednom sinulo što je Tam Lin mislio kad je govorio o tome da će ga baciti kraj eejitskih zatvora. Bacit će ga u žuti talog na dnu udoline. Od te strašne pomisli i od spoznaje da su ga svi izdali, krv mu je udarala u ušima. No ovoga je puta umjesto straha osjetio čistu

životinjsku srdžbu. On je zaslužio živjeti! Imao je pravo na ovaj život koji mu je tako slučajno pripao, i ako je već morao umrijeti, barem će se boriti do posljednjeg daha.

Isprobavao je koliko su mu čvrsto zavezane noge i ruke. Nije ih mogao pomaknuti ni centimetra. Pa dobro, pomisli Matt, ako već ne mogu osloboditi ruke i noge, morat ću se ovakav zavezan nekako iskoprcati iz taloga. Gledao je kako zemlja leti pod konjskim kopitima. Trbuh mu je bolno udarao u životinjino tijelo. Taj stvor nije trčao onako blago kao sigurni konj.

Napokon je usporio i Tam Lin je spustio Matta. Dječak se izvio u struku i uspio mu zadati udarac glavom u trbuh. Ah! Tupane mali! Zašto ne pogledaš oko sebe prije nego što počneš s takvim glupim trikovima?

Matt se sklupčao na leđima spremajući se da mu zada još jedan udarac nogama. Nad sobom je vidio plavo nebo i stjenovitu liticu. Nije osjetio miris kemikalija i trule ribe nego čist sms

Ku škorpiona

zrak i miris kreozota. Nisu bili kraj eejtskih zatvora. Bili su na stazi koja je vodila u planine Ajo.

Eto te! Duguješ mi veliku ispriku, gundao je Tam Lin, dok je s Matta, ne previše nježno, odmotavao ljepljivu traku.

Zar si me odlučio radije utopiti ovdje u oazi? dreknuo je Matt.

Sredi se, mali. U redu, vidim da imaš razloga za sumnjičavost, ali pokaži barem malo poštovanja.

Kako da vjerujem nekome tko je pobio dvadesetero djece? reče Matt.

Dakle rekli su ti to. Tam Lin je izgledao tako tužan. Mattu ga je bilo malčice ali samo malčice žao.

Je li to istina? zahtijevao je odgovor.

A, da. Istina je. Tam Lin je stisnuo odlijepljenu traku u loptu i metnuo je u jednu od torbi koje su visile sa sedla. Uzeo je naprtnjaču i zabacio je na jedno rame. Dođi. Nemam puno vremena.

Krenuo je uzbrdo ne osvrćući se. Matt nije odmah krenuo za njim. Mogao je ukrasti konja i odjahati na sjever. Ophodnje možda još ne znaju da je naređeno da ga se ukloni. Da ga se riješe, pomisli Matt gnjevno. Ali ovaj konj nije izgledao kao da bi ga bilo lako jahati. Za razliku od sigurnog konja, ovoga je trebalo vezati za drvo. Kolutao je očima i frktao kad mu se pokušao približiti.

A opet, mogao bi poći za Tamom Linom u planine i nadati se da mu može vjerovati. Tam Lin je nestao među stijenama. Nije ni pogledao da vidi slijedi li ga Matt.

Izgleda da na svijetu nema veće budale od mene, razmišljao je dok se penjao stazom.

Oaza je vrvjela od života. Jesenje kiše udahnule su život stablima paloverde³⁴ ukrasivši ih nježnim žutim i narančastim

34 *Cercidium texanum*

Starost 12 u,

cvjetovima. Brajda od vinove loze bila je zelenija no ikada. Jedna je patkica plivala po jezeru. Tam Lin je sjedio na kamenu. Ovo je cimetna patkica³⁵, reče on. U ovo doba godine sele iz Sjedinjenih Država u Aztlan. Pravo je čudo kako uspiju pronaći ovo malo vode usred beskrajne pustinje.

Matt je sjeo na drugi kamen, ne preblizu onome ne kojemu je sjedio Tam Lin. Sunce je zalazilo za brda i sjene su se uvlačile u oazu.

Da nije ovog mjesta, već bih odavno poludio, reče Tam Lin. Matt je promatrao patkicu kako pliva uz obalu na drugoj strani jezera. Kad sam došao raditi za El Patróna, bio sam sav izvan sebe. Ovo je mjesto gdje se mogu sakriti, razmišljao sam onda. Pobjeći ću kad policiji dosadi

tražiti me. No, naravno, ispalo je drukčije. Kad nešto ili netko pripadne El Patronu, to je onda zauvijek.

Dakle, jesi li ubio tu djecu?, reče Matt.

Moglo bi se reći da je to bila nesreća a i bila je no to što se dogodilo nije zato ništa manje strašno. Namjeravao sam ubiti premijera, guzonju koji je to i zaslužio. Jednostavno nisam razmišljao o drugim ljudima koji bi se tu mogli zateći. Iskreno govoreći, nisam mario, bio sam... gad. Većinu ovih ožiljaka zaradio sam u toj eksploziji, a Daftu Donaldu je ozlijeđen grkljan. Zato ne može govoriti.

Svih ovih godina Matt se nije zapitao zašto Daft Donald nikad ništa ne govori. Mislio je daje taj golemi, šutljivi čovjek jednostavno nedruštven.

El Patron je imao instinkt da prepozna ljude koje može porobiti, reče Tam Lin. Njegova osoba zračila je takvom snagom. Moć je čudna stvar, dječake. Ona je poput droge i ljude poput mene ona privlači. Tek kad sam upoznao Čeliju, shvatio

Cinnamon Teal Anas cyanoptera

sms

Kuću škorpiona

sam kakvo je čudovište od mene postalo. Previše sam uživao šepiriti se u El Patronovoj sjeni. Ali si ipak dopustio da je liječnici pretvore u eejita.

Nisam! Načinio sam joj znak na čelu koji izgleda kao ožiljak od operacije. Smjestio sam je u stajle s Rosom.

Matt je sada prvi put otkad su stigli u oazu pogledao Tama Lina u oči. Golemi kamen pao mu je sa srca.

Bit će izvan opasnosti sve dok bude imala na umu da se mora ponašati poput zombija. Mislim da bih sada od tebe mogao dobiti onu ispriku o kojoj sam govorio.

I dobio ju je, dugu i od srca.

Doveo bih Čeliju ovamo, ali ona nije baš građena za penjanje po stijenama, uzdahnu Tam Lin. Gledali su jezero čija se površina ljeskala u popodnevnom suncu. Cimetna patkica je izišla na obalu i čistila perje. Lasta je šćepala vretence koje je lebdjelo nad vodom.

Zar ću ja sad ovdje živjeti? upita Matt.

Tam Lin se trgnuo iz razmišljanja. Ah! Misli su mi lutale. Sviđa mi se kako se lastavice obrušavaju kad hvataju plijen nad vodom. Ne, dečko. Ne bi ovdje mogao preživjeti. Bolje je da ideš u Aztlan.

Aztlan! Mattu je srce poskočilo. Ideš li i ti sa mnom?

Ne mogu, reče Tam Lin tužnim glasom. Vidiš, ja sam u životu napravio strašne stvari i moram snositi posljedice.

Nije istina, reče Matt. Policija te vjerojatno odavno prestala tražiti. Mogao bi se predstavljati lažnim imenom. Mogao bi obrijati glavu i pustiti bradu.

Naravno da bih mogao. Samo, ako smijem primijetiti, vidim da ne držiš mnogo do reda i zakona, kao ni stari. Što ćeš, jabuka ne pada daleko od stabla. Ne, govorim o moralnim posljedicama. Proveo sam godine ovdje u Opijumu. Nije mi bilo loše. Ali bio sam dio tog strašnog i nepravednog sustava

Starost 12 u,

va. Sada imam priliku da se iskupim i ne smijem je propustiti. Celijina je zasluga što sam to uvidio. Ona je veoma principijelna osoba, znaš. Ne trpi ništa što je zlo.

Znam, reče Matt, sjetivši se kako se suprotstavila El Patronu.

Već sam ti složio torbu za put, reče Tam Lin i zbacivši naprtnjaču s ramena. Zemljovide imaš u sanduku. Ponesi vode koliko možeš nositi, a kad dođeš do granice, reci da si izbjeglica.

Roditelje ti je uhvatila ophodnja. Pravi se glup to bar nije teško i ne govori nikome da si klon.

Zar oni to na meni neće i sami prepoznati? Matt je pokušavao zamisliti bijes ljudi u Aztlanu kad shvate da su prevareni.

Odat ću ti jednu malu tajnu. Tam Lin se sagnu i šapnu mu na uho, kao da bi ga mogle čuti laste, patkica i vretenca. Nitko ne može vidjeti razliku između klona i čovjeka. Zato što nema nikakve razlike. To da su klonovi manje vrijedni od ljudi je prljava laž.

Tam Lin je odšetao do metalnog sanduka, a Matt je ostao zabezeknut. Gledao ga je kako vadi boce s vodom i zemljovide. Kako klon može biti jednak čovjeku? Mattu je njegovo iskustvo govorilo nešto drugo.

Tam Lin otvori džepić na naprtnjači i izvadi punu šaku nekakvih papira. Vidiš, ovo je novac. To sam te već prije trebao naučiti. Ovo je sto pezeta, a ovo je pedeset. Prije nego što kupuješ, uvijek pitaj za cijenu, a onda ponudi polovicu. Ah, k vragu, ne možeš sad to sve odjednom naučiti. Samo zapamti ovo Uvijek vadi papire jedan po jedan i ne daj nikome da vidi koliko ih imaš.

Sunce je zašlo i tama se brzo spuštala. Tam Lin je zapalio vatru, a pored nje je naslagao i hrpu suharaka. Pođi čim iziđe sunce. Tako ćeš imati dvanaest sati vremena da prije mraka dođeš do granice. Trenutak je idealan jer će ophodnje biti u Velikoj

sms

....221

Kuća škorpiona

kući, na bdijenju. I još nešto El Patron je zadržao Opijum i život u njemu onakvim kakav je bio prije stotinu godina.

Ne razumijem, reče Matt.

Sve je u Opijumu, koliko je god moguće, isto kao što je bilo kad je El Patron bio mlad. Celia kuha na štednjaku na drva, u sobama nema klimatizacije, polja se obrađuju ručno, a ne uz pomoć strojeva. Čak ni rakete ne smiju nadlijetati državni teritorij. Jedina mjesta gdje se ta pravila manje strogo poštuju su bolnica i soba s uređajima za nadzor. Inače je sve kao nekad. To je bio El Patronov način da nadmudri smrt. Jedan od načina.

Ali i na televiziji je sve tako, primijeti Matt.

Tam Lin se nasmija. I televizija je bila pod njegovom kontrolom. El Latigo Negro posljednji je put pucnuo bičem prije stotinu godina. U Aztlanu ćeš vidjeti mnogo toga što će te zbuniti, no u posljednje vrijeme i oni imaju pokret koji se zalaže za povratak jednostavnijem načinu života. Pokušavaju se odmaknuti od privrede koja je zasnovana samo na radu strojeva i vratiti se staroj meksičkoj tradiciji. Kao što rekoh, mnogo toga će te zbunjivati, ali neke će ti stvari biti poznate.

Rekavši to, Tam Lin se počeo spremati za odlazak. Čekaj! poviče Matt. Zar ne možeš ostati? Pomisao da će izgubiti prijatelja i možda ga nikad više vidjeti bila je strašna.

Moram biti na bdijenju, odgovori Tam Lin.

Onda dovedi Ćeliju. Ja joj mogu pomoći da se popne na planinu.

Čekaj dok vidiš tu planinu. Ne, mali. Celia je prestara za takav put. Štitit ću je koliko god budem mogao. Kunem ti se.

Što ću raditi u Aztlanu? Gdje ću stanovati? Matta je počela hvatati panika.

Pa gdje mi je glava? reče Tam Lin i zastade. Zaboravio sam najvažniju stvar. Čim dođeš onamo, prva stvar ti je da uhvatiš hoverkraft za San Luis i ondje pitaš za Samostan svete Starost 12 u,

Klare. Stavio bih ruku u vatru da će ti se Maria baciti oko vrata kad te vidi na vratima.

Sad ga više ništa nije moglo zaustaviti. Krenuo je brzim koracima, a Matt je trčkarao za njim. Kad su došli do rupe u stijeni, Tam Lin se okrenuo i metnuo ruku Mattu na rame. Ne vjerujem u dugačke rastanke, reče.

Hoću li te ikad više vidjeti?

Tam Lin je sačekao trenutak prije negoli je rekao Ne. Mattu je bilo kao da ga je udario grom. Nikad ti nisam lagao i ne namjeravam ni sada početi. Važno je da si ti pobjegao. Ti si jedina njegova svojina koja mu je ikad izmaknula iz ruku.

Što će biti sa mnom? upita Matt.

Naći ćeš Mariju i, pretpostavljam, njezinu majku.

Ti znaš za Esperanzu?

O, da. Nekada je dolazila u Veliku kuću. Jesi li ikada vidio onaj film o dinosaurima? Onaj s velociraptorom?

Matt je prizvao u sjećanje tog naročito strašnog dinosaura koji je imao duge pandže i zube i bio je kadar prokopati stijenu samo da dođe do plijena.

E, pa takva je Esperanza kad se za nešto bori. Dobro je takvu osobu imati na svojoj strani.

Tam Lin se proverao kroz stijenu i krenuo dalje ne osvrnuvši se. Već je bio gotovo mrak i

Matt ga je jedva vidio dok se udaljavao. Poželio ga je osvijetliti baterijskom svjetiljkom, ali se suzdržao.

Ophodnja

Vraćajući se prema oazi Matt je osjetio omamljenost i vrtoglavicu. Toliko se toga dogodilo u tako malo vremena, toliko se toga promijenilo. Malena logorska vatra davala je dojam beskrajne usamljenosti. Malo ju je raspirio, a onda se

sms

Kuća škorpiona

zabrinuo da nije mogla spaziti ophodnja, pa je izvadio iz vatre nekoliko grana. Onda se sjetio životinja koje bi noću mogle doći piti vodu. Kojoti sigurno, ris možda. Jaguar malo

vjerojatno, no Tam Lin ih je viđao ovdje. Ponovno je raspirio vatru.

U metalnom sanduku našao je sušenu govedinu i sušene jabuke. Jeo je pohlepno. Od jutra onoga dana kad je bilo vjenčanje nije bio pojeo ništa osim onih kolačića u El Patronovoj sobi u bolnici. Hrana mu je podigla raspoloženje i ubrzo je, pod treperavim svjetlom vatre, stao proučavati zemljovid. Osjećao se kao u nekom napetom romanu u kojem se naziru moguće avanture. Tam Lin je crvenom olovkom označio rutu i dopisao komentare svojim osebnim pravopisom, poput čegrtuše ovdije ili vidijo medjeda podrvom.

Večeru je završio šakom kikirikija i tablom čokolade.

Naprtnjaču je sklonio u sanduk i prostro vreću za spavanje na jedno ravno i pregledno mjesto na stijeni. Sigurnije se osjećao dalje od mjesta na kojima bi mogao sresti medjeda podrvom.

Legao je u vreću i gledao zvijezde.

Bilo je neobično zastrašujuće ležati na zemlji bez zaklona. Nebo je bilo tako crno, zvijezda je bilo tako mnogo i bile su tako sjajne. Osjećao je kao da bi mogao izgubiti oslonac na zemlji, da bi ga sila teže mogla otpustiti, i onda bi odletio i, ako se ne bi uhvatio za neku granu, letio bi dalje zauvijek prema tim sjajnim, ledenim svjetlima.

Konopcem je vreću zavezao za stablo. U redu, bilo je doista glupo brinuti da bi se takvo što moglo doista dogoditi ali oprez je majka mudrosti. Celia mu je jednom bila ispričala kako Indijanci iz njezina sela nose amajlije kako ih nebo ne bi odnijelo sa zemlje. Možda oni znaju nešto što ne znaju ljudi koji stanuju u kućama.

Iscrpljen od svega što se dogodilo, Matt je utonuo u dubok san bez snova. Malo prije zore zrak je zatitrao. Bilo je to nešto nalik zvuku, ali ne baš sasvim. Matt se pridigao i uhvatio se za užu. Zemlja se jednom malo zatresla. Par gavranova odletio je

Starost 12 1,

s grane drveta i nastavio letjeti oko oaze žestoko kričeći. Kojot, koji je upravo pio iz jezera, stao je kao ukopan. S gubice mu je kapala voda.

Matt je osluškivao. Zvuk ako je to uopće bio zvuk dolazio je odasvud. To nije sličilo ničemu što je do sada iskusio. Gavranovi su sletjeli i nastavili čavrljati između sebe, a kojot je pobjegao među stijene.

Pomoću upaljača koji je našao u naprtnjači, Matt je zapalio vatru. Vidio je da na sanduku ima otisaka kojotskih šapa i da je nešto pokušalo pregristi lokot.

Na brzinu je doručkovao i napunio onoliko boca vode koliko je mogao nositi. U svaku je stavio tabletu joda. Kad je posljednji put pio vodu u oazi, nasmrt se razbolio. Ali sada je znao da to nije bilo od vode nego od arsena. Kako U je sad Celia? pitao se. Hoće li u stajama dobivati dovoljno hrane? I je li glumiti zombija jednako teško kao i biti zombi, ako to moraš raditi godinama.

Molit ću Esperanzu da joj pomogne pobjeći, pomislio je.

Sad kad je došao trenutak polaska, Matt se počeo zatrajavati. Ponovno je provjerio je li sve ponio. Dodao je jednu knjigu, isprobao težinu naprtnjače, pa je izvadio. Premda je dolina još bila u sjeni, sunce je već bilo visoko. Mogao bih ovdje provesti još jedan dan, pomislio je. Ali sad kad je El Patron mrtav, ni oaza možda uskoro više neće biti sigurno mjesto.

Nabacio je naprtnjaču na leđa, zakvačio još boca vode za pojas i krenuo. Put je prolazio ispod sjenice od loze. I on će, kao i Tam Lin, ići naprijed bez osvrtnja.

Prvi dio staze bio je lagan. Matt ga je već bio prešao mnogo puta. Uskoro je, dospio u kanjon koji je bio sav zarastao u grmlje. Morao se probijati kroz njega. Prašina s lišća prekrila ga je od glave do pete i našla put i u pluća. Da bi došao do daha, malo je prillegao u suhu vododerinu. Prošao je samo jedan sat. No ako je i ostatak puta ovakav, neće stići do Aztлана ni za mjesec dana.

sms

Kuća škorpiona

Matt je prekopao naprtnjaču tražeći inhalator. Našao ga je u unutrašnjem džepu. Olakšanje koje mu je donio bilo je poput raja. Našao je i neku smiješnu mačetu u kožnim koricama. Eh, da sam pogledao ranije, mogao sam si uštedjeti mnogo muke, pomisli.

Nakon što se malo odmorio, krenuo je dalje. Sada je sjekao svoj put kroz grmlje. Pritom je osjećao neko divljačko zadovoljstvo, kao da se ovako osvećuje biljkama što su ga sve do sada greble po licu i rukama.

Kad je došao do kraja doline, pred njim je stajao visok granitni greben. Potražio ga je na zemljovidu. Našao ga je, a crvena crta kojom je Tam Lin označio put vodila je ravno na njegov vrh. Bio je viši od ičega na što se do sada popeo. Pogledao je može li ga zaobići, no jasno je pisalo Jedini prolaz. Možeš ti to. Pogledao je uvis. Grmlje na vrhu izgledalo je nezamislivo daleko. Zavrtjelo mu se u glavi. Jedino što je u svemu ovome bilo dobro je što nije sada morao i Čeliju gurati pred sobom.

Polako je napredovao od pukotine do pukotine, sve dok mu se noge nisu počele tresti od umora. Bio je na pola puta i nije se mogao pomaknuti više ni centimetra. Zagrljio je granitnu stijenu i pitao se koliko bi dugo mogao tako izdržati prije negoli bi ga iscrpljenost natjerala da seпусти. Pao bi na šiljate škrape i umro. Pa onda je mogao i pustiti da mu liječnici uzmu srce. Jedna je sjena prešla preko njega, pa se začas još jednom vratila.

Samo jedna stvar baca sjenu na tako pustu mjestu. Matta odjednom obuze bijes. Izvirao je iz nekog dubokog mjesta, poput lave u vulkanu. Nije više osjećao iscrpljenost ni malodušje, niti bilo što drugo osim luđačke želje za životom. Krenuo je gore, od oslonca do oslonca, od pukotine do pukotine, sve dok se nije uzverao na sam vrh i ondje se, daščući, divio svojoj pobjedi.

Pogledao je u zasljepljujuće plavo nebo i začuo lepet krila. Pobijedio sam, ti ružna, glupa ptičurino, pomislio je, i nasmijao se. Zvučao je baš kao El Patron.

Starost 12 u.

Proslavio je bocom vode i paketićem kolačića. Na lešinara³⁶ je bacio kamen. Zemljovid je kazivao da je prešao oko deset kilometara i da je pred njim još toliko. Sunce se lagano ugibalo prema zapadu pa je postojala mogućnost da neće prijeći cijeli put prije mraka. No nije bio pretjerano zabrinut. Imao je obilje hrane, a poslije bitke s granitnim grebenom osjećao se iznimno dobro.

Išao je po hrptu planine. Ovaj dio puta bio je mnogo lakši, a vidik prekrasan. Tam Lin je u opremu uključio i mali dvogled, pa je Matt često zastajkivao da baci pogled na Opijum. Pogled prema Aztlanu još uvijek su priječile planine.

Vidio je duga, ravna polja makova, čak i smeđu mrlju koja je mogla biti skupina eejita. Vidio je postrojenje za pročišćavanje vode i skladišta hrane i gnojiva. Crveni krovovi palače prostirali su se na mrlji od zasićene zelene boje. Osjetio je nešto čudno u trbuhu i shvatio da je to tuga.

Ovdje, na hrptu planina Ajo, Matt je popustio tuzi. Plakao je za Ćelijom, koja je sad bila zarobljena u stajama, i za Tamom Linom koji je također zarobljen samo na drugi način. Nije potratio ni jednu suzu na Alacrane i njihove robove Feliciju, Fani i Emiliju. No plakao je za El Patronom koji je zasluživao manje sažaljenja od svih njih, ali je bio bliži Martu od ikoga na svijetu.

Na neki čudan način osjećao je kao da je El Patron još živ. U neku ruku i jest i dalje postojao kroz Matta. Dokle god on živi, ni El Patron nije sasvim nestao s ovoga svijeta.

Matt se ulogorio na samom hrptu. Nedavne su kiše ispunile udubine u stijenama, a mali planinski prijevoji zelenjeli su se od medvjede trave³⁷. Pustinjski sljez³⁸ širio je svoje cvjetove

36 Ptičurina čiju je sjenu vidio dok se penjao i na koju je sada bacio kamen je Turkev Buzzard ili Turkey Vulture Catharles aura puranoliki lešinar.

37 Bear Grass *Nolina texana*

38 Deserl Mallovv *Sphaeralcea ambigua*

sms

.....227

Koća škorpiona

boje breskve, a procvjetali grmovi planinske ruže³⁹ mamili su svojim snažnim mirisom mnoštvo pčela. Matta nije bilo strah, premda je sada vidio više životinja nego u svim izletima s Tamom Linom zajedno.

Bjelorepi jeleni⁴⁰ brstili su grmlje u kasnopopodnevnom suncu. Vidio je mužjaka kako struže rogovima o stablo, možda da bi ih oštrio, ili naprosto zato što su ga svrbjeli. Matt to nije znao. Vidio je skupinu koatija⁴¹ kako trče uzdignutih repova i dugih nosova spuštenih sasvim uz tlo.

Sve je izgledalo živo. Sve je trčalo, letjelo, rovalo, grickalo ili cvrkutalo. Iz neke nevidljive rupe pune vode dopirao je žablji kreket, vjeverica kamenjarka⁴² zazviždala je kad je proletio crvenorepi jastreb⁴³, ptica rugalica⁴⁴ doletjela je na najvišu granu meskita i otpjevala sve pjesme koje je Matt ikada čuo, plus još nekoliko koje je vjerojatno sama komponirala.

Ono što ga se najviše dojmilo bila je glazba divljine. Djelovala je na njega isto kao i glazba koju je svirao na glasoviru kad je bio uplašen i usamljen. Odnijela ga je u jedan drugi svijet gdje je postojala samo ljepota i gdje nije prijetila mržnja, razočaranje i smrt.

Dugo je ostao budan i promatrao daleka svjetla Opijuma. Nije ih bilo mnogo. Vidjela se samo palača u moru mraka. Tvornice, skladišta i eejitski zatvori, sve je to bilo skriveno. Nije bilo ni daška vjetra, eejiti su dakle vjerojatno noćas spavali vani u poljima. Od aviona koji je vidio u daljini nije dopirao nikakav zvuk, kao da je bio naslikan, a ne stvaran. Na

39 Cliff Rose *Purshia stansburiana*, *Covvania mexicana*

40 WhileTailed Deer *Odocoileus virginianus*

41 coati nosati rakun, medvjed nosan

42 Rock Squirrel *Spermophilus variegatus*

43 RedTailed Hawk *Buteo jamaicensis* crvenorepi mišar

44 Američki kos ili ptica rugalica poznata je po velikoj sposobnosti oponašanja.

228Starost u 1,

zvučnoj pozadini sazdanj od neprekidne pjesme zrikavaca začuo se krik velike ušare⁴⁵ negdje iz blizine. Planina je bila tamnija nego nizina, ali bila je živa i stvarna.

Matt je dobro spavao i ujutro je bio pun snage i samopouzdanja. Opijum je bio prekriven maglom, kao što je to čest slučaj ujesen. Nije se vidjelo ništa osim bijelog pokrivača koji se prostirao od obzora do obzora.

Još je jednom pogledao zemljovid i krenuo dalje stazom. Uspinjala se i spuštala polako vodeći prema prijevoju između dvaju brda. Začuo je zvukove nalik udaranju lopte palicom u bejzbolu. Stalno su se ponavljali. No da netko ovdje igra bejzbol za publiku sastavljenu samo od jastrebova i puranolikih lešinara, to nije dolazilo u obzir. Moralo je dakle biti nešto drugo. Kako se približavao, zvuk je sve više sličio udaranju dviju zrelih lubenica jedne o drugu. Matt je stao iza grma i pažljivo virio da ne bude primijećen. Bila su to dva mužjaka muflona koji su jurišali jedan na drugoga poput dva kamiona. Udarili bi se glavama, zateturali i otkasali svaki na svoju stranu. Nakon nekoliko trenutaka predstava se ponavljala. Skupina ženki pasla je među stijenama kao da ih se sve to uopće ne tiče. Mattu se to toliko svidjelo da se glasno nasmijao. Tada su ženke, dakako, pobjegle na neko sigurnije mjesto skačući sa stijene na stijenu u velikim skokovima.

Kad je Matt došao do prijevoja na vrhu planine, začuo je opet neke neobične zvukove. Bilo je to nešto slično kao kad tutnji vatra u Celijinoj peći na drva. Bili su sve glasniji i Matt je sada mogao razabrati pojedinačne zvukove zvrndanje strojeva, automobilske sirene i nevjerojatno glazbu.

Kroz prijevoj je prošao u drugi svijet. Iza njega su ostala tiha brda gdje su nad šumovitim dolinama koje su se nalazile

43 vrsta sove Great Horned Owl velika ušara

sms

Kućđ škorpiona

između stjenovitih litica patrolirali jastrebovi. Pred njim se prostirala zahuktala masa tvornica i nebodera. Ceste nisu bile samo na zemlji, nego su se prostirale i u širokom spiralama između zgrada. U zraku je lebdjelo čitavo more hoverkrafta. Zgrade su se prostirale koliko je pogled sezao, što zapravo i nije bilo daleko jer je sve prekrivala prljava, smeđa magla. Odavde je dolazila ona buka i Matt je bio toliko iznenađen da je sjeo na stazu kako bi mogao razmisliti o onome što vidi.

Sunce je bilo okomito nad zemljom. Matt je iz naprtnjače izvadio šešir koji mu je Tam Lin pripremio. To je dakle Aztlan. Matt ga nije ni približno tako zamišljao. Svoju je sliku stvorio iz Celijinih priča, El Patronovih pripovijedanja o Durangu i iz serije El Latigo Negro. Iz svega toga izišla je mješavina tvornica, primitivnih koliba i golemih rančeva kojima gospodare zločesti tajkuni koji imaju lijepe kćeri.

Kako samo mogu živjeti u tolikoj buci? pomislio je. Kako mogu disati taj zrak? Koliko je mogao vidjeti, nije bilo nikakve ograde, ali se vidio niz stupova koji su nekada možda nosili ogradu. Opijumska strana granice bila je pusta. Baš kao da je netko stavio velik znak **OPASNOST! RADIOAKTIVNOST!**

Matt se vratio preko prijevoja na mjesto gdje je vidio dva muflona kako pokušavaju jedan drugome razbiti glavu. Ručao je malo sušene govedine i suha sira. Ovdje nije mogao ostati. Znao je da kišno razdoblje u planinama Ajo kratko traje i da će barice i skrivene špilje uskoro presušiti.

Ni u palaču se nije mogao vratiti. Ići u Aztlan bio je jedini izlaz. Možeš ti to, a mislima je čuo glas Tama Lina. Mislim da ću morati, pomislio je i još se jedan, posljednji, put okrenuo prema tihoj livadi, cvatovima medvjede trave koji su podsjećali na bijele perjanice i crnogrlim vrapcima⁴⁶ koji su prelijetali kroz krošnje.

Blackthroated Sparrow Amphispiza bilineata

Starost i? u,

Padina je bila strma i pješčana, pa se jednostavno pustio da otkliže niz nju. Kad se napokon našao u podnožju, bio je sav vruć i prašnjav i pun kaktusova⁴⁷ trnja koje je pokupio putem. Čučnuo je u sjeni stijene i popio svu preostalu vodu.

Nije mogao izvaditi trnje. Što ih je više pokušavao iščupati, oni kao da su se sve dublje ukopavali u kožu. Negdje putem su mu se bile poderale i hlače i potrgala se jedna od naramenica naprtnjače.

Matt je kroz dvogled promatrao granicu. Ono što je vidio bilo je jednako ružno kao i ono što je čuo. Iz tvorničkih dimnjaka sukljao je dim. Iza tvornica, na samoj granici, bile su hrpe odbačenih strojeva, a iz velikih je spremnika na tlo curila crna tekućina. U prostoru između zgrada i niza stupova bilo je mnoštvo jezeraca ispunjenih tom tekućinom. A onda je primijetio još neko gibanje, ali nije točno vidio što je to jer je bilo mnogo bliže, a njegov je dalekozor bio ugoden na daljinu.

Ugodio je leće. Bio je to čovjek na konju. Bio je to pripadnik ophodnje! Pomičući dalekozor vidio ih je još.

Matt se hitro povukao natrag među stijene. Izgleda da su se ophodnje bile vratile na posao poslije bdijenja. Jesu li ga vidjeli dok se na stražnjici spuštao niz planinu? Bojao se pomaknuti se. A bojao se i ne pomaknuti se. Udubina u kojoj se skrio bila je, na sreću, duboka. Nakon pola sata punih strepnje, zaključio je da ga nisu vidjeli. Ili su naprosto čekali da ožedni i izide. Prolazili su sati. Matt i jest ožednio, još kako.

Izbrojio je šest ljudi. Polako su jahali amotamo. Granica ni u jednom trenutku nije bila izvan nadzora i Matt nikako nije mogao uhvatiti pogodan trenutak da pretrči tih posljednjih nekoliko stotina metara koji su ga dijelili od slobode. Sunce je tonulo prema zapadu. Sjene su se izduljivale. Matt je sisao kamen da smanji osjećaj žeđi.

⁴⁷ Ovdje je riječ o kaktusima roda *Opuntia cholla cactus* čiji je ubod osobito neugodan jer na mjestu uboda znaju izazivati upale.

sms

.....231

Kuća škorpiona

Zalazak sunca. Počela se dizati sjena noći, podijelila je nebo na istoku na blijedo plavo gore i sivo dolje, između toga dvoga bio je ružičast rub gdje je sunce još obasjavalo maglicu od prašine u zraku. Skupina ljudi iznenada je izjurila iza jednog smetlišta i potrčala preko granice. Čim su prešli liniju stupova, oglasile su se sirene. Pripadnici ophodnje pojurili su na konjima da ih presretnu.

Matt je smjesta pojurio u suprotnom smjeru. Nije mu trebala ni sekunda da bi reagirao. Sa svoje lijeve strane čuo je povike i glasan prasak praćen blijeskom. Matt je to oružje vidio na El Patronovoj rođendanskoj proslavi. Bila je to moćna puška za omamljivanje koja bi na ilegalcu spržila kosu i zaustavila mu srce. No srce bi se u većini slučajeva poslije opet pokrenulo, pa bi ilegalac mogao biti pretvoren u eejita.

Matt je začuo topot kopita. Nije se osvrnuo da vidi koliko ga ljudi slijedi. Jedina mu je šansa bila što prije se domoći granice, pa je trčao brzinom na kojoj bi mu pozavidio i muflon. Vidio je kako mu se približava konj. Matt je bacio dvogled konju u glavu i vidio kako se ovaj zanio u stranu. Jahač ga je ispravio i ponovno natjerao u trk.

Stupovi su već bili blizu. Matt je vidio kako zemljano tlo prestaje i prelazi u betoniranu podlogu. Ubrzao je još više, ali jahač uhvati njegovu naprtnjaču i pokuša zaustaviti konja.

Matt je otkopčao pojas koji učvršćuje naprtnjaču oko struka i izvukao ruke iz naramenica.

Zbog nagle promjene u brzini, kroz granicu je prošao posrćući i završio u jednom od bazena s masnom, crnom tekućinom. Pao je na trbuh i otklizao na drugu stranu bazena sav prekriven crnom tekućinom.

Ustao je i stao mahnito brisati oči kako bi ih oslobodio od crne tvari i mogao vidjeti što se oko njega zbiva. Ugledao je jahača kako odlazi. Pogledao se i shvatio da neće imati teškoća

uvjeriti ovdašnje ljude da je izbjeglica. Nije imao naprtnjače, nije imao novca, i od glave do pete bio je prekriven crnom, sluzavom tekućinom.

232La vida nueva8

novi zivol

sms

tm škorpiona

Izdubljeni dječaci

iQué corajel Kakva hrabrost! reče čovjek. Matt je s lica obrisao sluzavu tekućinu koja mu je kapala iz kose. Vidio je kako mu se približavaju dva uniformirana čovjeka koja su iznikla odnekle između hrpa starih, odbačenih strojeva i rezervoara.

Hej, mali! Cdrno te llamas? Kako se zoveš? upita jedan od njih.

Matt se na trenutak zbunio. Istinu im sigurno nije mogao reći. MMatt Ortega, rekao je, posudivši prezime svog učitelja glazbe.

Pravi si borac! reče graničar. Mislio sam da te ima kad te zgrabio za naprtnjaču. Je li tvoja obitelj večeras pošla prijeko?

NNe. Moja obitelj Tek sad kad je uzbuđenje prošlo, Matt je osjetio kako je zapravo u šoku. Obgrlio se rukama, a zubi su mu cvokotali.

Hej, reče graničar blago. Ne moraš sada objašnjavati. Upravo si pretrpio velik strah. Caray! Ja sam se uplašio gledajući te. Uđi. Unutra se možeš okupati i dobiti nešto za jelo.

Matt ih je slijedio oprezno koračajući kako se ne bi poskliznuo na beton. Tijelo mu je bilo prekriveno sluzavom tekućinom, a želudac mu se stegao od šoka.

Graničari su ga odveli do velike kupaonice s betonskim podom. Uzduž zidova bili su tuševi.

Dali su mu četku i komad zelena sapuna. Izaberi si neku čistu odjeću iz košare, poučio ga je jedan od njih.

Ovo je kao san, pomisli Matt dok se ribao i opet ribao pod vrućim tušem. Bojao se kako će ga u Aztlanu prihvatiti, a ovi su ljudi postupali s njime kao s gostom. Uopće nisu izgledali iznenađeni što ga vide.

L vida nueva

Pronašao je jednu maskirnu uniformu koja je donekle dobro izgledala. Tkanina je bila gruba poput četke za ribanje poda, ali će mu pomoći da se uklopi s ostalima. Možda bi mogao proći kao čovjek.

Kad je izašao, čovjek u crnoj uniformi i s amblemom pčelinje košnice na rukavu ponudio ga je da sjedne i dao mu tanjur tortilla i graha. Hvala. Ovo je vrlo lijepo od vas, reče Matt.

O! Pa ovdje imamo aristokrata, reče jedan od graničara. Kad je posljednji put netko rekao hvala brižniku, Raule?

Otprilike kad je Kolumbo otkrio Ameriku, odgovor Raul. Privukao je stolicu. Okej, dečko.

Što si radio na granici?

Matt mu je, između zalogaja graha, ispričao priču koju je pripremio Tam Lin. Roditelje mu je uhvatila ophodnja. On se uplašio i potrčao natrag preko granice. Želi otići u San Luis.

Stvarno ti nije lako, izgubiti roditelje na takav način. Jesi li iz San Luisa? upita Raul.

Ja imam ondje prijatelje, reče Matt, ne znajući kako bi čuvaru mogao opisati Mariju.

Čovjek je slegnuo ramenima. Što znaš raditi?

Raditi? Matt je bio zbunjen. Znao bi rukovoditi opijumskim carstvom, ali nije znao što bi ovaj čovjek volio čuti. Znam svirati klavir, reče napokon. Raul se glasno nasmija.

Sad sam siguran da si aristokrat, reče stariji čuvar.

Nemoj nas krivo shvatiti, reče Raul, primijetivši Mattov nesretan izraz lica. Volimo mi umjetnost i glazbu, ali u novom Aztlanu nemamo vremena za hobije. Moramo pridonositi općem dobru naroda.

Teško je, ali je pošteno, reče stariji čuvar.

Znači, ako imaš kakva posebna znanja i vještine, recimo balansiranje magnetskih zavojnica ili upravljanje pozitronskim pročištačem, molimo te da nam to kažeš.

Pozitronski pročištač, pomisli Matt. Ne znani ni što je to. Matt je napregnuo moždane vijuge. Učio sam o pročišćavasm

.....235

Kuća škorpiona

nju vode, reče napokon, premda to nije baš bilo sasvim točno. On je samo razgledao postrojenja za pročišćavanje, no smatrao je da je dovoljno upamtio da bi mogao biti od koristi.

Ta su postrojenja automatizirana, reče graničar.

Čekaj. Imam ideju, reče Raul.

Reci odmah prije nego što ti pobjegne, reče čuvar.

Ne, stvarno. Tvornica planktona u San Luisu uvijek treba nove radnike. To je slično pročišćavanju vode. I djeca vole ondje raditi.

Činilo se da ovi ljudi misle kako je to odlična ideja, pa je Matt, koji nije imao pojma o čemu je riječ, rekao da i njemu to dobro zvuči. Tvornica je, na kraju krajeva, u San Luisu. Ako bude tako htio, mogao bi odmah otići odatle i uputiti se u Samostan svete Klare.

Matt je noć proveo u stražarskoj kućici, a ujutro ga je Raul odveo u veliku, sivu zgradu s visokim prozorima na kojima su bile rešetke. Imaš sreće, chico, rekao je. Jedan hoverkraft sutra polazi za San Luis. Otključao je metalna vrata koja su vodila u slabo osvijetljeno predvorje. Dva graničara sjedila su za stolom pred drugim vratima napravljenim od armiranog stakla. Igrali su igru koju Matt nikada prije nije vidio.

Sićušni čovječuljci kao da su lebdjeli u prostoru iznad stola, skupa sa stablima, zgradama i kotlom koji je krčkao na vatri. Kazan i vatra bili su ono što je najviše očaralo Matta. Bili su tako vjerni da se čak čulo kako nešto vode s vremena na vrijeme iskipi i poprska vatru. Pola čovječuljaka bilo je odjeveno u životinjsko krzno i nosilo je koplja. Ostali su bili odjeveni u redovničke halje. Graničari su imali srebrne rukavice i pomicali su figurice pokretima prstiju. Još jedan za San Luis, reče Raul. Jedan od graničara gundajući isključio igru.

Kamo je nestala slika? upita Matt.

Zar nikad nisi vidio holoigru, mali?

Jasno da jesam, slagao je Matt. Nije želio buditi sumnje.

I..a vida nueva

Oh, sad shvaćam, reče graničar. Nisi ti nju nikad vidio. I to zato što je tako stara. To je sve što nam šalje krotovska vlada.

Nemoj se tako izražavati pred djetetom, reče Raul.

Oprosti, reče graničar. Ponovno uključi igru i opet se pojaviše čovječuljci. Vidiš, ovo su ljudožderi, a ovo su misionari. Zadatak ljudoždera je ugarati misionare u kotao.

A misionara? upita Matt.

Oni moraju ugarati ljudoždere u crkvu, ali ih prvo moraju krstiti.

Matt je očaran gledao kako majušni misionar drži ljudoždera i prska mu vodu po glavi. To je, dakle, bilo krštenje. Izgleda zabavno, reče.

Naravno, ako nisi igrao već nekoliko tisuća puta. Čovjek opet ugasi igru i otključa staklena vrata kako bi Raul i Matt mogli proći.

Zašto su vrata zaključana? upita Matt.

Uredna proizvodnja dobara vitalna je za opće dobro naroda, odgovori Raul.

Čudne li rečenice, pomisli Matt. Pozornost mu, međutim, zaokupi soba puna dječaka koji su radili za stolovima. Svi su prestali s radom i okrenuli se da pogledaju Matta.

Nikad se nije imao prilike igrati s djecom. Nikad nije išao u školu niti se bavio sportom, nikada nije imao prijatelja svojih godina, osim Marije. Reakcija većine ljudi na njega bila je mržnja. Zato je ovo sadašnje iskustvo, naći se odjednom među gomilom dječaka, za njega bilo

kao da ga je netko bacio u akvarij s pirajama. Matt je pošao od pretpostavke da će mu oni nauditi. Zauzeo je karataški borbeni stav kako ga je naučio Tam Lin. Dječaci su krenuli prema njemu govoreći svi u isti glas. Kako se zoveš? Kamo će te poslati? Imaš li novca? Raul im

sms

Kuća škorpiona

je, možda zato što je primijetio da je Matt u nezgodnoj situaciji, pokazao da se odmaknu. Orale, morros. Sve je u redu, djeco. Zove se Matt, i ispočetka ga malo ostavite na miru. Upravo je izgubio roditelje u Zemlji snova. Dječaci se vratiše za stolove, ali su nastavili znatiželjno promatrati Matta i jedan od njih mu se nasmiješi i pokuša ga pogledom dozvati da pride.

Matt je stajao kraj vrata dok je Raul šetao po sobi i davao primjedbe na rad dječaka. Neki su sklapali male dijelove strojeva, drugi su od plastičnih vrpca pleli sandale. Treći su punili kapsule prahom pazeći da stave točnu količinu pa su onda pilule koje su tako napravili pakirali u bočice.

Raul se zaustavio pokraj jednog krupnog dječaka koji je brusnim papirom obrađivao komad drveta. Nemamo vremena za hobije, Chacho. Uredna proizvodnja dobara vitalna je za opće dobro naroda.

Krotam ti opće dobro naroda, promrmlja Chacho i dalje bruseći drvo.

Ako je Raula ova psovka i naljutila a Matt nije ni najmanje sumnjao da je to bila psovka, premda nije znao što ona znači on to nije pokazao. Uzeo je drvo iz Chachovih ruku i rekao Usredotočenost na narodni boljitak najveća je vrlina kojoj građanin može stremiti.

Da, svakako, reče Chacho.

Rad je sloboda. Sloboda je rad. Teško je, ali je pošteno.

Teško je, ali je pošteno, zapjevali su ostali dječaci. Teško je, ali je pošteno. Udarali su ritam udarajući šakama po stolovima, sve glasnije i žešće, sve dok im Raul podigavši ruke nije dao znak da prestanu.

Drago mi je da vas vidim u ovako pozitivnom raspoloženju, reče smiješeći se. Možda mislite da sam samo dosadni, stari briinik, ali jednoga ćete dana shvatiti važnost ovih lekci238

La vida nueva8

ja. Odveo je Matta do sredine sobe. Ovaj dječak ide u San Luis. Želim da ga lijepo primite, ali nemojte navaljivati ako bude želio biti sam. Upravo je pretrpio strašan gubitak.

Raul se elegantno izgubio iz sobe, zatvorivši i zaključavši vrata prije negoli je Matt shvatio što se događa. Zašto li su morali biti zaključani? I što je to brižnik? Bio je to drugi put da je čuo tu riječ.

Gledao je dječake, koji su, sada kad ih nitko nije nadzirao, usporili rad. El Patron je uvijek govorio da je važno uspostaviti svoj autoritet prije nego itko dođe u priliku staviti ga u pitanje. Matt je hodao prema stolovima baš kao da je cijela soba njegova.

Želiš li nam se pridružiti? upita mršav, malen dječak koji je pravio pilule. Matt je značajno pogledao po sobi. Uljudno je kimnuo glavom. Možeš pomoći ako želiš, ponudio mu je mališan.

Moj ti je savjet da digneš sve četiri u zrak dok još možeš, reče Chacho s drugog kraja sobe. Chacho je sada pleo sandale. Matt je polako došao do stola za izradu sandala. El Patron je rekao da nikada ne valja izgledati kao da si uplašen ili potrebit. Ljudi uvijek iskoriste one koji su uplašeni ili potrebiti.

Što je to? upita Matt pogledavši dolje na hrpu plastičnih vrpca.

E, da. Jer ćeš sutra od posla krv pišati, vidjet ćeš, nastavi Chacho ne odgovorivši na Mattovo pitanje. Chacho je bio krupan, grub dječak velikih ruku i crne kose zalizane unatrag poput pačjih pera.

Mislio sam da idem u San Luis.

O, da, ideš. Idemo i ja i Fidelito. Chacho pokaže na mršavog dječaka, koji je izgledao kao da mu je samo osam godina. Ali se možeš okladiti da ćemo raditi prije nego se ukrcamo u hoverkraft, dok budemo u hoverkraftu i nakon što iziđemo iz krotavog koverkrafta.

sms

Koća škorpiona

Tako se Matt motao po sobi i promatrao što dječaci rade. Zastao je kod Fidelita, koji je silno želio osvojiti naklonost novajlije. Matt je ubrzo vidio i zašto. Fidelito je bio najpotrebitiji od sve djece u sobi, i svi su ga, dakako, tjerali od sebe.

Kakve su to pilule? upita Matt.

Vitamin B, odgovori mu Fidelito. Navodno su dobre za zdravlje, ali ako pojedješ deset ili dvanaest, razboliš se.

Koji si ti moron! reče Chacho. Zašto bi itko progutao tucet vitaminskih pilula?

Bio sam gladan, reče Fidelito.

Matt je bio osupnut. Hoćeš reći da vas ovdje ne hrane?

Naravno da nas hrane, ako dovoljno proizvedemo. Ali ja nisam baš brz.

Ti nisi baš velik, reče Matt žaleći iskrenog malog dječaka.

To ovdje nije bitno, objasni mu Fidelito. Od svakoga se očekuje isti učinak. Sve dok smo ovdje, jednaki smo.

Teško je, ali je pošteno, zapjeva Chacho na drugom kraju sobe.

Ostali dječaci zapjevaju s njim udarajući po stolovima sve dok se cijela soba nije počela tresti.

Jedan od graničara im kroz zvučnik reče da prestanu.

Jesi li vidio kako ti hvataju roditelje? upitao je Fidelito kad se galama stišala.

jCaliate! Ušuti! Daj mu vremena da se privikne, drekne nekoliko glasova, ali Matt podignu ruku i tako im da znak da se stišaju, kao što je vidio da Raul čini. Na njegovo veliko zadovoljstvo, dječaci su poslušali.

Da, uhvatili su ih, reče improvizirajući. Matt se sjećao mnoštva ilegalaca koji su privukli pažnju ophodnje. Vidio sam bljesak svjetla. Papa mi je viknuo da potrcim natrag preko granice. Vidio sam kako je mama pala, a onda je jedan uhvatio moju naprtnjaču. Ja sam se uspio izvući iz naramenica i pobjeći.

h vida

Znam što je bio taj bljesak, reče jedan dječak tužna lica. To je vrst puške, i ona te na mjestu ubije. Mi mama Grlo mu se steglo i nije više ništa rekao. Fidelito je naslonio glavu na stol.

Je li još tko među vama izgubio roditelje? promucio je Matt. Upravo je mislio izmisliti dramatičnu priču o svom bijegu. Ali sada mu je to izgledalo surovo spram ostalih.

Svi smo ih izgubili, reče Chacho. Izgleda da nisi shvatio. Ovo je orfanatorio, sirotište. Država je sada naša obitelj. Zato graničari čekaju duž frontere. Hvataju djecu usijanih glava što pokušavaju pobjeći i predaju ih brižnicima.

Mi abuelita nije bila usijana glava, reče Fidelito lica zabijena u dlanove.

Tvoja baka ah, jebi ga, Fidelito, reče Chacho. Tvoja baka je bila prestara za bijeg u Sjedinjene Države. To ti je jasno. Ali sam siguran da te voljela, dodao je kad je mališan zaplakao. Eto, vidiš kako je, Chacho reče Mattu. Svi smo mi dio krotave proizvodnje dobara za krotavo dobro naroda.

Nemoj da te čuje Raul, reče netko.

Ja bih si to najradije tetovirao na guzicu i dao mu da čita, reče Chacho vraćajući se hrpi plastičnih vrpce na svome stolu.

Konj s pet no?u

Ostatak dana je, iz Mattove točke gledišta, prošao veoma dobro. Šetao je od skupine do skupine, slušao razgovore i pamtio ono što je bilo važno. Da ne bi tko postavio pitanje zašto on ni o čemu nema pojma, za svaki slučaj nije postavljao previše pitanja. Naučio je da su briinici zaduženi za ljude koji se ne mogu sami brinuti za sebe. Uzimaju siročad, beskućnike,

mentalno bolesne i pretvaraju ih u korisne članove društva. Siročad se još nazivaju izgubljeni dječaci i izgubljene djevojčice, a žive u odvojenim zgradama. Mattu nije nikako bilo jasno

sms

Kuća škorpiona

zašto su, izgleda, svi mrzili brižnike, premda nitko osim Chacha to nije tako izravno govorio. Njemu se Raul činio okej.

Naučio je i da se Opijum ovdje naziva Zemlja snova. Nitko nije zapravo znao što leži iza njezinih granica. Kružile su priče o robovima zombijima i o vampiru koji živi u dvorcu. Chupacabras lutaju po njezinim planinama i povremeno svraćaju i ovamo u Aztlan i kozama piju krv.

Dječak koji nije vidio da su mu uhvatili roditelje vjerovao je da su se uspjeli domoći Sjedinjenih Država. Nekoliko dječaka ga je uvjeralo da ovdje samo čekaju da njihovi roditelji pošalju po njih. A onda će svi zajedno biti bogati i sretni u zlatnom raju s one strane Zemlje snova.

Matt je sumnjao u to. Ophodnje su bile veoma učinkovite. Osim toga, El Patron mu je rekao da iz Sjedinjenih Država ovamo bježi jednako toliko ljudi kao i onamo. Ako je ondje na sjeveru ikada postojao zlatni raj, sada ga više nije bilo.

Matt je pomogao Fidelitu oko pilula. Činilo se užasno nepravednim da je mališanu bivala uskraćivana hrana samo zato što je bio sporiji od odraslijih dječaka. Fidelito mu je uzvratilo takvim obožavanjem da je počeo žaliti što je učinio to dobro djelo. Dječak ga je pomalo podsjećao na Furballa.

Imali su polusatnu stanku za ručak. Prvo su stražari pregledali koliko je tko napravio tijekom jutra. Zatim su unijeli kotao graha, koji se pušio, i podijelili tortille. Prije no što su smjeli početi jesti, dječaci su morali izrecitirati pet odlika dobrog građanina i četiri stava koji vode k ispravnom razmišljanju. Hrana je dijeljena uzimajući u obzir je li dječak ispunio normu ili nije. Fidelito je pogledao Matta takvim sjajnim, zahvalnim očima kad mu je zdjela bila napunjena do vrha.

Poslije ručka se nastavilo s radom. Matt je jedno vrijeme pomagao Fidelitu, a onda je radi promjene malo prešao za Chachov stol. Brzo je shvatio kakav uzorak treba plesti. Uživaj dok možeš, progundao je Chacho.

242La vida

U čemu da uživam? upita Matt.

U zadovoljstvu skakanja s jednog posla na drugi. Kad jednom uđeš u štos, brižnici će ti dopuštati da radiš samo jedno. Tako je navodno učinkovitije.

Matt je nastavio plesti plastične vrpce i razmišljao o onome što je Chacho rekao. Zar ne možeš zatražiti da radiš nešto drugo? upitao je.

Chacho se nasmija. Naravno da možeš zatražiti. Ali nećeš dobiti. Raul kaže da pčele radilice daju sve od sebe bez obzira na to kakav posao dobiju. To je njegov način da ti kaže Odjebi.

Matt je opet jedno vrijeme razmišljao pa reče Što je bio onaj komad drveta na kojem si radio kad sam došao?

Mattu se prvo učinilo da neće odgovoriti. Chacho je svio svoju plastičnu vrpcu tako snažno da je pukla. Morao je uzeti novu i početi ispočetka. Trebali su mi tjedni da nađem taj komad drveta, progovori napokon. Mislim da je to bio dio nekog starog sanduka. Polirao sam ga i brusio. Namjeravao sam naći još komada i zalijepiti ih zajedno. Chacho je ponovno ušutio.

I napraviti što? upitao je Matt.

Obećavaš da nećeš nikome reći?

Naravno.

Gitaru.

To je bilo posljednje što bi Matt očekivao da će čuti. Chacho je imao tako nezgrapne ruke nije izgledao kao da bi mogao svirati. Znaš li svirati?

Ne tako dobro kao moj otac. No naučio me graditi gitare i to radim prilično dobro.

Je li on jesu li ga zarobili u Zemlji snova? upita Matt.

jCaramba! Ne misliš valjda da ja pripadam među ove gubitnike? Me encarcelaron por feo.

Zatvorili su me jer sam ružan. Ja nisam siročić! Moj tata živi u Sjedinjenim Državama.

sms

Kuća škorpiona

Ima toliko novca da mu ne može stati u džepove i poslat će po mene čim kupi kuću. Chacho je izgledao veoma bijesno dok je to govorio, ali Matt je iz njegova glasa mogao pročitati da mu suze nisu duboko ispod površine.

Matt je radio na svojoj sandali, ne gledajući Chacha. Primijetio je da su se i ostali dječaci bili unijeli u svoj posao. Znali su sigurno su znali da Chachov otac neće tako skoro ni po koga poslati. Ali samo je Matt znao što mu se doista dogodilo. Chachov otac se saginjao i zarezivao, saginjao i zarezivao makove od jutra do mraka na jarkom suncu. A u tihim noćima bez vjetrova spavao je u tim istim poljima kako se ne bi ugušio od zatrovanog zraka iz jama punih žutog taloga.

Uvečer se ponovio isti ritual kao i na ručku. Hrana je bila potpuno jednaka. Dječaci su poslije oprali posude, očistili radionicu i pomaknuli stolove u stranu. Iz spremišta su dovukli krevete i naslagali ih jedne na druge na tri razine. Stavi Fidelitov krevet na dno, netko je rekao Mattu. Koji je njegov? upita Matt.

Pomiriši madrac, reče Chacho.

Ne radim to namjerno, protestirao je mališan.

Graničari su ih sproveli na zajedničko tuširanje. Matt, osim na poduči iz likovnog na televiziji, nije nikada nikog vidio golog. Bilo mu je neugodno. Desno stopalo nije odvajao od poda kako nitko ne bi vidio slova koja su odavala da je klon. Laknulo mu je kad je odjenuo grubu noćnu košulju i mogao se vratiti u radionicu koja je sada bila spavaonica.

Idemo li sada spavati? upitao je.

Najprije slijedi priča za laku noć, odgovori mu Chacho. Dječaci kao da su bili zbog nečega uzbuđeni. Okupili su se oko kreveta pod prozorom i Chacho je naslonio uho na zid. Ubrzo je pokazao na prozor i kimnuo glavom.

Fidelito se poput majmuna uzverao na najviši krevet i podigao noćnu košulju. To je bio njegov trenutak slave. Voy a enseñarle la mapa mundi, objavio je.

l..a vida nueva18

Pokazat će mu zemljovid svijeta?, pomisli Matt. Kome? I što je mislio pod zemljovidom svijeta? Fidelito je gurnuo svoju mršavu stražnjicu kroz rešetke na prozoru i zavrtio njome. Začuo se Raulov glas Sutra ću donijeti pračku.

Fidelito je hitro sišao s kreveta praćen oduševljenim uzvicima ostalih dječaka. Ja sam jedini dovoljno malen da mogu proći kroz rešetke, reče šepireći se poput pjetlića.

Kad je Raul ušao, nije ni jednom riječju spomenuo pokazivanje dupeta. Uzeo je stolicu i sjeo, a dječaci su posjedali na rubove kreveta i slušali ga. Naslov večerašnje priče bio je Zašto je individualizam poput konja s pet nogu. Raul je objašnjavao kako je napredak moguć samo kad ljudi djeluju zajednički, kad odaberu zajednički cilj i jedni drugima pomažu da ga ostvare. Zamislite da ste u čamcu na vesla i polovina vas želi na jednu, a druga polovina na drugu stranu. Što bi se dogodilo?

Čekao je pun očekivanja i nakon nekog je vremena jedan dječak podigao ruku i rekao Vrtjeli bismo se u mjestu.

Odlično! reče i nasmiješi se svojoj publici. Da bismo došli do obale, moramo svi veslati zajedno.

A što ako ne želimo doći do obale? reče Chacho.

Dobro pitanje, reče briinik. Može li nam netko reći što bi se dogodilo kad bismo danima i tjednima ostali u čamcu? Čekao je odgovor.

Umrli bismo od gladi, reče neki dječak.

Evo ti odgovora, Chacho, reče Raul. Svi bismo umrli od gladi. To nas dovodi do problema konja s pet nogu. Konj odlično trči na četiri noge. Za to je i napravljen. Ali zamislite da mu je narasla peta noga koja samo želi ugoditi sebi. Ostale četiri noge bi trčale i trčale, ali bi peta noga koju zovemo individualizam željela hodati polako i uživati u prekrasnoj livadi, ili bi poželjela malo odspavati. Jadna bi životinja pala! Zato tog nesretnog konja vodimo veterinaru da odreže petu nogu. Možda vam to zvuči grubo, ali u novom Aztlanu svi

sms
.....245

Kuća škorpiona

moramo zajedno potegnuti, ili ćemo svi završiti u blatu. Ima li tko kakvo pitanje?

Raul je dugo čekao. Napokon, Matt digne ruku i reče Zašto konju u mozak ne ugradite kompjutorski čip? Onda više ne bi bilo bitno koliko ima nogu. Sobom se pronese uzdah iznenađenja.

Ne misliš valjda reći briinik je zastao kao da ne vjeruje svojim ušima. Zar ti predlažeš da konja pretvorimo u zombija?

Ne vidim u čemu je to puno drukčije od rezanja dodatne noge, reče Matt. Ono što želite dobiti je konj koji naporno radi i ne gubi vrijeme na gledanje cvijeća.

Ovo je savršeno! reče Chacho.

Ali ti ti ne vidiš razliku? Raul je bio toliko osupnut da je jedva govorio.

Prije svakog jela recitiramo pet odlika dobrog građanina i četiri stava koji vode k ispravnom razmišljanju, objasni Matt. Stalno nam govorite da je uredna proizvodnja dobara vitalna za opće dobro naroda. Očito je da želite od nas da slijedimo pravila umjesto da polako šecemo livadama. Ali konji nisu tako pametni kao ljudi. Imalo bi smisla programirati ih kompjutorskim čipovima.

Matt je mislio kako je to odlično objasnio i nije mu bilo jasno zašto je briinik tako nezadovoljan. U onome što je rekao, El Patron bi smjesta bio vidio logičnost.

Vidim da će s tobom biti teško, procijedi Raul. Vidim da ovdje imamo iskvarenog, malog aristokrata kojeg treba naučiti stoje volja naroda! Matta je zapanjila čovjekova reakcija. Pa, briinik je htio, dapače zahtijevao, da se postavljaju pitanja.

Dobro! reče Raul i otrese uniformu kao da je upravo dotaknuo nešto prljavo. Što prije ovaj iskvareni aristokrat ode u tvornicu planktona, to bolje. To je sve što mogu reći. I nervozno iziđe iz sobe.

La vida

Svi dječaci odmah pohrliše k Mattu. Uau! Pokazao si mu! povikaše.

Zajebo si ga bolje nego ja kad sam mu pokazao dupe, reče Fidelito skačući po krevetu.

Nije nas čak ni natjerao da recitiramo pet odlika dobrog građanina i četiri stava koji vode k ispravnom razmišljanju, veselio se dječak.

Čovječe, izgledao si mi kao neka pičkica, reče Chacho. A kad ono... Pa ti imaš više hrabrosti od krda bikova.

Što? Što sam učinio? reče Matt posve zbunjen.

Samo si rekao briinicima da nas pokušavaju pretvoriti u gomilu idiota!

Kasno te noći, dok je ležao na najvišem krevetu, Matt je razmišljao o događajima toga dana. Nije znao u kolikoj je gabuli i kakvu osvetu može očekivati. Nije mrzio Raula, samo mu se činilo da je glup. Zaključio je da je bolje pažljivo se ophoditi s ljudima koji su se tako vrijeđali za obične riječi. Kakvo zlo mogu učiniti riječi? Tam Lin je volio dobru raspravu što žešću, to bolje. Govorio je da je to kao da radiš sklekovu mozgom.

Matt je razmišljao o svom stopalu koje se nalazilo pod grubim vunanim pokrivačem. To mu je bila slaba točka i očajnički ju je želio skriti. Može Tam Lin govoriti koliko hoće da između klonova i ljudi nema razlike, ali Mattovo je iskustvo govorilo drukčije. Ljudi mrze klonove.

Takav je prirodan poredak stvari i Raul bi to mogao iskoristiti da ga uništi. Nitko nikada ne smije vidjeti tetovažu koja ga dovodi u vezu sa Zemljom snova i s vampirom koji živi ondje u svom dvorcu. Vampir! pomisli Matt. El Patronu bi se svidio takav opis. Volio je da ga se ljudi boje.

Matt je dodao još nekoliko mrvica u svoju tajnu zbirku informacija o ovom novom svijetu u kojem se našao. Aristokrat je najniži oblik života, parazit koji očekuje od poštenih seljaka da mu budu robovi. Krot najgora moguća uvreda bio

sms

Kuća škorpiona

je običan, bezazleni eejit, poput tisuća njih koji su od pamtvijeka kosili travu, prali podove i njegovali makove. Pristojna riječ za njih bila je zombiji. Kako god da ih se nazivalo, Matt je smatrao da zaslužuju sažaljenje, a ne mržnju.

Nije bio u stanju razmišljati o Čeliji i Tamu Linu. Tuga je prijetila da će ga preplaviti, a nije želio da ga vide kako plače poput malog djeteta. Umjesto toga, razmišljao je o odlasku u San Luis. Čim dođe potražiti će Samostan svete Klare i naći Mariju. Misao o Mariji na njega je moćno djelovala, davala mu je nadu i vedrinu.

Matt je uživao u tome kako su ga prihvatili njegovi novi prijatelji. Bilo je to nešto najljepše što mu se ikad dogodilo. Prihvatili su ga kao da je pravo ljudsko biće. Osjećao se kao da je čitav dosadašnji život išao pustinjom i odjednom stigao u najveću i najljepšu oazu na svijetu.

Tvornica planktona

Rail je ujutro dječacima održao inspirativni govor. Sav je bio posvećen aristokratima i kako oni na površini mogu privlačno djelovati, ali kako su zapravo iznutra zli. Matta nije spomenuo. Nekoliko mladih dječaka djelovalo je uplašeno, ali Chacho i Fidelito su proglasili Matta narodnim herojem kad je brižnih otišao.

Mattu je dat radni zadatak čim je govor završio. Rečeno mu je da s mladim dječacima puni pilule, i njegova je norma bila dvostruko veća od njihove da bi spoznao vrijednost rada. Matt se nije zabrinjavao. Kad dođu u San Luis, odjurit će u samostan brže nego što Fidelito može reći Teško je, ali je pošteno.

La vida nueva¹⁸

Za doručak je dobio samo pola porcije graha i tri tortille umjesto šest. Chacho je rekao svakom od starijih dječaka da mu daju žlicu svoga, pa je na kraju ipak imao punu zdjelu. Negdje oko deset, Raul je prozvao one koji su imali putovati u San Luis i sproveo ih do hoverkrafta. Ovdje vam je bilo lako, rekao im je. Ovo je ljetovalište u usporedbi s onim kamo idete, ali ako budete vrijedno radili i ako vam dosje ostane čist, možete dobiti sva građanska prava kad napunite osamnaest godina.

Krotaš to, promrmlja Chacho.

Ovo nije dobar početak. Ovo uopće nije dobar početak, reče Raul.

Matt je do tada samo jednom bio u hoverkraftu one katastrofalne noći kad su ga izdali Steven i Emilia. Ova letjelica nije bila ni približno tako lijepa kao ona. U njoj je bilo puno tvrdih, plastičnih sjedalica i zaudaralo je po znoju i plijesni. Raul ih je posjeo u sredinu, što je mogao dalje od prozora. Dao im je vreću plastičnih vrpce da od njih prave sandale.

Rekao sam ti da ćemo morati raditi, reče Chacho ispod glasa.

Brižnih ih je privezao i otišao bez riječi. Preostali prostor u hoverkraftu bio je napunjen balama plastičnih sandala naslaganih u tako visoke hrpe da dječaci nisu mogli ništa vidjeti kroz prozore. Nisu se mogli ni kretati jer su im pojasovi bili zaključani. Što je ovim ljudima? pomisli Matt. Izgledalo je da se ne mogu opustiti dok nemaju sve pod kontrolom.

Hoverkraft je uzletio, a Fidelito je rekao daje njemu uvijek zlo kad leti. Zrigaš li se na mene, možeš se pozdraviti sa životom, zarezala Chacho.

Matt je taj problem riješio tako što je vreću plastičnih vrpce stavio mališanu u krilo.

Ti si genije, reče Chacho. Hajde, samo naprijed, Fidelito. Istresi svu utrobu.

sms

.....249

Kuća škorpiona

Što li sada rade Steven i Emilia, pitao se Matt dok su letjeli. Steven je sada vjerojatno već okrunjeni princ Opijuma. I slavi. Dolaze mu prijatelji iz škole, a stolovi su postavljeni u vrtu, ondje gdje su bile i El Patronove rođendanske proslave. Emiliju čekaju njezine djeveruše, ili ih je poslala u polja. Nisu one sposobne za mnogo što drugo.

Mora da su te djevojčice uhvaćene sa svojim roditeljima kad su pokušavali prijeći granicu, pomisli Matt s jezum. Nisu bile ništa starije od Fidelita. On je u međuvremenu gubio bitku sa svojom mučninom i oblagao plastične vrpce rabljenim grahom i tortillama.

Nisu ti smjeli dati doručak, reče Chacho.

A što ja tu mogu? reče Fidelito prigušenim glasom.

Ostatak puta srećom kratak proveli su u oblaku kiselog mirisa bljuvotine. Matt se nagnuo na jednu, a Chacho na drugu stranu u pokušaju da pobjegnu od smrada. Hoverkraft je, srećom, ubrzo sletio. Kad je pilot vidio što se dogodilo, otključao je pojasove i gurnuo dječake kroz vrata.

Matt je pao na koljena, u vrući pijesak. Udahnio je zrak i smjesta požalio što je to učinio. Smrad je vani bio još gori nego unutra. Bilo je to kao da tisuću riba trune i raspada se na suncu. Popustio je neizbježnome i ispraznio želudac. Nedaleko od njega i Chacho je činio isto. Bio sam u čistilištu. A sad sam u paklu, kleo je.

Zaustavite ovo, jaukao je Fidelito.

Matt se osovio na noge i odvuкао mališana prema zgradi koja je titrala u vrelom zraku. Svuda oko njih Matt je vidio zasljepljujuće bijela brda i crvenkasta jezerca na kojima je bila kora nalik ledu.

Matt je ugurao Fidelita kroz vrata i čučnuo naslonivši se leđima na zid, da malo dođe k sebi. Zrak je unutra bio hladniji i malo je manje zaudaralo. Prostorija je bila puna tankova u kojima je brborila voda. Dječaci koji su ovdje radili, turobnih

250La vida nueva8

su lica mrežicama grabili po vodi, kao da nešto love. Na pridošlice nisu obraćali pozornost.

Nakon nekoliko trenutaka Matt se osjetio dovoljno jakim da ustane. Koljena su mu klecala, a želudac mu je bio kao svezan u čvor. Tko je ovdje glavni? upita. Jedan dječak mu pokaza prema vratima.

Matt pokuca i ude. Unutra je bila skupina ljudi odjevenih kao i Raul, u crne uniforme s amblemom pčelinje košnice na rukavu. Evo jednog od onih svinja što su mi se ispo vraćale po hoverkraftu, reče pilot.

Kako se zoveš? upita brižnik.

Matt Ortega odgovori on.

Ah. Aristokrat.

Uh oh, pomisli Matt. Izgleda da je Raul proširio glas.

E, pa, ovdje ti neće proći ta tvoja buržujaska špika, reče čovjek. Ovdje imamo nešto što zovemo kosturište i svaka usijana tikva izlazi odatle bezazlena poput janjeta.

Prvo što će učiniti, je očistiti moju letjelicu, reče pilot. I tako je Matt, zajedno s Chachom, uskoro ribao podove i zidove hoverkrafta. Na kraju i to je bilo najgore od svega morali su svaku slinavu plastičnu vrpcu oprati u kanti sapunice.

Zrak nije više zaudarao tako strašno kao na početku. Jednako je loš, uvjeravao ih je pilot sa svog sjedala ispod plastične nadstrešnice. Što je čovjek dulje ovdje, to ga manje primjećuje.

Ima nešto u tom smradu što paralizira osjetilo mirisa.

Fidelita bi trebalo natjerati da ovo popije, reče Chacho, bučkajući sadržaj kante.

Nije on tu ništa kriv, reče Matt. Jadni se Fidelito sklupčao na zemlji od jada i mučnine. Ni Matt ni Chacho nisu ga imali srca tjerati da radi.

Kad su završili, glavni brižnik, koji se zvao Carlos, pokazao sms

Kuća škorpiona

im je tvornički krug. Ovo su tankovi sa slanom vodom, reče. Ovime, pokazao im je mrežicu na štapu, vadite smrdljive Martine49 iz tankova, a kad je plankton zreo, skupljate ga. Što je to plankton? Matt se usudio pitati.

Plankton! uzviknuo je Carlos, kao da je čekao samo na to pitanje. To je ono što kitovi filtriraju iz morske vode da si od toga sprave objed. To su mikroskopske biljke i životinje koje plutaju u gornjem sloju vode. Tko bi pomislio da tako golemo stvorenje može živjeti od nečeg tako sitnog, no to je zadržavajuća istina. Plankton je osmo svjetsko čudo. Pun je bjelančevina, vitamina i balastnih tvari. Sadrži sve što kitu treba da bi bio sretan i zadovoljan, a bome i sve što treba čovjeku. Plankton koji ovdje proizvodimo prerađuje se u hamburgere, hrenovke i burritos. Ako se fino samelje, može zamijeniti čak i majčino mlijeko.

Carlos je pričao i pričao. Činilo se da mu je životni poziv navesti ljude da poštuju i vole plankton. Užarenu i beživotnu pustinju koja ih je okruživala kao da nije vidio ili nije primjećivao.

Matt je u daljini opazio visoku ogradu od bodljikave žice i srce mu je otišlo u petu. Zrak je bio truo, temperatura kao u pećnici, a zrak tako vlažan da mu se maskirno odijelo zalijepilo za tijelo poput druge kože. I ovdje je imao ostati dok ne napuni osamnaest godina.

Gdje je San Luis? upita.

Vidiš, kod nas ti je to ovako, reče Carlos. Kad smatramo da ti je potrebna neka informacija, onda ti je damo. Ali jedno ću ti ipak reći Na bijeg nemoj ni pomišljati. U žici je napon dovoljno jak da te ispljune natrag poput koštice lubenice. A ovo su slane planine. Pokazao je bijele dine koje je Matt već prije bio primijetio. Kad oberemo plankton, slana voda se pusti da ishlapi, a sol se prerađuje za prodaju. Ovo su najveće

49 smrdljivi Martin je vrsta kukca

2521.a vida nueva

slane planine na svijetu. Ljudi iz svih krajeva svijeta dolaze ovamo da bi im se divili.

Koji ljudi? pomisli Matt, promatrajući depresivan krajolik.

Oglasila se sirena. Vrijeme je za vaš prvi ručak! reče Carlos. Poveo ih je na jednu dinu. Bila je čvršća nego što je izgledala. Na vrhu je bio prostor za blagovanje sa stolovima. Na rubovima je bilo posađeno plastično cvijeće, a u sredini je bila vjetrulja, a na njezinu vrhu je, ondje gdje je obično pijetao koji kukuriče, bio kit koji ispušta mlaz vode u zrak. Ovaj prostor za blagovanje je moja ideja, reče Carlos i sjedne na klupu. Mislim da je ovo imalo veoma pozitivan utjecaj na moral ljudi.

Dječaci su se penjali na dinu noseći lonce i tanjure i nisu pritom izgledali baš osobito sretno. Spustili su na stol svoje terete i poredali se poput vojnika. Carlos je rekao Mattu, Chachu i Fidelitu da stanu na kraj reda. Svi su recitali pet odlika dobrog građanina i četiri stava koji vode k ispravnom razmišljanju, a onda je namrgođeni, aknama prekriveni dječak počeo posluživati.

Što je ovo? upita Chacho, njušeći svoju zdjelicu.

Izvrсни, hranjivi plankton, zarezava dječak.

Sve što kitu treba da bi bio sretan, reče drugi ironično. Obojica su podigli glave kad im je Carlos uputio ljutit pogled.

Neću dopustiti da vrijeđate hranu, reče. Hrana je čudo. Milijuni su umrli jer je nisu imali dovoljno. A vi sretnici jedete tri puta na dan. Nekada su se aristokrati prežderavali pečenih fazana i odojaka, a seljaci su morali jesti travu i koru drveća. U novom se Aztlanu sve dijeli na jednake dijelove. Ako samo jedna osoba ne može jesti fazane i odojke, onda ih se svi moramo odreći. Plankton je najukusnije jelo na svijetu ako ga svi zajedno i s ljubavlju jedemo.

Nitko više ništa nije rekao. Matt je zaključio da je on ovdje jedini koji je doista jeo pečene fazane i odojke. Nije mogao

sms

.....253

Kuća škorpiona

shvatiti zašto bi plankton bio ukusniji samim time što ga moraju svi jesti. Bio je u isto vrijeme ljepljiv i hrskav obložio mu je usta poput kakvog užeglog škrobnog ljepila.

Ovdje s uzvisine dobro se vidjela ograda. Matt je stisnuo oči pokušavajući nešto vidjeti usprkos bliještecem svjetlu, ali nije mogao vidjeti mnogo iza nje. Učinilo mu se da daleko na zapadu vidi odbлесак vode.

To je Kalifornijski zaljev, reče Carlos zaklonivši oči dlanom.

Ima li u njemu kitova? upita Matt.

Morali bi donijeti vlastite kade, reče jedan dječak.

Carlos je izgledao kao da mu je žao što je tako. Nekad je cijelo ovo područje bilo prekriveno vodom. Pokazao je lanac brda koji se protezao prema istoku. Evo, ovo je bila obala. Tijekom godina, voda koja dotječe iz rijeke Colorado postala je tako zagađena da su svi kitovi pougibali.

Što se dogodilo sa zaljevom? upita Chacho.

To je jedno od velikih postignuća Aztlanskog graditeljstva, reče Carlos ponosno. Preusmjerili smo rijeku Colorado u podzemni kanal koji vodi prema Zemlji snova. Kad je tako dotok štetnih tvari prestao, počeli smo iz zaljeva brati plankton. S juga dolazi svježja morska voda, ali što od vađenja planktona, što od toga što je prestao dotok vode iz rijeke, od zaljeva je preostao samo uzak kanal.

Odatle dakle Opijumu dolazi voda, shvatio je Matt rijeka tako zagađena da može ubiti kita.

Pitao se je li El Patron znao za to. Vjerojatno jest, zaključio je. Voda je bila besplatna i El Patron ju je objeručke prihvatio.

Poslije ručka Matt, Chacho i Fidelito poslani su da rade na tankovima s račićima. Oni su se protezali u dugačkom nizu od središnje tvorničke zgrade pa prema zapadu, a duž njih je išla i cijev za dovod vode. Tankovi su bili puni pulsirajuće, vrpolje254

La vida

će mase račića. Proždirali su crvene alge sve dok im tijela ne bi poprimila boju krvi. Zato su ona jezerca, koja je Matt primijetio čim je došao, bila crvenkasta.

Posao mu se činio zanimljiv. Svidjela su mu se mala radišna bića i mislio je kako njihova tanana tijela, puna škrge nalik na perje, ljepotom nimalo ne zaostaju za cvijećem. On i ostali vadili su kukce i dodavali vodu kad je trebalo. No, na žalost, niz tankova bio je miljama dugačak, a samoubilački nastrojenih kukaca na tisuće. Nakon nekoliko sati Matta su zaboljele ruke i ukočila su mu se leđa. Oči su ga pekle od soli. Dok su tako išli od tanka do tanka, Fidelito je sve vrijeme tiho plakao.

Pred njima se pružala pustinja, nije bilo ništa što bi im moglo pružiti i najmanju sjenu. Niz tankova je izgleda vodio prema udaljenom kanalu koji je Matt vidio za vrijeme ručka. Sad se jasno vidjela plava boja, nije to mogao biti samo odsjaj sunca na horizontu.

Znaš li plivati? Matt upita Chacha.

Gdje sam mogao naučiti neku takvu buržujsku stvar? Chacho je postajao zao kad bi bio umoran. Matt je shvaćao da riječ burijsko označava nešto što bi samo jedan zli, pokvareni, razmaženi aristokrat mogao činiti.

Ja znam plivati, reče Fidelito.

Gdje je takav kržljavi pušioničar poput tebe to mogao naučiti? U tanku s račićima? režao je Chacho.

Umjesto da se naljuti, Fidelito je ozbiljno shvatio Chachov prijedlog. Matt je zapazio da je mališan iznimno dobrodušan. Možda mokri u krevet i povraća za svaku sitnicu, ali njegova

dobra volja to više nego nadoknađuje. Kržljav, veliš. Možda bih doista mogao plivati u ovim tankovima.

Da, a račići bi ti pojeli pišu.

Fidelito je zbunjeno pogledao Chacha. Oo, o tome nisam razmišljao.

sira

Koća škorpiona

Gdje si naučio plivati? upita Matt ne bi li promijenio temu.

Naučila me mi abuelita na Yucatanu. Živjeli smo na obali.

Je li bilo lijepo?

Da lijepo?! povika Fidelito. Bio je to raji Imali smo bijelu kućicu s krovom od trske. Moja je baka prodavala ribu na tržnici, a za praznike bi me vodila na vožnju kanuom. Zato me naučila plivati, da se ne bih utopio ako padnem s čamca.

Ako je bilo tako lijepo, zašto ste onda išli preko granice? upita Chacho.

Došla je oluja, reče mališan. Bio je to ura ura Uragan? pomogne mu Matt.

Da! I more je došlo i sve nam odnijelo. Morali smo ići živjeti u izbjeglički logor.

Aha, reče Chacho kao da je odjednom shvatio.

Morali smo živjeti u velikoj sobi zajedno s još mnogo ljudi, i morali smo sve raditi u isto vrijeme i na isti način. Nije bilo stabala, i bilo je tako ružno da se mi abuelita razboljela. Nije htjela jesti, pa su je hranili na silu.

Dužnost je svakoga građanina da preživi i pridonese općem boljitku, reče Chacho. Čuo sam tu rečenicu bar nekoliko milijuna puta.

Zašto tvojoj baki nisu dopustili da se vrati na obalu? upita Matt.

Ne razumiješ, reče Chacho. Oni su je držali zaključanu zato da bi joj mogli pomoći. Ako bi sve jadnike pustili na slobodu, ne bi više imali kome pomagati, i krotavi život briinika više ne bi imao smisla.

Matt je bio osupnut. Bilo je to nešto najluđe što je ikad čuo, a ipak, imalo je smisla. Zašto bi inače dječaci bili zaključani? Kad bi netko ostavio vrata otvorena, oni bi pobjegli. Je li čitav Aztlan ovakav?

I a vida nueva

Naravno da nije, reče Chacho. Većinom je u redu, ali kad jednom padneš u ruke brižnicima, gotov si. Vidiš, mi smo osvjedočeni gubitnici. Nemamo kuću, posao ili novac, i zato se moraju za nas brinuti.

Jesi li ti odrastao u logoru? Fidelito upita Matta. Bilo je to bezazleno pitanje, ali je otvaralo vrata prema stvarima o kojima Matt nije želio govoriti. Spasilo ga je što se pojavio Carlos, u malim električnim kolima. Vozila su tako tiho da ih dječaci nisu primijetili sve dok im se nisu veoma primakla.

Gledam vas već petnaest minuta, reče Carlos. Ljenčarite.

Fidelita je uhvatila sunčanica, reče Chacho brzo. Mislili smo da će se onesvijestiti.

Jedi sol, Carlos reče mališanu. Sol je dobra za sve bolesti. Sada biste trebali krenuti natrag, inače nećete stići do mraka. Okrene auto i krene natrag.

Čekajte! Zar ne možete povesti Fidelita? reče Chacho. On je stvarno jako umoran.

Carlos se zaustavi i vrati se. E, dečki, dečki! Zar vam nitko nije rekao da se rad ravnopravno dijeli među jednakima? Ako jedan mora hodati, moraju svi.

Ali vi ne hodate, primijeti Matt.

Carlosov smiješak smjesta nestade. Dakle aristokrat misli da može nas učiti jednakosti, reče on. Aristokrat nije ništa drugo nego umišljeni dječak koji misli da je bolji od nas ostalih. Ja sam punopravni građanin. Svoje sam privilegije zaradio teškim radom i poslušnošću. Za tebe danas nema večere.

Krotaš to, reče Chacho.

Nema večere ni za jednog od vas! Naučit ćete slušati volju naroda pa makar to trajalo i sljedećih pedeset godina. Carlos odjuri u oblaku prašine i soli.

Žao mi je Fidelito, reče Chacho. Nisi zaslužio da budeš kažnjen zajedno s nama.

sms

Kuća škorpiona

Ponosan sam što sam s vama, poviče mališan. Vi ste moji compadres! Krotuš Carlosa! Krotuš brižnik Fidelito je izgledao tako bijesno, iz svake mu je pore izbijala revolucija, tako je izbacio svoj sićušni prsni koš da su Matt i Chacho prasnuli u histeričan smijeh.

Pranje prašnjavo? uma

Zašto me svi zovu aristokrat? upita Matt dok su se vraćali uz niz tankova s račicama.

Chacho rukavom uniforme obriše znoj s lica. Ne znam. Stvar je u načinu kako govoriš, djelomično. Osim toga, ti uvijek razmišljaš.

Matt je razmišljao o obrazovanju koje je stekao. Pročitao je brdo knjiga. Slušao je razgovore El Patrona s najmoćnijim ljudima svijeta.

Ti si poput ne znam kako bih to rekao... poput mog djeda. Mislim, tvoji maniri. To kako se ponašaš. Ne mljackaš dok jedeš i ne pljuješ na pod. Nikad te nisam čuo da psuješ. To je sve sasvim u redu, ali je drukčije.

Matt osjeti hladnoću. Uvijek je oponašao El Patrona koji je, dakako, bio sto godina iza ovog vremena.

El me cae bien. Ja mislim da je Matt cool, reče Fidelito.

Jasno daje cool, samo... Chacho se okrene prema Mattu. Pa, izgleda da si navikao na bolje. Mi ostali smo rođeni u blatu i znamo da se iz njega nikad nećemo izvući.

Ovdje smo zajedno. Matt je pokazao na vruću pustinju.

E, da. Dobro došao u pakao, reče Chacho, šutirajući pri svakom koraku sol po kojoj su hodali.

Za večeru su bile okruglice od planktona i kuhana morska trava. Mattu uopće nije bilo previše teško što mora postiti, ali

mu je bilo žao Fidelita. Mališan je bio tako mršav da se činilo da bi mogao ne preživjeti preskakanje obroka. Chacho je riješio problem tako što je zurio u jednog dječaka koji je izgledao nervozno, sve dok nije na taj način iskamčio pola njegove porcije. Kada je to želio, Chacho je doista mogao izgledati poput vukodlaka.

Jedi, reče Fidelitu.

Ne želim jesti ako ti nemaš što, bunio se mališan.

Probaj je umjesto mene. Želim znati je li otrovna.

I tako je Fidelito pojeo okruglicu.

Kao što je bilo u logoru u kojem su bili prije, jedan je brižnik došao da im ispriča nadahnjujuću priču za laku noć. Ovaj se zvao Jorge. Svi su se oni negdje stopili u Mattovoj predodžbi Raul, Carlos i Jorge. Svi su nosili crne uniforme s amblemima pčelinje košnice na rukavu i svi su bili glupani.

Jorgeova se priča zvala Zašto umovi privlače prašinu poput soba u starim kućama. Ako radimo čitav dan na jarkom suncu, reče Jorge, što se događa s našim tijelima? Čekao je pun očekivanja, baš kao što je i Raul činio.

Uprljamo se, reče jedan dječak.

Tako je! reče brižnik sav ozaren. Naša se lica uprljaju, naše ruke, cijelo naše tijelo se uprlja. I što onda činimo?

Okupamo se, reče dječak koji je izgleda bio navikao na dril.

Točno! Očistimo staru prljavštinu i opet se dobro osjećamo. Dobro je biti čist.

Dobro je biti čist, rekoše svi dječaci osim Matta, Chacha i Fidelita. Oni su bili nespremni i nisu stigli reagirati.

Ponovimo, tako da i naša nova braća mogu učiti s nama, reče Jorge. Dobro je biti čist.

Dobro je biti čist, ponove svi, uključujući ovaj put i Matta, Chacha i Fidelita.

sms

Kuća škorpiona

I naši umovi i naš rad mogu također skupljati prašinu i treba ih prati, nastavi brižnih. Na primjer, vrata koja se stalno otvaraju i zatvaraju ne zaglavljaju se jer šarke nikad ne zahrđaju. S radom je isto. Ako ne dangubite, Jorge sada pogleda Matta, Chacha i Fidelita, stvarate dobre navike. Vaš rad nikad ne zahrđa.

Čekaj malo, pomisli Matt. Vrata na Celijinoj kuhinji su se stalno upotrebljavala, ali su za vlažnih dana bubrila i onda ih se moralo otvarati silom, trebalo ih je snažno udariti ramenom. Tama Lina je to znalo tako razbjesniti da ih je jednom probio šakom. Onda su morala biti zamijenjena novima koja su mnogo bolje radila. Matt je to mislio u sebi, ništa od toga nije rekao. Nije želio propustiti i sljedeći obrok.

Dakle, ako uvijek radimo i ne ljenčarimo, reče Jorge, naš se rad nema kad zaprljati. Ali i naši umovi mogu se napuniti prašinom i gljivicama. Može li mi netko reći kako svoj um održavamo čistim?

Chacho se počeo smijuljiti pa ga je Matt podbo laktom. Posljednje što im je u ovom trenutku trebalo bila je kakva duhovita primjedba.

Nekoliko dječaka podiglo je ruke, ali ih je briinik ignorirao. Mislim da bi na to pitanje mogao odgovoriti jedan od naših novih drugova. Možda ti, Matt.

Sve se oči smjesta okrenuše prema Mattu. Osjećao se kao da su ga sa svih strana osvjetlili reflektori El Patronova sigurnosnog sustava. JJa? promućao je. Pa ja sam tek došao ovamo. Ali ti imaš tako mnogo ideja, reče Jorge umiljatim glasom. Sigurno bi ih rado podijelio s nama.

Mattove su misli brzo projurile kroz ono što je briinik do sada rekao. Pa... um održavamo... čistim... kao što pazimo da šarke na vratima ne zahrđaju. Ako mozak stalno koristimo, neće se imati kad nahvatati gljivice. Mattu se to činilo kao

briljantan odgovor, posebno ako se uzme u obzir da ga je morao smisliti bez ikakve pripreme. No odgovor je bio pogrešan. Vidio je kako su ostali dječaci napeti i kako se Jorgeu usta krive kao da će se nasmijati. Bila je to zamka.

Bolesni stavovi koji nisu usmjereni na dobro naroda moraju se čistiti samokritikom, reče Jorge pobjednički. Hoće li itko pokazati Mattu kako se to radi?

Ja! Ja! povikalo je nekoliko dječaka mašući uzdignutim rukama. Briinik je odabrao jednoga koji je imao stvarno izražene akne koje su mu pokrivala vrat i uši. I svi ostali dječaci imali su lošu put, ali ovaj se ipak isticao među njima. Ovome su se čak i pod kosom vidjeli prištevi. Može, TonTon. Ti prvi, reče Jorge.

TonTonovo lice izgledalo je kao da ga je netko zalupio o zid. Mogao si mu vidjeti duboko u nosnice, i ako bi se pažljivije zagledao, pomislio je Matt, možda bi mu mogao vidjeti i mozak.

Ja, uh, ja sam jutros razmišljao o tome da ukradem hranu, reče TonTon revno. Kuhar na trenutak nije pazio, i ja ja sam, uh, poželio uzeti palačinku, ali, uh, nisam.

Znači, gajio si misli koje su u suprotnosti s općenarodnim dobrom? reče Jorge.

Da, uh, jesam.

Kakva kazna slijedi onoga koji gaji suprotne osjećaje?

Kojim oni to jezikom govore? pitao se Matt. Svaka je izgledala smisljeno, ali je značenje svega zajedno ostajalo neuhvatljivo.

Pa, trebao bih, uh, dva puta izgovoriti pet odlika dobroga građanina i četiri stava koji vode k ispravnom razmišljanju prije nego što, uh, sljedeći put dobijem hranu, reče TonTon.

Odlično! povika Jorge. Zatim je odabrao još nekoliko

sms

Kuća škorpiona

podignutih ruku i svaki je od tih dječaka priznao neke čudne stvari Jedan nije ispravno presavio plahtu kad je slagao krevet, a jedan je trošio previše sapuna. Svi su bili osuđeni na

pjevanje pet odlika dobrog građanina i četiri stava koji vode k ispravnom razmišljanju, osim jednoga koji je priznao da se tri sata odmarao.

Jorge se namršti. Ovo je ozbiljno. Za tebe nema doručka. Dječak je bio sav jadan.

Više nije bilo podignutih ruku. Briinik se okrenuo prema Mattu. Sad kad je naš novi brat upućen u značenje samokritike, možda i on želi s nama podijeliti svoje propuste. Čekao je. TonTon i ostali nagnuli su se naprijed. Onda? reče nakon nekog vremena.

Nisam učinio ništa loše, reče Matt. Prostorijom prođe uzdah strave.

Ništa loše? reče briinik, podigavši glas. Ništa loše? A ono kad si htio staviti kompjutorske čipove u mozgove jadnim konjima? A kad si uprljao vreću plastičnih vrpce za pravljenje sandala? A kad si poticao braću na ljenčarenje umjesto da si čistio tankove s račićima?

Ja sam uprljao plastične vrpce, cijuknuo je Fidelito.

Izgledao je strahovito uplašeno, pa je Matt odmah rekao Nije on kriv. Ja sam mu dao vreću.

Pa, izgleda da smo se ipak malo pomaknuli s mrtve točke, reče Jorge.

Ali ja sam bljuvao! inzistirao je mališan.

Nije to tvoja pogreška, brate, reče briinik. Zaveo te ovaj aristokrat. Šuti! reče ljutito kad se vidjelo da se Fidelito sprema opet nešto reći da preuzme svoju krivicu. Svi vi morate pomoći aristokratu da uvidi svoje pogreške. Učinit ćemo to zajedno jer ga volimo i želimo da osjeti da je dobrodošao u košnici.

La vida

Na to su ga svi napali. Svaki dječak u sobi, osim Chacha i Fidelita, za nešto je optužio Matta. Da govori poput aristokrata, da na čudan način presavija plahte, da čisti nokte, da koristi riječi koje ostali ne razumiju. Sve što je Chacho spomenuo i još toga bačeno mu je sada u lice poput blata. Nije ga toliko boljela neopravdanost samih optužaba, koliko zloba s kojom su bile izrečene. Mislio je da je prihvaćen, da je napokon došao u oazu ružnu i neudobnu, ali ipak oazu u kojoj će se osjećati dobrodošlim.

Ali sve je bila laž. Oni su znali što je on. Možda nisu razumjeli koliko drastično se od njih razlikuje, ali su osjećali da ne pripada među njih. Zasipat će ga blatom sve dok se ne uguši pod njegovom težinom.

Čuo je kako se dječaci razilaze. Čuo je kako je Chacho opsovao kad se morao popeti u krevet na kat. Matt je ostao sam sklupčan nasred poda, poput nekog neprirodnog stvorenja, što je i bio. Pa ipak

Iznutra, iz mjesta za koje nije znao da postoji, javilo se mnoštvo glasova

Odat ću ti jednu malu tajnu, Tam Lin mu je šapnuo u uho. Nitko ne može vidjeti razliku između klona i čovjeka. Zato što nema nikakve razlike. To da su klonovi manje vrijedni od ljudi je prljava laž.

A onda su ga obujmile Celijine ruke i osjetio je miris listova korijandra koje je sjeckala kad je kuhala. Volim te, mi hijo, rekla je grleći ga. Nemoj to nikada zaboraviti.

Zatim mu je El Patron na glavu položio svoju kvrgavu ruku i rekao Kako sam skakao za novčićima koje mi je bacio načelnik. Valjao se u blatu poput svinje! Ali trebao mije novac.

Bio sam tako siromašan, nisam imao ni pezete. Isti si kao ja kad sam imao godina kao ti sada. Matt se naježi. El Patron ga nije volio, ali emocija koju mu je dao nije zato bila ništa manje jaka volja za životom, volja

sms

Kuća škorpiona

da pušta grane sve dok ne zasjeni čitavu šumu. Matt se okrenu od El Patrona i u svojem duhu ugleda Mariju.

Bože, kako si mi nedostajao! rekla je Maria i poljubila ga. Volim te, odgovorio joj je.

I ja tebe, odgovorila je ona. Znam da je to grijeh i da ću zbog toga vjerojatno ići u pakao.

Ako imam dušu, poći ću onamo s tobom, obećao joj je Matt.

Ustao je s poda i vidio da je soba zamračena. Chacho i Fidelito su ga gledali s najviših kreveta koji su bili uza sam strop. Netko će gadno zažaliti što je stavio Fidelita da spava na najvišem katu kreveta. Chacho je pokazao prema vratima i napravio veoma prost znak rukom. Fidelito je zadigao noćnu košulju i pokazao guzicu Jorgeu, koji to nije mogao vidjeti.

Matt se morao jako pomučiti da zadrži suze. Ipak nije sam. S ovakvim prijateljima može pobijediti, kao što je i El Patron pobijedio siromaštvo i tolike godine prkosio smrti.

Kad ju kitovi izdubili no

U jedno nije bilo sumnje Nešto je na ovom mjestu doista paraliziralo osjet mirisa, jer Matt više nije primjećivao da je zrak loš. I hrana mu je počela više prijati. Ne baš sasvim prijati, ali nije mu više bila ni sasvim odurna. Dan za danom, Chacho i Fidelito su hodali uzduž dugog niza tankova s račićima i čistili ih od kukaca. Svake su se večeri, umorni i teško hodajući, vraćali na večeru od planktonskih hamburgera, tjestenine s planktonom ili planktonskih burritos. Carlosu izgleda nije manjkalo ideja što da spravi od planktona.

Kad je završio ciklus rasta u tankovima, TonTon je došao s velikim samohodnim obiračem koji je mogao samo veoma polako voziti. Stenjao je poput kakvog artritičnog dinosaura i usisavao sadržaj tankova u svoj golemi mesožderski trbuh.

h vida nueva l l

Matt je zatim ponovno punio tankove iz cjevovoda koji je dovodio vodu iz Kalifornijskog zaljeva.

Kad bi se približili najzapadnijem dijelu farme račića, mogli su kroz ogradu vidjeti kanal koji je nekada bio široko more. Voda u kanalu bila je modra, bilo je mnogo galebova. Chacho se popeo na stranicu tanka kako bi bolje vidio.

Donji dio ograde nije bilo opasno dodirnuti, ali su gornje žice bile pod naponom. Fidelito je provukao ruku kroz oko na žicanoj mreži kao da bi mogao dotaknuti tu plavu boju koja ih je sve mamila. Matt je pogledom tražio slaba mjesta u mreži. Ideja o bijegu nije mu bila nimalo strana.

Što je ono? upita Chacho pokazavši prema sjeveru.

Matt je rukom zaštitio oči od sunca. Ugledao je nešto bijelo što je virilo iza male uzvisine.

Ovo mi ne izgleda kao drveće, reče Chacho. Želiš li pogledati? Sunce se na zapadu već bilo počelo spuštati, ali je privlačna snaga novog i nepoznatog bila prejaka.

Ovo će potrajati. Ti pričekaj ovdje, Matt reče Fidelitu. Bio je svjestan da mališan ne bi imao snage još i za dodatno hodanje.

Ne možete me ostaviti. Mi smo compadres, reče Fidelito.

Trebamo te da nam čuvaš stvari, reče Chacho. Ako ih itko pokuša ukrasti, udari ga onamo gdje sam ti pokazao.

Fidelito se nasmiješio i salutirao poput kakvog minijaturnog komandosa.

Matt i Chacho sada su išli krajolikom još pustijim nego što je bila zemlja oko solane. Ondje se, poslije kiše, pokoja travka znala probiti na površinu. Ovdje nije bilo ničega osim bijelih mrlja od soli. Bilo je dosta ljuštura školjaka, dokaz da se more ovdje nekada prostiralo od obzora do obzora.

Možda je to samo brdo soli, reče Chacho.

Kad su se približili, Matt je ugledao čudne oblike kako
sms

Kuća škorpiona

strše. Neki su bili poput lopatice, drugi su bili tanki i izduženi. Bilo je to nešto najneobičnije što je ikad vidio. Popeli su se na blagu uzvisinu i našli pokraj duboke jame kojoj se nije vidjelo dno. Svom širinom i dubinom bila je ispunjena kostima.

Nekoliko su trenutaka stajali na rubu jame ne rekavši ni riječi. Napokon, progovori Chacho Netko je ovdje izgubio mnogo stoke.

Nije to stoka, reče Matt. Lubanje bijahu goleme, vilice oblikovane poput kljunova nekih čudovišnih ptica. Samo rebro bilo je veće od cijele krave. Kostii oblika lopatice bile su dovoljno velike da bi se od svake mogao napraviti stol ili krevet. Toliko je kostura bilo ispremiješano da ih se nije dalo izbrojiti. Moglo ih je biti na stotine, na tisuće.

Je li to ljudska lubanja? upita Chacho.

Matt je napregnuo oči i među sjenama razabrao ono o čemu je govorio Chacho.

Zamisli, rekao je Chacho. Da netko padne ovamo, nikada ne bi izišao.

Matt je promislio o tome. Mislio je malo istražiti rupu verući se po kostima kao po nekom velikom stablu. Ali sada je uočio da cijela hrpa kostiju nije baš stabilna. Staviš nogu na krivo mjesto i sve se može srušiti. Stresao se pri pomisli na ono što je upravo namjeravao učiniti. Bit će bolje da se vratimo, reče Chacho, prije nego Fidelito dođe ovamo.

Fidelito se zabavljao praćakajući noge u tanku s račićima. Na glavu je stavio mrežicu da ga kolikotoliko štiti od sunca. Jeste li otkrili što je to? upita.

Matt mu je opisao kosti, i na njihovo iznenađenje, mališan ih je prepoznao. To su kitovi, reče Fidelito. Dok sam živio na Yucatanu, osam ih se nasukalo. Doplivali su ravno na obalu i više se nisu mogli vratiti. Mi abuelita je rekla da se to dogodilo zato što su nekada hodali po zemlji, a sada su zaboravili da

266li vid

više nemaju noge. Fuj! Smrdjeli su kao Jorgeovi kolačići. Seljaci su ih morali pokopati u pijesku.

Fidelito je cijelim putem natrag do tvornice brbljao o kitovima koji su trulili na plaži. Sve što je bilo u vezi s njegovom bakom pokrenulo bi ga.

Što li je namamilo sve te kitove u smrt? razmišljao je Matt dok su se vukli uzduž niza tankova s račićima. Kad je Kalifornijski zaljev presušio, možda je ona jama ostala puna vode. Možda su kitovi odlučili ostati ondje i čekati dok ne padnu kiše i zaljev se opet napuni vodom. Samo što se on nije napunio, a kitovi, koji su izgubili noge, nisu mogli otići odavde.

Jorge im je svake večeri pričao priču za laku noć, a onda pozivao dječake da ispovijedaju svoje grijeha. I svake su večeri dječaci, predvođeni TonTonom Matta zasipali optužbama. To ga je imalo poniziti, no začudo, što su se duže napadi nastavljali, to su manje boljeli. Matt je razmišljao da je to kao da slušaš puno dvorište purana. Kad bi planirao kakvu zabavu, El Patron je znao naručiti na tucete tih glupih ptica, i Matt bi onda stajao naslonjen na ogradu i promatrao ih. Tam Lin je rekao da su purani najgluplje ptice na svijetu. Kad bi gledale uvis dok pada kiša, utopile bi se.

Kad god bi se pojavio crvenorepi jastreb, purani bi zapadali u bezglavu paniku. Purpur, purpur, kričali bi, premda su bili pet puta teži od njega i mogli bi ga zdrobiti. To je Matt čuo kad su dječaci trabunjali o njegovim prijestupima Purpur, purpur.

Kad Matt nije htio priznati, Jorgeove su se oči stisnule i usta stanjila, ali nije rekao ništa.

Chacho i Fidelito brzo su naučili da je najjednostavniji način da se izbjegnu nevolje bio dati brižniku ono što traži. Priznavali su najmaštovitije vrste grijeha, a Jorge je time bio tako zadovoljan da ih je jedva uopće kažnjavao.

Ove večeri, poslije odlaska do jame s kitovima, Matt je bio posebno umoran. Jedva je promumljao pet odlika dobrog gradasma

Kuća škorpiona

nina i četiri stava koji vode k ispravnom razmišljanju. Jedva da je čuo Jorgeovu priču. Bila je nešto o tome zašto trebaš deset prstiju da sviraš glasovir. Prsti su trebali pomagati jedan drugom, a ne pokušavati privući pozornost svojom individualnošću.

Fidelito je priznao da je zbijao šale na račun planktonskog mlijeka, a Chacho je rekao da je upotrijebio proste riječi kad se oglasilo zvono za buđenje. Brižnik se nasmiješio i okrenuo se prema Mattu. Matt je, međutim, ostao nijem. Znao je da se glupo ponaša. Sve što je trebao učiniti bilo je priznati nešto sitno, ali se nije mogao prisiliti da puzi pred Jorgeom.

Vidim da našem aristokratu treba još obrazovanja, reče brižnik. Pogledom je prelazio preko okupljenih dječaka i odjednom se atmosfera u sobi promijenila. Svi su uprli poglede u pod i nitko nije dizao ruku. Matt je, usprkos umoru i omami, primijetio da se nešto neobično događa. Ti! dreknuo je Jorge tako iznenada da se nekoliko dječaka trgnulo. Pokazao je na TonTona.

JJa? skviknuo je TonTon kao da ne može vjerovati.

Ti si ukrao holoigru iz brižničkih prostorija! Našli smo je u kuhinji ispod gomile krpa. Ja, uh, ja, uh

Čistiti brižničke sobe je privilegija! urlao je Jorge. Ona se zaslužuje poslušnošću i dobrim vladanjem, a ti si to povjerenje izigrao. Što treba učiniti s dječakom koji se šulja uokolo i uzima stvari koje ostali nemaju?

Brižnici imaju stvari koje ostali nemaju, pomisli Matt. No nije to rekao na glas.

Mora posebno teško raditi, pokušavao je pogoditi jedan dječak.

Ne! povikao je Jorge.

Možda se može možda se može ispričati, reče netko nesigurnim glasom.

268La vida nueva l

Zar niste ništa naučili?! grmio je brižnih. Pčele radilice moraju misliti na cijelu košnicu. Ako skupljaju nektar za sebe i ne donose ga kući, svi će u košnici umrijeti kad dođe hladno vrijeme. Radilice se tako ne ponašaju. Tako se ponašaju trutovi. Oni krađu od ostalih. Ali kad dođe zima, što se dogodi trutovima?

Dobre ih pčele ubiju, reče dječak malen gotovo koliko i Fidelito.

Čekaj malo, pomisli Matt.

Tako je! Dobre pčele nasmrt izbodu zle trutove. Ali mi ipak ne želimo ići tako daleko, reče Jorge.

Matt je ispustio zrak koji je zadržavao. U Opijumu se ubojstvo shvaćalo prilično ležerno. Nije znao kakva su ovdje pravila.

TonTon se u međuvremenu sveo na makovo zrno, ili bolje na česticu sačinjenu od samog straha. Niz njegovo odbojno lice tekle su suze i bale iz nosa. Mattu ga je bilo žao. To ga je iznenadilo, jer TonTon je bio ljigavac i ulizica i zaslužio je što god da ga je slijedilo.

Zauzmi položaj, reče Jorge.

TonTon je doteturao do zida. Ispružio je ruke i otvorenim se dlanovima naslonio na zid.

Raširio je noge.

Ne zaboravi Ako se pomakneš, bit će ti samo gore. TonTon je kimnuo glavom.

Brižnih je otključao malen ormarić i odabrao šibu. Matt je vidio da ih je bilo svih veličina.

Jorge se nije žurio, polako je birao. TonTon je tiho cmizdrio.

Konačno je odabrao jednu debelu koliko i njegov palac. Udario je njome jednom snažno o krevet da isproba je li čvrsta. U sobi je inače bila potpuna tišina, osim TonTonova šmrcanja.

Jorge je načinio nekoliko koraka naprijed i natrag. Izgledalo je kao da se odlučuje kamo će udarati. Dječakove su

sms

.....269

Kuća škorpiona

ruke i noge tako drhtale da se činilo da bi mogao pasti prije negoli ga Jorge udari. Matt nije mogao vjerovati svojim očima. To što se događalo bilo je tako okrutno, tako besmisleno.

TonTon je pokazao volju da bude poslušan. Pokoravao se kad god su to brižnici zahtijevali.

Ali možda nije bila riječ o tome. El Patron je govorio da oportunisti katkad mogu poslužiti kao laka meta da zastrašiš neprijatelje s kojima se još nisi spreman suočiti.

To sam ja, pomisli Matt. Ja sam neprijatelj kojeg Jorge želi zastrašiti.

Brižnik je iznenada prekinuo svoje lagano koračanje i svom se snagom zaletio prema

TonTonu. Ovaj se u posljednjem trenutku uspaničio i dao se u bijeg. Jorge je u trenu bio nad

njim, zamahujući snažno, udarajući gdje god je mogao dohvatiti. Udarao je opet i opet sve dok se šiba nije zakrvavila. Fidelito je pojurio k Mattu i sakrio lice u njegove grudi. Konačno, brižnik je koraknuo unatrag, zadihan, i pokazao na dječake koji su se bili šćućurili kraj vrata. Odnosite ga u stacionar, naredio je. Dječaci su pojurili da izvrše zapovijed. Iznijeli su TonTona, mlitava poput vreće krumpira.

Jorge je naslonio šibu na krevet i obrisao lice ručnikom. Nitko se nije pomaknuo niti progovorio. Svi su bili tako uplašeni da su se jedva usuđivali disati. Trenutak poslije, Jorge je opet imao nježan pogled brižnog i dragog učitelja. Bijes mu je nestao s lica kao što je onomad nestao s Tomova lica, i promjena je bila jezivija nego sam bijes. Mislim da je naš mladi aristokrat razumio lekciju, reče blago. Dobro, Matt. Imaš li kakvih osobnih propusta koje bi želio s nama podijeliti?

Ne, reče Matt, gurajući Fidelita od sebe, kako bi se mališan maknuo iz opasne zone. Svi su zinuli od čuda.

Molim?

Nisam učinio ništa loše. Matt je i te kako dobro razumio lekciju. Njezina je bit bila ovo. Čak te ni ropska poslušnost neće zaštititi od kazne.

La vida nueva⁴⁸

Shvaćam, uzdahnu brižnik, Nema tu nikakve pomoći. Zauzmi položaj.

Ne vidim kakva je razlika, reče Matt. TonTona ste tukli dok je ležao na podu.

Učini to. Tako je lakše, netko se usudio šapnuti. Jorge je odmah digao pogled, ali nije uspio vidjeti iz čijih je usta to izišlo.

Matt je ustao prekrizanih ruku. Iznutra je umirao od straha, ali na van se pokazivao hladnim i neustrašivim, baš kao što je to činio El Patron kad je želio zastrašiti nekog tko mu je bio podčinjen.

Neki dječaci, reče Jorge tankim, gotovo tepajućim glasom od kojeg se Matt naježio, neki dječaci mogu naučiti samo na teži način. Mora ih se slomiti i ponovno sastaviti, pa opet slomiti, sve dok ne nauče da rade ono što im se kaže. To može biti nešto jednostavno, poput pranja podova, ali oni će to raditi revno, da ne moraju opet biti lomljeni. I radit će to dovijeka, sve dok su živi.

Drugim riječima, hoćete me pretvoriti u zombija, reče Matt.

Ne! povikalo je nekoliko glasova.

Kako se usuđuješ optužiti me za tako nešto! Jorge posegnu za šibom.

Ja ću priznati umjesto njega! Ja znam! vrištao je Fidelito i istrčao u sredinu prostorije. Ispustio je sapun pod tušem i nije se sagnuo da ga podigne. Bacio je kašu jer je u njoj bio smrdljivi Martin.

Fidelito, budalo! dreknu Chacho.

Učinio je to sve. Časna riječ! vikao je mališan.

Jorge je gledao sad Fidelita, sad Matta, pogledom koji je govorio da opet nešto razmišlja. Sjedni, reče Matt tiho.

sms

Kuća škorpiona

Dosta! povika brižnih. Vidim da ovdje imamo slučaj socijalne kontaminacije najgore vrste. Ovaj je aristokrat pretvorio ovog dječaka u svojeg lakaja. I sada je lakaj taj koji mora biti kažnjen.

Šibanje bi ga ubilo, reče Matt.

Nitko nije premalen da shvati vrijednost obrazovanja, reče Jorge. Čak su i male kraljeve tukli dok nisu naučili da ne smiju plakati na javnim mjestima premda im je znalo biti samo šest godina.

Ima me, pomisli Matt. Koliko god da se pokušavao oduprijeti Jorgeovom autoritetu, nije to mogao činiti na štetu ovog mališana. U redu, priznat ću, reče Matt. Ispao mi je sapun pod tušem i nisam ga podigao. Bacio sam kašu jer je u njoj bio smrdljivi kukac.

I? reče brižnih milim glasom.

Popisao sam se u tank s račićima ne pitajte me u koji, ne sjećam se. I ostavio sam vodu da curi u sudoperu u kuhinji. Zauzmi položaj.

Matt je tako i učinio, mrzeći sebe, ali mrzeći brižniha još više. Dok se Jorge šetkao oko njega pokušavajući ga uplašiti, on je ostao miran. Nije vrisnuo, premda je to i te kako želio, ni kad se brižnih zaletio prema njemu preko cijele sobe i udario ga tako jako da se gotovo onesvijestio od bola.

Uspravio se i izdržao još jedan udarac, i još jedan. Nakon šest udaraca, Jorge je odlučio da je dosta. Ili je što je vjerojatnije već bio umoran od premlaćivanja TonTona. Matt je zaključio da je imao sreću, ali nije sumnjao u to da ga još muke tek očekuje. Jorge neće tako lako odustati. Matt je doteturio do kreveta i srušio se. Bio je jedva svjestan da je Jorge otišao, ali čim su se vrata zatvorila, dječaci su poskakali sa svojih kreveta i nagurali se oko njega. Bio si sjajan! povikaše.

Jorge je takav pušioničar, reče visoki, mršavi dječak po imenu Flaco.

272La vida nueva8

Pušioničar? reče Matt slabašnim glasom. Ja sam onaj koji je popustio.

jChale! Ma, ni govora! reče Flaco. Jorge je večeras prešao granicu. Ako vijest o tome dođe u njihov glavni stožer, nadrapao je. Bit će otpušten.

Nitko to njima neće reći, reče Chacho rezignirano. Što se toga tiče, ovo bi mjesto moglo biti i na Mjesecu.

Ja ću uskoro biti dovoljno star da odem, reče Flaco. Otići ću u glavni stožer i reći im.

Ja na to ne bih baš previše računao, reče Chacho.

Kako bilo da bilo, bio si muy bravo kad si primio batine umjesto Fidelita, Flaco reče Mattu.

Mi smo mislili da si nekakav napuhani aristokrat, ali ti si zaista jedan od nas.

To vam cijelo vrijeme govorim, javi se Fidelito.

Sad su se svi stali prepirati o tome kad su zapravo otkrili da on nije umišljeni aristokrat i kad su shvatili da je muy gente, ljudina. Matt je pustio da ga zapljuskuje topla plima njihova odobravanja. Mutilo mu se u glavi od bola, ali je vrijedilo ako je to značilo da ga sad vole.

Hej, moramo ga odnijeti u stacionar, reče Flaco. Dječaci su prvo povirili u hodnik da se uvjere da je zrak čist. Zatim su odnijeli Matta u stacionar, gdje je TonTon već spavao čvrstim snom.

Dječak s aknama, koji je bio odjeven u zelenu uniformu, previo je Mattove rane i odmjerio tri kapi tekućine u žlicu.

To je laudanum, shvatio je Matt kad je uspio pročitati naljepnicu na bočici. Nije htio da mu daju taj lijek. Opirao se. Nije se htio pretvoriti u zombija poput Felicije ili umrijeti poput Furballa. No bio je previše iscrpljen i nije se dugo borio. Dok je zapadao u san izazvan drogom, pitao se, ako umre, hoće li sresti Furballa ondje gdje poslije smrti obitavaju bića koja nisu ljudi, ma gdje to bilo. I hoće li ga pas ugristi za gležanj za osvetu što ga je rastavio od Marije.

sms

Kuća škorpiona

TonTon

Osjećam se užasno, stenjao je TonTon i ne otvarajući oči posegnuo za čašom vode pokraj kreveta. Izgledaš užasno, primijeti dječak s aknama.

Povuci, uh, to što si rekao, Luna. Još uvijek mogu ubiti boga u tebi.

Ne sada kad sam postao brižnik, reče Luna samozadovoljno.

Ti si samo učenik. TonTon je uspio dosegnuti vodu, ali si je pola prolio po grudima kad je pokušao piti.

Čekaj malo, reče Matt. Nije mu se dalo posegnuti za svojom čašom, premda je bio iznimno žedan. Bojao se da ga, ako se pokrene, čeka jaka bol. Ti učiš za brižnika?

Pa, da, reče Luna. To zapravo vrijedi za sve nas.

Matt je gledao kako svjetlo pleše na površini vode u čaši koja je bila taman izvan njegova dosega. Ali brižnika ima samo dvadeset, a koliko ima dječaka?

Dvjesto deset, trenutno, reče Luna.

Ne mogu svi postati brižnici. Nema dovoljno mjesta, reče Matt.

TonTon i Luna su se pogledali. Carlos kaže da svaki dječak koji se drži pet odlika dobroga građanina i, uh, četiri stava koji vode k ispravnom razmišljanju može postati brižnik, reče TonTon.

Koliko god se Matt trudio da im objasni razliku između dvjesto deset kandidata i samo dvadeset radnih mjesta, to do njih nije dopirale

Ti si, uh, ti si jednostavno ljubomoran, reče TonTon. Ali jedno je TonTon znao. Znao je što se događa u brižnič²⁷⁴

La vida nueva⁸

koj zgradi, koja je bila okružena visokim zidom. Brižnici su imali holoigre, televizor i bazen. Po čitave noći ondje su se održavale zabave na kojima se jela najfinija hrana. I TonTon je sve to znao jer je čistio njihove sobe i prao im posude. Matt je pretpostavljao da su mu dopustili ulaziti k njima jer su mislili da je preglup da bi shvatio ono što će ondje vidjeti.

No kao što je Celia često govorila, neki ljudi možda razmišljaju polako, ali su zato temeljiti. Slušajući TonTona, Matt je shvatio da taj dječak nije glup. Njegovi opisi onoga što su brižnici radili i njegovo razumijevanje postrojenja u tvornici odavali su bistar um. TonTon je naprosto bio oprezan kod izražavanja svojeg mišljenja.

Matt je vidio da je TonTon veoma potresen kaznom koju je dobio prethodne večeri. Stalno se vraćao na to.

Ne shvaćam, reče TonTon vrteći glavom. Nisam, uh, učinio ništa loše.

Sigurno si nešto učinio. Prebio te je na mrtvo ime, reče Luna.

Ne, uh, nisam.

Matt je mogao gotovo vidjeti kako se u dječakovu mozgu polako pokreću zupčanici. Što god Jorge kaže, dobro je. TonTon je radio sve što je Jorge govorio. TonTon je dakle bio dobar. Zašto ga je onda prebio na mrtvo ime?

Jorge je loco de remate, totalan luđak, reče Luna.

Ne, inzistirao je TonTon. On je nešto drugo.

Matt nije znao prema kakvom se zaključku kreću TonTonova razmišljanja. Što ima u zgradi? TonTonove oči zasjaše. Ne bi, uh, vjerovao! Imaju pečenu govedinu, kotlete i kolače s preljevom od sladoleda!

Ja sam jednom jeo sladoled, reče Luna sanjarskim glasom. Dala mi je mama.

Brižnici piju i pravo mlijeko, ne ovo od mljevenog planktosms

.....²⁷⁵

Kuća škorpiona

na, nego pravo. Jedu čokolade zamotane u zlatni papir. TonTon je jednom ukrao čokoladu. To je sjećanje živjelo u njemu onako kako je u Mattu živjelo sjećanje na Djevicu od Guadalupe koja je stajala iznad njegova kreveta kad je bio malen.

Zar ti ne smeta to što oni imaju sve te stvari, a mi ne?

I TonTon i Luna izvili su se poput uvrijeđenih čegrtuša. Oni su to zaslužili! reče Luna. Uložili su svoje vrijeme, a kad mi uložimo svoje vrijeme, i mi ćemo imati sve te stvari!

Da, reče TonTon, ali nešto se pritom izgleda ipak odmotavalo u prikrajku njegova uma.

Okej, okej, samo sam bio znatiželjan, reče Matt. Pripremio se za predstojeću bol i posegnuo za čašom vode. Bol je bila jača negoli je očekivao. Bolno je uzdahnuo i stropoštao se natrag u ležeći položaj.

Gadno, ha? Luna je Mattu dodao čašu i pomogao mu oviti prste oko nje. Hoćeš li malo laudanuma?

Ne! Matt je godinama gledao kako se Felicia pretvara u zombija. Nije želio slijediti njezin primjer. Kako hoćeš. Osobno, meni je to okej. Zašto tebi treba? Imaš li kakve bolove? upita Matt.

Luna se tiho nasmijao, kao da je Matt rekao nešto totalno glupo. To je furka. To je način da se pobjegne s ovog mjesta.

Ti si samo učenik, reče TonTon prezirno. Ne bi se trebao, uh, furati, sve dok se ne preseliš u zgradu.

Tko to kaže? Luna uzme bočicu laudanuma i malo je promućka. Misliš da mogu točno prebrojiti koliko tu ima kapi? To mi je nagrada što vodim stacionar.

Čekaj malo, reče Matt. Hoćeš reći da briinici to piju?

Jasno, reče TonTon. Zaslužili su to.

Mattu je mozak brzo radio. Koliko njih? Kako često?

Svi, uh, svake večeri.

Mattu se zavrtjelo u glavi. To je značilo da se svake večeri

La vida nueva

brižnici pretvaraju u zombije. A to je pak značilo da je tvornica svake noći bez nadzora. U njegovoj je glavi zasjao velik svjetleći natpis SLOBODA. Zna li netko od vas dvojice gdje je San Luis? upita.

Obojica su znala. TonTon je ondje odrastao. Opisao je, na svoj način pun zastajkivanja i oklijevanja, grad bijelih kuća i krovova od crvenih crepova, loze koja se penje po zidovima, prepunih trgova i prekrasnih vrtova. Zvučalo je tako lijepo, da se Matt upitao kako to da TonTon ne razmišlja o povratku onamo, umjesto o životu u brižničkoj zgradi družeći se s bočicom laudanuma. Bilo je to posve ludo.

To zvuči sjajno, reče Matt.

Uh, da, reče TonTon kao da je ta pomisao i njemu upravo sada sinula.

Matt je silno želio reći mu da pošalje k vragu pet odlika dobrog građanina i četiri stava koji vode k ispravnom razmišljanju, preskoči ogradu i pode u San Luis. Ali to bi bilo glupo.

TonTon je napredovao prema odluci istom onom sporošću kao i obirač račića koji je vozio.

Ništa ga nije moglo požuriti. Matt se nadao da ga isto tako ništa neće moći ni odvratiti.

Kad je Matt odšepesao do kupaonice i pogledao se u zrcalu, zaprepastio se. Svi su dječaci imali prišteve. Imao ih je i on, ali je ovo bio prvi put da to može vidjeti. U spavaonici nije bilo zrcala. Izgledao je poput pizze! Grebao je i strugao sivim sapunom od morske trave, ali mu je od toga samo pocrvenjela koža.

TonTon i Luna grohotom su se nasmijali kad se vratio. Ne može se to oprati, reče Luna.

Izgedam kao planktonburger, jadikovao je Matt.

Izgledaš kao planktonburger koji je, uh, povratio galeb i koji je poslije toga, uh, stajao na suncu, rekao je TonTon u iznenadnom naletu poetske inspiracije.

Shvatio sam! Matt se ponovno uvuče u krevet, pri čemu

sms

Kuća škorpiona

ga je sve boljelo. Legao je na stranu kako bi malo poštedio rane na leđima.

Svi imamo prišteve, reče Luna. To je biljeg ljudi koji rade s planktonom.

Krasno, pomisli Matt. Sad kad je o tome razmišljao, shvatio je da ih i briinici imaju, ali mnogo manje. Možda je to imalo veze s njihovom prehranom. Kotleti, čokolada i kolači s preljevom od sladoleda možda su bili bolji za put nego zdrav i hranjiv plankton.

Jorge je sutradan potjerao Matta i TonTona natrag na posao. TonTonu je doista trebao još jedan dan u stacionaru, ali je poslušao bez prigovora. Matt se želio što prije vratiti. Želio je što

prije početi raditi na svojim planovima za bijeg. Prije se to činilo besmislenim, ali sada je znao da se San Luis nalazi samo nekoliko milja prema sjeveru, iza niskog lanca brda. Kao što je Tam Lin jednom rekao, uzničar ima stotinu misli na umu, ali uznik samo jednu bijeg. Sva ta koncentrirana pozornost bila je poput laserskog topa koji buši rupu na čeličnim vratima. Znajući kako je Tam Lin živio, bit će da je dosta znao o bježanju iz zatvora. Sve što je trebalo učiniti bilo je isključiti napon na ogradi i popeti se preko nje. No to nije bilo tako jednostavno kako je zvučalo. Trafostanica se poslije sumraka zaključavala. Briinici su prebrojavali dječake svake večeri u deset i svako jutro u pet. To je značilo sedam sati vremena da se prijeđe gotovo deset kilometara do ograde nadajući se da za to vrijeme netko nije ponovno uključio napon i onda još oko četrdeset kilometara do San Luisa, po mraku. A što ako je tlo obraslo kaktusima? Bit će teško i napredovat će sporo.

Što bi briinici učinili kad bi primijetili da nedostaju tri dječaka, jer Matt je mislio povesti Chacha i Fidelita? Bi li ih Jorge pošao tražiti hoverkraftom? Fidelita možda ne bi treba278
La vida

lo povesti. On ne bi mogao hodati pedeset kilometara. A opet, kako ga Matt može napustiti? Prijateljstvo je teret, pomisli Matt. Sve ove godine želio je prijatelje, a sad je otkrio da su oni i velika obaveza. Pa dobro, povest će Fidelita, ali će mu tako trebati više vremena. Ako preoptereti bojler pokraj briiničke zgrade, on će eksplodirati i Je li u redu raznijeti dvadeset ljudi? El Patron ne bi o tome razmišljao ni sekunde. Tam Lin je pokušao dići u zrak engleskog premijera, ali je umjesto toga ubio dvadesetero djece. Ubojstvo je zlo, brate vuče, reče jedan glas u njegovoj glavi. Uzdahnuo je. To je vjerojatno ono što je Mana zvala savješću. Bio je to još gori teret od prijateljstva.

Zašto ga moramo čekati? upita Chacho dok su gledali kako se obirač polako kreće prema njihovom tanku.

Zato što on zna stvari koje nam trebaju, Matt je strpljivo objašnjavao. Sjedili su pokraj najudaljenijeg tanka. Iza njih se uzdizala ograda, najviša žica je zujala i pucketala u suhom zraku.

On je dupelizac. Svake večeri sere po nama.

Ne više otkako je dobio batina.

Mislim da će opet početi kad se malo oporavi. Chacho nije bio spreman povjerovati da TonTon ima ikakve pozitivne osobine.

Budi ljubazan s njim, u redu?

Mi abuelita kaže da su ljudi poput vrtova, reče Fidelito vedro. Veli da ne možeš nekome okrenuti leđa samo zato što mu je vrt pun korova. Naprotiv, trebaš mu dati vode i mnogo sunca.

O, brate... reče Chacho, ali se nije upustio u raspravu s mališanom.

Iza TonTonova obirača dizao se oblak prašine. Napredovao je polako po goloj zemlji. Zrak je bio tako miran da je oblak prašine ostajao nad cestom kuda je prošao. Vi biste, uh, trebali raditi, reče TonTon kad se stroj, uz trzaj, zaustavio.

sms

Kuća škorpiona

A ti bi trebao biti u tanku s glavom nadolje, promrmlja Chacho. Matt ga gurne laktom.

Ako me ovdje čekate da me prebijete, ne trudite se, reče TonTon. Ja vas mogu, uh, prebiti svu trojicu.

Zašto misliš da bi te trojica koja bezbrižno sjede uz cestu planirali napasti? reče Chacho. Premda je to sasvim moguće.

Mi samo želimo biti ljubazni, reče Matt namrštivši se Chachu.

Zašto? TonTonove oči su se stisnule od sumnjičavosti.

Jer mi abuelita kaže da se prema ljudima treba ponašati kao prema vrtovima, zacvrkuta Fidelito. Treba im sunca i vode, i treba ih treba ih

Plijeviti, nadopuni ga Chacho.

Dok je pokušavao shvatiti ove riječi, TonTonove su se oči zaokružile.

Samo se želimo sprijateljiti s tobom, okej? reče Matt.

TonTonu je trebala još jedna minuta da i o tome razmisli, a onda je napokon sišao s obirača.

Kad si zadnji put bio u San Luisu? upita Matt.

Ako je TonTona iznenadilo i ovo pitanje, on to nije pokazao. Prije, uh, negdje godinu dana.

Išao sam s Jorgeom. Imaš li ondje obitelj?

Moja je majka, uh, otišla preko granice, uh, ima tome već više godina. Moj ju je otac, uh, pokušao pronaći. Nije se vratio.

Matt je primijetio da se TonTonove poteškoće s govorom pojačavaju kad govori o roditeljima.

Nemaš abuelitu? upita Fidelito.

Imao sam je. Možda je, uh, još uvijek ondje. TonTonu se usta zaokružise u obliku obrnutog slova U.

La vida

Pa zastoje ne odeš potražiti! reče Chacho. Hombre! Da ja imam baku samo četrdeset kilometara na sjever, poderao bih ogradu da je nađem! Što je s tobom, čovječe?

Chacho, nemoj, reče Matt i stavi mu ruku na rame.

Vi, uh, vi ne razumijete, reče TonTon. Jorge me vidio na pogrešnoj strani granice. Tu je bila ophodnja i, uh, psi, veliki psi boje blata s velikim zubima. Činili su sve što su im ljudi iz ophodnje govorili, a rekli su im da me pojedu. TonTon se sav stresao sjetivši se toga. Jorge je prešao granicu i ubio ih. Imao je dosta problema zbog toga. On mi je, uh, spasio život i ja mu sve dugujem.

Je li ti Jorge rekao da ne ideš potražiti baku? reče Matt.

Rekao je da sam rođen da postanem briinik. Rekao je da briinici nemaju obitelji, da imaju samo jedni druge, i da je to, uh, bolje, jer te obitelji ionako samo jednoga dana napuste.

Ali tvoja je abuelita vjerojatno plakala kad nisi došao kući, reče Fidelito.

Ne bih se bio vratio kući, ti glupane! povika TonTon. Bio bih u psećem truhlu!

U redu je, Fidelito, reče Matt. Dosta je bilo plijevljenja za jedan dan. Pitao je TonTona o San Luisu, i on mu je rado odgovarao. Što je dulje govorio, sve je manje zapinjao između riječi.

Lice mu je bivalo sve manje namrgođeno. Izgledao je mnogo mlade i sretnije.

TonTon je tako detaljno opisao grad kao da je u glavi imao rastvoren zemljovid. Sjećao se svakog detalja grm oleandra s cvjetovima boje breskve, zid od ćerpiča ispred kojega su zasađena stabla paloverde, česma koja kaplje pa kapi zveckaju po bakrenom koritu. Bilo je to kao da ulicom ide kamera. I polako se opustio, dovoljno da može govoriti o svojoj mami i svom papa. Živio je u pretrpanoj kući s tetkama, ujacima, braćom i bratićima, i sa starom abuelitom koja je upravljala svime i svima. No to nije bilo tužno mjesto, premda su bili siromašni.

sms

Kuća škorpiona

Na poslijetku se TonTon protegnuo i nasmiješio kao da je upravo pojeo nešto ukusno. Neću, uh, neću nikome reći zašto kasnimo. Reći ću da se obirač pokvario. Dopustio je Fidelitu da se veći dio puta vozi s njim. Morao je sići samo kad su prolazili dijelovima staze koji su bili vidljivi iz brižničke zgrade.

Ne kužim, šapnuo je Chacho kad je obirač krenuo natrag. On i Matt hodali su sa strane, podalje od oblaka prašine. Kao da si mu u glavi upalio svjetlo. Nisam znao da je TonTon tako bistar.

Matt se nasmiješio, sretan što se pokazalo da je dobro procijenio TonTona. Celia je znala reći kako ljudi koji su spori na jeziku nisu glupi, nego samo pažljivije slušaju što drugi govore.

Tko je Celia?

Malo je nedostajalo da se oda. Sve vrijeme je pažljivo skrivao sve o svojem životu prije dolaska u Aztlan. Slušajući TonTonova sjećanja oprez mu je popustio. Celia... je... moja majka. Znao je da je to što je upravo rekao bila prava istina. Sve ove godine ona mu je govorila neka ne misli o njoj kao o majci. Sad je sve to palo u vodu. Nitko se nije brinuo o njemu kao ona. Nitko ga nije tako volio i štitio, osim možda Tama Lina. A Tam Lin mu je bio poput oca.

Sva sjećanja koja je u svojem novom životu tako pažljivo potiskivao, sad su ga zapljusnula poput bujice. Izvježbao se da ne misli o Čeliji i Tamu Linu, jer bi mu inače bilo previše teško. Sada se osjetio bespomoćnim. Čučnuo je, a suze su mu tekle niz lice. Obuzdavao se jedino da ne počne glasno plakati i tako uništi svoj imidž pred Chachom.

No Chacho je shvatio. Trebao sam držati jezik za zubima, reče i klekne u prašinu pokraj Matta. To je nešto što nikoga od nas ne bi trebalo pitati dok nismo za to spremni. Čovječe, meni su prvih nekoliko tjedana oči ispadale od plača.

Je li ti zlo? začu se Fidelitov glas. Dolazio je iz daljine, jer on se vozio na obiraču.

La vida

Da, reče Chacho. I tebi bi bilo da si pojeo šaku sirovih račića. I zaklonio je svojim tijelom Matta od pogleda sve dok ovaj nije povratio kontrolu nad sobom i bio u stanju ustati.

Otkriven

Te je večeri Jorge, koji je očito imao instinkt da prepozna tuđu slabost, opet uzeo pik na Matta. Inzistirao je da priznaje sve više i više prekršaja, i Matt je ubrzo čuo sebe kako ponavlja jedne te iste grijehe. Jedva da je više uopće mario što govori.

Matt se iznutra osjećao umorno i ranjeno. Na neki čudan način, nije ni bio u istoj prostoriji s Jorgeom. Duhom je bio u El Patronovoj palači, u Celijinu stanu. Svakog će ga trenutka pozvati na večeru, a onda će sjediti s Tamom Linom. Taj je privid bio bolan, ali je bio bolji od ičega u Mattovu sadašnjem životu.

Ako aristokrat ne želi slušati, začu se Jorgeov umilni glas, morat ću porazgovarati s njegovim lakajem.

Matt se probudio iz snatrenja i vidio kako je Fidelito morao doći u sredinu prostorije. Lice mu je bilo blijedo od straha.

Bio si zločest, je li tako? tepao je Jorge.

Nejako, reče Fidelito krajičkom oka gledajući ormarić sa šibama.

Ja sam taj koji će prosuditi, je li tako? reče brižnik. Tako je, odgovori Fidelito.

Matt je znao da je ono što se upravo odvijalo važno. Pokušao se usredotočiti, ali mu je misao i dalje bježala u Celijin stan.

Mislim da aristokrat mora shvatiti zašto moramo kontrolirati njegovo ponašanje, reče Jorge.

Pčele radilice znaju da sve što čine utječe na košnicu u cjelini. Ako lijeni radnik

sms

Kuća škorpiona

cijeli dan spava i nije za to kažnjen, on tako uči i ostale da slijede njegov primjer. Ako dovoljan broj radnika slijedi njegov primjer, košnica će umrijeti.

Fidelitu se na licu vidjelo da nije baš shvatio što je brižnih rekao.

I zato moramo ispraviti male i slabe laka je koji misle da je zabavno slijediti loš primjer. Je li tako?

Ja ga ne znam.

Matt se prisilio da se usredotoči na sadašnjost. Ako me želite kazniti, zašto to jednostavno ne učinite? reče.

Zato što to ne djeluje, odgovori Jorge. Lice mu je bilo ozareno kao da je upravo otkrio prekrasnu istinu i nije mogao dočekati da je ne podijeli s ostalima. Matta je opet podsjetio na Toma.

Ja priznajem. Pokoravam se. Prihvaćam svoju kaznu, reče Matt.

Ali ti to samo tako kažeš, reče brižnih, ti ne misliš tako. U srcu si i dalje aristokrat. Dugo sam razmišljao o tome. Onda sam shvatio da je ono što čini aristokrata aristokratom upravo to što ima lakaja. Ako uklonim lakaja puf! Pucnuo je prstima. Nema više aristokrata. Zauzmi položaj, Fidelito.

Matt se sledio. Ovoga je puta bilo jasno da njegovo priznanje neće spasiti mališana. Pogledao je ostale. Izgledali su kao paralizirani. Kad je prošli put Jorge zaprijetio Fidelitu, Matt ga je zaštitio. Ovoga je puta bilo drukčije. Činilo se da je brižnih prešao nevidljivu crtu i da su dječaci užasnuti od pomisli na ono čemu će morati prisustvovati. Bilo je u redu tući TonTona bez razloga. On je bio velik i mogao je to podnijeti. Fidelito je bio mršav i krhak, premda je bio čvrsta duha. I bilo mu je samo osam godina.

Fidelito je učinio kako su činili i ostali dječaci Naslonio se rukama na zid i raširio noge.

Začuo se tihi žamor ostalih dječaka. Matt nije uspio razabrati što su govorili.

La vida

Jorge je otišao do ormarića. Matt je osjećao kao da leti iznad čitave scene. Kao što mu se i inače događalo kad bi stvari krenule naopako, želio se povući u svoj privatni svijet. Ako dovoljno intenzivno zamisli da je u Celijinu stanu, možda se tamo doista i nadu.

Jorge je hodao naprijednatrag i zamahivao šibom po zraku. Svakog je trena mogao krenuti u trk. Zaustavio se. Skupio je snagu za udarac. Pojurio je naprijed

Matt se bacio na njega. Zabio je glavu u njegov trbuh i istrgnuo mu šibu iz ruke. Jorge je ustuknuo hvatajući zrak. Matt ga je snažno udario šibom po ramenu, a onda ga pomoću nje pritjerao uz pod. Chacho se pojavio niotkuda i uključio se u borbu. Udarao je šakama Jorgea. Ti tučeš malu djecu! vikao je Chacho između udaraca. Zaslužuješ batine! Ostali su dječaci navijali. Pohrlili su naprijed i napravili krug oko briinika i dvojice napadača. Flaco je odvuкао Fidelita dalje od gužve.

Mattu je zujalo u glavi. Jorge se sklupčao na podu. Možda je bio ozbiljno ozlijeđen. Dječaci su, uzbuđeni, plesali oko njega, i Matt je pretpostavio da će se i oni uključiti. Dosta je! povikao je. Uhvatio je Chacha i odvuкао ga. Ne smijemo ga ubiti!

Zašto ne? reče on, ali je taj prekid bio dovoljan da se malo sabere. Naglo je sjeo na pod i stisnuo šake. Ostali su režali od razočaranja, ali su se odmaknuli kad se Jorge osovio na koljena i zbrisao kroz vrata.

Nitko nije rekao ni riječi. Chacho je sjedio na podu teško dišući. Fidelito je cmizdrio u kutu, gdje ga je Flaco čvrsto držao. Matt se tresao kao da ima jako visoku temperaturu. Nitko nije znao što se sad dalje ima dogoditi.

No nisu morali dugo čekati. Hodnikom su odjeknuli koraci i vrata su se naglo širom otvorila. Svih dvadeset briinika uletjelo je u sobu. Bili su opremljeni pištoljima za omamljivanje, i dječaci su ustuknuli prema zidovima. Prvo su šćepali Matta, a

sms

Kuća škorpiona

onda i Chacha. Ruke su im svezali iza leđa, a na usta im stavili ljepljivu traku.

Sad ćemo vas zaključati, reče Carlos ostalim dječacima. Ujutro ćemo odlučiti što ćemo dalje s vama. Ali neka vam jedno bude jasno Nećemo ponavljam, nećemo tolerirati ovakvo pobunjeničko ponašanje.

Zar ne želite čuti što je Jorge učinio? upita Flaco. Ovo što ste vi učinili je mnogo gore! poviče Carlos. Htio je ubiti Fidelita.

Izgleda da je ovo ipak djelovalo na Carlosa. Ušutio je i pogledom potražio mališana koji se krio iza Flaca.

Laže, reče Jorge, koji se rukom držao za ozlijeđeno rame. Ovdje nas je dvije stotine, reče Flaco. Svi smo svjedoci kako je bilo.

Matt je shvatio da je u toj rečenici sadržana prikrivena prijetnja. U spavaonici je bilo dvjesto dječaka. Brižnici su bili naoružani, ali se svejedno nisu mogli nadati da bi mogli svladati toliko njih.

Činilo se da je ta misao došla i Carlosu. Povukao se prema vratima i dao znak ostalima da ga slijede. No poput vrtloga prašine na suhim, slanim poljanama, mnoštvo dječaka se pomaknulo i zgradilo izlaz. Brižnici su sada bili opkoljeni.

Mislim da biste nas trebali saslušati, reče Flaco. Razgovarat ćemo sutra, reče Carlos.

Ne, pomisli Matt. Ne dajte im da iziđu. Čun budu na hodniku, zakračunat će vrata. Nikad neće poslušati činjenice. Ali nije mogao ništa reći, jer su mu usta bila zalijepljena ljepljivom vrpcom.

Mislim da bi bolje bilo sada, reče Flaco.

Carlos je progutao pljuvačku. Opipao je svoj pištolj za omamljivanje.

La vida

Sve ih je zaveo aristokrat, reče Jorge. Sve ide naopako otkako je stigla ta arogantna svinja. On je vodio napad, a ostali su ga slijedili. On je voda. Ostali su samo njegovi lakaji koji mu se uvlače u dupe.

Nemoj još više otežavati stvari, reče Carlos.

Luna koji radi u stacionaru ispričao mi je nešto zanimljivo, nastavi Jorge. Kad su unijeli aristokrata, Luna je pomogao da ga se stavi u krevet. Vidio je da nešto piše na njegovu stopalu.

O, ne, samo to ne, pomisli Matt.

Preko slova je stari ožiljak, ali ih je uspio pročitati. Piše Vlasništvo imanja Alacran.

Alacran? začudi se Carlos. Pa to je ime onoga starog vampira koji vlada Zemljom snova.

Znam, reče Jorge zadovoljno. Pitao sam se kako netko može pripadati imanju, osim ako ondje radi. Ili ako je odbjegli kroti

Po sobi se pronio uzdah zaprepaštenja.

Nemoj upotrebljavati tu prostu riječ, reče Carlos.

Oprostite, nasmiješi se Jorge. Samo sam govorio jezikom koji dječaci razumiju. Razmišljao sam što s tom spoznajom, kad se pojavio večerašnji problem. Zanimljivo je, morate priznati, da su svi ovi lakaji bili lojalni jednom običnom, smrdljivom krotu oprostite, zombiju misleći da je pravi aristokrat.

Ne, ne, ne, pomisli Matt. Njegova je slaba točka otkrivena. Premda su brižnici krivo protumačili tetovažu, ona se nije pokazala ništa manje pogubnom.

Ne vjerujem mu, reče Flaco.

Zašto ne bismo pogledali? predloži Jorge. Flaco stupi naprijed i klekne na pod pokraj Matta.

Pogleda Matta pogledom koji je govorio Oprosti. Matt se nije opirao. To ne bi

sms

Kuća škorpiona

donijelo ništa dobro. Dopustio je Flacu da okrene njegovo stopalo prema svjetlu i samo čekao neizbježnu reakciju.

Jorge je u pravu. Doista piše Vlasništvo imanja Alacran, reče Flaco.

Dječake je tada napustio pobunjenički duh. Bili su toliko naviknuti na poslušnost da im je veoma malo trebalo da se predaju. Odmaknuli su se od vrata i polako se povukli prema krevetima.

Čečakajte, začu se glas koji nitko nije očekivao. Svatko, uh, svatko može zaglaviti u Zemlji snova. To ga, uh, ne čini lošom osobom.

Šuti, TonTon, reče Jorge. Razmišljanje ti nije jača strana.

Ali ja, uh, jesam razmišljao. Naši su roditelji, uh, pobjegli u Zemlju snova, i ondje su pretvoreni u zombije. Bilo je očito da mu je teško to reći.

Moj otac nije, pobunio se Flaco. On živi u Sjedinjenim Državama. Ima filmski studio, i kad zaradi dovoljno novca, poslat će po mene.

Mi si, uh, govorimo ovakve stvari, mucao je TonTon, ali to nije istina. Svi naši roditelji su krotovi. Začu se mnogo glasova koji su govorili TonTonu da ušuti. Naše mamas i papas nisu zzli, nego jednostavno nisu imali sreće, nastavi on na svoj nezaustavljivi način. Isto tako ni Matt nije zao!

Oh, pođi radije u krevet, reče Jorge. Misliš li da itko želi slušati tvoje baljezganje? Uvijek si bio glup i uvijek ćeš biti glup. Sretan si što sam te izbavio iz Zemlje snova prije nego što sam shvatio kakav si idiot.

Nnisam ja glup! povika TonTon, ali ga nitko nije slušao. Dječaci su se odmaknuli od Matta kao da je nešto nečisto. Briinici su njega i Chacha izgurali na hodnik i Carlos je izvana zakračunao vrata.

li vida

Odveli su ih u malu ostavu u kojoj nije bilo ni toliko mjesta da bi se mogli ispružiti na podu. Bilo je mračno i zagušljivo. Pod je bio hladan. Noć su proveli naslonjeni na zid, i Mattu je bilo drago što je mračno i što su im usta zalijepljena trakom. Ne bi mogao podnijeti da ga Chacho nazove krotom ili da ga vidi kako se odmiče od njega kao od čudovišta.

KoMrište

Kad su dvojica briinika došla po Matta i Chacha, ispod vrata je upravo provirivalo prvo jutarnje svjetlo. Matt se bio tako ukočio da je pao kad su ga osovili na noge. Mph! začulo se iza ljepljive trake koja je prekrivala Chachova usta.

Natjerali su ih da udu u jedna od kola kojima su se briinici inače vozili po tvorničkom krugu. Jorge je bio za upravljačem, pušio je cigaretu. Dječacima su omotali još jedan sloj trake oko gležnjeva.

Kola su isprva išla polako, jer su bila na sunčevu energiju, ali kako se sunce dizalo i obasjavalo slane zaravni, dobivala su na brzini. Matt je vidio kako kraj njih promiču tankovi s račićima. Shvatio je da se voze prema zapadnoj ogradi. Kamenčići su praskali pod gumama, a jutarnji je povjetarac nosio prašinu koju su dizala kola.

Matt je bio žedan. A i gladan. Vidio je, i to mu je pružilo neko gorko zadovoljstvo, da je Jorgeovo rame imobilizirano gipsom. Matt se nadao da ga jako boli.

Nakon nekog vremena kola su skrenula i sada su vozila po grubljem terenu. Matt je vidio da voze usporedo s ogradom. Vidio je bijela jata galebova kako se uzdižu i spuštaju nad Kalifornijskim zaljevom.

Kola su napredovala sve dalje i dalje. Kad bi zaglibila u pisms

Kuća škorpiona

jesak, ljudi su morali izići i pod kotače podmetati grane kreozota. Napokon su stala i Matta su ponijela dva mlada brižnika.

Popeli su se na uzvisinu. Pred njima se nalazila široka jama koja je nekada bila ispunjena morskom vodom, a sada je bila puna mrtvih kitova. Kostii su stršile uvis poput trnja.

Ovo nazivamo kosturište, reče Jorge milim glasom.

Matt se sjetio kako je netko, čim su stigli, bio rekao Ovdje ti neće proći ta tvoja burijska špika. Ovdje imamo nešto što zovemo kosturište i svaka usijana tikva izlazi odatle bezazlena poput janjeta.

Da mu sada skinem traku? upita jedan od brižnika.

Samo s usta, odgovori Jorge.

Ali to znači da neće moći izići iz jame.

Pokušao me ubiti! povika Jorge. Hoćeš da se ubojica izvuče iz ovoga i započne revoluciju? Carlosu se to neće svidjeti.

Preпусти Carlosa meni, reče Jorge. Mattu su strgnuli vrpču s usta. Prešao je jezikom preko sasušenih usnica. Samo misliš da si sada žedan, reče Jorge smiješeći se. Pričekaj do sutra pa ćeš vidjeti što je žed.

On je ubojica, povika Matt, ali nije više ništa stigao reći. Bacili su ga u rupu, tresnuo je među kosti, one su se razmaknule i propao je dublje. Propadao je prevrćući se sve dok nije došao do razine u kojoj su prevladavale lubanje. Visio je usred toga mora kostiju. Iznad njega se kroz mrežu rebara i kralješnica vidjelo plavo nebo. Pažljivo je okrenuo glavu. Ispod njega je bila tamna dubina kojoj se nije vidjelo dna. Koliko je bila duboka, mogao je samo nagađati.

Nakon nekoliko minuta začuo je kako je nedaleko od njega tresnuo Chacho. Kosti su se opet pomaknule i Matt je potonuo još koji metar dublje. Osjetio je kako ga jedno rebro pritišće u leđa. U lice mu je uletjela fina prašina od soli i pijeska. Čuo je kako Chacho kašlje. Čulo se škripanje koraka koji se udaljavaju, zatim brujanje kola, sve tiše i tiše dok napokon nije utihnulo. Jesi li dobro? povika Chacho.

Ovisi kako definiraš dobro. Matt je bio oduševljen što se, istinabog slabašno, ali još uvijek može smijati. Jesi li ozlijeđen?

Ne jako. Imaš li kakve planove za bijeg?

Radim na njima, reče Matt. Lice mu je bilo puno soli koja mu je ulazila i u usta. Godilo bi mi neko piće.

Nemoj o tome! reče Chacho. Mislim da bih mogao prerezati ovu vrpču ako nađem dovoljno oštru kost.

Evo jedne koja me bode u leđa, reče Matt. Govorio je veselo, kao da rade na tome da uhvate još desetak minuta sna, a ne pokušavaju spasiti se od polagane i bolne smrti.

Baš si srećković. I Chacho je govorio vedrim tonom, ali je Matt pretpostavljao da je uplašen koliko i on sam.

Matt se koprcalo sve dok nije gležnjevima dotaknuo jednu nazubljenu kost. Pilio je naprijednatrag, ali prije nego što je išta postigao, kosti su se opet pomaknule i on je kliznuo još dublje u tamu.

Matt! povikao je Chacho s panikom u glasu.

Ovdje sam. Pa, izgleda da nisam uspio. Zašto ti ne pokušaš? Mattu je zapravo srce tuklo kao ludo i bojao se pomaknuti se. Čitava se konstrukcija tresla, a on nije znao što bi se moglo dogoditi ako propadne do samog dna.

Oh, shit! povikao je Chacho. Matt ga je čuo kako je kliznuo kroz splet kostiju.

Cijeli je dan pred nama. Ne moraš žuriti, reče Matt. Daj, šuti! Mislim da u ovoj rupi ima još nečega.

Mattu se učinilo da čuje neki veoma visok, piskutav ton. Zar je moguće da u ovoj tami dolje nešto živi? Kakvo bi stvorenje izabralo takav dom?

sms

Kuća škorpiona

Pa to su šišmiši! Odvratni, slinavi šišmiši! povikao je Chacho.

Šišmiši nisu slinavi, reče Matt s olakšanjem, jer se bojao da je u pitanju neko čudovište, a ne obični bezazleni šišmiši. Prestani se zezati! Popit će nam krv!

Ne, neće, reče Matt. Tam Lin i ja smo ih promatrali mnogo puta.

Čekat će da se smrači. Vidio sam to u filmu. Čekat će da se smrači, a onda će doći i popiti nam krv. Chachova panika bila je zarazna. I Matt je počeo osjećati strah.

Tam Lin kaže da su oni samo miševi s krilima. Boje se nas isto kao što se mi

Jedan ide prema meni! vrisnuo je Chacho.

Ostani miran! Ne miči se! poviče Matt. Na um mu je pala strašna pomisao i morao je upozoriti Chacha prije nego se dogodi nešto zlo.

Chacho je nastavio vrištati, ali mora da je čuo Mattov savjet, jer se nije borio. Nakon nekog vremena prestao je vrištati i čulo se samo njegovo dahtanje.

Chacho! zazove ga Matt. On ne odgovori. Samo je plakao i plakao, tek bi povremeno naglo uzeo zrak. Matt se oprezno okrenuo u potrazi za nekom drugom oštrom kosti. Ispod njega, u tami koja je bila tako sablasno blizu, tanani su šišmiši cijukali i klepetali krilima. Bit će da im je ova rupa bila udobna kao što bi bila i neka špilja. Letjeli su tamoamo vješto zaobilazeći kosti. Zahvaljujući mahanju njihovih krila malo se razišao kiseo zadah.

Chacho? zazove Matt. Ovdje sam. Šišmiši se povlače. Opet ću pokušati prerezati vrpcu.

Nikad se nećemo izvući, stenjao je Chacho.

Jasno da hoćemo, reče Matt. Ali moramo postupati veoma, veoma pažljivo. Ne smijemo dopustiti da upadnemo još dublje.

Ij vidu nueval8

Umrijet ćemo, reče Chacho. Ako se pokušamo izverati, kosti će se pomaknuti. Ima ih na tone. Past ćemo na dno, a one će nas zdrobiti.

Matt nije odgovorio. I on je bio pomislio isto. Nekoliko je trenutaka bio preplavljen očajem i nije bio kadar jasno misliti. Je li ovo sada kraj? Je li konačno propala prilika da preživi koju su mu poklonili Tam Lin i Celia? Oni nikad neće doznati što mu se dogodilo. Mislit će da ih je napustio.

Tam Lin kaže da zečevi odustaju kad ih uhvati kojot, reče Matt nakon što se dovoljno smirio da je vjerovao da ga glas neće izdati. Kaže da pristaju umrijeti jer su životinje i ne mogu razumjeti nadu. Ali ljudi su drukčiji. Ljudi se bore sa smrću bez obzira na to kako sve beznadno izgledalo, i katkad, čak i kad je sve protiv njih, pobjeđuju.

Da. Jednom u milijun godina, reče Chacho. Dvapat u milijun godina, reče Matt. Dvojica smo. Ti si glupi zeko, reče Chacho, ali prestade plakati.

Kako je sunce polako putovalo nebom, Matt je bio sve žedniji. Pokušao je o tome ne misliti, ali nije mogao. Jezik mu se bio zalijepio za usta. Grlo mu je bilo puno pijeska.

Našao sam oštru kost, reče Chacho. Mislim da je to zub.

Odlično, reče Matt, koji je pokušavao prerezati svoje uze pomoću rebra. Traka je bila zapanjujuće rastezljiva. Pilio je i pilio, a traka se samo razvukla, ali se nije prekinula. No nakon nekog se vremena razlabavila dovoljno da je Matt mogao osloboditi ruke. Uspio sam! po vikao je.

I ja, reče Chacho. Sad radim na stopalima.

Po prvi je put Matt osjetio pravu nadu. Pažljivo je pridigao noge i počeo ih oslobađati komadićem kosti. Bilo je to neobično iscrpljujuće. Morao se kretati iznimno sporo kako ne bi upao još dublje i morao je svako malo stati da se odmori.

sms

..... 293

Kuća škorpiona

Osjećao je da je sve slabiji.

Izgledalo je da se Chacho također odmara dulje. Tko je Tam Lin? upitao je tijekom jedne od tih stanki. Moj otac, reče Matt, ovoga puta bez zapanjanja. Neobično je zvati roditelje po imenu. Tako su oni htjeli.

Usljedila je duža stanika. Chacho je rekao Jesi li ti stvarno zombi?

Ne! odgovori Matt. Da jesam, misliš li da bih mogao ovako govoriti?

Ali vidio si ih? Jesam, reče Matt.

Vjetar je minuo i zrak je bio težak i nepomičan. Tišina je bila zastrašujuća jer je izgledalo kao da pustinja čeka da se nešto dogodi. Čak su i šišmiši prestali piskutati.

Pričaj mi o zombijima, reče Chacho.

I tako mu je Matt opisao ljude u smeđoj odjeći koji su neumorno radili na poljima i vrtlarima koji su škarama šišali goleme travnjake oko El Patronove palače. Mi smo ih nazivali eejitima, reče.

Zvučiš kao da si ondje bio dugo, reče Chacho.

Čitav život, reče Matt, odlučivši da, ovaj put, bude iskren.

Jesu li tvoji roditelji bili... eejiti?

Mislim da bi ih se moglo nazvati robovima. Ima tu mnogo posla za ljude normalne inteligencije.

Chacho uzdahnu. Moj je otac onda možda dobro. Bio je glazbenik. Je li ondje gdje si ti bio bilo glazbenika?

Jest, reče Matt, misleći na gospodina Ortegu. No on je bio prestar da bi bio Chachov otac. Sunce je sada bilo nisko na zapadu. Bilo je mračnije nego što je Matt očekivao da će biti u ovo doba dana, čak i u ovakvoj

U vida

rupi. Povjetarac je ponovno zapuhao. Zavijao je u kostima poput nekog duha koji nije mogao naći put u drugi svijet. Bio je iznenađujuće svjež.

Zvuči kao La Llorona, reče Chacho. Ona postoji samo u priči, reče Matt.

Moja mi je mama znala pričati o njoj, a moja mama nije nikada lagala. Chacho je smjesta reagirao na svako stvarno ili zamišljeno vrijeđanje svoje majke. Matt je znao da je umrla kad je Chachu bilo šest godina.

Dobro. Ako ti vjeruješ da su šišmiši bezopasni, onda ja vjerujem u La Lloronu.

Više bih volio da ih nisi spomenuo, reče Chacho. Vjetar je puhao sve jače, nad rupom se podigao vrtlog prašine. Gornji je sloj kostiju počeo zveckati i, sasvim neočekivano, Matta je zaslijepio bljesak svjetla nakon kojega se začuo udar groma.

Pa to je oluja, reče začuđeno. Hladan vjetar donio je miris kiše, od čega je njegova žed postala gotovo nepodnošljiva. Pustinjske su oluje rijetkost, osim u kolovozu i rujnu. Zapušu iznenada, donesu pometnju i nestanu jednako brzo kako su i došle. Činilo se da će ova biti spektakularna. Nad njih se nadvio velik oblak. Nebo je prvo pobijelilo, a zatim, u sjaju zalazećeg sunca, dobilo svijetloružičastu boju. Nebo su prošarale munje. Matt je brojao sekunde od bljeska do grmljavine kako bi procijenio koliko je grom daleko od njih. Prvo je to bivalo dva kilometra, jedan, pola, a na kraju točno iznad njih. Oblak se otvorio i stao izbacivati komade leda velike poput trešanja.

Uhvati ih! povikao je Matt, ali je buka oluje bila tako jaka da ga Chacho možda nije mogao čuti. Matt ih je hvatao dok su skakutale po kostima i trpao ih u usta. Poslije njih je došla kiša, lijevalo je kao iz kabla. Matt je otvorio usta i pustio da kiša pada u njih. U bljeskovima svjetla vidio je šišmiše kako se vješaju po kostima.

sms

Kuća škorpic

A onda je sve prestalo. Grmljavina je otputovala dalje pustinjom. Bljeskovi munja bivali su sve slabiji, no kiša je još uvijek padala. Matt je skinuo košulju i pokušao njome upiti što više tekućine. Kiša ga je okrijepila, ali nije uspio popiti ni približno onoliko vode koliko je želio. Nebo je sad već bilo gotovo sasvim crno. Kreni prema najbližem rubu dok se još nešto vidi, Matt dovikne Chachu. Meni su noge slobodne. Tebi?

Dječak ne odgovori.

Jesi li dobro? Mattu je došla strašna pomisao da je Chacho kliznuo na dno dok je bjesnjela oluja. Chacho! Odgovori mi!

Šišmiši, reče dječak nekim čudnim šupljim glasom. Još uvijek je bio tu u blizini. Matt je osjetio golemo olakšanje. Neće te ozlijediti, reče.

Svuda su po meni, reče Chacho onim svojim čudnim glasom.

I po meni. Matt je odjednom postao svjestan malih bića koja su plazila po njegovu tijelu.

Pokušavaju se skloniti od vode, promucuo je, nadajući se da je to istina. Njihova su gnijezda poplavljena. I vjerojatno se žele ugrijati.

Čekaju da se smrači, reče Chacho, a onda će nam popiti krv.

Ne budi tako glup! povika Matt. Boje se i hladno im je! No svejedno je osjećao instinktivan strah kad su se onako polako kretali po njegovu tijelu. U daljini je bljesnula munja i Matt je ugledao tanano stvorenje kako se privilo za njegove grudi. Imalo je spljošten nos i uši nalik listovima, u ustima fine zube oštre poput igala. No pod jednim je kožastim krilom imala bebū. Bila je to majka koja pokušava spasiti svoje čedo od bujice.

Nećeš me ugristi, zar ne? šapnuo je šišmišici. Polako se okrenuo, brzo se umirio kad su kosti zaprijetile da će se po296

li vida nu?vat

maknuti, opet se pomakao pokušavajući napredovati onamo gdje je mislio da je najbliži zid.

Šišmiš se još nakratko čvrsto držao za njegovu košulju, a onda je kliznuo u dubinu.

Bilo je to kao da plivaš u nekom nepoznatom i strašnom moru. Kad god se malo uspio pomaknuti naprijed, pritom je i potonuo malo dublje. U jednom su mu se trenutku na leda navalile kosti i on se uplašio da ga nisu zarobile. Ipak su se dale pomaknuti i tako je mogao dalje napredovati. No svaki mali pomak prema zidu jame kao da je povećavao njihovu težinu. Uskoro se više neće moći micati i onda će morati čekati da smrt dođe po njega, poput nekog kukca zarobljenog u jantaru.

Jama je već bila u potpunom mraku kad je rukama, umjesto kosti, konačno dotaknuo stijenu.

Matt se uhvatio za nju i polako se izvlačio uvis sve dok se nije uspio stopalima osloniti o stijenu. Sada su se kosti činile još težima, ali to je bilo zato što se pokušavao kroz njih kretati uvis. Naslonio se na stijenu daščući od iscrpljenosti. Naišao je na mlazić kišnice i popio je jezikom poput psa. Bila je hladna i imala je izvrstan okus, poput mineralne vode.

Chacho? zazvao je. Ako kreneš prema mojem glasu, doći ćeš do zida. Ovdje ima vode. No dječak ne odgovori. Nastavit ću govoriti, tako da znaš gdje sam, reče Matt. Govorio je o svojem djetinjstvu, izostavljajući stvari koje bi moglo biti teško objasniti. Opisao je Celijin stan i izlete u planine s Tamom Linom. Opisao je eejitske zatvore i opijumska polja koja ih okružuju. Matt nije znao čuje li ga Chacho. Dječak se možda bio onesvijestio. Ili su mu šišmiši doista popili krv.

Negdje oko ponoći Matt se uspio izverati iz jame i stropoštao se na mokru zemlju. Nije se više mogao ni pomaknuti. Sva snaga volje koju je upregao da se iskobelja iz rupe, sada ga je napustila. Ležao je na boku, lice mu je bilo napola u blatu. Ni da se sada pojavio Jorge i četa brižnika, svejedno se ne bi mogao pomaknuti.

sms

Uli škorpiona

Dolazio je k svijesti i gubio je, iz rupe su dopirali čudni zvući. Matt je osluškivao i pitao se koja bi životinja mogla proizvoditi takve zvukove, i onda je odjednom shvatio To Chacho hrče. Bit će da je od silne iscrpljenosti zaspao. Još je zarobljen u jami, ali je barem živ. I šišmiši mu nisu popili krv.

Obirač

Kad se napokon posve osvijestio, nebo je bilo modro, a na blatu se nahvatao mraz. Sklupčao se kako bi sačuvao ono malo topline koju je tijelo proizvodilo. Vjetar je namreškao mlakice vode kojima je kiša prošarala pustinju.

Mattu nikad u životu nije bilo tako hladno. Zubi su mu cvokotali, strahovito se naježio. U prvom jutarnjem svjetlu vidio je da mu je odjeća na mnogo mjesta poderana. Ruke i noge bile su mu prekrivene ogrebotinama. Te ozljede nije primijetio dok je trajala očajnička borba za život, ali sada ga je sve boljelo.

Chacho? zazvao je i glas se razlomio preko mnoštva kostiju, koje su sada, u ovom prvom svjetlu zore, izgledale sive. Chacho! glas mu je odnio vjetar. Vani sam. Na sigurnom sam. Možeš i ti. Samo kreni prema mojem glasu. Nije bilo odgovora.

Prvo ćeš otklizati još malo nadolje, ali poslije ćeš doći do zida jame. Onda ću ti ja pomoći, zazivao je Matt. Odgovora nije bilo.

Matt je hodao oko ruba jame. Imao je približnu predodžbu gdje bi Chacho mogao biti, ali ga nije vidio. Ovdje ima vode koja je ostala od oluje. Ne mogu ti je dodati, ali ti možeš doći da je uzmeš. Kad malo popiješ, osjećat ćeš se mnogo bolje. Molim te, Chacho! Nemoj odustati!

La vida

Dječak, međutim, nije odgovorio. Matt je u stijeni našao duplju ispunjenu vodom. Pio je dok mu se nije učinilo da će mu glava prsnuti od boli. Voda je bila hladna poput leda. Opet se vratio na rub jame, zvao je, molio, čak i vrijeđao ne bi li dobio ikakav odgovor. Uzalud. Kad je sunce izišlo i svjetlost obasjala humke i grmlje, Matt se iza jedne stijene sklonio od vjetra, sklupčao se i zaplakao. Nije znao što bi. Chacho je bio ondje dolje, ali ga on nije mogao naći. Čak kad bi ga i vidio, ne bi mogao k njemu. A u pustinji nije bilo biljaka od kojih bi se moglo napraviti dovoljno čvrsto uže.

Matt je plakao dok nije iznemogao, što nije trebalo dugo čekati jer je ionako već bio jako umoran. Sunčeve su mu zrake donijele malo topline, no vjetar ju je odnio čim je ustao. Kamo da ode? Što da radi? Nije mogao ovdje ostati i čekati da dođe Jorge. A nije mogao ni ostaviti Chacha. Opet se dovukao do jame i sjeo na rub. Govorio je i govorio, malo nagovarajući Chacha da krene prema njegovu glasu, malo brbljajući o svojem djetinjstvu. Pričao je o El Patronu i veličanstvenim rođendanskim proslavama. Pričao je o Mariji i Furballu. Grlo ga je zaboljelo, ali nije prestajao, jer je osjećao da je to jedino uže kojim može dokučiti Chacha. Ako ga Chacho čuje, neće se osjećati posve sam i možda će pokušati preživjeti.

Sunce se diglo dovoljno visoko da je moglo sijati u jamu. Matt je ugledao, nedaleko, smeđu mrlju. Bila je to uniforma kakve su dječaci nosili u tvornici. Vidim te, Chacho reče. Nisi daleko od ruba. Ti to možeš, samo ako pokušaš.

Iz daljine se začu klepetav, metalan zvuk. To nisu bila Jorgeova kola, osim ako nije posudio neka jača. Matt je rukom zasjenio oči. Pomislio je da bi se trebao sakriti, ali je shvatio da su posvuda za njim ostajali tragovi u blatu. Ne bi ih nikako mogao izbrisati prije negoli došljak stigne do njega.

sms

Ku škorpiona

Napustivši svaku nadu, čekao je da ga brižnik pronađe. No na svoje je iznenađenje ugledao kako mu se približava TonTonov obirač, štekćući i stenjući. Na haubi je sjedio Fidelito. Čim je ugledao Matta, skočio je s vozila i potrčao prema njemu.

Matt! Matt! vriskao je mališan. Izvukao si se! Gdje je Chacho? Bacio se Mattu oko vrata tako da ga je skoro srušio. Tako sam sretan! Živ si! Tako sam se brinuo! Matt ga je zadržao u rukama kako mališan ne bi pao preko ruba jame.

Obirač se s trzajem zaustavio. Mislio sam, uh, da ti možda treba pomoć, reče TonTon.

Matt prasnu u smijeh. Samo što to baš i nije bio smijeh, više neka histerija. Trebam pomoć? govorio je teško dišući. Mislim da bi ti to mogao reći.

Pa ja to i jesam rekao, reče TonTon zbunjeno.

Matt se počeo tresti. Njegov se smijeh pretvorio u bujicu suza. Nemoj! zaplakao je Fidelito. Chacho, jecao je Matt. Među kostima je. Ne odgovara. Mislim daje mrtav.

Gdje? upita TonTon. Matt mu pokaže gdje je vidio smeđu uniformu, držeći sve vrijeme Fidelita za ruku. Bojao se da mališan ne padne u jamu.

TonTon je dovezao obirač do ruba jame. Obirač je imao mehaničku ruku koja je služila za skupljanje račića. Na kraju je imala velike čeljusti. Polako i temeljito, TonTon je njome hvatao i odmicao jednu po jednu kost, sve dok nisu ugledali Chachovo lice. Oči su mu bile zatvorene. TonTon je odmicao kosti sve dok se nisu ukazale i dječakove grudi. Tkanina je bila poderana i natopljena krvlju, no još je disao.

Ovo bi išlo bolje kad biste, uh, pomogli, reče TonTon. Upravljaio je strojem precizno poput kirurga.

Bih li se ja mogao popeti na mehaničku ruku i omotati uže oko Chacha? Matt je prestao plakati, ali je još drhtao.

li vida

Puf, mrmljao je TonTon. Bio bi, uh, od pomoći koliko i pijani lešinar koji, uh, pokušava poletjeti i u kandžama odnijeti mrtvu kravu. Nastavio je raditi tako sporo i pažljivo da je Mattu došlo da vrišti. Pa ipak, to je imalo smisla. Jedan pogrešan pokret i kosti su se mogle urušiti i opet zatrpati Chacha.

Konačno, TonTon čeljustima obirača obuhvati Chachovo tijelo. Čeljusti su bile dovoljno jake da zdrobe kamen, ali je TonTon njima uhvatio dječaka nježno kao da je jaje. Ruka je polako napravila polukrug i spustila Chacha na tlo. TonTon je podigao mehaničku ruku uvis i zatim je uredno doveo u sklopljeni položaj. Temeljit u svemu, htio je dovršiti posao kako treba. Matt je kleknuo kraj Chacha i opipao mu bilo. Bilo je sporo, ali jako. Fidelito ga je pljesnuo po licu. Zašto se ne budi?

U šoku je, reče to sišavši s obirača. Viđao sam već takve stvari. Ljudi mogu podnijeti samo određenu količinu straha, a onda zapadnu u neku vrstu, uh, sna. Pridignite ga. Moram mu dati tekućine.

Matt je pridigao Chacha i TonTon mu je ulijevao u usta crvenu tekućinu iz plastične boce. To je sok od jagode, objasni TonTon. Brižnici ga stalno piju. Bogat je elektrolitima. Dobar je u slučaju dehidracije.

Matta je iznenadilo TonTonovo poznavanje medicine. Ali nije tu ništa čudno, ta on je pamtio sve što čuje. Bit će da je o dehidraciji govorio Luna koji radu u stacionaru.

Chacho se nakašlja, obliže usne i gutne. Oči mu se odjednom otvore. Dohvati bocu i stade lijevati u sebe. Polakše! reče TonTon i uzme mu bocu iz ruke. Ako budeš prebrzo pio, uh, po vraćat ćeš.

Još! Još! graktao je Chacho, ali ga je TonTon prisilio da pije gutljaj po gutljaj. Chacho je nešto opsovao, ali je stariji dječak jednostavno prešao preko toga. Nastavio mu je davati sok sve dok nije smatrao da je Chacho dobio dovoljno tekućine.

sms

Kuća škorpiona

Izvadio je još jednu bocu i pružio je Mattu. Ni u raju ne može biti bolje, pomisli Matt, mučkajući u ustima slatku, hladnu tekućinu. El Patronovi rakovi s Yucataka sigurno su isto ovako prijali.

Bit će bolje da krenemo, reče TonTon i upali motor na obiraču.

Mattova je euforija opala da se čulo tres. Vratiti se? Jorge nas hoće ubiti. Čuo sam kad je to rekao.

Nemoj da ti kosa otpadne prije vremena, reče TonTon. Idemo u San Luis naći moju abuelitu. To je bila moja ideja, reče Fidelito.

To je bila moja ideja, reče TonTon odrješito. Matt je Fidelitu rukom poklopio usta. Nije uopće važno tko se toga prvi sjetio, važno je da TonTon ne odustane.

Ne znam kako daleko mogu hodati, promrmlja Chacho. Izgledao je omamljeno.

Zato sam dovezao, uh, obirač, reče TonTon. Ti i Matt možete se voziti u tanku. Fidelito može, uh, sjesti sprijeda sa mnom.

Tu je, što se TonTona tiče, bio kraj rasprave. Matt se nije bunio. Nekim svojim polaganim procesom razmišljanja TonTon je došao do odluke. Odlučio je pobjeći. A ako je odlučio bježati brzinom od deset kilometara na sat, ništa što bi Matt rekao ne bi ga natjeralo da se predomisli. Matt se samo pitao kako misli umaći brižnicima ako krenu za njima.

Matt je pomogao Chachu da po metalnim ljestvama side u tank. I ovakav prazan jako je zaudarao po trulim račićima. Matt je mislio da će povratiti, samo što nije imao što. Eto, barem neće putem ogladnjati.

Chacho je zaspao na vlažnom podu, a Matt se popeo ljestvama i lice okrenuo prema vjetru.

Deset kilometara na sat! Matt je shvatio da je zapravo bio preoptimističan. Fidelito bi mogao skakutati brže nego što je

302La vida nueva8

vozio ovaj obirač. TonTon je morao zaobilaziti stijene i rupe. Nekoliko se puta obirač gotovo prevrnuo, ali se onda ispravio i nepokolebljivo nastavio.

Krenuli su prvo prema sjeveru kako bi zaobišli jamu s kostima koja je bila veoma široka, a zatim prema zapadu. Tlo je bilo načičkano kamenim gromadama, između njih je bio dubok pijesak u kojem je obirač stenjao i tonuo prije nego što bi nastavljao dalje. Konačno su došli do ograde i TonTon je zaustavio vozilo. Svi van, reče.

Matt nije mogao sam izvući Chacha iz tanka, pa mu je Chacho morao pomoći. Za njega su pronašli mjesto na pijesku, gdje mu je bilo mekano i udobno. Fidelito je sve vrijeme plesuckao oko njih. Ostani ovdje, reče mu TonTon. Ako te uhvatim, uh, blizu obirača, uh, istući ću te.

Ne bi on to stvarno učinio, šapnuo je Fidelito kad se stariji dječak udaljio.

A brižnici? upita Matt. Zar se ne bojite da bi nas mogli uhvatiti?

Nema šanse! Fidelito je uzbuđeno govorio. Zaključani su u svojoj zgradi. Vrata i prozori zatrpani su vrećama soli brdima vreća! Svi su dječaci pomagali.

Zar ih brižnici nisu pokušali spriječiti?

Spavali su, reče Fidelito. TonTon je rekao da se neće probuditi ma koliko mi galamili.

Mattu je to bilo sumnjivo, ali je bio previše zaokupljen onime što je TonTon upravo radio da bi postavljao daljnja pitanja. Čeljustima obirača uhvatio je jednu jedinu žicu ograde. Polako je vozio unatrag, žica se natezala uz strašan, stenjući, cvileći zvuk sve dok se nije začulo snap! Žica je pukla. TonTon je zatim napao drugu, i tako dalje. Što ih je više lomio, to ih je lakše hvatao čeljustima obirača. Tako je ubrzo napravio otvor dovoljno velik da se kroz njega mogao provesti.

sms

luča škorpioni

Matt je zabrinuto gledao vrh ograde. Jedina problematična žica još je bila netaknuta, i zujala je. Ako obirač bude mogao proći ispod nje tako da je ne dotakne, sve će biti u redu.

Kako se osjećaš? Matt upita Chacha.

Ne znam, reče dječak slabašnim glasom. Sinoć sam pokušao doći do tebe, ali su me kosti zatrpale tako jako da nisam mogao disati. Kao da mi je težak kamen bio na grudima. Prestao je govoriti. Izgledalo je da je preslab da nastavi.

Boli li te prsni koš? upita Matt. Sad mu je bilo jasno zašto mu Chacho nije odgovarao kad ga je zvao.

Malo. Ali mi se čini da nisam ništa slomio. Samo... Kao da ne mogu udahnuti dovoljno zraka. Čim stignemo u San Luis, odvest ćemo te liječniku. Bio je veoma zabrinut, ali ni on nije znao što je Chachu.

TonTon je provezao obirač kroz otvor koji je načinio i zatim pomogao Mattu unijeti Chacha u tank. Naredni dio puta bio je mnogo ugodniji. Išli su cestom koja je vodila uzduž ograde, pa su mogli voziti brže nego prije. Svako toliko TonTon bi zaustavio obirač da se protegne i da pusti Fidelita da se malo iskače. Ako, uh, još jednom, poskočiš na mojem sjedalu, prebit ću te, graknuo je. Mališan je nakon toga minutu ili dvije bio miran.

Svi su pili sok od jagode. TonTon ih je bio ponio čitav sanduk. Napravio je stanku za ručak. Izvlačio je prekrasnu hranu kakvu Chacho i Fidelito nisu nikad prije vidjeli. Bilo je kobasica i sira, maslina i krekeri. A hoće li od hrane ožednjeti, nije bilo važno jer su imali soka od jagoda više nego su mogli popiti. Objed su završili čokoladom umotanom u zlatni papir.

Tako sam sretan da bih mogao poletjeti, reče Fidelito i zadovoljno uzdahne.

Matta je brinulo što idu tako polako, kao da im se nikamo ne žuri, kao da idu na izlet. Zar se ne bojiš da će se brižnici osloboditi?

1..a vida nueva18

Rekao sam mu za vreće soli, reče Fidelito. Oni, uh, spavaju, reče TonTon.

Sad više ne reče Matt. Osim O, TonTon! Nisi im valjda dao laudanum!

Oni su to zaslužili, reče istim onim tvrdoglavim tonom kao kad ih je branio u stacionaru.

Koliko?

Dovoljno, reče TonTon. Bilo je očito da ne želi reći ništa više o tome.

Bilo je prekrasno! reče Fidelito. TonTon nam je rekao da ćemo te ići spasiti, ali da moramo čekati zoru.

Obirač radi, uh, na solarnu energiju, reče TonTon.

I tako je Flaco pošao provjeriti jesu li brižnici doista zaspali. On i ostali odnijeli su im hranu, a oko zgrade su nabacali vreće soli koliko su god mogli naći. Flaco je rekao da će ostati da pričeka dostavni hoverkraft pa će se njime odvesti do brižničkog sto sto

Stožera, reče TonTon.

Da! I reći im što je Jorge učinio.

Flaco vjeruje stožeru. Ja ne, reče TonTon.

Ni ja, mrmrljao je Chacho. Ležao je leđima naslonjen na obirač, a u ruci je držao bocu soka.

Izgledao je kao da nije sasvim budan.

Možda bismo trebali požuriti reče Matt pogledavši Chacha.

Tako je, složi se TonTon.

I tako je obirač nastavio drndati sve dok nije došao do ugla gdje je ograda skretala udesno.

Cesta je nastavljala na sjever prema niskom lancu brda. Slijeva su ležali ostaci Kalifornijskog zaljeva, no ovoga se trenutka nisu vidjeli ni oni nego samo pijesak. Svako toliko zapuhnuo bi ih vjetar koji je donosms

Kuća škorpiona

sio gadan smrad. Bio je to onaj isti smrad koji je Matt osjetio u pustarama pokraj eejitskih zatvora, samo što je sada bio oštiji i doimao se opasnijim.

Sunce je bilo nisko na obzoru. Sjene su se počele izduživati. Obirač se polako penjao cestom kroz brda, no kad je došao do prijevoja gdje je cesta bila sasvim u sjeni, stao je. To je bilo to, reče TonTon i side s obirača. Dalje možemo tek u zoru.

Matt je pomogao Chachu sići iz tanka. Polegli su ga uz cestu zamotana u deke koje je donio TonTon. On i Matt su prošetali do kraja prijevoja pa su ondje čučnuli i promatrali sunce kako zalazi u ljubičastu maglicu. Koliko još ima do San Luisa? upita Matt.

Šestsedam kilometara, reče TonTon. Moramo prijeći rijeku Kolorado.

Mislim da Chacho neće moći čekati do jutra.

TonTon je nastavio gledati u sunce koje je zalazilo. Teško je bilo reći što mu prolazi kroz glavu. Ovuda sam, uh, sa svojim roditeljima išao u Zemlju snova. Pokazao je prema suncu.

Jorge me spasio od pasa. Mislio sam da je da je on... divan čovjek. A on je samo mislio da sam glup. TonTon pognu glavu.

Matt je pretpostavljao da plače i nije ga htio dovesti u neugodnu situaciju time što će mu pokazati da je to primijetio. Meni se dogodilo nešto slično, reče napokon Matt.

Da?

Netko koga sam volio više od ikoga na svijetu pokušao me ubiti.

Uau! reče TonTon. To je stvarno gadno.

Jedno vrijeme nisu ništa govorili. Matt je čuo Fidelita gdje priča Chachu kako je lijepo spavati pod vedrim nebom i kako su on i njegova abuelita tako spavali nakon što im je uragan odnio kuću.

La vida nueva

Mislim da će biti najbolje da ti i, uh, Fidelito odete pješke do San Luisa, reče TonTon. Ako pronađete liječnika, dovedite ga. Ako se ne vratite, uh, do zore, ja ću krenuti dalje.

TonTon je Mattu i Fidelitu dao baterijske svjetiljke. Opskrbio ih je i dekama da ih štite od hladnoće i limunima da lakše podnesu smrad. Rijeka Colorado je, opopaka, reče. Prije nego dođe do ceste, utječe u podzemni kanal, ali je svejedno opasna. Drži se podalje od nje, Fidelito, upozorio je mališana. Pazi, ili, uh

ćeš me prebiti, reče mališan veselo.

Ovoga puta to ozbiljno mislim, reče TonTon.

1 día de los muertos

Hodati nizbrdo bilo je lako, ali se Matt često morao zaustavljati i odmarati se. Sve ga je boljelo od golgote koju je prošao vi kosturištu, a neke od ogrebotina su se inficirale. Osvrnuo se i vidio TonTona kako pažljivo motri čučeci u sjeni na vrhu prijevoja. Kljun obirača bilo je još jedino što se od njega vidjelo.

Fidelito je skakutao i mahao svjetiljkom. Misliš li da me on sada vidi?

Naravno da te vidi, odgovori Matt. Fidelitova energija ga je ponekad umarala.

Krenuli su dalje. Fidelito je zapitkivao koga to idu vidjeti. Matt mu je ispričao o Mariji i o Samostanu svete Klare. Nije znao kako samostan izgleda, ali je izmislio neki opis da zabavi mališana. To je dvorac na vrhu brijege, reče. Na svakom kutu su tornjevi s crvenim krovom. Svakoga jutra djevojke u dvorištu dižu zastavu.

Poput brižnika, reče Fidelito.

sms

Kuća škorpiona

Tako je, reče Matt. Svakoga su jutra briinici postavljali dječake u vrstu i nad tvornicom podizali zastavu s ambblemom pčelinje košnice. Prije no što su smjeli otići u restoran na kašu od planktona, morali su izrecitirati pet odlika dobrog građanina i četiri stava koji vode k ispravnom razmišljanju. Na ovoj zastavi je slika Djevice od Guadalupe. Djevojke pjevaju Buenos Dias, Paloma Blanca, njezinu omiljenu pjesmu, a poslije imaju za doručak kruh s medom.

Fidelito uzdahnu.

Matt se pitao jesu li se briinici probudili iz svojeg opijumskog sna. Ili svi leže mrtvi poput Furballa, a Chacho će biti uhapšen zbog ubojstva? Imaju li briinici vode u zgradi? upita.

Flaco je rekao, ako budu žedni, neka piju iz zahodskih školjki, odgovori Fidelito.

Teško je, ali je pošteno, pomisli Matt i zlobno se nasmiješi. Pozlit će mi od ovog smrada, reče Fidelito.

Matt je podigao glavu. Smrad se tako postupno pojačavao da ga nije ni primijetio. Bit će da smo blizu rijeke, reče. Ogulio je malo kore s limuna i stavio je Fidelitu pod nos. Ovo neće ubiti smrad, ali će ti pomoći da ne povратиš.

Napokon su, sa svoje lijeve strane, ugledali i rijeku koja je, tamna i široka, uz snažan huk nestajala u golemom podzemnom tunelu.

Matt začu zvuk grgljanja i udaranja, pa okrenu svjetiljku onamo odakle je dopirao. Neki se oblik, možda neko biće, pojavljivao na površini i ponovno nestajao u tamnoj vodi.

Je li to riba? prošaputa Fidelito.

Ne bih rekao, odgovori Matt, i osvjetli dugu, masnu, hvataljku koja je sunula iz vode i žestoko se borila da se uhvati za nešto na obali. Mislim da je to razlog zašto ti je TonTon rekao da se ne približavaš rijeci. Hvataljka je izgubila bitku i nestala u kanalu ispustivši strašan zvuk nalik srkanju.

Bježmo odavde, molio je mališan.

La vida

Rijeka je ponirala tako silno da se zemlja tresla. Matt se gotovo onesvijestio od smrada. Loš zrak, otrovan zrak, ponavljao je u sebi. Kad bi se sada ovdje onesvijestili, nitko im ne bi mogao priskočiti u pomoć. Brže! govorio je Matt, ali je zapravo on bio taj koji je zaostajao. Fidelito je skakutao pred njim poput kakva majmunčića.

Hodali su po uzbrdici. Vjetrić je otpuhao otrovni smrad, a Matt se srušio teško dišući. Počeo je kašljati. Osjećao se kao da ga netko davi. O, ne, pomislio je. Neću valjda sada dobiti napadaj astme. Nije imao problema s tom bolešću otkad je otišao iz Opijuma, ali ju je ovaj zrak koji je dolazio od rijeke sada vratio. Sav se skvrčio pokušavajući napuniti pluća. Fidelito je malo zagrebao svoj limun i gurnuo ga Mattu pod nos. Pomiriši! Pomiriši! vikao je. Ali nije pomoglo. Matt je sav plivao u znoju pokušavajući doći do zraka. Otrčat ću po pomoć, Fidelito mu vikne u uho, kao da Matt nema samo astmatični napadaj nego je i gluh. Stani, opasno je, Matt je htio reći. Ali mališan je već otrčao. Možda je tako bilo i bolje. Matt ionako više nije mogao učiniti ništa da ga zaštiti.

Matt nije znao koliko je vremena prošlo. Svijet se bio stisnuo u ovaj mali komadić ceste na kojem je ležao, gdje se borio za život. No odjednom je osjetio kako ga neke ruke pridižu i kako mu stavljaju inhalator inhalator! na usta i nos. Matt ga je uhvatio rukom i udahnuo svom snagom. Napad se smirio. Svijet se opet počeo širiti.

Ugledao je smeđe, ostarjelo lice izbrazdano dubokim borama. Gle stoje rijeka ispljunula, Guapo, reče žena.

Guapo čije ime znači ljepotan čučao je pokraj ceste i nasmijao se od uha do uha pri čemu se vidjelo da nema više gotovo ni jednog zuba. Bilo mu je najmanje osamdeset godina. Dečko je odabrao loše mjesto za plivanje, reče.

Šalila sam se, reče žena. Nitko ne može plivati u toj rijeci i preživjeti. Možeš li hodati? upita Matta.

sms

Kućđ škorpiona

Matt ustane. Napravi nekoliko nesigurnih koraka i kinine glavom.

Ostani s nama, reče žena. Pretpostavljam da te tvoja mama ne očekuje večeras kod kuće.

On je odbjeglo siročće. Pogledaj mu uniformu, reče Guapo.

Zar ove prnje nazivaš uniformom? nasmije se žena. Ne brini, nino. Nećemo nikome reći.

Mrzimo briinike koliko i ti.

Chacho, reče Matt s uzdahom, kao da ga se upravo sjetio.

Mališan nam je rekao za njega, reče Guapo. Pogledaj. Hitna pomoć je već na putu. Pokaže prstom uvis i Matt ugleda hoverkraft kako prolazi iznad njih. Od antigravitacije su mu se uspravile dlačice na rukama.

S Guapom s jedne i sa ženom koja se predstavila kao Consuela s druge, Matt je krenuo cestom. Osjećao je laganu vrtoglavicu. Sve mu se činilo nestvarnim tamna cesta, nebo posuto zvijezdama i starac i starica koji su ga vodili.

Došli su do visoka zida. Consuela pritisne puce i otvore se vrata. Unutra se ukazao prizor toliko neočekivan da se Matt upitao sanja li.

Unutra, koliko je oko moglo vidjeti, protezali su se grobovi, a oko njih su bila stabla paloverde. Svaki je bio ukrašen palminim listovima, cvijećem, fotografijama, kipovima i stotinama sjajnih svijeća u čašama crvenim, plavim, zelenim i purpurnim. Izgledale su poput djelića duge koji plešu nad zemljom.

Na nekim od grobova bila je i ponuđena hrana tortille, zdjelice čilija, boce mineralne vode, voće i čitava stada majušnih magaraca, konja i svinja napravljenih od šećera ili tijesta. Na jednom je bila prekrasna mala mačka koja je imala ružičasti šećerni nos i rep omotan oko nogu.

Matt je vidio ljude kako sjede u sjenama drveća i tiho razgovaraju. Što je ovo? promrmljao je. Groblje, chico, reče Consuela. Nećeš mi valjda reći da nikad nisi bio na groblju?

310U vidd

Ne na ovakvom, pomisli Matt. Alacrane su sahranjivali u mramornom mauzoleju pokraj bolnice. Bio je velik poput kuće i ukrašen stotinama anđela. Kroz ulazna vrata mogle su se sa

svake strane vidjeti grobnice u obliku ladice. Na svakoj je bilo napisano ime pokojnika. Mattu je izgledalo da bi ih čovjek mogao otvarati poput ladica u ormaru u spavaćoj sobi.

Eejiti, naravno, nisu bili sahranjivani ondje, nego u masovnim grobnicama u pustinji. Tam Lin je rekao da im se ni broja ne zna.

Pa ovo izgleda kao kao neka zabava, reče Matt.

Ovo i jest zabava! povika Fidelito iznenada se pojavivši iz skupine žena koje su vadile stvari iz košara za piknik. Kako smo sretni! Od svih dana kad smo mogli doći, mi smo odabrali baš, El Dia de los Muertos, Dan mrtvih. To je moj najdraži praznik! Žvakao je sendvič.

Mattu ništa nije bilo jasno. Celia je slavila svaki praznik, ali ovaj nikad nije spominjala.

Ostavljala je čizme da bi u njih sveti Nikola stavio darove. Bojila je jaja na Uskrs. Na Dan zahvalnosti je pekla puricu, a na Valentinovo kolače u obliku srca. Radila je prave ceremonije na Svetog Mateja, Mattova sveca zaštitnika, i na svoju Svetu Ceciliju. Tu je dakako bio i El Patronov rođendan. Ali nikada, baš nikada nitko nije ni pomišljao slaviti smrt!

A, evo, ovdje je na grobovima vidio i male kipove u obliku kostura kako sviraju gitare, plešu ili se vozikaju u malenim, plastičnim hoverkraftima. Majke kosturi vodile su djecu kosture u šetnju. Mlade kosturi vjenčavali su se za mladoženje kosture. Psi kosturi piškili su na stupove ulične rasvjete, a konji kosturi galopirali su dok im je na leđima jahala Smrt.

I sada je Matt postao svjestan mirisa. Smrad rijeke ostao je s vanjske strane zida, a zrak je bio ispunjen jednim drugim mirisom od kojega su se Mattu napeli živci. Mirisalo je po Feliciji!

Bilo je to kao da njezin duh lebdi pred njim i u lice mu

sms

Kuća škorpiona

otpuhuje dahove pune viskija. Od toga mu je najednom došla slabost i morao je sjesti.

Je li ti zlo? upitao ga je Fidelito.

Guapo, u mojoj je torbi još jedan inhalator, reče Consuela.

Ne... ne... dobro mi je, reče Matt. Ovaj me miris na nešto podsjetio.

To je samo kopal koji palimo za mrtve, reče Consuela. Možda te podsjeća na mamu ili tatu, ali to nije razlog da budeš nesretan. Večeras ih dočekujemo, kako bi vidjeli kako smo i kako bismo im ponudili njihovu najmiliju hranu.

Oni jedu? Matt je pogledao tamales, zdjelice čilija i hljebove kruha ukrašene ružičastim šećerom.

Ne onako kao mi, dušo. Oni vole mirisati, reče Consuela. Zato im nudimo toliko hrane koja dobro miriše.

Mi abuelita je govorila da se mrtvi vraćaju u obliku goluba ili miša. Rekla je da zato ne smijem otjerati ništa što želi jesti, reče Fidelito.

I to je istina, reče Consuela i zagrli mališana.

Matt se sjetio Alacrana koji leže u svojem mramornom mauzoleju. Možda je i El Patron sada ondje u najvišoj ladici, naravno. A onda se sjetio kako je Celia govorila da El Patron želi biti pokopan u podzemnom spremištu u kojem su svi njegovi rođendanski darovi. Nudi li večeras i njemu netko hranu? Je li Celia skuhalo tamales i menudo? Ali ne, Celia se krije u stajama. A gospodin Alacran ne bi ponudio čak ni jednu jedinu zdjelicu čilija jer mrzi El Patrona.

Matt je trepući otjerao suze. Kako itko može slaviti smrt?

Jer je dio nas, reče Consuela blago.

Mi abuelita mi je govorila da se ne trebam bojati kostura, jer i svoj vlastiti nosim u sebi, reče Fidelito. Rekla mi je da napipam svoja rebra i sprijateljim se s njima.

312la vida nueva8

Tvoja je baka bila mudra žena, reče Consuela.

Ja sad idem u grad na fiestu, reče Guapo. Na glavi je imao lijep sombrero i gitaru obješenu preko ramena. Dečki, hoćete da vas nekamo usput odbacim?

Consuela se nasmija. Ti, vucibatino stara! Samo bi lovio ženske.

Ne moram ja nikoga loviti, reče starac ponosno.

Vrati se kući u jednom komadu, Guapito. Nemoj da se moram brinuti. Poljubi ga i jače mu nabije sombrero na glavu.

Onda, djeco? Da vas odvedem da vidite Chacha? On je u bolnici u Samostanu svete Klare. Pa mi baš onamo i idemo! poviče Fidelito. Što ako nas vide brižnici? upita Matt.

Oni se klone ulica kad se slavi. Njima je to previše veselo, reče Consuela. No, za svaki slučaj... Gurnula je ruku u torbicu i izvadila dvije maske. Čuvala sam ih za svoju unučad, ali njima ću onda darovati nešto drugo. Jednu je stavila Fidelitu na lice.

Matta je nešto čudno steglo u grudima kad je vidio kako ga s Fidelitova mršava tijela gleda lubanja. Stavi i ti svoju, požurivao ga je mališan. Matt se nije mogao pomaknuti. Nije mogao skinuti oči s Fidelitova lica.

I ja imam svoju, reče Guapo i stavi masku.

Ljepši si ovako nego bez maske, vjeruj mi, reče Consuela. Guapo je skakutao i crn mu je šesir padao na mrtvačko lice. Matt je shvaćao da ga pokušavaju malo razveseliti, ali je osjećao samo užas.

Slušaj, mi vida, reče Consuela. Matt se sav trgnuo kad je čuo svoje staro ime. Ne znam kakve su ti se gadne stvari dogodile, ali sada je pitanje sigurnosti da staviš tu masku. Brižnici neće obraćati pažnju na tebe ako budeš maskiran.

sms

Kuća škorpiona

Matt je shvatio da je njezin savjet mudar. Veoma nevoljko stavio je masku na lice. Pristajala mu je kao salivena. Imala je otvore za oči, usta i nos. Osjećao se kao da je živ sahranjen i morao se boriti s panikom. Duboko je udahnuo i odagnao strah.

Muchas gracias⁵⁰, reče.

De nada⁵¹, odgovori Consuela.

Dvorac na brijevu

Hodajući uz Guapa Matt je primijetio da su svi grobovi posuti zlatnim cvijećem. Kad su izašli na cestu, vidio je kako se od groblja proteže trag njihovih svijetlih latica.

Što je to? šapnuo je Fidelitu.

Kadifice⁵². Za mrtve, da mogu naći put kući.

Matt nije mogao a da se sav ne naježi dok su koračajući gnječili nježne laticice.

Starac je imao mali, osobni hoverauto. Trebalo mu je vremena da ga pokrene. A i onda je letio samo metar iznad tla. Jeftini antigrav, promrmljao je Guapo prtljajući oko nekih puceta na komandnoj ploči. Dobio sam ga uz popust. Siguran sam da su neke žice na njemu ispremiješane.

Auto se udaljio od groblja i približio se prvim kućama. Do svakih je kućnih vrata vodila staza od cvjetnih latica. Ono što je Matta najviše iznenadilo bila je ljepota tih kuća. Nisu bile ni najmanje slične straćarama koje je vidio na televiziji. Bile su izgrađene od sjajnog materijala oblikovanog u fantastične

50 Puno hvala.

31 Nema na čemu.

32 Cempasuchil flovver Tagetes palula

li vida nuevah⁶

oblike. Neke su bile poput malenih dvoraca, druge su izgledale poput brodova ili svemirskih stanica. Treće su bile poput stabala, s divnim balkonima i krovnim vrtovima.

Kako je Guapov hoverauto prolazio, tako su se u dvorištima palili holografski zasloni. Kosturi su se vozili na raketama. Svadbena povorka kostura, sa svećenikom i djeverušama, prolazila je travnjakom. Fidelito se naginjao kroz prozor i pokušavao ih dotaknuti.

Matt je u daljini čuo glazbu i vatromet. Fidelito je prstom pokazao prema mjestu na nebu gdje se vidio čitav pljusak crvenih i zelenih varnica. Kako su se vozili, na ulicama je bilo sve više

ljudi koji su išli na zabavu. Guapo je na kraju jedva mogao voziti. Da je imao bolji hoverauto, bio bi mogao preletjeti preko glava ljudi, no ovako je mogao samo trubiti i probijati se kroz gomilu. Sa svih strana čula se glazba, a i ljudi su bučno razgovarali i dovikivali se, tako da gotovo nitko nije obraćao pozornost na trubljenje.

Matt je začuđeno promatrao bujicu ljudi. Nikad u životu nije vidio takvo mnoštvo. Pjevali su i plesali. Dizali su djecu na ramena kako bi vidjela vatromet koji je obojio nebo. Nestašno su ljuljali hoverauto sve dok Guapo nije počeo vikati na njih. A kostimi! Gorile, kauboji, astronauti. Zorro je pucketao bičem prijeteći trima izvanzemalcima koji su hodali ispred njega. La Llorona i chupacabras plesali su držeći u rukama boce piva. Većina ih je, međutim, bila maskirana u kosture.

Matt je uhvatio Guapa za rame i povikao A tko je ovo?

Guapo je promotrio priliku u crnosrebrnom odijelu. Ovaj? To je Vampir od Zemlje snova. Kolona smeđe odjevenih eejita s maskama lubanja slijedila je priliku koja je bila zastrašujuća vjerna kopija El Patrona. Matt se tako prestrašio da se sav šćućurio u sjedalu. Disao je duboko da podnese toliki šok. Osjetio je veliku tugu, premda to nije imalo smisla. Da je El Patron preživio on bi bio mrtav.

sms

.....315

Kuća škorpiona

Brižnici, šapnuo je Fidelito. Matt je vidio skupinu ljudi kako stoje pokraj ceste. Gledali su mnoštvo veseljaka kao da kažu Svi ste vi trutovi, i kad dođe zima, radilice će vas baciti u snijeg da umrete. Pokazat ću im zemljovid svijeta, reče Fidelito, ali ga je Matt uhvatio i nije mu dao da se makne sa sjedala.

Djeco, prestanite se hrvati tamo otraga, reče Guapo. Magnetske će se zavojnice pregrijati od toga.

I napokon su prošli kroz veselu gomilu. Iza njih su ostali stolovi puni ljudi, miris pržena mesa i piva. Došli su do podnožja brda. Pred njima je vijugao lijep i miran put, uz njegove rubove rasli su šipci. Uz put su u jednakim razmacima bile postavljene plinske svjetiljke koje su svijetlile toplom, bijelom svjetlošću.

Hoverauto se neće moći ovuda popeti, reče Guapo, ali do vrha nije daleko. Pozdravite mi sestre u bolnici. Sašile su me poslije posljednje fieste i usluzi dodale besplatnu bukvicu.

Vragolasto se nasmijao.

Mattu je bilo žao što se rastaju od njega. Poznanstvo s Guapom i Consuelom bilo je kratko, ali ih je on stigao veoma zavoljeti. Skinuo je masku i pomogao Fidelitu skinuti svoju.

Je li to mjesto gdje živi Mana? upita mališan, izvivši vrat kako bi vidio vrh brijega.

Mattu je srce otišlo u petu. Silno je želio vidjeti Mariju. Svih ovih tjedana nije mislio ni na što drugo. Ali hoće li ga ona uopće željeti vidjeti? Je li se bila s njim sprijateljila samo iz sažaljenja? On je bio biće u nevolji, poput raznih životinja kojima je uvijek imala potrebu pomagati.

No tada je barem bio privlačna životinja. Sada mu je lice bilo prekriveno aknama, a tijelo ožiljcima od Jorgeove šibe i ranama zadobivenima u kosturištu. Odjeća mu je bila prljava i zaudarao je po trulim račićima. Hoće li je ovakva njegova pojava užasnuti toliko da mu zalupi vrata pred nosom?

La vida nueva¹⁸

Da, ovdje živi, odgovori.

Pitam se slave li i one, reče Fidelito.

ja, pomisli Matt kad su krenuli uz veliku uzbrdicu. Zamišljao je djevojke odjevene u lijepu odjeću, poput djeveruša na Emilijinoj svadbi. Prstima je prošao kroz kosu i osjetio debelu naslagu soli i pijeska. Pogledao je Fidelita. Njih su dvojica izgledali privlačno otprilike koliko i par šugavih kojota.

Pa to je dvorac, reče Fidelito ispunjen strahopoštovanjem. Bijeli zidovi i kule Samostana svete Klare izdizali su se iz živica od bugenvilije gusto načičkanih ljubičastim i grimiznim cvjetovima. Ista ona jarka svjetla koja su bila uz rubove staze ovdje su visila u zraku iznad zidina. Građevina je bila od onoga istog sjajnog materijala kao i kuće u San Luisu. Što god da je to bilo, sjajilo se poput svile.

Za doručak imaju prepečenac i med, mumljao je Fidelito. Pitam se hoće li i nama dati malo. Prvo moramo pronaći vrata, reče Matt. Hodali su kamenom popločanom stazom oko zgrade. Visoko na zidovima vidjeli su prozore, ali vrata nigdje. Ova staza mora nekamo voditi, reče Matt. Toga se trenutka upali još svjetala i zid se otvori, kao da je netko jednostavno odmaknuo zavjesu. Ugledali su nadsvoden prolaz koji je vodio u osvijetljeno dvorište. Matt je duboko udahnuo i stavio Fidelitu ruku na rame.

Mališan je drhtao. Je li to magija? šapnuo je.

Hologram, reče Matt. To je dio sigurnosnog sustava. Napravljeno je tako da zid izdaleka izgleda pun, ali kad se nadeš iza projektora, pokazao je na kamere u krošnjama, hologram nestaje.

Je li u redu što smo prošli? Hoću reći, ako se opet uključi, hoćemo li biti zarobljeni ovdje?
sms

Kuća škorpiona

Matt se nasmije. Ma sve je u redu. To sam već vidio ondje gdje sam gdje sam prije živio. Fidelito ga pogleda. Je li to bilo ono kad si bio zombi?

Oh, zaboga! reče Matt. Nećeš mi valjda reći da vjeruješ Jorgeovim lažima!

Naravno da ne, reče mališan, ali Matt je svejedno primijetio da je mališan osjetio olakšanje.

Matt je proveo Fidelita kroz nadsvodeni prolaz i pokraj kipa svetog Franje na kojem je bio prikazan kako hrani golubove. Na drugoj strani dvorišta ušli su u hodnik. Sestre i bolničari žurno su hodali noseći zavoje i lijekove. Kreveti uz rub hodnika bili su puni ranjenika, a kako je većina njih nosila kostime, izgledalo je kao da su u krevetima kosturi.

Što vi radite ovdje? viknula je jedna užurbana i smetena sestra koja je naletjela na njih.

Oprostite. Došli smo vidjeti Chacha, reče Matt. I Mariju, doda Fidelito.

Ovdje večeras ima na stotine Marija, reče sestra. Svake godine je isto kad je ta prokleta fiesta. Svi se napiju i započinju tučnjave. Trebalo bi je zabraniti... Ali Chacho zastala je i bolje pogledala dječake. Znam za samo jednog koji se tako zove i on je na intenzivnoj njezi. Jeste li vi dječaci iz istog sirotišta?

Pa, možda, ovisi o tome tko pita, reče Matt oprezno.

Sestra je spustila glas. Budite oprezni. Brižnici njuškaju ovuda. Izgleda da je došlo do pobune u solani.

Kako je Chacho? upita Matt.

Nije baš sjajno. Čujte, odvest ću vas onamo kroz ulaz za osoblje. Sestra je otvorila vrata i uvela ih u mračan hodnik koji se vjerojatno koristio kao spremište. Bile su ondje hrpe posteljine i kutije medicinskog materijala. I ja sam odrasla u sirotištu, reče sestra. Još se uvijek katkad probudim sva u

318La vida

znoju i recitiram pet odlika dobrog građanina i četiri stava koji vode k ispravnom razmišljanju.

Iz ovoga su ušli u drugi, prazan hodnik. Ovo je odjel za teže bolesnike, objasni im sestra.

Ovdje se sestre brinu za bolesnike koji moraju dulje ostati kod nas. Chacho je u posljednjoj sobi desno. Ne budite ga ako spava. Sestra se pozdravila s njima i vratila se poslu.

Matt je čuo glasove s kraja hodnika. Fidelito potrči naprijed i poviče Chacho!

Nemoj ga probuditi! reče Matt. No to što je mališan vikao, izgleda da nije ništa mijenjalo, jer su ljudi u sobi vikali još jače. Matt je ugledao dvije sestre kako čuvaju krevet. Nasuprot njima

bila su dva briinika, a kraj njih, na podu poput vreće, ležao je TonTon. Promrmljao je riječ bježite.

Ako ga pomaknete, umrijet će, vikala je jedna od sestara.

Mi činimo što nas je volja, sestro Inez, procijedio je jedan od briinika. Matt je odmah prepoznao glas. Bio je to Carlos, a drugi je, ako je suditi po gipsu na ruci, morao biti Jorge. Ovi su dječaci pokušali ubojstvo razumijete li? reče Carlos.

Koliko sam ja shvatila, nekima od vaših ljudi je povrijeđen ponos, reče sestra Inez. Ali od takvih rana još nitko nije umro. Ali Chacho ima rane od kojih bi mogao umrijeti ako ga pomaknete, i to će onda biti ubojstvo. Ne mogu to dopustiti.

Onda ćemo ga odvesti bez vaše privole, reče Carlos. Matt je vidio kako je sestra Inez probljedila, ali nije uzmaknula. Samo preko nas mrtvih, reče. I nas, reče Matt. Briinici su se smjesta okrenuli.

Pa to je prokleti aristokrat! poviče Jorge. Skočio je da uhvati Matta, ali kako je imao samo jednu zdravu ruku, posrnuo je i pao preko TonTona. TonTon ga je bez razmišljanja udario glavom u slabine.

Stanite! Nemojte! poviče sestra Inez. Ovo je samostan. Ovdje ne smije biti nasilja.

sms

Kuća

Recite to njimal poviče Matt pokušavajući oboriti Carlosa udarcem nogu u njegove noge. Carlos se bio uključio u borbu kad je Jorge završio na podu. Matt se nije nadao da bi mogao pobijediti. Veoma ga je oslabilo sve ovo što je do sada prošao, a osim toga, Carlos je bio barem dvadeset kila teži od Matta. No Mattu je već bilo dosta bježanja i skrivanja. Nije namjeravao dopustiti da briinici samo tako pobijede. Bili su to ipak usaljeni momci koje bi Tam Lin srušio jednim udarcem. Mattu je zujalo u ušima od bijesa.

Smjesta prestanite! iznenada se začu prodoran glas koji kao da je prerezao crvenu maglu koja je omotala Mattov um. Osjetio je kako je Carlosov stisak popustio. Čuo je Fidelita kako dašće.

Ovo je sramotal reče glas.

Matt podigne pogled. Situacija bi bila smiješna da nije bila tako nezavidna. Sestra Inez je stala kao ukopana s rukama koje su hvatale Carlosovu kosu. Druga je sestra rukama držala Jorgeov ovratnik, a Jorgeova je šaka stala na pola putanje prema TonTonovu trbuhu. Fidelito se bacio na Chacha, kao da bi ga njegovo kržljivo tijelo moglo na ikoji način zaštititi. A jadni je Chacho samo gledao, kao da se na vratima upravo pojavio zmaj.

Matt je ugledao maleno, ali veoma ljutito lice. Žena je držala ruke uprte u bokove. Imala je crnu haljinu, crna joj je kosa bila spletena u pletenicu i smotana u pundu na vrhu glave. Bila je sitna, ali je njezino držanje jasno govorilo da je navikla da je slušaju i da će svatko tko tako ne bude činio zažaliti.

DDona Esperanza, promucala je sestra Inez. Matt je zinuo od iznenađenja. Bila je to Manjina majka! Prepoznao ju je sa slike, premda je bila starija no što je očekivao.

Svi ustanite, naredila je. Carlos, Jorge, dvije sestre, Fidelito i Matt, svi su se polako pridigli i uspravili. Čak je i TonTon pokušao uspravnije sjediti. Želim da mi netko objasni što se ovdje događa, reče Esperanza.

li

Svi su pokušali govoriti u isti glas, a ona im je oštro rekla neka zašute dok ih ona jednog po jednog ne pita. Pogledala je strogim pogledom sve u sobi, pogled joj se smekšao jedino kad je pogledala Chacha. Ti! pokazala je TonTona. Objasni mi kako je došlo do ovoga odvratnog, nevjerojatnog izljeva brutalnosti.

I TonTon joj glatko, bez ijedne krivo izgovorene riječi, ispriča cijelu priču sve od onoga kad je Fidelito trebao biti išiban, pa kako su Matt i Chacho bili bačeni u kosturište, kako se siročad pokrenula poput osvetničke vojske, kako je TonTon vozio obirač, pa sve do toga kako

je Chacho dopremljen u bolnicu. Esperanza mu je utjerala takav strah u kosti da mu jednostavno nije palo na pamet zapinjati u govoru.

Kad je TonTon završio, nitko nije progovorio ni riječ. Tišina se samo širila. Matt je poželio potkrijepiti TonTonovu priču, ali je samo jedan pogled u te ljutite crne oči bio dovoljan da shvati da mu je bolje šutjeti.

Molim vas, dopustite mi da izrazim svoje mišljenje, Dona Esperanza, napokon progovori Jorge. Ovaj je dječak mentalno retardiran. Ja sam ga prije nekoliko godina spasio od ophodnje, ali sve od tada nije pokazao ni malo inteligencije.

Meni se čini inteligentnim, reče Esperanza.

Ponavlja sve što mu netko kaže. Većinom nije u stanju sastaviti ni najjednostavniju rečenicu. U sstanju ssam, promrmlja TonTon.

Esperanza ga je utišala jednim ljutitim pogledom. Ponovno se okrenula Jorgeu. Želite reći da se to šibanje nije ni dogodilo?

Naravno da nije, reče brižnih. Mi katkad na jedan dan smanjimo porcije dječaku koji je nediscipliniran, ali nikada ne rabimo tjelesne kazne. To bi bilo protivno svemu u što briinici vjeruju.

Shvaćam, reče Esperanza. A i kosturište je također samo mit.

sms

Kuća škorpiona

Znate kako je, reče Jorge umilno. Dječaci vole plašiti jedan drugoga pričama prije spavanja. Pričaju o vampirima i chupacabras. To je inače sasvim normalno, ali katkad pretjeraju.

Matta je naglo prožeo osjećaj nemoći. Esperanza je kimala glavom kao da se slaže s Jorgeom. Da, djeca doista vole zastrašujuće priče. Bit će da su izmislila te stvari. No onda je rekla A je li i skladište puno laudanuma također mit?

Jorge se trže. Laudanum?

Aztlanska policija se dugo pitala kako se raspačava droga u ovoj zemlji. Ono što su našli u solani jako ih je zainteresiralo.

To je zlobna laž! Netko pokušava potkopati reputaciju nas brižnikal poviče Carlos. Takve glasine šire idioti koji žele da se siročad okolo izležava poput razmaženih mačaka. Mi najbolje znamo kakvi su to mali paraziti sve dok ih ne preodgojimo u dobre građane. Ako je ikakav laudanum pronađen, podmetnula ga je policija!

Pa kad je tako, onda se možete bez straha podvrći testu na droge, reče ona, i odmakne se u stranu, a kroz vrata nahrupe ljudi u plavim uniformama. Očito su cijelo vrijeme negdje skriveni čekali. Dok su ih odvodili, Jorge i Carlos su bili kao paralizirani od šoka. Sve se tako odjednom okrenulo protiv njih.

Dugo sam čekala na ovo, reče Esperanza i otrese ruke kao da je upravo završila neki posao. Znali smo da briinici trguju drogom, ali nismo nikako mogli ishoditi nalog za pretres sve dok nam TonTon nije ispričao što je vidio u brižničkoj zgradi. Uzela je sestri Inez škare iz ruku i stala rezati ljepljivu vrpcu kojom je dječak bio vezan.

Nitko me, uh, prije vas nikad nije htio saslušati, reče TonTon.

Nisi se imao kome požaliti na to kako su s tobom postupali, reče sestra Inez. Jesti samo plankton sve te godine! Mi ga koristimo samo za stočnu hranu.

Matta je ošamutilo što su se stvari za njega tako naglo

La vida nueva

promijenile. Sve je išlo loše tako dugo da je teško bilo povjerovati da će ikada opet krenuti dobro.

Možemo li ostati ovdje uz Chacha? reče sramežljivo Fidelito.

Nešto ćemo već smisliti. Za početak, sigurna sam da bi vam godilo kupanje, reče sestra Inez i nasmiješi se. A i Esperanza je sada izgledala gotovo ljubazno.

Prekinuo ih je vrisak. Kroz vrata je ušla djevojka u bijeloj svečanoj haljini i bacila se Mattu oko vrata. Oh, majko! Pa to je Matt! Živ je! Ovdje je!

Zaboga, Maria, reče Esperanza. Lakše malo, inače nećemo nikada isprati miris račića s te haljine.

Povratak

Matt je uživao izležavati se u čistim, bijelim plahtama, mekim jastucima i svježem zraku koji je dopirao iz vrta i nosio miris cvijeća. Kad je pregledala njegove rane, sestra Inez mu je odredila mirovanje. Fidelito i TonTon bili su smješteni u internat u sklopu samostana, no svakoga su dana dolazili Mattu i Chachu u posjet.

Jadni Chacho, mislio je Matt. Kad bi mu tko došao u posjet, jedva da je to primjećivao. Tonuo je u san i budio se, u snu je zvao oca i govorio nešto o šišmišima. Sestra Inez je rekla da njegov duh treba vremena da se oporavi od strahota koje je prošao. Dok je bio pritisnut teškim kitovim kostima, disao je mnogo manje nego je potrebno. U tijelu mu je bio manjak kisika, a pritisak mu je slomio i nekoliko rebara.

Najljepše razdoblje u danu bilo mu je kad je Maria bila kod njega. Uživao ju je slušati, a ona je uvijek imala nešto o čemu je željela govoriti. Pričala mu je o mačkama lutalicama koje je sms

Kuća škorpiona

spasila, o tome kako je u kolač jednom stavila sol umjesto šećera. Marijin je život uvijek bio pun dramatike. Dovoljan joj je bio neki cvijet u vrtu ili leptir na prozoru pa da osjeti oduševljenje. Gledajući njezinim očima, Matt je shvatio da je svijet mjesto beskrajne sreće.

Tako je i sada s nestrpljenjem gledao u vrata jer je iz hodnika čuo Marijin glas. No bio je razočaran kad je vidio da je s njom i majka. Esperanza je bila odjevena u čeličnosivo.

Podsjetila je Matta na one navođene rakete kakve je El Patron dobivao za rođendan.

Donijela sam ti nekoliko grejpova, reče Maria i spusti košaru na stolić pokraj kreveta. Sestra Inez je rekla da su puni vitamina C. Veli da ti trebaju da ti se očisti koža.

Mattu nije bilo drago što je Maria spomenula akne. Sestra Inez je rekla da su se one pojavile zbog zagađenja u vodi u kojoj briinici uzgajaju plankton.

Izgledaš zdravo, reče Esperanza.

Hvala vam, reče Matt. Nije joj baš vjerovao.

Dovoljno zdravo da ustaneš.

Ali mama! Treba mu bar još tjedan dana mirovanja, reče Maria.

Ne dopuštam da ovog mladića pretvoriš u jednog od tvojih invalida, reče Esperanza kćeri.

Dosta sam se nagledala tronogih mačaka i ribica koje plivaju s trbuhom nagore. Matt je mlad i brzo se oporavlja. Osim toga, ima pred sobom jedan veoma važan posao.

O, o, što je sad ovo, pomisli Matt. Što li Esperanza ovaj put sprema?

Jako smo zabrinute, prizna Maria.

I više nego zabrinute, reče Esperanza na svoj tvrdokoran način. Nešto se čudno događa u Opijumu. Neću, naravno, reći da je u toj jadnoj zabiti ikad išta valjalo, ali El Patron je 324li vidi n?vat8

barem održavao veze s vanjskim svijetom. Otkad je umro, odatle više nema nikakvih vijesti. Nitko ne zna što se ondje događa.

Emilia je još uvijek u Opijumu, objasni Maria, a i tata. Još uvijek se ljutim na njih što su onako postupali s tobom, ali ne želim da im se išta išta loše dogodi. Oči joj se ispuniše suzama.

Mene ne bi zabrinulo kad bi se tvom tati nešto loše dogodilo, reče Esperanza. O, prestani cmizdriti poput fontane. To je glupa navika i zatupljuje te. Tvoj je otac zao čovjek.

Ne mogu si pomoći, šmrcala je Maria. Matt joj pruži jedan od svojih rupčića. Osobno se slagao s Esperanzom, ali njegovo je srce bilo na Marijinoj strani.

U Opijumu je izvanredno stanje, reče Esperanza. U posljednjih sto godina to se dogodilo samo tri puta. To znači da nitko i ništa ne može ući ni izići iz zemlje.

Zar ne možemo jednostavno pričekati da nam se odluče javiti? reče Matt.

Ovi slučajevi izvanrednog stanja koje sam spomenula trajali su po nekoliko sati. Ovaj traje već tri mjeseca.

Matt je shvatio što to znači. Pošiljke opijuma morale su svakodnevno napuštati zemlju u zamjenu za novac koji je bio potreban Opijumu. Na tržištima Afrike, Azije i Europe već je odavno nastala pomutnja jer im tako dugo ništa nije stiglo. MacGregor i ostali farmeri neće moći pokriti gubitke. Većinu svoje zemlje zasijali su biljkama iz kojih se dobiva kokain i hašiš.

Što bih ja tu mogao učiniti? reče Matt. Esperanza se nasmiješila i znao je da je zakoračio u zamku.

Sigurnosni sustav provjerava sve hoverkrafte koji ulaze. Pilot stavlja dlan na uređaj za provjeravanje identiteta koji se nalazi u njegovoj kabini. Njegovi otisci prstiju i snimka njegovih

Kuća škorpiona

va DNK šalju se na zemlju. Ako su prihvaćeni, smije sletjeti.

Ako ne

Letjelica eksplodira, reče Mana. Majko, tvoj je plan užasan.

Za vrijeme izvanrednog stanja, nastavi Esperanza ne obazrevši se na kćer, ni jednoj letjelici nije dopušteno slijetanje s jednom iznimkom El Patronovi otisci i njegova DNK prolaze.

Matt je smjesta shvatio Njegovi otisci i DNK isti su kao i El Patronovi. Kako znate da sustav u međuvremenu nije drukčije podešen?

Ne znam, reče Esperanza. Nadam se da su Alacrani zaboravili na iznimku. Bit će da su u nekakvim problemima, inače se ne bi tako izolirali od ostatka svijeta.

U kakvim problemima? pomisli Matt. Jesu li se eejiti pobunili? Ili je vlast preuzela ophodnja? Možda se Steven i Benito bore za vlast s gospodinom Alacranom. Meni to ovako izgleda, reče Matt. Ako ne odem u zrak nego nekako uspijem sletjeti, Alacrani će me smjesta dati ubiti poput psa. Ja sam klon, zar ste zaboravili? Ja sam samo grlo stoke.

Maria je bila osupnuta. Mattu nije bilo stalo. Pa dobro, neka shvati što traže od njega. Što se njega tiče kako su Emilia ili Marijin tata. No onda je začuo kako je Maria progutala jecaj.

O, baš krasno! reče ljutito. Za rezervne dijelove više nisam dobar, pa me možete žrtvovati za ovako nešto. Ne želim te žrtvovati, reče Maria kroza suze.

Hajde da svi jednom duboko udahnemo i počnemo otpočetka. Prije svega, Matt, ti nisi klon.

Matt je bio toliko iznenađen time što je čuo da se naglo uspravio u krevetu.

No, da, bio si klon. To nije sporno. Ali sad govorimo o me326

U vida

dunarodnom pravu. Esperanza je počela hodati goredolje po sobi kao da drži predavanje.

Međunarodno pravo je moja specijalnost. U prvom redu, klonovi uopće ne bi trebali postojati. A to mi baš puno pomaže.

No ako postoje, onda su u pravnom smislu stoka, kao što sam kažeš. Tako ih je moguće klati poput pilića.

Maria je zijevnula i naslonila glavu na krevet.

Ne mogu postojati dvije verzije iste osobe u isto vrijeme, nastavi Esperanza. Jedna od njih kopija mora se označiti kao neosoba. Ali kad original umre, kopija zauzima njezino mjesto.

Što... želite time reći? reče Matt.

Želim reći da si sada ti El Patron. Imaš njegovo tijelo i njegov identitet. Pripada ti sve što je pripadalo njemu i sve čime je vladao. To znači da si ti sada gospodar Opijuma.

Maria podigne glavu. Matt je čovjek?

Uvijek je to bio, odgovori joj majka. Zakon je tako čudno formuliran kako bi se omogućilo da se klonovi koriste za transplantacije. No kakav bio da bio, bio on dobar ili loš, mi ćemo ga sada iskoristiti. Ako preživiš slijetanje, Matt, ja ću učiniti sve što je u mojoj moći da postaneš novi kralj droge. U tom smislu imam potporu vlada SAD i Aztlana. Samo želim da mi obećaš jedno da ćeš, kad preuzmeš vlast, uništiti Opijum i srušiti barijeru koja tolike godine dijeli Aztlan i Sjedinjene Države.

Matt je gledao tu sitnu ženu punu energije i pokušavao shvatiti i ovaj najnoviji preokret svoje sudbine. Pretpostavljao je da joj nije bilo toliko važno što želi njezina kći, koliko je željela uništiti Opijum. Kad je Mariji bilo samo pet godina, otišla je bez osvrtnja. Sve ove godine nije joj se javila. Tek kad je Maria učinila prvi korak, Esperanza se pojavila i nastavila svima zapovijedati.

sms

Kuća škorpiona

Mattu se činilo da bi ona njega bez puno razmišljanja bila spremna žrtvovati kako bi ostvarila svoj cilj. No uzevši u obzir sve patnje koje je prouzročio El Patron, kako je mogao odbiti? Sada ih je shvaćao u punoj mjeri. Nisu to bili samo ovisnici o drogama širom svijeta i ilegalci osuđeni na ropstvo. Bila su tu i njihova siročad. Moglo se čak reći i da je starac posredno odgovoran i za nastanak brižnika i za njihova zlodjela. Ako Matt sada zauzima mjesto El Patrona, on time dobiva u naslijede ne samo moć i bogatstvo, nego i sve zlo pomoću kojeg je ta moć i to bogatstvo stvoreno. Obećavam, rekao je.

Hoverkraft se tresao dok su ga skenivali radiovalovima sa zemlje. Matt je pogledao zabrinuto lice pilota. Kad se upali crveno svjetlo, stavi desni dlan na ovu ploču za identifikaciju, reče pilot. **POZOR! TOPNIŠTVO U STANJU PRIPRAVNOSTI**, palila su se i gasila slova na kontrolnoj ploči.

Prvo će pucati, a onda postavljati pitanja, pomisli Matt. Nosio je poruke predsjednika Aztlana i Sjedinjenih Država, no od njih neće biti mnogo koristi ako ga sada raznesu raketom.

Evo signala! poviče pilot.

Ploča za identifikaciju zasvijetli, a Matt munjevito i bez razmišljanja na nju položi dlan.

Osjetio je iste onakve trnce kao i kad je onomad pritisnuo dlan o škorpiona na vratima tajnog prolaza. Crveno se svjetlo polako ugasi i ploča zasja zelenom bojom dobrodošlice.

Uspjeli ste, gospodine! Izvrsno! Pilot je, pripremajući se za slijetanje, počeo smanjivati antigravitacijski potisak. Matt je osjetio val sreće. Čovjek ga je oslovio s gospodine!

Matt je sa strepnjom gledao kroz prozor. Na istoku je vidio postrojenje za pročišćavanje vode, a na zapadu crkvicu u koju je odlazila Celia. Može li još uvijek onamo odlaziti, sada kad mora živjeti životom eejita? Između su ležala skladišta, laboratoriji za preradu droge i tvornica u kojoj su se proizvodile hranjive pilule za eejite. Malo sjevernije nalazila se siva, bezlična bolnica. Čak je i odavde izgledala zlokobno. Do nje je bio mauzolej u kojem su Alacrani spavali u svojim mramornim ladicama.

li vida nueva8

Bazen je zasjao u odsjaju sunčevih zraka kad su prošli iznad njega. Matt je pogledom tražio ljude. Vidio je eejite kako pognuti rade na travnjaku. Vidio je sluškinje kako vješaju rublje, a netko je bio na krovu i popravljao ga. Nitko nije podigao pogled. Nitko nije pokazao ni tračak zanimanja za hoverkraft koji je slijetao.

Pa gdje je odbor za doček? promrmljao je. Posjetioce je inače uvijek dočekivala četa tjelohranitelja.

Sletjeli su. Želite li oružje, gospodine? upita ga pilot i pruži mu pušku. Matt je pogleda sa strahom. Takvim su puškama pripadnici ophodnje omamili ili ubili roditelje Chacha, Flaca, TonTona i ostalih siročića.

Možda je bolje ostaviti prijateljski dojam, reče i vrati mu pušku.

Ostat ću ovdje pripravan za uzlijetanje, za svaki slučaj, reče pilot.

Matt otvori vrata i side. Na pisti nije bilo nikoga. Jedini su zvuči dolazili od ptica, vodoskoka i nakratko od čekića čovjeka koji je popravljao krov.

Matt je krenuo zavojitom stazom kroz vrtove. Njegov je zadatak bio suprotstaviti se Alacranima i okončati izvanredno stanje. Mogao bi isključiti sigurnosni sustav kad ga pronađe. Tam Lin ili Daft Donald sigurno znaju gdje se on nalazi. Tada bi Esperanza i visoki dužnosnici obiju susjednih država doletjeli u Opijum i pokušali postaviti Matta za vladara. Bolje sam izgleda za preživljavanje imao kad sam bio u kosturištu, pomisli. Vidio je pauna kako se šepiri na travnjaku. Vidio je drvo puno crvenokrilih kosova⁵³ koji su vrištali jedan na drugog. S vrha vodoskoka promatralo ga je jedno krilato dijete.

55 redwinged blackbird *Agelaius phoeniceus*

sms

Kuća škorpioni

Bio je veoma napet. Svakog se trenutka mogao pojaviti gospodin Alacran i povikati Odvedite ovog stvora! Smjesta ga se riješite! Sjećanja su prijetila da će ga preplaviti. Nije znao što će učiniti ako vidi Čeliju.

Popeo se širokim stubama prema salonu. Ovdje ga je El Patron bio predstavio obitelji. Otad je prošlo već toliko godina. Ovdje je El Viejo ležao u mrtvačkom sanduku i bio nalik izgladnjeloj ptici. Ovdje se Emilia, pračena djeveruša eejitima, udala za Stevena. Čitava golema dvorana kao da je bila prepuna duhova. Lebdjeli su iza bijelih, mramornih stupova. Njihov se dah osjećao iznad tamnog ribnjaka prekrivenog lopočima. Matt je vidio kako se prastara riba diže iz dubine i gleda ga okruglim, žutim okom.

Sledio se. Netko je svirao glasovir. Tko god da je to bio, znao je svirati, ali je udarao tipke takvom žestinom da je to graničilo s ludošću. Matt je požurio prema zvuku. Kad je otvorio vrata glazbene sobe, zvuk ga je zapljusnuo poput vala u oluji. Morao je prekriti uši.

Prestanite! povikao je, ali osoba koja je svirala nije reagirala. Matt je brzim koracima došao do klavira i uhvatio čovjeka za ruku.

Gospodin Ortega se okrenuo poput lutke na opruzi. Pogledao je Matta u lice i pobjegao glavom bez obzira. Čulo se kako je otrčao dalje kroz hodnik. Tako loš student valjda ipak nisam bio, promrmlja Matt. No naravno, gospodin Ortega nije pobjegao zato, nego zato što je mislio da je Matt mrtav pa se jako iznenadio. Sad je već vjerojatno trčao s kraja na kraj kuće javljajući što je vidio. Bilo je samo pitanje vremena kad će se još netko pojaviti.

Matt je sjeo. Ruke su mu bile skorene od rada u solani i bojao se da mu težak rad nije učinio prste nespretnima. No kad je zasvirao Adagio iz Beethovenova Petog klavirskog koncerta, glazba je potekla iz njegovih prstiju, kroz njegovo tijelo,

U vida nueva18

odnoseći ga dalje od svih ovih užasa koje je proživio ovih posljednjih nekoliko mjeseci.

Osjećao se laganim poput jastreba koji lebdi visoko nad oazom. Svirao je dok nije osjetio ruku na svome ramenu.

Okrenuo se, još uvijek zanesen glazbom, i ugledao Čeliju u haljini na cvjetice koje se tako dobro sjećao. Mi hijo povikala je, i stegla ga u snažan zagrljaj. O, ljubavi, tako si mršav! Što ti se dogodilo? Kako si se vratio? Što ti je s licem? Tako je mršavo i i

Prištavo, reče Matt pokušavajući doći do zraka.

Ah, da, pa i to je dio odrastanja, reče Celia. Nestat će uz pravilnu prehranu. Odmaknula ga je od sebe na udaljenost ispruženih ruku i pogledala ga. Sigurna sam da si narastao.

Kako si ti? Jesi li dobro? reče Matt. Nenadan susret s njom veoma ga je iznenadio i dirnuo.

Bojao se da se ne rasplače.

Naravno da sam dobro. Ali gospodinu Ortegi si skratio život za deset godina.

Kako to da si ovdje hoću reći Tam Lin je rekao da se moraš kriti

Matt se bojao da će ga glas izdati ako još išta kaže.

Tam Lin. O, Bože. Celia je odjednom izgledala veoma umorno. U izvanrednom stanju smo već mjesecima i nismo mogli poslati vijest.

Zašto gospodin Alacran ili Steven nisu nešto učinili? upita Matt.

Bit će najbolje da podeš sa mnom. Celia ga je povela kroz dvorane, i još ga je jednom iznenadilo kako je sve bilo tiho.

Ušli su u kuhinju i tu je Matt napokon zatekao normalnu atmosferu. Dva kuharska pomoćnika mijesila su kruh, a jedna je kuharica rezala povrće. Sa stropa su visile pletenice češnjaka i ljute paprike. Iz velike pećnice na drva širio se miris pečene piletine.

Gospodin Ortega i Daft Donald sjedili su za stolom, a pred njima su bile dvije šalice kave i dva laptopa. Eto, vidiš da

sms

Kuća škorpiona

nisam izmislio, reče gospodin Ortega. Daft Donald nešto otipka na svojem računalu. Nisam trčao poput zaklane kokoši, reče gospodin Ortega pročitavši što je pisalo na zaslonu njegova laptopa. I ti bi se uplašio da ti je duh dodirnuo rame.

Daft Donald se nasmija.

Matt je zurio u njih. Uvijek je o njima razmišljao samo u okvirima posla kojim se bave. Nikad nije pokušao s njima komunicirati, osim toga, uvijek je mislio kako Daft Donald nije baš bistar.

Bolje da počnem, uzdahne Celia. Posjela je Matta između one dvojice i dala mu šalicu vrućeg kakaa. Miris mu je donosio tako snažna sjećanja da mu je soba lelujala pred očima. Nekoliko trenutaka Matt nije bio ovdje, nego u kućici u poljima makova. Vani je bjesnjela oluja, no u kući je bilo toplo i sigurno. Zatim je ovaj prizor pred njegovim očima izbljedio i ponovno se našao u kuhinji.

Sjećaš se što sam jednom rekla o tome kako El Patron nikad ništa ne ispušta iz ruku? poče Celia. Matt je kimnuo glavom. Tam Lin je običavao govoriti da stvari i osobe postaju dio El Patronova zmajeva blaga.

Običavao govoriti, pomisli Matt sa zebnjom. Što je sad to značilo?

Zato nije dao Feliciji da ode i zato je držao Toma u svojoj blizini premda ga je mrzio. Svi smo mu pripadali Alacrani, tjelohranitelji, liječnici, ja, Tam Lin, i ti. Pogotovo ti.

Kuća vječnosti

Kako mu je Celia pričala, Matt se polako vraćao u onu svoju posljednju večer u Opijumu.

Kad bi ona zapela, Daft

332a vida

Donald bi nastavljao priču preko svojeg računala. Katkad bi se i gospodin Ortega uključio s kojom primjedbom.

Dok je on, Matt, ležao pod zvjezdanim nebom nad oazom, Tam Lin i svi ostali bili su pozvani na bdijenje. Jedino Celia nije jer su svi mislili da je eejit. Ni gospodin Ortega nije došao jer nije čuo poziv. A kako je toliko godina živio tako tiho i povučeno, svi su na nj i zaboravili. Bio je suton. Pripadnici ophodnje držali su počasnu stražu. Šest tjelohranitelja, među njima i Tam Lin i Daft Donald, nosili su lijes od bolnice do mjesta u pustinji iza mauzoleja. Jedan je čovjek sam mogao nositi El Patrona, ali lijes je bio tako optočen zlatom da su ga šestorica jedva podigla.

Polako su hodali uz zvuke Pjesme mornara iz opere Madame Butterfly. Bila je to glazba koju je El Patron najviše volio, a eejitski glasovi bili su visoki i slatki.

Ja sam to čula iz štala, reče Celia, i obriše oči od suza. Bio je zao čovjek, ali ta je glazba bila tako lijepa da je čovjeku mogla slomiti srce.

Otvorila su se vrata u zemlji. Put je vodio dolje u veliku podzemnu prostoriju osvijetljenu svijećama. Bila je to samo prva u spletu podzemnih prostorija za koje ni Daft Donald nije znao koliko ih ukupno ima.

Ta je sanduk bio čudesan, napisao je Daft Donald na svojem računalu. Na pokrovu je bila slika El Patrona, poput portreta kakva egipatskog faraona. Na njoj je El Patron izgledao kao da mu je dvadeset i pet godina. Čovjek ga nikada ne bi prepoznao tu je Daft Donald podigao pogled osim što je bio veoma sličan Mattu.

Matt je osjetio hladnoću.

Daft Donald je nastavio pisati Svi su sišli u podzemnu prostoriju, koja je bila puna zlatnika. Kad si hodao, gacao si po njima kao po pijesku na plaži. Daft Donald je vidio kako su neki tjelohranitelji zgrabili nešto zlatnika i skrili ih u džepove. Svesms

Kuća škorpiona

ćenik je izveo obred sahrane. Zatim je eejitima i pripadnicima ophodnje bilo naređeno da odu. Bilo je vrijeme za bdijenje.

Što je samo drugo ime za tulum, prekine ga gospodin Ortega. Slavi se život preminuloga u ovom slučaju, njegovih osam života. Ti si trebao biti deveti, Matte.

Mattu je bilo još hladnije.

Bilo je mnoštvo hrane i pića, svi su bili veseli, pisao je dalje Daft Donald. Svi su govorili o tome kakav je stari gad bio El Patron i kako im je drago što je napokon mrtav.

Trajalo je to tako satima, a onda je Tam Lin donio posebno vino iz godine kad je El Patron rođen. Bilo je u pljesnjivu sanduku prekrivenom paučinom na kojem je bio pečat Alacrana. Ovo je vino El Patron čuvao za svoj sto pedeseti rođendan, reče gospodin Alacran. Ako bi pak umro prije toga, odredio je da se posluži na njegovu sprovodu. Kako je sada stari lešinar mrtav, predlažem da ga popijemo da to proslavimo!

Tako je! Nazdravimo! povikali su svi.

Steven je otvorio prvu bocu i pomirisao je. Miriši kao da je netko odškrinuo vrata raja, reče.

Onda mu nije mjesto u ovom društvu! poviče Tom. Svi odgovoriše glasnim smijehom.

Podijeljene su lijepe, kristalne čaše. Gospodin Alacran je rekao da trebamo svi u isti mah iskapiti vino u El Patronovu čast, a zatim razbiti čaše o sanduk.

I ja sam imao čašu, napisao je Daft Donald, no Tam Lin mi je prišao i rekao Nemoj piti, dječaće. Imam čudnu slutnju u vezi s ovim vinom. I tako ga nisam pio.

Svi smo podigli čaše. Gospodin Alacran je rekao Sutra šaljemo kamion ovamo da pokupi ovo blago! Nazdravimo pohlepi! Svi su se kucnuli i ispili osim mene. Sljedećeg trenutka svi su već pali na zemlju. Samo tako. Kao da je neka nevidljiva ruka ušla u njih i okrenula sklopku.

Što se dogodilo? upita Matt iznanaanen.

ia vida

Išao sam od jednog do drugog i pokušavao ih probuditi, no svi su bili mrtvi, napisao je Daft Donald.

Mrtvi?! poviče Matt.

Oh, žao mi je, tako mi je žao, reče Celia.

Ne valjda i Tam Lin!

Otrov je djelovao veoma brzo. Mislim da ga nije ni osjetio.

Ali on je znao da s vinom nešto nije u redu, povikao je Matt. Zašto ga je onda pio?

Poslušaj me, reče Celia. El Patron je vladao ovom zemljom stotinu godina. Stalno je nešto dodavao u svoje zmajevo blago i želio je biti s njime pokopan. Na žalost, Celia je zastala da obriše suze, na žalost, zmajevo blago uključuje i ljude.

Matt se sa zebnjom sjetio kako je često stari govorio o kaldejskim kraljevima. Njih ne samo što su pokapali s hranom i odjećom, nego su klali i konje kako bi na njima mrtvi kraljevi mogli dojahati u sjenovitu zemlju mrtvih. U jednoj su grobnici arheolozi našli vojnike, sluge, pa čak i plesačice položene kao da spavaju. Jedna od njih bila je u takvoj žurbi da je plava vrpca koju je mislila staviti u kosu još bila u njezinu džepu.

Bit će da je El Patron sve vrijeme imao taj plan. Nije nikad namjeravao dopustiti gospodinu Alacranu ili Stevenu da naslijede njegovo kraljevstvo. I njihovo je obrazovanje bilo jednako uzaludno kao što je trebalo biti i Mattovo. Nitko od njih nije trebao preživjeti.

Tam Lin je znao što će se dogoditi, reče Celia. El Patron mu je sve bio rekao. Bio mu je bliži od ikoga, osim, možda, tebe.

Izvlačio sam tijela, nastavio je pisati Daft Donald, bilo ih je toliko da više nisam mogao.

Plakao sam. Nije me to sram priznati. Sve se dogodilo tako brzo. Bilo je tako strašno. Izišao sam i iz skladišta donio eksploziv. Postavio sam ga na ulaz i aktivirao.

sms

.....335

Kuća škorpiona

Nisam čuo eksploziju, ali sam je osjetio, reče gospodin Ortega.

Svi su istrčali da vide što se dogodilo, nastavi Celia. Našli smo prolaz zatrpan i Donalda kako u šoku leži na zemlji.

I ja sam osjetio eksploziju, promrmlja Matt. Malo prije zore zemlja se zatrešla i to me probudilo.

Tam Lin je to vidio kao svoju šansu da oslobodi eejite, reče Celia. Zato nikoga osim Donalda nije upozorio na vino. Znam da zvuči strašno, ali kako je drukčije mogao slomiti moć Alacrana? El Patron je vladao ovom zemljom stotinu godina. Njegova bi djeca možda vladala još stotinu.

Matt je u mislima mogao vidjeti zatrpanu grobnicu, razbijene čaše, El Patronov portret kako bulji iz sanduka, tjelohranitelje poredane u svečanim, crnim odijelima. Jedino što oni u svojim džepovima nisu imali plave vrpce, nego zlatnike.

I Tom je ondje. Njegov lažljivi oh a tako uvjerljiv glas, zauvijek je utihnuo. Koliko se puta Matt zabavljao mislima o Tomovoj propasti, a sad kad se to dogodilo, zanijemio je. Tom nije bio ništa više gospodar svoje sudbine nego bilo koji eejit.

Tam Lin je učinio ono što je želio, reče Celia. Bio je kriv za teške zločine koje je počinio dok je bio mlad i to si nikada nije mogao oprostiti. Vjerovao je da će se ovim činom iskupiti.

E, pa nije! povikao je Matt. Bio je budala! Glupa, krotska budala! Skočio je sa stolice.

Gospodin Ortega ga je pokušao zaustaviti, ali je Celia samo odmahнула glavom.

Trčao je kroz vrtove sve dok nije došao do štala. Konja! povikao je.

Rosa se pojavila i upitala Sigurnog konja, gospodaru? Matt je na trenutak razmišljao da li da uzme Tam Linova pastuha, ali je ubrzo shvatio da nije dovoljno vješt jahač da bi ga mogao jahati.

336La vida noeva8

Da, sigurnog konja, reče.

Malo poslije već je jahao kroz polja kao što je to već mnogo puta činio prije negoli je morao otići iz Opijuma. Neka su bila prekrivena mladicama, neka su bila puna zrelih biljaka. U zraku je lebdio blag miris po truleži.

Ugledao je prve radnike. Koračali su polako, sagibali se i nožićima zarezivali glavice. Što će učiniti s njima? Sada im je on gospodar.

Osjetio je krajnju iscrpljenost. Nekako je, usprkos svemu što se događalo, očekivao da će na kraju on, Mana, Tam Lin i Celia sretno zajedno živjeti. Sada je sve bilo uništeno.

Ti glupane! povikao je na Tama Lina kojeg više nije bilo.

Može li se ponovnim kirurškim zahvatima eejite vratiti u prijašnje stanje? Taj bi proces mogao trajati godinama, ako bi novi liječnici uopće htjeli doći raditi u bolnicu kad čuju što se dogodilo njihovim prethodnicima. Morat će se riješiti ophodnji. To su bili kriminalci za kojima su bile raspisane tjeralice u mnogim zemljama svijeta. Mogao bi javiti njihovim policijama da dođu i uhvate ih. Morao bi unajmiti nove, manje nasilne ljude da ih zamijene, jer eejiti nisu mogli funkcionirati bez nekoga tko će im zapovijedati.

Problem je bio golem. Trebat će mu nova vojska tjelohranitelja. Bogatstvo kakvo posjeduje Opijum privlači kriminalce. Uvijek biraj svoje tjelohranitelje u drugim zemljama, šapnuo je El Patron. Manja je mogućnost da će te oni izdati.

U redu, pomisli Matt. Sutra će o tome razgovarati s Dal tom Donaldom. Jedna banda škotskih navijača sasvim bi mu odgovarala.

Napojio je konja i krenuo put planina. S vedrog, plavog neba sunce je osvjetljavalo oazu. Pijesak uz obalu jezera bio je pun životinjskih tragova. Metalni je sanduk još uvijek bio skriven pod brajdom. Matt je malo prekapao po stvarima koje su bile u njemu dok nije naišao na staru Linovu poruku.

sms

Kuća ikorpic

Dragi matt, čitao je. Ja slabopišem te ova poruka nebu duga. ElPatron velida moram snjim Ja tu neniogu ništa Uovaj sanduk saniti stavijo namirnice Nikad neznaš kad ćedu ti zatrebati Tvoj frend Tani Liti.

Matt ju je presavio i stavio u džep skupa sa svjetiljkom koja. će mu trebati kad se smrkne. Naložio je vatru i ogrijao ruke na njoj. Slušao je zvukove oaze. Za plivanje je bilo prehladno. Mogao bi preorati polja maka i posijati normalne usjeve. Kad eejiti budu izliječeni, Matt će im dati mogućnost izbora hoće li se vratiti kući ili će ostati raditi za njega. Pomoći će im pronaći svoju djecu.

Matt je uspravio leda. Naravno! Chacho, Fidelito i TonTon! Njih bi mogao pozvati da žive s njim. Kako će samo Fidelito biti iznenađen. To je doista sve tvoje? uzviknut će. Nisi to izmislio?

U redu je, rekao bi Chacho odbivši se oduševiti. Matt bi mu mogao dati svoju staru gitaru. Gospodin Ortega bi ga mogao podučavati glazbi. TonTon bi mogao imati svoju vlastitu mehaničarsku radionicu. Mogao bi održavati strojeve koji će Mattu trebati za obrađivanje polja.

Mogao bi pozvati Mariju da se preseli ovamo i nadati se da Esperanza ima drugog posla nego da i ona dođe. Maria bi obožavala raditi na ponovnom spajanju eejita i njihove djece. Stalno bi imali piknike i jahali, a ona bi mogla imati tronogih mačaka koliko joj srce želi.

Pogledao je uvis, u nebo. Sunce će uskoro zaci. Svjetlo je dobivalo zlatnu boju. Zraka sunca prodirala je kroz usjek u planini i obasjavala jednu stijenu taman iznad oaze. Matt je vidio kako nešto svjetluca.

Skočio je na noge i potrčao prema tom mjestu ne bi li stigao vidjeti što je to dok ga zraka sunca još obasjava. Kad je stigao, sjena je već bila gotovo pokrila oznaku, no još se vidio, u crvenu svjetlu sutona, svjetleći škorpion. Pritisnuo je ruku o njega.

La vida nueva18

Polako i tiho otvorila su se vrata u stijeni. Matt ju je opipao. Shvatio je da to i nije stijena, nego odlična imitacija. Iza vrata je bio mračan hodnik koji je vodio u dubinu. Matt ga je osvjetlio svjetiljkom.

Unutra se sve sjajilo od zlatnika. U nastavku su bili kipovi koji su možda predstavljali egipatske bogove. Matt se naslonio na stijenu teško dišući. Bio je to dio El Patronova zmajeva blaga. Ova je prostorija bila povezana sa svima ostalima, na kraju i s onom u kojem je bio El Patronov lijes i svi uzvanici.

Oko njega su bili tjelohranitelji da ga čuvaju u sjenovitom svijetu mrtvih. Tu su bili i liječnici da mu paze na zdravlje. Gospodin Alacran će ga zabavljati pričama o poslovima, a Steven će davati svoja mišljenja o uzgoju makova. U El Patronovoj verziji raja sigurno postoje i polja opijuma. Felicia, Fani i Emilia će mu se diviti i jesti sa stolova punih rakova i pudinga od karamela.

A Tam Lin? Matt je ponovno pogledao poruku ElPatron velida moram snjim Ja tu nemogu ništa

Mogao si nešto, šapnuo je Matt. Mogao si reći ne. Odmaknuo se i vrata su se zatvorila. Prešao je prstima preko površine. Nije mogao pronaći točno mjesto gdje se ukazao škoipion, ali će ga moći opet naći pomoću crvenog svjetla.

Kasno te večeri Matt je sjedio kraj vatre čiji je dim lijepo mirisao po meskitu. Sutra će krenuti na posao oko uništavanja Opijuma. Posao koji ga je čekao bio je golem, ali nije bio sam. Imao je Chacha, Fidelita i TonTona da ga bodre. Imao je Ćeliju i Dafta Donalda da ga savjetuju i Mariju da im bude glas savjesti. Imao je i Esperanzu, ali protiv toga nije ništa mogao učiniti. Uspjet će uz pomoć svih njih!

Možeš ti to, reče Tam Lin iz mraka s druge strane vatre.

Znam, odgovori mu Matt i uzvрати mu osmijeh.